

கடவுள்துணை.

விட்டிலாபுரத் தலைப்புராணம்.

விநாயகக்கடவுள்.

காப்பு.

பெருடரும்பூவீளிற் கொழுமைமிகுந்தொளிரும் விட்டிலாபுரத்
துட்டங்கி
யருடருமெய்த் திருவானற்பெருவ முதச்சரிதைபு வந்தறையவண்
ணத்
தெருடரும் மதப்பகடுமுகக்கடவுடருக்கை மறைச்செவ்வாயுங்
கிம்
புருடருமாலயனுமுளென்பொற்பரி புரப்பதமுர் றோற்றிவாழ்வா
ம் (க)

விடமுலாபுரத்தலப்புராணம்

சிவபெருமான்

ஒருமானைக்காத்திருத்தி யொருமானைச்சிரத்திருத்தியுதிதன் தந்த
திருமானைப்புறத்திருத்தி மருமானைக்கரித்திருத்திச்சிவமானைவீழ்
கருமானைப்பொருத்தியிகல் புரிமானைச்சிமானைக்கயிலைமானைப்
பெருமானைப்பிரமணிகாணாதகழலானைப்பேணிவாழ்வாம் (உ)

சத்தி

மண்ணிறந்தமண்ணாணர்மாதவர்
விண்ணிறந்தமுத்தேவருமெச்சவர்
தெண்ணிறந்தவருக்குமெய்யாகவே
கண்ணிறந்தவுமைபதங்காண்டனம் (ங)

திருமால்

சேரனந்தபுயத்தானேயெய்வனைக்காத்தானைவிழற்கண்ணானை
மோளந்தபுயத்தானே மேகினினைப்புரத்தானை வேதத்தானைக்
காணந்தபுயத்தானைக் ககபதிவாகனத்தானைக் கமலையானைப்
பாரனந்தபுயத்தானைப் பாற்கடலிற்றுழின்ருனைப் பணிஞுவோ
மே (ச)

திருமகன்

பேராழியேழிவெழிற்பீடாழி தனிவதித்துப்பிணைவாய்ந்தேனை
யேராழிவனையெடுத்தவிண்டாளி தனக்குதலியின்புமெய்தி
யோராழித்திகிரியனெரொளிச் சிலம்புகலகலென்னவீவந்துவந்தம்
பாராழிதனைப்புரத்தான் மதுமையினற்பாதமதைப்பணிந்து வாழ்
வாம் (ஊ)

சதாபதி

தாயாகிற்றுகையெழி குருவாகித்தேவாகித்தாரமாகிச் [கும்
சேயாகிபுறவாகிச் செழுஞ்கடளிஞாணிபோலச் செறிந்தெங்கெங்

சிறப்புப்பாயிரம்

வாயாகித்தானகிம்மன்னும்விண்ணுநெஞ்சவயர்மாநுங்கட
வாயாரத்துதிக்கடம்புரிந்த சபாபதியிருநாள் வணக்கஞ்செய்வா
ம் (க)

சித்திவிநாயகக்கடவுள்

கோவியைகனாமிரதிராயகனுங் குழவுயாரங்களுறைந்த
பூவியைகனும்எள்ளிராயகனும் பொறையியைகனுமேபரவுந்
தேவியைகனுமேவியைகனி செகமெலாமெனமறைப்பணித்த
மாவியைகனையாகுவாகனனாய் வருகரிமுகனடிவழுத்தும் (எ)

வீரபத்திரக்கடவுள்

சக்கரத்திருமாலையன் பணித்தேற்றத்தயை சுரந்தொழுதியேபுரக்கு
சொக்கநாயகனார் மகத்துவமனுவுந்தோன்றிடாத்தொல்வினை குழ்
மிக்கவானவர் கோன்முனிவரும் வெருவவேயெருவெள்விசெய்
தக்கனைக்கணத்திற்றுணித்த மெய்க்கடவுள் சரணெயெழுமடி மிகைசை
பிராம் (க)

வயிரவக்கடவுள்

மாதடக்குப்புகிந்துருந்திமக்களைக்கானிடவீடுத்தமன்னர்மன்னன்
திதடக்கியுபிற்கவந்ததிருமாலுமயனுமுன் செய்திறலிற்றேவர்
காதடக்கவுருடுங்கக்கண்டெழற் பொருப்பினிடக்கதித்துவந்தல்
வாதடக்கிராண்ட வொருவயிரவமுர்த்தி யினடிகள் வணக்கஞ்செய்
வாம் (அ)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

கந்தப்பாகனகமணிமுடி யாரு முடியாறுங்கதிர்க்குழைக்கு
கந்தப்பாமுன்னு கருணைவிழித்திலத ஆதற்கனிவாய்மாக

விட்டிலாபுரத்தல்புராணம்

கந்தப்பாகண்ணிபுளைப்புண்ணிருபுராவயிலாகடம்பாவென்ன
கந்தப்பாதிருந்தருள்வந்தப்பா நின்னிருபொற்கழல்துதிப்பாம் (ய)

திருநந்திதேவர்

சந்தழையைப்புனைந்தபடிச் சீரடியைத்தரித்தவலசேட்டன் உறுஞ்
சொதழையைப்புனைந்தவான் சேவடியைக்கயிலைபெறச் செருக்காயா
வந்தழையைப்பணியடியா மெழுகவிமானிருகாதுமருவியேத்தஞ்
சந்தழையைத்தவிர்த்தருளுந் திருநந்திதேவர் பதந்தலைமேற்கொன்வா
ம் (யக)

கலைமகள்

தாயானைச்சவியானைத்தையமிகுந்த மனத்தானைச்சங்கத்தானை
மாயாழைத்தரித்தானை மருக்கமழுந்தனத்தானை மகாரந்தச்சொல்
வாயானைத்தலையானைவைமெக்குநிறைந்தானை மறைவல்லானைத்
துயானைத்திறுணையானை யென்னாவினறை பவனைத்திசெய்வோ
மே (யஉ)

குருவணக்கம்.

மருகல்லகவிபுகலவருதிதருவாணிபுகழ்மறைவிற்பன்னர்
தருகல்லகவிகளுக்கோர் தலைவனிறை நிருபர்முனந்தசத்தின்மீது
வருகல்லகயினா வேள்வாத்ததித்த சிங்கம்விலைமதியாத்தங்கந்.
திருநெல்லைக்கந்தசுவாமிக் கவிஞன்சேவடி சன் சென்னிசேர்ப்பா
ம் (யங)

குருவணக்கம்

முரசங்கனதிரமணிச்சிலிகை யெழக்கட்டியமுன் முழங்கவாகாய்
வரசங்கப்பலவரலை நிலைபுரக்குமகிபொலாமதிக்கநற்றே
னிரசங்கனெனக்கவிநாஸட்டாவதான மெலாமெடுத்தாராந்
பிரசங்கமழைபொழியுஞ் சாந்தப்பராவலன்றான் பேணிவாழ்வா
ம் (யச)

சிறப்புப்பாவிரம் :

(ரு)

நூலியற்றுத்தற்குக்காரணம்

மண்டுதினாக்கடனுத்த மண்ணிறனவைசெயர்ன் மரபிற்சீர்த்தி
கொண்டேவன்வாழுகந்தான் வரத்துதித்து முத்தரசகுலநாதன்ருட்
டொண்டெய்யுமன்பனிராமசுவாமி வேளியறறச்சொன்னுனெம்
பாற்
கண்டேவனங்களித்தெவருங்காதல் கொளிக்காதைதனைக்கழறினோ
மால் (ரு)

நூற்பயன்

முன் நூலுநெறிநூலு மிலக்கிய நூலென் னூலுமோக்கநூலும்
பன்னூலுமொருங்குமைகனறையந்தபாகவர்கள் பதமுஞ்சூழிப்
பொன்னுலையணியுமுத்தரசகுலநாதன் மீதுபுகலுநூலை
நன் னூலென் றுணர்வோர்களிந்திரனாட்சி வெனடி யைநண்ணிக ழ்
வார் (ருசு)

பாவிரமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ருசு.

நாட்டுச்சருக்கம்

மட்டிலாத்தனங்களார்ந்து மானிஸம்புரக்குமாழித்
தொட்டிலாரந்தனந்தலாடுந் துளவனைமருவும்பிகனை
தட்டிலாதிவங்கநாளுந்தானவர் வியந்துகூறும்
விட்டிலாபுர நன்னாட்டின் மிகுதியைவினம்புவோமால் (சு)

(இதன் பொழிப்புரை)

அளவில்லாத திரவியங்களையுஞ் சப்திக்கின்ற அலைகளையும்பெ
ற்றப்பூயியைச் சூழ்ந்துகாத்தவரானின்ற நெடியகடலிற்கெந்த ப
ற்தடலைத்தொட்டியாகக்கொண்டு அலைகளாலையைப்பள்ளிகொண்
டநீமன்நாசாயுணமுர்த்தியைமருவிமிகுமுகிற் ற இலட்சுமிபாணவன்

க

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

நீங்காமலிருந்தருளும் பெருமையைத் தேவர்களுள்ளாமதிகயித்துப்
புகழும்படி வினக்கானின்ற விட்டிலாபுரத்துகாட்டுவனமையையெ
ம்மார் நெறித்தபட்டுஞ் சிறிதுசொல்லுவோம் என்றவாறு-ஆல்
அசை (ச)

கண்மோமனையான்புல்லணிவிசைச்சாழை
விண்டுபோ யகலவாரமீ சமுதன்வியீண்டு
கொண்டுமீண்டரினேழாதிக்குழகரசகுலநாதன்
ரண்டுதானருளிவ்வாறே நங்குமென்றாங்குதூறும்

(இ-பொ-ரை).

இனியசெற்கண்டுபோலுமதாமாயுள்ள வேதப்பொருளாய்திறை
ந்த விபூதியைத்தரித்தசிவபெருமானுடைய திருமேனியைக்காட்டி
யவெண்மையானமேகங்களானது விரிந்தகடலின்சுண்ணேசென்று
நீளாயன்றிச்செகிரமாத் மீளவுமாகாயத்திற் சென்றுநீலமேகவண்ண
அகியமீன்கிருட்டிணமூர்த்தியின் திருமேனியைக் காட்டிச்செகநீச
அகிய ஸுத்தரசகுலநாதன் திருவடிநீனைத்தரிசித்த அன்பர்களுக்குமி
வ்வாற்ற கருணைமழை பொழிவாரென எடுத்துக்காட்டியது போ
லெங்குஞ் சிறந்தமழைகள் பொழிந்தன என்றவாறு (உ)

கருப்புலில்லாளி வண்ணக்காட்டி மாலாங்குழுந்த
பொருப்புகன்றருளத்தாக்கப் பொறுத்திடாசருவியாங்கு
மருப்பவர்க்கடம்புமாடிசோகாததிபுண்ணைத்
திருப்பவாச்செருந்திவேங்கை தேக்குசுண்டிகங்குருத்தம்

(இ-பொ-ரை)

கருப்புலில்லைப்பிடித்து வருமிளஞ்சிங்கமென்னு மன்மதனு
டைய திருமேனியைக்காட்டிய சறுத்தமேகனின் இந்தகாட்டைச்
சூழ்ந்திவக்கானின்ற மலைகளின் சிகரத்தைப்பின்புதைப்போல
அஞ்சும்படிகளைத்தப்பொழிவதனால் அருவிவெழுந்து வரசையு

காட்டுச்சருக்கம்.

எ

ள்ள, சந்தனம், கடம்பு, அசோகம், ஆத்தி, புன்னை, பலா, செருந்தி
கேங்கை, தேக்கு, சண்பகம், இந்தவிரூட்சங்களையும் என்ற
வாறு (க)

ஒங்குபாதிரியாலத்தியுறுகருங்காலிபாலை
கோங்கரசனிச்சைநாவற்கொன்றைதெங்கிலந்தையாச்சாத்
தேங்கமழ்தாழைதாளிதேங்கிச்சிலிவிளரிவு
முங்கிலீந்திலஞ்சிமாக முகுமருதங்கடேக்காய்

இ-பொ-ணா.

மிகவுன்னிதமாகவளர்தபாதிரி, ஆல், அத்தி, மிகுதியாகிய, கருங்
காலி, பாலை, கோங்கு, அரசு, அனிச்சை, நாவல், கொன்றை, தெ
ங்கு, இலந்தை, ஆச்சா, புரிமளத்தையுடையதாழை, பனை, எலுமிச்
சை, நாரத்தை, விளா, முங்கில், ஈத்து, இலஞ்சி, மா, கமுகு, மருத,
கடேக்காய், இந்தவிரூட்சங்களையும் என்றவாறு (ச)

நெல்லிமாதுளமாரஞ்சி சிகழிலவங்கமேல
மல்லிகுங்குமங்காரம்புமருவுமங்கோட்டம்பூஞ்
சொல்லவுமொடுங்காவில் வீந்துளவம்பூங்குகளிகளோடு
பல்லதும்வாரிச்சூடிப்புரவிபேபோயிற்றன்றே

இ-பொ-ணா.

நெல்லி, மாதுளை, ஆரஞ்சி, பிரகாசிக்கின்ற, இலவங்கம், எஸ்
ம், மல்லி, குங்குமம், கராம்பு, விரும்பாளின்ற கோட்டம், பூரம்,
யாவராலஞ்சொல்ல அடங்காத பெருசுமையுடைய வில்வம், து
ளவம், இன்னுமனேகம் பூங்குகளிகளோடு பலவஸ்துக்களையுள்வாரிக்
கொண்டுவந்து எங்கும் பரவிப்போனது என்றவாறு-ஏ-அசை (டு)

விருக்கமுதலானயாவற்றையும் புரட்டிக்கொண்டுவந்ததால் அணி
யும் பணியாகக்காட்டியது

அ

கீட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

விருப்பமாயமுதரேத்தும் விசயமாநிதியிலாம்பல்
மருப்புமானுலையயுஞ்சி மருமலர்மணிகன்மின்ன
வுருப்பமாயேந்திவாநாபொதுக்குமீரணையகோக்கி
கெருப்பலவெனவியந்து நீக்குவகையமாநோ

இ-பொ-ரை-

தேவர்களுமனதாசையோடும் புகழானின்ற முத்தரசுருவாத
ன்சன்னிதானத்துமுன் வினங்கானிதர விசயமுநதியானது யானை
களின் கொம்புகளையும், மான்களின் கெழுபுகளையும், எலங்களையும்
வாசனைநிரூந்த மலர்களையும், பிரகாசிக்கின்ற மணிகளையு மிகுதியாக
க்கொண்டுவந்து அதிசயயிருகையிலும் வரிசையாக பொதுக்குடி
ன்றவிடுத்தித்தனையாவர்சனும் கெருப்புப்பொறிகளிற்குயேதென
க்கிட்டிவந்த பார்த்து இரத்தினங்களின் ஒளியென்று ஆச்சரியப்ப
ட்டு மெருபெனெறெண்ணிய சந்தேகத்தை நீக்குவார்கள் எவா
று-மாதோ-அசை (க)

இந்த களையினில் மணிமுதலான பிஷ்பங்களை ஒதுக்கியதன்
கொண்டது பூமியில்யாவரும் அனேகங்காணிக்கைகளைக் கொண்டு
வந்துதுதிக்கின்ற முத்தரசுருவாதன் திருவடிசளுக்கு, கங்காதே
வியான வளிதுகளைக்காணிக்கையாதக்கொண்டுவந்து குவித்துவண
ங்கினுனென்றுபுகழும்படி காட்டியது

சங்கரனடியிற்குண்டோதான் நகைக்கிருத்தநேணிக்
கங்கைமான் சதரப்போதிக்கம்மிருந்தருவியெல்லும்
பொங்கமாவியயோணப்புனைல்மலித்திரியுஞ்சிலந்
திக்கன்மும்மாரிதுவுஞ்சித்தியாஞ்சாற்றந்தேயம்

இ-பொ-ரை.

சிவபெருமானுடைய திருமணத்திற்குண்டோதானுடையதாக
விடைதீரும்படி சடாமருடத்தில் இலங்கியகங்கையையழைத்தபோ

காட்டுச்சருக்கம்.

துவைகையானது எப்படிப்பெறுகெனத்தோ அதிபோல சதூரிகிரிய
ன்சிகரத்திலிருந்துவருகிற அருவியானது அனல்வாதமுக்குறைபா
ல் விசயநதியில் மிகுந்து ஓடிக்கொண்டிருக்கும் அத்தன்மையான
து நீதியோமொத்தமும் மாரிபொழிந்துவருகிற சிறப்பென்றுபூமியின்
கண்ணே யாவருஞ்சொல்லிப்புடிவார்கள்-எ-று (எ)

சிவபெருமாளிடத்தில், கங்கையும், அரவும், மாணும், தும்பை
யும், வில்வமும், கொன்றையும், அறும், குளிரும்: இந்தம் இரூப்
பதுபோல சதூரிகிரியிலுமுண்டென்று காட்டியது (குளிர்-குளிர்ச்
சி-மழு) (இந்து-சந்திரன்-காடி).

காட்டங்கடருஞ்சாணைகன்மையேபுரியுமாக்கள்
கூட்டங்கள் முத்துமலைக்குழகடிக்கப்பட்டி
வாட்டங்கள்வழங்கிலின்னா வருமெனப்புகுந்கோகாக்கக்
கேட்டங்களுமுதோர் நான்குலைத்ததைக்கண்டிலுமால்

(இ-பொ-னா).

இன்னாட்டின்கண்ணே வசிக்கின்றமாந்தர்களின் கூட்டங்க
ளெல்லாம் தருமங்கனையும், வேதமுறைப்படிவேண்டிய உட்கூடக
னையுஞ் செய்துகண்டு மிகுதின்ற கண்களையுடையவரும், முத்
துமாலையம்மனுடைய பாதாதவிர்தங்கனையே துதிக்கின்ற வானைய
யுடைய வரும்வணங்குகின்ற கையையுடையவருமாக விருக்கின்
ற பெருமையினால் இவைகளுக்குயாதேனுங் குறைவுசெய்வோ
மாகில் நமக்கேகேதுந்துன்பமவருமென்றஞ்சிவருணபகவானுவ
ன்வாட்டமன்னியிற்காத்து வருகிறதினால் தடாகங்களின் சலங்க
ன்ஒருநாளாகிலுக்குறையக்கண்டவர்களில்லா-எ-று-ஆன்-அனல் (அ)

படுகயந்தினாயினீரும் பரவைபோற்றும்பியார்த்து
முநிகெற்பிடிக்க மீனமொய்களும் விழிக்கத்தாம்பிற்
கடுகிவோவிலக்கி நின்றகருமமுன்னயன் மால்போரிஸ்
கடுகிரி நியிர்த்தகாலை நாட்டியதுலகின்மாதோ

விட்டிலாபுரத்தல்ப்புராணம்

(இ-பொ-ரை).

ஏரியிலுள்ளீரும் நதியிலுள்ள நீருக்கடற்போற்பெருகி அலைகளை
வீசிச்சபித்த மற்படித்ததுபோல, இரண்டுமெதிர்த்துத்தன்மச்சு-
ங்கள் கலிக்கிப்பார்க்க அதுசமயம் ஏரிகிறைந்தவிட்டிட்டுத் துன்று சீக்கி
ரமாகச் சரப்பலகைபால் மடையையடைக்க அப்பலகைக்கதியையுந்
தடாகத்தையும் விலக்கிமத்தியில்லின்று அதுகளின் அகந்தைய
புடக்கிய தன்மைமூன் காணென்னுமாண்மை பேசியமாலுமயனா
ஞ்செய்தபோரில் தேவர்கள் நல்கிக்கழிக்கச் சிலபெருமான் கண்டு
இருபேர்களுக்கும் மதியில் மலையாகவளர்ந்துகின்று அவர்களுடைய
அகந்தையைபுடக்கிய சரித்திரத்தைப் போல இதையும் விசேஷத்து
ச்சொல்லும்படியுலகின்கண்ணே நடத்தியது எ-று-மாநோ-அ-
ரை (க)

பூரணப்படுகாலோணம் அலயிடமசலமுற்றும்
வாரணத்தினைகளார்ந்தவனசங்கடரளமின்று
தாரணித்திருளையோடநே தாரணிகேரவினோங்குந்
காரணச்சிவையக் காமர்க்கன்னியரிக்கழுவர்மாதோ

இ-பொ-ரை.

கிறைந்த தடாகங்களிலும் கால்வாய்களிலும் கதிகளிலும் வ-
யல்களிலும் மற்றுமிடங்களிலுஞ் சிறந்தசங்கினங்களும் கிறைந்த
தாமரைகளுமுத்துக்களையளித்ததுச் சூரியனுக்குச் சமானமாகப்பிர-
காசித்து இரவுப்பகலுமிருளையோட்டிக் கொண்டிருப்பதால் அழகு-
மிதந்த ஜீனமாதர்கள் உலகத்துக்குக்காரணமாக பிரவில்வருகிற
சந்திரனைப்பார்த்து இவனானென்ன பிரயோசனம் நாயகனில்லாத
காலத்து நம்மைத்துன்பஞ் செய்வதைத்தவிர ஒரு நன்மையுமில்லை
பென்று நினைப்பார்கள் எ-று-மாநோ-அரை (ங)

தங்களுடைய வதனத்துக்கண்ணியில்லாதவனென்றும் தான்க
ருத்துக்கோர்ப்பகைவனென்றும், இரத்தினங்கனல்லவா இருளையெல்-
லாம் விலக்குகிறதென்றும், மதியை மதிவார்கள்,

ஆவிகந்தனையே கழித்தவாழியின் சருடமாரின்
மேவியவரிமுத்தாரமென நிராகிரையாய்க்காட்டும்
பாவகிமுடியிலேறும் பழக்குலைக்கதவிமீது
தாவியேமதுவைச்சிந்தந்தடத்துளசெட்டைவாண

° (இ-பொ-ரை);

ஏரிநீர்களைக்கோத்துவருகின்ற நெடிய கலாயின் மேலெழுந்த நீ
ர்ச்சேம்புகள் சலத்தின்கண் ணேதோன்றுந்தன்மையானது அனே
கமரகதங்களைச் சாங்கனாகக்கோத்து வரிசைவரிசையாகத்தொங்க
விட்டதைப்போலச்சிறந்தவினங்கும் முருகக்கடவுளுடைய திருமு
டிமீது பல அபிஷேகத்தோகிம் வினங்கானின்ற பழத்தையுடைய
கதலிக்குலைகளின்மீது தடாகங்களிலுள்ள நீளவாணிகள் தாவியதி
லுள்ள மதுக்களைக்கொட்டி வினையாடும் ஏறு (105)

மயிலின் நடனமாட வரியின்னத்தேம்பாடகி
சூயிலினமழைத்துநாடக் குழித்திணைகஞ்சம்போட
மயலவந்திகைகள் கூடமாழனமடைபைத்தேடக்
கயல்விழிமாதாடக்கயமெலாம் புதுமைகாட்டும்

° (இ-பொ-ரை)

மயிலினவகனெல்லாம் தோகையை விரித்து தின்றாடவும், வ
ண்டினங்கள் மதுகையுண்டு தென்னாடுவென்று தேங்களைப்பாடவு
ம் சூயிலினங்கள் இசையோடு கூவிவிரும்பவும் அலையினங்கள் க
லாயிலேமோதித் தாளம்போடவும் உன்மத்தமான கிளியினங்கள்
ஆசையோடுவந்துகடவும் மிகுந்த அன்னங்கள் முட்டையிட்டு அ
டைகாக்கவும் தெண்டையெயொத்த கண்களையுடைய மாதர்வந்து
நீராடவும் இவ்விதமான அற்புதங்களே தோன்றுந் தடாகங்கள்
தோறும் (106)

வட்டிகைகமழமாது மதிமுசத்திலதவன்னப்
பட்டிகை பிணித்தசேர்க்கைப் பாவையாடிவாவி

வட்டமுதையுமாரந்த வசுதையிற்பாவிமேறு
முட்டியதெனிற்பகுத்த மோனரும்புகல்வரோவால்

(இ-பெர-ரை)

கல்ல சாந்தக்களை அணிந்து அணிந்து புரிமளிக்கின்ற மேனி
யையும் மதியைப்போலுள்ள வதனத்தையும் சிந்தூரத்திலதமிழ்
கிய நெற்றியையும் பொன்னிறமாகிய கச்சணித்து திரண்டெழுந்த
தனக்கையுமுடைய கங்கையர்கள் நானஞ்செய்து தடாகங்களிலும்
நதிகளிலும் வாசனைநிறைந்த பூமியில் யாவருங்கூட அபிசயிக்கத்
தேவலோகத்திலுள்ள ஊர்வசி அரம்பை முதலானவர்களுக்கேட்டு
மகிழ்ந்தார்களென்னில் யானெவ்வாறு பகுத்துச்சொல்வது தவ
முனிவர்களும் விசேஷித்துச்சொல்வதரிது என்று-ஆல்-அசை (102)

பங்கயத்தணிலஞ்சப் பார்ப்புகலியிலநானம்
பொங்குழாபிரசமுண்ட புள்ளினமிசைக்கமெல்ல
வங்கயத்தினாதலம்ப வாந்நெட்டி மனைநோக்கி
வங்கனா மனமால் புள்ளிக்கீதலோ பன்னியென்பார்

(இ-பெர-ரை)

நிறைந்த தடாகங்களிலெழுந்த சாமரை மலர்களில் அன்னங்
களின் குஞ்சுகளிருந்து தூங்கவும், வாசனையுடைய மதுக்கையுண்ட
வண்டி னங்கன் பாடவும், திரைகள் மெதுவாக அசையவும், ஆடு
கின்ற பூந்நெட்டிகளைக் கண்ட மாநர்கள் யெங்கள் ஆதிமூர்த்தியா
கிய திருமாலானவர் திருப்பாற்கடலிற்கொண்ட புள்ளியை நாம்
காணாவிடனும் இதுவே சிந்தப்பன்னியென்று புழங்கி மகிழ்வார்
கள் என்று (103)

தடத்தெழுவுகைமாரன் தடக்காம்பொருந்தவண்ணம்
படத்தெழுதியதில்வய்த்த பறம்புமின் முகமுநாகப்
படத்தெழுமல்குலியின்னார் பணியணிவெயேறும்பொற்
குடத்தெழுந்தீலுமாரன் குவலாத்தறமுங்கண்டால்

பூமியின் கண்ணே யாவர்களுஞ் சிறந்த சருமங்களைச் செய்து வருகிற மேன்மையைப் பெரிய தடாகங்களி லுள்ள சங்கினங்கள் கண்டு தானுந்தருமஞ்செய்யவிரும்பியதைப்போல மன்மதனுனவன் விசாலமாகிய கரத்தினால் இலட்சணம் பொருந்தும்படி வருவங் களைப் படத்திலே பெழுதிபெழுதித் தேர்ந்து வாய்த்தவருவத்தில் சிறந்த தனங்களையும் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தையும் அரவின் படத் தைப்போலெழுந்த கீதம்பத்தையமுடைய மங்கையர் விசுபெற்ற பஞ்சவன்னத்துகிலையணிந்த இடைகளிலே ஈர்க்கும் பொற்குடங் களில் சலந்திரட்டும் பேர்தெல்லா முத்துக்களை உளிக்கும் ஏறு ஆல்-அசை (யடு)

மாவுலசேழுமேழு உழங்கிசைமடந்தைவாரும்
பூவுளமதுவைவேண்டும் புள்ளினமருந்தலீதல்
காவலர்நீட்டி நீட்டி க்காஞ்செவந்தறத்திற்பேர்த்து
நகலர்க்கீயும் பான்மை நவிலலாம புவிபீன் மாதோ

பெருமை பொருந்திய பதினாலோகமும் சிறந்த பிள்ளை
னின்று லேமசுருறைபாதின்ற அழகிய தாமரைமலர்கள் தன்னிடத்
திலிருக்கிற மதுவை விரும்பிய வண்டினங்களுக்கு வரும் போதெ
ல்லாம் முகமலர்ந்து கொடுக்கின்ற தன்மையானது பூமியிற சிறந்த
அரசு கள் இல்லை பென்னாது வந்தவர்களுக்கெல்லாங்கொடுத்துக்
கைகள் சிவந்து தருமஞ்செய்யத்தணிந்தவர்களாகி வித்துவான்க
ளுக்கு எவ்விதமாக அள்ளியள்ளிக்கொடுக்கிறார்களோ அவ்வன்
னும் பூமியிலையாரும் சொல்லும்படி சிறப்பைக்கொடுத்தது என்
து மாதோ அசை (யடு)

மாத்தினன் கனிகளைந்து வானாமெறியச்செம்பொற்
கரத்தினால் மணியைத்துவித் காந்தையராஞ்சேர்ந்
தரத்திருந்தனிலா தெல்லவனுருவனவுமாற்றே
றருத்தமாக்குண்டுசேரு மாத்தமாக்குண்டுசேரும்

புது

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

(இதன் பொழிப்புரை)

சிறந்த சோலைகளிலுள்ள குரங்கினங்கள் ஆங்குவந்த மாதர்க-
ளின் மேல் உல்ல கணிகளைக்கொய்து எறியவும், இவர்கள் அழகிய-
தடக்கையால் அச்சோலையில் விளங்கிய மணிகளைப்பெய்து எறிந்து
வினையாடவும் இத்தன்மையானது ஆகாயத்திலிருந்து அனேகருடர்
க்ரும மாற்றுயர்ந்த தனக்கருண்டுகளும் சிவந்த பகலுக்குண்டுகளும்
பலபலவென்று உதிர்வதைப்போலிருந்தது என்று (யிஸ்)

மணியின் பிரகாசம் ருடிகளைப்போலும், கணியின் பிரகாசம், தனக்க-
ருண்டு பகலுக்குண்டுகளோலும் காட்டியது

சாரங்கலசமார்கொம்மைத் தன்வடுக்குலைகளோடும்
பாரங்கடரித்து மாவம்பரத்தினை சிமிர்ந்தநாரி
சேங்கண்மீதசைத்த கிண்புணல்வெயிலுக்கந்த
காங்கலிசையோவஞ்சிக கரியவன் றறித்ததோவால்

(இ-பொ-ரை)

ஆசாமையுடைய பாற்குடங்களென்னும் சிறைந்த தனக்கனை
மாதர்கள் தாங்கியதைப்போல குளிரந்த தீனர்கொண்ட அனே-
கக் குலைகளைத்தாங்கி மிகுந்த பெருமையையுடைய ஆகாயத்தை
யனாலும்படி வளர்ந்து இலங்கானின்ற தெங்குகளின் மேற்கூட்ட
மாக வந்து தங்கிய மேகங்களானது ருடிகளைப்போல மேலேபடா-
மல் மேகக்குடையாக வந்ததோ அல்லது நம்முடைய லோகத்தை
யுத்தாலும்படி வளருமிந்தத் தெங்குகளென்று தனக்கு வாகனமாகிய
மேகங்களைக்கொண்டு தேவேந்திரன் தடுத்தானெவின் றதிரயின்
கும்படி சிறந்தது என்று ஆம்-அரை (யிஸ்)

கணிகமோவென்னவெலாக் கணிகளின் பழைச்சோலை
மணியணிபரத்தக்கம்பு மனமிருவனமாய்நாட்டி
மணிகளையழுத்திவாய்த்து மரகதத்தக்கடாற்செய்த
பணிகளோது விமென்னிற் புதரவாமாடமன்னோ

சிறந்த திரைப்படங்கள் கரும்புச்சேலையில் நிறப்பு தூறு கோடியோ அல்லது மேலோவென்று எண்ணுத்தடங்காமல் வரிசை வரிசைகளாகப் பவனகால்களை காட்டி மணி நேரமுத்தி மேலே அழகிய மரகதத்தகளைப்பாப்பிச் செவ்வையாச்செய்த ஒரு விசித்திரமண்டப்போவென்று சொல்லும்படி இலங்கியது ஒருவாறு க்ஷரந்த தூன்களைக் கணக்கிட்டால் இன்ன மண்டபத்திற்குச் ச மானமாகுமென்று சொல்லலாம் 6-ந்-மண்ணே-அசை (10)

செங்கரும்பானதால், பவனக்கால்களாகவும் கணுக்கடோறு முத் துப்பிரகாசித்தக் கொண்டிருப்பதால் மணிகன் அழுத்தியதெனவும், தழைகள் மிகுந்த பச்சைநிறமாய் அடாந்திருப்பதினால் மரக தத்தகடு பாப்பியதெனவும் காட்டியது

புனத்தினாயொலியுமாகப் புயலொலியொலியுமரி யினத்தின்ல் வெள்ளியுமேழி யெடுத்தவொலியுங்கோக்கன் கனத்தழுமொலியுபூயிக் காவலொலியுங்குரி மனத்தாகொலியுஞ்செய்கன் வாழ்கவாழ்கெனவுமாதே

(இ-பொ-னா)

விசயந்தியில் எழுகின்ற அலைகளின் சப்தமும், ஆகாயத்தில் விளங்கிய மேகங்களிலெழும் இழிகளின் சப்தமும், தடாகங்கள் வயல்களிலுள்ளசங்கினங்கள் முழங்குகின்றசப்தமும், கலப்பையை யெடுத்த வுழப்போகிற ஆடவர்களுடைய சப்தமும், எருதுகள் கூட்டக் கூட்டமாய் உழுதிற வதியின் சப்தமும், வயல்களுக்குத் தலைவர்கள் விவிகொண்டிருக்கிற சப்தமும், இன்னு மங்கு கூடு கின்ற கல்ல மனதையுடையவர்கள் சப்தமும், வயல்களெல்லாங் செழிப்பாக விளைந்து மேலுமேலும் வாழ்கவென்று சோபனம் பா டியதுபோலச் சிறத்தது உறு-மாதோ-அசை (உடு)

வகையினமழியின்னு மணிகளாமழியமன்டு முளரிகளழியச்செங்கு முதமலாமழியாரரித்

யக

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

துவரும்மழியநீல துணர்களுமழியமாபூக்
தளரினமழியநீனத் தடிதளிந்தாறுசெவ்லும்

வெண்மையாகிய சந்தினங்களுடைபடவும், பிரகாசிக்கின்ற
முத்தக்கன் சிதறவும், நெருங்கிய தாமனாகன் எடுபிடவும், சிவந்த
ஆம்பலுமலர்களுக் கயங்கவும், வாசனையுடைய துளசிகன் தாழவும்,
நீலோற்பல மலர்கன் கெடவும், மற்றும் பூக்களையுடைய தளரினங்
கனெல்லாஞ் சாயவும், நெடியவயல்சுள்தோறும் கொழுமையுடைய
கலப்பைகள் செல்லும்படி உழுதார்கள் என்று (உக)

கனினங்குழையமுழ்குங் குளரினங்குழையநீளு
மீனினங்குழையத்தேக்கு வேழமுங்குழையக்கூர்ம
மீனினங்குழையநீல மிஞ்றினங்குழையச்சால்சு
டானினங்குழையவேகத் தரையின்சால்சுடோறும்

உத்தைகள் கயங்கவும், நீரில் முழுகுகின்ற கண்டிகள் கயங்கவு
ம், நெடியமச்சங்கள் கயங்கவும், கீத்திப்பையுடைய கருப்புடன்
அழியவும், ஆமையென்னு மேலாகியட்டங்கள் வாடவும், மதுக்
கண்ணு ருசிகண்டவண்டி னங்கள் வாடவும், சால்சுளவையும்படி
படித்தார்கள் நீர்ச்சால்சுள்தோறு மணிகன் பிரகாசித்தது என்று (உஉ)

மரைவுரிப்பெருமானேந்த வாச்செருக்காலீரோழு
தரையுமானியாளுக்கெருத் தாருகனிகலைவென்ற
பனாமகன்முடியிற்றேவூர் பசையலர்சொரிந்தவண்ணம்
விரைகனாவாகிரி வீசினர்பணையின் மிக்கிரி

(இ-பொ-ணா)

மரைவுரியைத்தரித்த சிவபெருமான் கொடுத்த வரத்தின்மிகு
தியால் பதினாறுலோகங்களையும் ஆண்டவருகிற சிங்கமென்று யாவர்
களுக்கும் பெயர்படைத்த தாருகாஞ்ஞாடைய போரை வென்று
தேவர்களுக்கரசுகூறிய தேவேந்திரனுடைய துன்பங்களையுந்தீர்த்
தருளிய பாவதாதேவியின் குமாரனாகிய முருகக்கடவுள் திருமுடி

நாட்டுச்சுருக்கம்

கள்

மேல் தேவர்கனெல்லாம் வாசனையிருந்த மணிகளை விருப்பமாகச்
சொரிந்து வெவ்வாறு துதித்தார்களேர் அதுபோல் பெருமையை
யுடையவர்கள் வயல்களிலே திரட்சியுள்ள நெல்லுக்களை உள்ளி
விதைத்தார்கள் என்று (உரு)

திருமகளுறையும் பாரத தியங்கதிமாக்கள் செய்யுந்
தருமமும் பொறையுமெய்யுந் தருமொழுபுசைகண்ணும்
கருமமுக்கிரவந்த கார்ப்பயிரிதுவேயென்ன
மருவகணிகளிலந்தவலிவொடுமுனைத்தெழுந்த

(இ-பொ-ரை)

மகாலட்சுமியானவள் தங்கிவளராளின் பிந்தநாட்டின்கண்
வசிக்கின்ற மார்தர்கள் அன்போடுஞ்செய்தொருகின்ற தருமத்தையும்,
பொறுமைமையும், உண்மையையும், நன்மையான காரியங்களையே
தருகின்ற சிவபூசையையும், எடுத்துப்பேசுகிறதற்காக வந்தகாலப்பா
யர்களோவென்று புகழும்படி மணமிருந்தவயல்களிலே அழகாகமு
னைத்தெழுந்ததுகல (உரு)

வயலெழுங்கூழ்களோடு வருங்களைகளைக்களையும்
கயலெழுவிழியார்துண்டங் காங்கனங்கியிருக்கி
அயலெழுங்கமலத்தார்க ளாகமும்வெண்கவாங்கு
செயலெழுப்பொழியாற்குமுஞ் சிந்தொலியடங்குமாதோ

(இ-பொ-ரை)

வயல்களிலே முனைத்தெழுந்த பயில்களோடெழுந்த களைப்புல்
லுகளை யெடுக்கின்ற கெண்டைமற்செயம்போலுங் கண்களையுடைய
மார்தர்கள் முகத்தையும் கைகளையும் பாதுகளையும் பக்கத்திலெழுந்
த தாமனாகக் கண்டு வெட்கமடைந்தது. இவர்கள் களையெடுக்கிற
சப்தங்கள் பூமியைச்சூழ்ந்த கடலின் சப்தங்களை யுடக்கியது ஏறு
மாதோ அணை (உரு)

வி.அ

கிட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

முகம், கண், கை, நாசம், என்ற செந்தாமரை மூலர்களுக்கு உயல்
களிலெழுந்த தாமரைமலர் தரினையில்லாததினால் வெட்கமடைந்
ததெனக் காட்டியது
காஞ்செங்கனையிற்றுவ நன்மணிகளையிற்றுவப்
பாருதேன்பணையிற்றுவப் பரிமளத்தமுதமேவி
வேகமாய்வரியிற்றுவ வேணலும்விசும்பிற்றுவ
வேகனைவனமைகாட்டி விசைத்தபங்குழகன்மன்னோ

(இ-பொ-ரை)

குரங்குகளானது சிவந்தகரும்புச்சோலையிற்றுவ வினையாடவும், அக்
கரும்புக் கணுக்கள் பமரெனவெடித்து அநிலுள்ள முத்தக்கன் மா,
பலா, பந்தவிச்சோல்களிற் றெந்த களிகளிலே மோதவும் அக்கனி
களிலுள்ள மதுக்கன்செந்திக் கால்வாயாகவோடி வயல்களிற் பெருக
வும் அந்த மதுவின் வாசனையாடிப் தித்திப்பு நெற்களிலே நிறையவு
ம் அக்கடிகள் ஆகாயத்தை எட்டிப்பிடிக்கும்படிவிரையும் இவ்வித
மாக அழகிய செழிப்பைத்தந்து பயிர்களைல்லாம் விளைத்தது என்று
மன்னோ-அசை (உசு)

கொடியிடைச்சதியாற் காணருகைகள் வேறுபுக்காப்
படியிடை கோக்குக்கேடிப்பாவையர் மணத்தினுணும்
வடிவுமுத்தனப்பிராட்டி மணவானிகலிற்றன்பொன்
னடிவிரற்காணுமாறமழுகளிகளுக்கவிழ்த

(இ-பொ-ரை).

தண்ணிய கொடியைப்போலுமிடையையுடைய பதிவிரதை
களுக்கு வாய்த்த வாய்போலும் கண்கள் பூமியைப்பார்க்கும்படி
முகங்கவிழ்வதேயன்றி எதிர் கோக்க மனத்தணியாது அது போ
லும் புதுமையாகத்திருமணஞ்செய்து பெண்கள் காணி முகங்கவி
ழ்வதைப்போலும் அழகைப்புகட்டித் தார்வதாதேவியானவன் மு
ம்முலைப்பிராட்டியாக வந்தவதரித்தத்திக்குவியஞ் செய்யும்போது

சிவபெருமானுடைய யுத்தத்தில் ஒருதன்மைறப்பக்கண்டு மாணிக்க
விழந்தைப்போலும் செற்கதிர்களானது திரட்சிவாக விரைந்து ப
ழுத்துக்கவிழ்ந்தது எ-று (உஎ)

சூரியமையெப்போர் மன்னர் கூடியே கனிப்பார்சொல்லி
சுயமெனத்தணிப்பார் நீட்டாணினிற் பிணிப்பார் கம்மேற்
சுயமொடும் பொறுப்பார் சாலக்கனத்திரிற் சூவிப்பார் பாடி
வயவெருதடிப்பார் சாலிவாரிவை கழிப்பார் மன்னே

(இ-பொ-ரை).

மன்னர்கள் கூடிக்கூர்மைதங்கிய அரிவாணக்கையிலெடுப்பார்
கள் வயல்களின் வளமையைக்கண்டுபெரி மகிழ்வார்கள் செற்கதிர்
களைவறுப்பார்கள் நீளமாகிய கயிற்றில் அள்ளிவைத்துக்கட்டுவா
ர்கள் மேன்மையோடு தலைதாங்கும்படி சுமப்பார்கள் விரிவாகிய
களத்தினிற் தோண்டுவந்து சூவிப்பார்கள் இனிமையுள்ள தெம்மா
ங்குனைப்பாடிக்கொண்டே ஒருதுனை மிதிக்கிவிட்டு அடிப்பார்க
ள் பின்பு வைக்கோலைக்கழித்துவிட்டு செற்கையன்சூப்படியிற்
கட்டுவார்கள் எ-று-மன்னே-அவை (உ-அ)

வசமுளசகழற்கூட்டி வானிளஞ்சேக்கல்பூட்டித்
திசைசுருமதிரவோட்டிச் செப்பமுநீங்கிவிட்டி
னுமெயின்னிவங்குந்தோட்டி யுட்புருந்த கன்றமேட்டி
யசமுளவறையிற் பூட்டியனைவருமேதைகொண்வார்

(இ-பொ-ரை).

தங்கள் கைவசமிருக்கிற் வண்டுகளைக்கொண்டுவந்து செல்லு
ட்டைகளை யேற்றி அமுதம்போலும் ஸ்ரீலிபமுடைய ஒருதுக்கை
பூட்டி திக்குகெல்லவர்க்கடவென்றதிரும்படி வரிசையாக வ
ண்டுகளை யோட்டிக்கொண்டு அழகிய வீதிகெல்லவர்க்கடந்த வந்
து தருதியாக விளங்குனின்ற கீட்டுவாயலினுள்ளே கொண்டேயோ

உயி

சித்திரபாரத்தலப்பராணம்

ய்முன்னவருடத்து நெற்களையுந்தருகின்ற முதன்மையாகிய களஞ்சி
யத்திற் கொட்டி அறையைப்பூட்டி ஆனந்தமாக யாவருமேன்மைய
டைவார்கள் ஏறு (உக)

இரவலாய்க்கோரான் ரோரிறையடி பரவுஞ்சேடர்
வாவெதிர் கோக்கித்தீயமாவுண வளித்துக்கூடூந்
தாவளி மலிந்துநீட்டி த்தமனாயுமருவியெல்லு
யிரவினிதருந்தி நானுமெக்களித்திருப்பர் மாதோ

(இ-பொ-ரை).

யாசகர்களும் நாவலர்களும் பெரியோர்களும் சிவபெருமானைப்
பூசிக்குமெய்யநாயர்களும் பெய்ப்போது வருவார்களென்றெதிர்பா
த்துக்கொண்டு நுந்து உந்தவர்களை யெல்லாமுபசாரமாகவழைத்து
வந்து அறுசுவையோடுமினிதாகிய போசனங்களை யளித்து வேண்டிய
திரவியங்களை யுமனதன் போடுகொடுத்து தன்னுடைய பந்துக்களை
யும் விரும்பியவழைத்துப் பசுவிரவியினிதாகிய வுணவைத் தாங்களு
ம் புசித்து சான்றோறுமிகுந்த மகிழ்ச்சி யடைந்திருப்பார்கள் ஏறு-
மாதோரை (ருய)

வாரிமாரியைவிரும்பு மாரிபூழியை விரும்பப்
பாரியேனைவிரும்பப் பயிர்கள் சீனையும் விரும்பச்
சீரினாயைவிரும்பச் செல்விமாதரை விரும்ப
நாரியர் விரும்ப நண்பர் நம்பனை விரும்பிவாழ்வார்

(இ-பொ-ரை

கடவானது சலத்தைக்கொடுத்து மேகங்கள் மேலாசைகொள்
ள மேகங்களானது மழையைக்கொடுத்துப் பூமியின் மேலாசைகொ
ள்ள பூமியானது இடத்தைக்கொடுத்துப் பயிர்களின் பெரிளாசை
கொள்ள பயிர்களானது திரவியங்களைக்கொடுத்து சீரினமேலாசை
கொள்ள சீரானது மகிழ்ச்சியைக்கொடுத்து இவ்வுலகியின் மேலா

சைகொள்ள இவ்வுச்சியியானவன் கிருடைவைத்தொடுத்து மாதர்கள்
மேலாசைகொள்ள மாதர்களெல்லாஞ்சுததைக்கொடுத்திருக்கணவர்
மேலாசைகொள்ள கணவர்களைல்லாம் வந்ததத்தைக்கொடுத்துச்
சிவபெருமானுடைய திருவடி மேலாசை கொண்டு வாழ்வார்கள்
என்று. (கஉ)

வெண்புரியவர்கள் காட்டும் விளைவுபாவணங்கள் காட்டும்
வண்மருச்சுனைகள் காட்டும் வரும்புக்காவுகாட்டும்
பெண்ணிற மழைநீர் காட்டும் பீடங்கத்திகள் காட்டும்
விண்ணுயரவுக்காட்டும் விட்டிலாபுரம் அருடில்

(இ-பொ-ரை).

விட்டிலாபுரமென்று பெயர்ப்படைத்த நல்ல காட்டில் வெண்
மையான சங்கிலிகள் வயல்களைக்காட்டும் விளைவுகளைக்கடைவீதி
கள் காட்டும் ஞானிந்த வான்கள் தடாகங்களைக்காட்டும் பெருநி
வருகின்ற மதுக்கள் சோலைகளைக்காட்டும் பொழுகின்ற மழைகள்
பெண்கள் கற்பு நிலைமையைக்காட்டும் கதிகள் ஆலயங்களைக்காட்
டும் இசைநுட்பேவலோகத்திலுள்ள அற்புதங்களை வெல்லும் இவ்வு
காட்டும் என்று. (கஉ)

வயல்களிலே சங்கிலிகள் முழங்குவதினாலும் கடை வீதிக
ளிலே பலதானியங்களைமலை போற் குவிப்பதினாற் சிந்தக்கழி
த்துக்கிடக்கிற செழிப்பினாலும் தடாகங்களிலே பரிமளங்களைமிருந்
து அணிவின்ற மாதர்கள் நான்தோறும் நானாஞ் செய்து வருகின்ற
தினாலும் சோலைகளிலே மா பலா கதலிகளின் கணிகளிலுள்ள மது
க்கள் சிந்திப்பெருகியோடுகிறதினாலும் சுத்புடைய பெண்களின்
சருமத்தினால் மாதமும்மாரிபொழிவதாலும் ஆலயத்தின் வருதியால்
அன்பர்கள் கூட்டஞ்சிறந்திருப்பதாலும் காட்டியது.

வம்பிடுங்களபமாரமணிவடம் புனைந்துமேலும்
வம்பிடுந்தனத்தாரமைக்குவனைக்கணைபெயுவர் மேலும்

மம்பிமெனக்கன்மா கட்டழிவிழிவுளோரில்
லும் பருண்டதை விப்பாருவமையாருகாக்க வல்லார்

இ-பொ-ரை,

வாசனையைத்தருகின்ற களபங்களையும் விலையுயர்ந்த பொன்னு
பாணங்களையும் முத்துமாலைகளையும் அணிந்து பின்னும் வன்னப்ப
ட்டு இரவிகளையையும் பெற்றுப்பொற்குடம்போலும் பிரகாசிக்கின்
ற தனத்தையுடையு மாதரின் அஞ்சனத்தீட்டிய கண்ணம்புபாய்ந்து
அதனால் மயங்கிய ஆடவர்கள் பேரிலே மேலுமேலு மலரம்புகளை
விநிற மம்மதனுக்குக்குறைந்த அழகுடையவர்களின் மூட்டிலி
க்லை அவனுக்கு மேலான அழகைப்பெற்றவர்களுண்டு கண்டவர்
கள் ஆச்சரியப்படுவார்களேயன்றி உவமைபெடுத்துச் சொல்லுவார்களில்லை. எ-று

(ருக)

ஆரணப்பொருள்களையாவது மாய்ந்தவாடி கட்டுகெல்லாங்
காரணப்பொருளாயோங்குந் கலைக்குறமுனிவனனாட்
பூரணப்பொருள்களார்த்த புணரியம்மெடுத்தகைமான்
வாரணப்பொருள்களையாவும் வருவறப்புயின்ற சேலர்

(இ-பொ-ரை)

பாலுவேதப்பொருள்களும் பல சூஸ்திர முதலான யாவும்
தெரிந்தபெரியோர்களுக்கும், தவமுனிவர்கள் முதலான யாவர்
களுக்குந் காரண கத்தாவாக விவங்கானின்ற கலைவல்லோனாகிய
அகத்திஸ்பரன் ஆகியிலே நிறைந்த திரவியங்களை மிகுதியாகக்
கொண்ட சமுத்திரத்தினையெல்லா முள்ளன்கையெடக்கியதி
போல இன்னுட்டிலுள்ளவர்கள் தன்னையினாக் காக்கக்கூடிய
செவீப்பொருள்களையாவும் பிழையறக்கற்ற மற்றுணத்தையுடைய
வர்கள். எ-று.

(ருச)

கன்கையுமறுகுத்தும்பைக்கலைமதியாகக் கொன்ற
தங்கியவேணிதானத்தாக்கியவன்புனன்குந்
தங்கமுடையுந்துக்கிச்சொல்லுவதெக்குஞ்சொல்லா
நிக்குளருது சொல்லுமியம்புவனனையொளி

டைய அயிராவதமும் கம்முடைய பேரில் யுத்தத்துக்குவருகிறதோ
வென்றெண்ணி நடுகி வணங்கும் ஏறு (மஉ).

மும்மதங்களாவன.

கடம்—கடாம்—தானம்.

ஐத்துகதிகளாவன.

மல்லகதி—மபூரகதி—வியாக்கிரகீதி—வானரகதி—விடபகதி

வேறு.

சங்காடிக்குமுறுமிருசலராசிப்பொருளுமணித்தாவத்தோடுங்
கொங்காடிப்பெருமணக்குன்றளித்தபொருளுகாக்கொடுத்தவன்

தெங்காடிக்கனிகளுமுதிருகாட்டுத்திரவியுமுஞ்செழித்திலக்கு
மங்காடிமீதுகொளுமாக்கனொலியரிசொலியையடசுமாதோ

இ-பொ-ணா

சங்கினங்கள் உலாவிச்சுப்திக்காசின்ற பெரிய சமுத்திரத்திலு
ள்ள பொருள்களும், அழகிய காட்டிலுள்ள பொருள்களும், தேன்க
ளானது பொங்கிப்பெருகியோடி வாசங்கமுருகின்ற மலைகளிலுள்ள
பொருள்களும் நகரத்தின்கண் சிறந்த பொருள்களும், தெங்குக
ளது அசைந்து கனிகளுதிருகின்ற காட்டிலுள்ள பொருள்களுவது
மலிந்து விளங்காநின்ற ஆவண வீதிகளில் நெருங்கி வியாபி
கொள்ளுகிறவர்களின் சப்தமானது சமுத்திரத்திலெழுந்தநீர்
களின் சப்தங்கனையடக்கும் ஏறு-மாதோ-அசை

திரவியம் ஐந்தாவது.

மலைபடுதிரவியம்—மிளகு-கோட்டம்-அகில்-தக்கோலம்-நதமளிமாநகர
காடுபடுதிரவியம்—இருள்-தேன்-அரக்கு-மயிற்பீலி-நான் குயாவரும்
வின் காயு

காடுபடுதிரவியம்—செந்நெல்-சிறுபாறு-கரும்பு-வாழை-செவ்வெநீர்
காடுபடுதிரவியம்—அ. தன்-பித்தன்-முத்தி-யானை-கண்ணாடி
காடுபடுதிரவியம்—உப்பு-முத்து-பவனம்-சங்கு-ஒக்கோலை

0

வேறு.

சேடுமாதிரியிதளவருவிக்களிப்போ
லாடுமாதிரித்தொடியரி-நாயகியன்
வாடுமாதிரிவருவீர்தரும்புரியிதவென்
ருடுமார்மணிமேடைகன்மேற்கொடியனந்தம்

இ-பொ-ரை

1. அழகியமலைவீண் கண்ணெழுந்த அருவியைப்போலவிளங்கியாடு
கின்ற விருதுக்கொடியையுடைய தேர்களும் திரவியமில்லாத
மெலிந்து அலைகின்ற தரித்திரர்களே உங்கள் மனமானது திருப்பிய
டைவக்கொடுக்கக்கூடிய கரையிதவெய்ன்றி வேழிப்பை ஆகையா
விற்கு வாருங் கொண்டு அழைப்பதைப்போல அழகிய மணிகளை
யருந்தியமேடையில் இலங்கியகொடுக்கனென்காம் ஆநிம ள்-று (யச)

கண்ணலடியுங்காம்பிடம் புரிமெடுக்கமுது
கண்ணெல்லோசைக்கணயம்பெறவளித்தப்பண்ணேர்
கண்ணுமாமணித்தோரணமணியணிவினங்கும்
அகநாமாடுவென்கொண்கணமருவ
கொடு

போல

இ-பொ-ரை

கல்விபுரும்பு-அழகியதாமரை-மூங்கில்-சங்கு-கொடியகமுது-செந்நெ
ல்கள். இவைகளைநிலம் கன்மையைப்பெற்றுக்கொள்ள அளித்
தகையது. மூக்குச்சுமாமாதுப்பிரகாசிக்கின்ற மிகுந்த முத்துக்களி
தங்கியகொடுக்கோரணங்கள் கொஞ்சித்திரிப்போடு வாய்த்த பெரிய
தங்கமுதையம்வாவரும் வீரும்பும்படி வரிசை வரிசையாக விளங்
கிருவருறு (யச)

(யச)

முத்துப்பிறக்குமிடம் இருபது—அதாவது--மதி-மேகம்-ரங்கு
சிப்பி-மீன்-நந்து-முதலை-உடம்பு-தாமரை-வாழை-கழுகு-கரும்பு-செ
நெல்-மூங்கில்-யானைக்கொம்பு-பன்றிக்கொம்பு-பசுவின் பல்-நாகம்
கொக்கு-நங்கைகடிகழுத்து.

நாடகந்தருந்திரன் முலைகளியவெல்லையமாய்ச்
சூடகம்பணிசூழிய்தோகையர்மணியின்
மாடமேனிலைவதனமுமதியெனவலித்து
மூடமாமுதின்மோகமோடென்கணமுலவும்

(இ-பொ-ரை)

யாவரும் விரும்பும்படியான வாசனையைத்தருகின்ற திரண்ட
தனபார்களுளானது விம்மி நெருங்கிவளரவும் நாந்தோறுமகிழ்ந்து
புதுமைவானவையல்களையும் ஆயரணங்கையுமணிந்துவினங்காடின்ற
மாதர்கள் மணிகளானது பிரகாசிக்கின்ற மேல்வீடுகளில் நின்று
உலாவவும் அவர்களது வதனத்தைப்பூரணசந்திரனென்றி னினைத்து
மேகங்களும் ஆனையோடுவந்த எங்குஞ்சிறந்து உலாவும்-து (யசு)

வாருறைத்தனமாதர் மின்மாடமேன்மண்டிக்
காருறைக்குழற்கூட்டியவகிற்புணைகமழ்ந்து
நீருறைப்பயலென விரிந்தடர்ந்ததிடிர
மேருறைச்சிவிகளுநடித்திடெத்தழவிரித்தால்

(இ-பொ-ரை)

வது
டே
சர்
குமீ

அழகியசச்சணித்தனங்கையுடைய நங்கைகயர்கள் ஒளிசிற
வீடுகளின்மேல்செருங்கிக்கருமைதங்கிய நெடியகடந்தர்
ஊட்டுகின்ற அகற்புணைகளானது பரிமளித்து நீர்தங்கி
தைப்போல அடர்ந்தபாவி யெழுகின்ற அசிசயத்தைத் தமளிமாரகா
கண்ணிலங்காடின்ற மயிலினங்கள் மேகமெனக்கருள் பூயாவரும்
தோகைகளைவிரித்து ஆனந்தமாய்-தும்-எ-து-ஆள்-அ வின் நாயு

நாகமுட்டி மாமா ளினை யிலங்கிய நனிவா
லேகமுட்டியின் னிரவியுமணியிழைத்திடுசா
லேகமுட்டியவ்வழிவிடுத்திசெலுமிருளி
யாகமுட்டிவாளாகவேகுடக்கடல்டையும்

(இ-பொ-ணா)

மேன்மையான மா ளினை கதளெல்லா மிருந்து ஆகாயத்தையளா
வி நின்றிலங்குவதனால் குரியனாவன் செல்லுகிறதற்குத்தடைப்ப
ட்டு மணிகளானது அழுத்தியிழைத்த சாளரவாயலின் கண்மெள்ள
நெருங்கி அக்ப்தவைத்திறக்குஞ்சமயங்கண்டு புருந்துமனதிலேவெ
ட்கமடைந்து ஒளியா ன்தகுறைந்து மேற்குச்சமுத்திரத்திற்போய
டைவான் எ-று (௨௮)

பேறு

மாரதோரணங்கள் வாய்த்தபொன்வாயின் மா ளிகைகேர்புளகோ
விற
சிகரமாமணிகளிழைத்த நற்பணியுந்தேசிருகாலுவம்பாரும்
கோவானூறிப்பாழியாயமைந்தபான்மையாலிந்திரனுறைதன் [வால்
கேசுமேமுன்னென் றெண்ணியவகமுநாணிஞனெனச் சிறந்தன
அன்

கொ

போல

(இ-பொ-ணா)

கல்விப் பூரதோரணங்களானது பொருந்தி அழகுசிறந்தவாயலையுடை
வர்கள். இக்களின் சிறப்பும் நீளமாயுள்ளகோவிலின் முகப்பில் செ
கங்கையும் அழுத்தி கல்வடிவணிகளாகச்செய்து நாலுதிக்கும்பிரகா
தங்கியகோவாய் ஆகாயத்தையளாவிப் பெருமையாக எழுந்த
தங்கமுடை தன்மையும் தன்னுடைய நகரத்தையே மேலென்று
சிறக்குளருது ஓர் திரன் கண்டு மனதில் வெட்கமடைந்தானென்று
சொல்லும்படி சிறந்தது எ-று-ஆல்-அசை (௨௯)

வேறு.

சிலையெழுந்தவுருமடவார்செழுங்கமலக்கழலினைசேர்திருச்சிலம்பு
மலையெழுந்ததனமுனமேபாரமணியாரமுஞ்சுவாதுமாயின்
கலையெழுந்தவிடைசிறிதும்பொறுக்காதோயத்திரியென்கலகலென்
தலையெழுந்தமருமலரீத்தேனருந்தனிகளஞ்சியெழுந்தடங்கனோக்கி

இ-பொ-கோ.

மலையெனத்திரண்டெழுந்த தனங்களானது முன்னமேபாரம்
அதில்முத்தாரங்களின்சுமையும் சுவ்வாதுச் சுமையுங்கடவர்க்கு
நன்மை மயாயிருக்கின்றதே, பிரகாசம்பெருந்திய சேலையையணிக்
த துண்ணிய இடையோ சிறிதும் பொறுக்காது(மெதுவாகநடப்பா
யென்று சொல்வதைப்போல) அழகிய சிலையே உயிர்பெற்றெழுந்த
தென்று புசுழாநின்ற உருவத்தையுடைய மாதர்கள் தாமரை மலர்ப்
பாதங்களில் அணிந்த சிலம்புகளானது கலகலவெனச்சுப்திக்கவும்
தலையிலே ருடிய வாசனை மிகுந்த பூவிலுள்ள மதுக்களைப் புசிப்பதற்
காக வந்திருந்த வண்டிகளானது அச்செய்தியையறிந்தொருவாறு
மதுமேற்பழிவந்தாலும் வருமென்று அஞ்சித் தடாகத்திற்குச் சென்
றதுகள் ஏறு. (உய)

வேறு.

வம்பிடும்பதமத்திடையெழும்போதமதுகிறந்தம்முகமலர்த்
தும்பியுள்ளுவந்தசூகமொடும்பருகித்தணியிலாவேட்கைகொள்வது
லம்பிடுங்கண்ணீரிளமதிவதனமலருமோனாதொறுங்கொழுநர்
வம்பிடுந்தனங்களுமுங்கலெபுல்லிமர்விதமுதருந்தவரால்

(இ-பொ-கோ)

வாசனையைத்தாராகின்றதாமரையின்கண்ணெழுந்தமழிமாநகர்
இனிதான மதுக்களானது பெருங்கி அப்புன்பங்கள் மூயாவரும்
வின் நாயு

நீசு

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

மலரும்போதெல்லாம் வண்டுகளானது மனங்களித்துச் சுகமாக வந்துசேர்ந்து அம்மதுக்களையுண்டு மேலுமேலும் ஒப்பற்ற ஆசை கொள்வதைப்போல், அம்புபோலும் கண்களையுடைய மாதர்களினது குளிர்ந்த சந்திரனுக்கெர்ப்பான முகமானது மலரும்போதெல்லாம் அழகிய காயகர் அன்போடு கச்சணிந்த தனங்களைத்தன் மார்பில் அழுந்தப்புவல்லி பவனம்போன்ற இடழி அமுதத்தையுண்டு மகிழ்வார்கள் ஏ-று-ஆல்-அசை.

(உ-க)

வேறு.

சந்தனங்களைத்தாங்கியதலைவியர் தலைவர் கந்தமாமலரணையினைச்சக்கலவியிற்களிக்கச் சிந்துவீரமுந்தணர்வனச்சுகந்தமுந்தேடி வந்துமாம்ணிச்சாணவழிதருமவசந்தம்

(இ-பொ-ரை).

அழகிய தனபாரங்களைத் தாங்கிய மாதர்களும் ஆடவர்களும் வாசனை மிகுந்த மலர்களைச்சொரிந்து மெல்லிய பஞ்சணையின்கண்ணிருந்து கலவிகன்செய்து ஆனந்தமடையும்படி தென்றற்காற்றானது சமுத்திரத்தின் குளிர்ச்சியையும், பூஞ்சோலைகளில் சுகந்த வாசனைகளையும் சம்பாதித்துவந்து மணிகளின் ஒளிகளின்ற சாண வாயலின் வழியாகக் கொடுக்கும். ஏ-று

(உ-உ)

வேறு.

செழுமனந்தவரியினையாடனைமணந்துமருவியெலார்தாங்குமையித் தேமனத்தின்னகரிலுறைந்தருளருமைமாவியார் தந்தியாராய்ந்து [த் கல் மனந்துவிண்ணிழந்திங்கெழுந்தமர்ந்தாதபஞ்சிறந்த சையுமேத்த வர்க்கு இமையானதிது வேதலமென் றிமையவருந்தாழ்வார்மன்னே

கன்கை

(இ-பொ-ரை).

தங்கிய

தங்கியே ஓரடியாக அனந்த மூர்தியை மூர்த்தியின் தங் ரிக்குளருது

கையாகிய பார்வதாதேவியைத்திருமணஞ்செய்து மருவியெழ்ந்து யாவையும்புர்த்துவாரின்ற சிவபெருமானாவர் இந்த விட்டிவா புரமென்னுந் தலத்தை மதித்து இன்னகாத்திலுறைந்து கிருபைபுரி கின்ற அருமையைத்தெரிந்து சிவபெருமான் ஓதகிய. இடத்தில் கா மும்போய்ச்சிறுப்பையடைவோமென்று கயிலாடமானது அவ்விடத் தைவிட்டுக்கடந்து ஆகாயத்தையமிழந்து இங்குவந்து அமர்ந்து பிரகாசித்துச் சகமுழுதுத் துதிக்கும்படி இந்தத்தலமானது பெரு மையடைத்ததோவென்றும் இதுவே மேலான தலமென்றும் தேவர் களெல்லாம் வணங்குவார்கள் எ-று-மண்ணே-அசை. (௨௬)

வேறு.

இந்தமாபுரிக்கடவுளின்மகத்துவமியம்ப
னந்தனாயிரகாணமக்கில்லையேவலில
அந்தகன்வரவஞ்சுவாணென்னில்வலியார்ந்த
வெந்தவண்டரும்வருவதுண்டோவிற்குவெதிர்த்தால்

(இ-பொ-ண).

இந்தாகரின் கண்ணெழுந்தருளிய முத்தாசுருவப்பெருமானது விநோதத்தை விசேஷித்துச் சொல்லவேண்டுமானால் ஆதிசேட்னுத் துக்கிடைத்த ஆயிரம்நூவுநமக்கில்லை ஆனகையால் அவனெயெடுத்துக் கூறுவான் இதுவன்றி இப்பெருமானது கிருபையால் இன்னகாத் திற்கு மண்ணும் வருவதற்கு அஞ்சுவானென்னில் வலியையுடைய யெந்தச் சத்திராதினரு மனந்தணிந்து யெதிர்த்த வருவதுண்டே எ-று-ஆல்-அசை (௨௭)

வேறு.

பெருநினையைப்புரத்தாலும் பெரும்புகழைப் படைத்தாலும்

சுருதியையுணர்ந்தாலுஞ்சுகிர்தமிகச்செய்தாலுந்துறவானு
கிருதுக்கண்புரிந்தாலுங்கெட்டியுல்கைச்செய்தாலுங்கியாதி
வருநிசுருத்தினை முத்தாசுருவநாதன் மலத்தையுணர்ந்தாலுந்
யின் காய

(இ-பொ-ணா)

பெரியவகருமுமையுந் காத்தவந்தாலும், கல்லோர்நினையப்
படைத்தாலும், சொல்லாலுபிரந்த காண்குவேதங்களை ஆராய்ந்
தாலும் அனேகமான தருமங்களைச் செய்தாலும், இல்லறந்தவலிட்டு
த்தறவியாறலும், புதுமையான யாக்களைச் செய்தாலும், உறுதியா
னவங்களைச் செய்தாலும் வருகிறருங்கருணையிற் றெந்த முந்தாச
குலப்பெருமான தவததைக்கண்டு வணங்காதவர்களுக்கும்பேரின்
பகீடு இல்லை என்ற (உரு)

வேறு.

சித்தருங்கனதேவர்க்கிருவரிந்திரனு
முத்தருஞ்சுதர்மனறமுருந்தனுஞ்சுதர்முகனு
மெத்தலத்தருஞ்செறிந்துகவிர்தியோடெழில்சே
ரித்தலத்தினுக்கணையலெனப்பணிந்தவோர்

(இ-பொ-ரை).

சித்தர்களும் மிகுந்ததேவர்களும், சந்திரன்களும் தேவேந்திரனும், பத்தர்களும், பிரமனும் நாங்குவேதங்கையுடைய திருமாலும் இன்னப்பூமியின் கண்ணே எந்தத்தலத்துளி லுமுன்ன யாவர்களுமும் இந்தத்தலத்திற்கு இரணியில்லையென்று பணிவார்கள் என்று (உரு)

வாரிசுமூலகனைவரும் வழுத்தவிண்ணுரைமறா
 ரரிமேவுமின்னகர் வனந்தழறினமிதுகாற்
 பாரின்மீறிய தனஞ்சயன் நனுவினற்புகழார்
 கலேவோங்கியநதிவனஞ்செறிதினர்ப்பதர்வாரம்

(இ-பொ-ணா).

கண்ணை (இ-பொ-ரை).
தங்கிய க்கும்புதலுதின் கண்ணே யாவரும்புகலச்சிறந்த தேவனோ
தங்கிய தேவன்திரனும் ஆசைகொன்னத்தருந்த விட்ட
நின்றுரு

நகராச்சருக்கம்..

கூக

பாபா நகராச்சுரப்பை விதுவனாயுஞ் சொன்னோம் இனிமேல்
பேரரிச்சிறந்த வலிமையுடைய அருச்சுனன் கைவிடலினதபுகழா
வ்எழுந்த பூமியிலிதுவே மேலுனதென்று சொல்லப்பெற்ற விசய
மாநதியின் கிழப்பையுஞ் சிறிது சொல்லுவோம் எ-று (உஎ)

நகராச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் அடிக.

இஃது

தீர்த்தச்சருக்கம்.

தாண்டவம்புரியுந்தாணுவைப்பரவுஞ்சகீகரக்கண்ணனற்பதமே [க்க
பூண்டவராவக்கொடியனைச்சயித்துப் பொன்னகர்ப்பதிவிடந்துடை
வாண்டவருலகையளியொடும் புரத்தெண்ணகிபரிஸுகிபுகழணியும்
பாண்டவர்தனில் முன்னோன்மகயிழைத்துப் பவமதையளித்திடக்
கருதி

(இ-பொ-ணா).

தில்லையம்பதியில் நடனஞ்செய்த சிவபெருமானை வணங்காந்
ன்ற சக்கராயுதத்தையுடைய கண்ணனது அழகிய திருவடிகளை
சென்னியிற்குடி சர்ப்பக்கொடியைப்படைத்த தரிவோதனது
யெல்லாமீவென்று தேவலோகத்திற்கு அரசனாகிய தேவேந்தி
ம் அதிசயித்துணாக்கும்படி உலகமுழுமையும் அன்போடு
அரசாட்சிசெய்து கணக்கிலேமிருந்த மன்னர்களுக்கெல்லா
னென்று மிகுத்தபுகழையே ஆபரணமாக அணிந்துவாழாந்
ண்டவர்களில் தருமராசனாவர் யுத்தத்திலே சகோதரர்மாநகர
னபந்துக்கையெல்லாம் கொலைபுரிந்த பாவங்களானது யாவரும்
நு அசுவமேதபுகளுசெய்யவேண்டிமென்றுஎண்ணினார் யின் நாயு

சுடு

விட்டிவாபுரத்தலப்புராணம்

புரவியைக்கொடுப்போய்ப்புவிதலும் உருகப்புகலுமுன்னிற்தெழுந்
தெரு
வரவிடையருளென்றன்னலைவணக்கிவாழ்த்து பெற்றாராகோன்
மைந்தன்
கரவிலாதுகைச்சுற்றியேருடக்குக்காட்டையிற் சென்றிடுங்காண்
ட
மிர்விபோய்மறைபசியமன்முடிக்கவெண்ணி நீரினெயெனயிறைத்
தால்

(இ-பொ-ரை)

எண்ணிய தருமபூபதியானவர் அசுவத்தைக்கொண்டுபோய்ப்பு
மிப்பிரதட்சணஞ்செய்து வருவாயென்றுதிருவாய்மலர்ந்தருளுமுன்
னமே அந்தக்குறிப்பையறிந்த தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரன்
புதல்வனென்றுபெயர்படைத்த அருச்சுனனானவன் எழுந்தயான்
போய்வருகிறேன் உத்தரவுகொடுங்கள் அண்ணாவென்று அடிபணி
ந்து அவரிடத்தில் ஆசிர்வாதம் பெற்றுக்கொண்டு முறையே பூமி
யைச்சுற்றி மேற்குத்திசையில் வந்துசேருகின்ற சம்பத்தில் சூரியர்
ஸ்தமாகவும் மன்னானவன் கண்டுமழக்கப்படி கேட்கவிட்டசெய்
யக்கருதி அவ்விடத்தில் ஆறுசுனையில்லாததினால் மனதிலே கொஞ்ச
ம் வருத்தமடைந்து எ-று-ஆல்-அசை. (உ)

அம்பிணையறுகுக்கடுக்கையுமணிந்தவரீனடி நீனைந்துறமோன
ம்பிணையறுகுக்கடுக்கையுமணிந்தவதி சதூரிகிரியினருகே
ம்பியிம்பகழிவிழத்தொருகயமுமடுத்தொருநதியுமங்கமைத்து
பிரானருணப்பெருவரிக்காடினென்முடித்தேதினென்றால்

(இ-பொ-ரை)

கண்ணையும் மானையும் அறகையும் கொன்றையையும் தரித்தரி
தங்கியானது திருவடி கண்துதித்து அழகியமானையும் அறகையும்
துங்கியையும் தரித்துத்திறந்தசதூரிகிரியின் சமீபத்திலேதன்னி
ரிக்குள வருணத்திரத்தையுப்பிரயோகித்து ஒருதடாகமும்அதன்

தீர்த்தச்சுருக்கம்.

சுரு

பக்கத்திலே ஒருநதியுருண்டெண்ணி முறையே தன்னியமங்களைக் குறைவன்னியில். செய்து முடிந்த பின் இந்தநதியிலே தீர்த்தமாடியவர்கள் சிவபெருமானது திருபையைப்பெற்று வாழ்வார்களுென்று வாக்குச்சித்தியளித்தாவிட்டுச் சென்றான் எ-று. ஆல்-அசை (ந)

மன்னவன் வருத்தவண்ணமயால்விசயமாநதியருச்சுனதீர்த்தமென்னவேசாஸ்ப்புவியுளோராடி யிடரகிபாவமும்போக்கிப் பொன்னகர்த்தலைவனிலேயினிதானபோகமுமெய்திமாவீசன் பொன்னடிக்கருணைபெறுங்கதியடையும் புதுமையும்புகழுவதெளிதோ

(இ-பொ-ரை)

அருச்சுனராசனானவன் இந்தயிடத்திலுண்டாகிய புகழினால் விசயநதியென்றும் அருச்சுனதீர்த்தமென்றும் சிறந்த பெயருண்டாகி இப்பூமியிலுள்ளவர்களில் அநேகர்வந்து தீர்த்தமாடி தன்னுடைய துன்பங்களையும் மிகுந்தபாவங்களையும் போக்கிதேவலோகத்திற்கு இறைவனாகிய இந்திரனுக்குச்சரிவானபோகபாக்கியங்களைப்பெற்று இறுதியில் சிவபெருமானது திருவடிக்கருணையால் நல்பைதவியையடைந்த வாழாநின்ற அற்புதங்களைப்புகுத்துச் சொல்லவேண்டுமா ஒல் இதுஎளிதல்ல எ-று (ச)

அணங்கணித்திலங்குங்கண்ணிமாநகரினாலயத்தினமணவாளன் [ன்புறுணங்கையிலெவருழ்வணங்கவின்னதெயிற்றோன்றலுமுனிவரோடரிணங்கமாபூசுபுரிதலுமதைமாவினிமைபோடணிதலேபோலமணங்கமழலர்கள் வருதலுமலிந்திவ்வணியினிற்கிரியெனவவங்கும்

(இ-பொ-ரை)

அழகையே ஆபாணமாக அணிந்திலங்கானின்றகண்ணிமாநகரத்திலவாய்த்த ஆலயத்தில் நடந்தவருகிற திருவிழாவில் யாவரும் வணங்கிவேண்டிய நன்மையைப்பெறும்படி மகாடைக்கியின் நாயு

கனகிய சென்ன தேசவப்பெருமானாவர், எழுந்தருளியினைதியி
ன்தன்வந்த காட்சிகொடுத்திடுனாலே மேன்மையைப்பெற்றதும்
ன்றி முனிவர்களும் அன்பர்களும் இருக்காகளிலுமிருந்த எம்பி
ரான திருவுள்ளமானதுபொருந்தும்படி அருச்சுணகன்செய்துவருகி
றவாசனையுடைய புஷ்பங்களை அன்பர்களினுள்முகிழும்படி கங்
காதேவியானவன் அழகியமேனியெங்கும் அணிந்துக்கொண்டதைப்
போலச்சிறந்துவந்து இருக்கையிலும் ஒதுக்குகின்ற விசித்திரமான
து முத்தரசுருப்பெருமானைத் தரிசின்செய்வந்தவர்கள் கண்
னாக்கண்டு களிக்கும்படி புட்பூமலையைப்போல நிறைந்த பிரகா
சித்தது என்று (இ)

மணிதரும்பதியினதிருஞ்சாந்தவாடையாத்கதிபெறுங்கோடி
மணிதருங்குரம்பினைதருங்குசமுமதுதருங்குருகினமெவையுந்
திணிதருமுளத்தால்வாயினால்வியாற்செவியினிற்காங்கனாம்பேவி
லணிதருமுழுதியுரானகாடைந்தவருந்தவர் கோடியுண்டத்தல்

(இ-பொ-ரை)

அழகுசிறந்தவிட்டிலாபுரத்தின்கண்ணே விசயநதியானது கொடுக்
கின்ற குளிர்ச்சியாகிய வாடைபட்டு புதுணையான முத்துக்களை ஒ
துக்கி விளங்குகின்ற யின்னதிக்களையிலே வளர்ந்த பரிமளிக்கின்
ற விருட்சங்களும் அகிலவந்துறைகின்ற பட்டிகளும் முத்தியடையு
ம் இதவன்றி திண்மையோடு மனதினால் நினைத்தாலும் வாயினால்
துகித்தாலும் கண்ணால் திரித்தாலும் வேண்டிய நன்மையைத்த
ரும் இதிலே தீர்த்தமாடி சிவபெருமானுடைய கயிலையத்தை உடை
ந்தவாழுகின்ற முனிவர்கள் அகேசருண்டும் என்று (ஈ)

மேரினிற்கயிலைதவத்தினிற்செய்யாயினியமுதரினொருமாலாம்
பாரினிவரியிற்பிணவஞ்செய்திற் பகருமட்டாட்சாமநையைக்
கோரினந்சாமரனுருத்திரிற்முழுகருந்தகிபிராமணியில்
கரியிற்பிறுதானத்தனங்கோவினன்மதியாதவனாகையித்

தீர்த்தச்சுருக்கம்.

சுந.

(இ-பொ-ண)

மலைகளுக்குள்ளே கயிலாயமும் விரதங்குளிலே சிவராத்திரியும்
தேவாரங்களுக்குள்ளே விஷ்ணுவும் எழுத்திலே பிரணவமும் மந்தி
ரங்களுக்குள்ளே ஆட்டாட்சாரமும் வேதங்களுக்குள்ளே சாமவேத
மும் உருத்திரங்களுக்குள்ளே சங்கரனும் பிராமணஸ்திரீகளுக்குள்
ளே அருத்ததியும் ஸ்திரீகளுக்குள்ளே இலட்சுமியும் தானங்களுக்கு
ள்ளே அன்னதானமும் கிரகங்களுக்குள்ளே சந்திரனும் தேசங்கு
க்குள்ளே சூரியனும் என்று (எ)

சங்கரன் றதியேதருதியாமரைபோர் சாதியிற்பொறையினிற் பூயின்
தங்குமத்திரத்திற் பிரமனத்திரமீதலத்தினில் விட்டிலாபுரமுஞ்
சங்கையாகத்திற் கிருதமாககபிலைதனிவதிகாமதேனதுபோற்
கண்கையில் விசயநாதியெனவுங்கதித்ததுதாசினிமுழுதும்

(இ-பொ-ண)

பூசகங்களுக்குள்ளே சிவபூசையும் சாதிகளுக்குள்ளே பிராமண
ச்சாதியும் பொறமையுடையவர்களுக்குள்ளே பூமிதேவியும் அஸ்
திரங்களுக்குள்ளே பிரமாஸ்திரமும் சேத்திரங்களுக்குள்ளே விட்
டிலாபுரமும் யுகங்களுக்குள்ளே கிருதயுகமும் புகங்களுக்குள்ளே
காமதேனுவும் எப்படி உத்தமமானதோ அதுபோல தீர்த்தங்களுக்கு
ள்ளே விசயநாதியேமென்று பூமியிலவரவரும் புகழும்படிவந்த சி
வத்தது என்று (அ)

எண்ணிலாப்பிறவியெடுத்தமூன்றருமிகுத்ததாடைவன
யெண்ணிலாப்பிறவியெடுத்திடுமறத்தாவிருப்பிறப்பாளராயினுமா
னெண்ணிலாப்பிறவியெடுத்தவருதிப் பரித்தலந்தனினயம்பெறவே
யெண்ணிலாப்புனலுள்ளிதிற் புனலாடாரிழிவுகத்தபத்தினுமிழிவா

சுரு

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

(இ-பொ-ணா)

அநேககோடி சன்மங்களில் செய்த புண்ணியத்தினால் நாசன
னங்கிடைக்கின்றது அப்படியனேககோடி சன்மங்களில் செய்த பு
ண்ணியத்தினால் பிரம்மணச்சனனங்கிடைக்கின்றது இதுபோல அ
னேககோடி சன்மம் புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் வேண்டிய நன்மைக
ளைப்பெறும்பொருட்டு இந்தச்சேத்திரத்தில் வந்து பிறப்பார்கள் ஆ
கையால் பூமியிலே மிகுந்த நதிகளுக்கெல்லாஞ்சிறந்த இந்த விசய
மாகதியில் ஸ்நானஞ்செய்யாதவர் இழிவாகிய கத்தபத்திலுள் கே
டானவர்கள் என்று ஆல்-அசை (க)

வேறு

பொன்னிநாயகன் புட்காப்புவடி பொறுத்தப்
பொன்னிலங்குமாபுலிக்கிருகர் லுசேர்புரக்கும்
பொன்னிலங்குமின்னதினாம்புகன்றனமிதுகாற
பொன்னிமானகர்ச்சிறப்பினிற்சிலவினரிப்புகல்வாம்

(இ-பொ-ணா)

மகாலட்சுமியின் நாயகனாகிய ஸ்ரீகிருட்டிண மூர்த்தியானவர்
நாமனாமலர்ப்பாதத்தால் ஓடியாசை தனக்கும்போது தாங்கியழகு
பிரகாசிக்கின்ற பெருமையையுடைய உலகத்திற்கு எட்டுஐசுவரிய
ங்களையும் கொடுத்தவரான இலட்சுமியானவளுரைந்து வளமிகு
ந்த பூமியிற்சிறந்த இந்தநாதின்கிறப்பை இதுவரையுஞ்சொன்னோ
ம் இனிமேல்காவேரிமாநகரின் சிறப்பையும் எம்மாதற்றெரிந்தமட்
டுஞ் சிறிதுசொல்லுவோம் என்று (ங)

தீர்த்தச்சுருக்க முற்றிற் று.

திரு விருத்தம் ௧௨.

இஃது

காவேரிநகரச்சுருக்கம்.

நீலவாரிகெருங்கியகேணிசூழ்
கோடுவோதியைக்கூறெயில்வாண்டுடச்
சேமொமணிக்கோபுரத்தேசனன்
மாடமாளிகை மண்டினைந்ததால்

(இ-பொ-ணா)

கெடிய சமுத்திரம்போலுஞ்செறிந்த அசுழிசூழப்பெற்ற மதி
லானது மலையேவந்தவனைந்து அமைந்ததோவென்று யாவரும் புத
லும்படி ஆகாயத்தையனாவிரிந்தகவும், அழகிய மணிகளாலுத்தி
வாய்த்தகோபுரங்களின் ஒளிவானது பிரகாசிக்கவும் கல்லமாடங்
களும் மாளிகைகளும் டெங்கணும் கெருங்கிச்செறிந்து விளங்கியது
எ-று-ஆல்-அசை

(க)

பொன்னுமுத்தமும்பூத்தெழிற்சூழியிசை
மின்னும்பான்மைபன்வெஞ்சுடரோவெனப்
பெயர்ன்னகர்ப்புதிபுந்தியுனெண்ணமா
சென்னிகோவிறெறிந்துவின்தொட்டதால்

(இ-பொ-ணா)

அழகியபூவீன்கண்ணேமேன்மைமையப்பெற்றசோழமகாராஜனா
னவன் பொன்னினால் அமைத்த மணிகளையழுத்திச்செவ்வையூகக்
கட்டிய மாளிகையானது, தேவலோகத்து அரசனாகிய இந்திரனுங்
கண்டு மனத்துள்ளே கீனைத்து ஆசைகொள்ளும்படி அனேக ருசி
யப்பிரகாசமோவென்று மதிக்கத்தக்கதாக ஆகாயத்தையனாவிரி
தோன்றியது எ-று-ஆல்-அசை

(உ)

ஒதிச்சாலையுறுபடைச்சாலையுன்
கீதச்சாலையுன் கின்னாச்சாலையுன்
வேதச்சாலையுன் வேன்விவின்சாலையு
மீதனித்தனிமிக்கவினங்குமால்

(இ-மொ-னா)

கல்விச்சாலைகளும், பல ஆயுதங்களின் தொழில்களைப்பயில
கின்ற சாலைகளும், சந்தேதச்சாலைகளும், விண்ணாக்கிகின்ற சாலைகள
ம் அந்தணர்கள்விரும்பானின்றவேதச்சாலைகளும், பெரியேரர்கள்நடத்
துகின்ற யாகசாலைகளும் இவைகளுள்விரிந்தனித்தனியே மிகுந்து
விளங்கியது எ-ற-ஆல்-அசை

(ங)

நாலுதிக்கு கனிந்தவினங்கறச்
சாலையினைச்சங்கரியின்புற
வேலைமுழுவியிற்றுமேவர்க்கும்
பாலுயினைக்கவைமோடுபணித்திடும்

(இ-மொ-னா)

கட்குழந்தையியின் கண்ணே வந்தவர்களுக்கெல்லாம் இவ்வி
யென்னாது பால்பழங்கள் அறுகவைமோடும், இனிய அமுதளித்த
வாரிசை நருமச்சத்திரங்கள் இதவேயென்று முப்பத்திரண்டு
அறங்களையும்படைத்துவளர்க்கின்ற பார்வதாதேவியும் சந்தோஷம்
அடையும்படி இன்னாட்டில் வாழபக்கமுமிருந்துவிளங்கியது எ-ற

(ச)

தேடினாங்குறகாதிரும்பொரு
ளுடியிங்குடியம்பெறவேதருங்
கோடி கோடியெனப்புகழ்கொண்டவங்
கரிடி யின்வனங்கத்துதற்கார்வவார்

(இ-பொ-ஊ)

பூமியின்கண்ணே இதுபுதுமை புதுமையென்று யர்வரும் அதிசயிக்கும்படி புதுப்படைத்துச்செழித்து விளங்குகின்ற ஆவணவீதிகளின் சிறப்பை பெடுத்துச்சொல்ல யர்வர் திறமையுடையவர், சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று அலைந்தாலும் நம்கைவசங்கிட்டாத அருமையான பொருள்களுெல்லாம் ஈன்மைமையுடையும்படி இங்குவிரும்பிக்கொடுக்கும். -று (இ)

வாகைமும்மதவாரணத்தாலையும்
வேகமாபுரவிப்படையுங்கவி
னாகமென்னும்விமர்சனமுநன்கு
னாகவோங்குமங்கண்ணல்களிக்கவால்

(இ-பொ-ஊ)

வெற்றியையடைந்துமும்மதங்களையும்பொழிதென்ற யாண்ப்புடைகளும் ஐந்துகதிகளையுடைய குதிரைப்படைகளும் அழகிய டிசைகளோவென்று விளங்குகின்ற தேர்களும் கையைமாக மிஞ்சுது இன்னகரத்து அரசனாகிய சோழமகாராஜன் மனமகிழும்படி சிறந்தது -று-ஆல்-அசை (ஈ)

விண்ணவாதனன்மீமுடி தங்குமரின்
தொண்டிவாரந்தலக்கியதோரணன்
கொண்டவீதிகளெங்குங்குழகிடக்
கண்டெண்டெளிப்பவர்கோடியால்

(இ-பொ-ஊ)

மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனாவன் அழகிய சென்னியிற் குடிய கிட்டத்தில் வைத்தழுத்திய மணிசுனைப்போல் நவரத்தினங்களும் பிரகாசிக்கானின்ற தோரணங்களை நெடிய வீதிகளெங்கும் அழகாகக்கட்டியவசைசென்றதைப்பார்த்து எத்தனையோகோடிபெயர்க்குன்னந்தமடைவார்கள் -று-ஆல்-அசை (ஈ)

சுஅ

விட்டிலாபுரத்தலப்புரான்ம்

ஒடியோடியுலோபணாத் தேடிவெண்
பாடியெம்பதிபால்வருவீர்கென்
ருமாவிருதுக்கொடியந்தமாய்
மாடிமேவெழுமாமணிமாடிமேல்

(இ-பொ-ணா)

ஆசு. மதரா. சித்திர. வித்தாரமென்னுங்கவினைப்பாடாநின்ற வித்
துவாண்களே கால்கள் கடுக்க ஒடியோடியலைந்து ஒன்றுக்கொடுக்
காத பிசனணைக்கண்டிக்கொள்வதினாலே, உங்களுக்கு என்ன பிர
யோசனமிருக்கின்றது அரைப்பற்றி மனவருத்தப்படாது யான்
சொல்வதைக்கேளுங்கள் கொடுக்கக்கூடிய வள்ளலென்று பெயர்
படைத்த எந்தையாகிய சோழமகாராஜன் சமுகத்திற்கு வாருங்கள்
வேண்டிய தனங்களைப்பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று அழைப்பதைப்
பேரல். மாளிகைகளின் மேல்-மணிகளையழுத்திப்பிரகாசிக்கின்ற
மேல்வீடுகளில் கட்டிய விருதுக்கொட்டிகள் அழகாக யிருந்த ஆடும்
எ-று

(அ)

வைசயந்தம்வழங்கியவென்னு
வைசியர்திருமன்றமுமாதன
வைசியர்திருமன்றமுமன்றல்கோ
வைசியர்திருமன்றமுமிக்கவால்

(இ-பொ-ணா)

தேவேந்திரனுடைய மாளிகையோவென்று புகழும்படி இவ
ங்காநின்ற வேளாளர்களுடைய தெருக்களும் யிருந்த தனங்களைப்
பெற்ற செட்டிகளினுடைய தெருக்களும் பால்வாசனைதங்கிய இடை
யர்களுடைய தெருக்களும் மற்றும் பலசாதிகளுடைய தெருக்களு
யிருந்த வினங்கியது எ-று-ஆல்-அரைச

(க)

கரவேரிநகரச்சுருக்கம்.

சுரு

மின்னுமாளிகைமேலொயிலாயின
வன்னமா தாணசந்திடமா முகந்
தண்ணைக்காணலுந் தண்ணெடுந் தம்புலி
வின்னமாவுற்றுவீத்துடையேருவன்

(இ-பொ-ரை)

பிரகாசம்பொருந்திய மேல்வீடுகளின்மேல் இனையமாதர்கள்
கின்றுவாவும், அவர்கள் வதன்தைதக்கண்ட சந்திரானவன்,
கனங்கயின் நித்தன்னிலுமேவாக விளங்குகின்ற தன்மையை மதித்
துப் பூணசந்திரானிதவேயென்று சாதாரணமாகவருவதற்கு மனது
நாணித்தண்ணைத்தானே நொந்துக்கொண்டு கிடழய் மேகத்தின் க
ண்ணை மறைந்து செல்லுவான். என்று (ம)

வம்புசெய்திடும்வைதலும்விம்பியே
வம்புசெய்தனமாதரின்மீதுவேள்
வம்புசெய்முனம்வல்லவர்காமநூல்
வம்புசெய்திரவைக்கழிப்பார்களால்

(இ-பொ-ரை)

மலையெனத்திரண்டு கச்சாந்து படரெனவெழக்கும்படி கான்
தோறும் விம்பி வளர்ந்து வாசனைகளை யணிந்து பரிமளிக்காநின்ற
தனபாங்கையுடைய மாதர்களின்மேல் மனமதனவன் சண்டை
செய்யவருவதற்குமுன்னமேவாகர்கள் அறிந்து காழப்பிணிமென்
னுந் துன்பம் வராமல் சடியந்தோறும் கொக்கோக முறைமையடி புது
மைகளைச்செய்து மருவி இரவைப்போக்கி வாழ்வார்கள் என்று
ஆல். அகை (மக)

மேகமீதுளியிக்கவளித்துக-
ழேகமாய்வினைந்தேதாநகங்கைவர்
யோகமேகதைபுண்டனைமீதுசம்
யோகமேசெய்துபுத்திகளிப்பரால்

௩௦

விட்டிபுரத்தல்புராணம்

(இ-பொ-கா)

மேகத்திலிருந்தெழுந்த மழையானது மிகுந்து பொழிவத
னால் பயிர்களெல்லிங்குரைவுன்னியில் விளைந்து செல்வங்களைக்
கொடுக்க அதைப்பெற்று வரானின்ற கனையர்களெல்லாம் அதிட
டங்களையேபெற்று இனிய அமுதுக்களைப்புகித்த மெல்லியபஞ்ச
ணையின் கண்ணாயகரோடு மகிழ்ந்துலீலைகளையே செய்து மனமகிழ்ந்
துவருவார்கள் ஏ-று-ஆல்-அகைச (ய௨)

சொன்னமேடையிற் றகையர்கடையை

வன்னக்கந்துக்கமாட உள் யொலி

முன்னமேபொறுக்காத மூலைகளா

வன்னமேமருங்காடலுஞ்சொன்னமே

(இ-பொ-கா)

அன்னம்போலும் கடைபையப்பெற்ற மாந்தரேபண்டே உங்
களிருதன பாரங்கனையுந்தாங்காத சிற்றிலைகளானது பொன்னி
றைசெய்த மேடையின் மேல்கடி அழகியவ ன்னப்பந்தக்களை விதி
வினையாடாநின்ற நடனத்திற்கும் பொறுக்குமோ துவளுகின்றதேசி
றிதுகவனியுங்கள் மாங்கள் சொல்லவேண்டியதைச் சொன்னோம்
என்பதைப்போக கைகளிலணிந்த பொன்வளையல் களானது கலக
லவெனக்குலுங்கும் ஏ-று (௩௩)

இப்புரத்தரியாலெழுந்ததே

பெப்புறத்துமியம்பச்சத்திரந்

தப்பிலாதுவினங்கிடத்தாரையாய்ச்

செப்பமிட்டலித்திரமாடமால்

(இ-பொ-கா)

இந்தக்காவேரிமா ககரத்தில் சோழமகாராஜனுடைய மரகத
த்தினால் ஆயிரந்துண்களைக் குறைவுன்னியில் வரிசைவரிசையாக

கிறத்திச்சொல்வையாக நற்பணிகள்செய்து அமைத்த விசித்திரமன்
டபமானது எந்தபக்கத்திலுன்னவர்களுக்கண்டு புகழ்ந்தாக்கும்ப
டி வினங்கியது எ-று-ஆல்-அசை (10ச)

வன்னமாநுமதிக்கவிலைமிகும்
பெண்ணிலாழப்பெரிநந்தியமாடமுன்
சென்னகோழியிடுதன்னமணித்திரன்
மின்னுமாவரியாசனம்துவால்

(இ-பொ-ரை)

யாவராலும் விலைமதிக்க அடங்காத மாற்றயர்ந்து விளங்காநின்
ற பெண்ணினாற்செய்தமைத்த ஒருமண்டபத்தின் கண்ணே இது
வென்ன புதமைகள் இதுபெய்திலிருந்து உண்டாகிய மணிகளென்
று வியப்படையுப்படி பிரகாசிக்கின்ற சிங்காசனத்தின்மேல் எ-று
ஆல்-அசை (10டு)

மிக்கவெண்முணிமின்னிவினங்கிய
சக்கரச்சுசிச்சாபைசெய்துமழ
சுக்கையாநூச்சேழுணிநுந்தனன்
சக்கரன்மதன்சேயெனச்சாற்றவால்

(இ-பொ-ரை)

மிருந்தவெண்முத்துக்களை யணிந்துபிரகாசத்தெழுந்த சந்திர
வட்டக்குடை சிழயில் வாசனைமிருந்த மாலைகளைத்தாங்கிய மார்பை
யுடையசோழமாராஜனானவன் இந்திரனோ அல்லது கந்தர்ப்பனோ
கந்தர்ப்பனோவென்று அதிகரிக்கும்படி கொலுவிருந்தான் எ-று
ஆல்-அசை (10சு)
அட்டதிக்குன்னுண்ணவருந்திரா
சுட்டியும்புணிசெய்திருகைதெழுந்
திட்டமாயெதிர்காலமுஞ்செய்யிடத்
சுட்டியுளமுமச்சரனாஞ்சுழுவால்

102

விட்டி லாபுர்த்தலப்புராணம்

(இ-பொ-ணா)

எட்டுத்திசையிலுமுள்ள மன்னர்களைல்லாம்வந்து பருதிக்கட்
டி சோழமகாராஜனானவன் ஏவிய தொழில்களையுஞ்செய்து துதிக்க
வும் உறுதியாக அன்றாடம் வருங்காரியங்களையறிந்து தெளிவாகச்
சொல்லாதின்ற வல்லமையுடைய மந்திரிகள் தீவரமல்புக்கத்தலே
ஆழந்திருக்கவும் எ-று-ஆல்-அசை (மௌ)

ஆரணத்தய்யாங்கணிதஞ்சொல
வாரணக்கவிவாணர்கள்வாழ்த்திடப்
பூரணக்குடப்பொற்குயமின்னின
வாரணங்குளர்கதைச்சவால்

(இ-பொ-ணா)

நாளுக்குவேதங்கையுமாராய்ந்து தெளிந்த அந்தணர்கள் வந்து
சோதிடம்பார்த்து நன்னியித்தஞ்சொல்வவும் சமுத்திரம்போலயி
ருந்த கல்வியையுடைய வித்துவான்கள் புத்திந்த மங்கலம்பாடவும்
நிறைந்த பொற்குடம்போலுந்தன பாரங்கிலங்காதின்ற இளைய
மாதர்கள் இருபக்கமும்நின்று அழகியவெண்கவரிவீசவும் எ-று-ஆல்
அசை (மௌ)

குடகம்புனைசுந்தரத்தோகையர்
மாடகந்தலுக்கனமாதராயப்
மாடகந்தலையோலிடப்பாடிசன்
குடகம்பதமாதர்க்கவால்

(இ-பொ-ணா)

கைகளிலே வணியல்களையணிந்த அழகியமாதர்கள் மகிழ்ந்து
வீணமுறுக்காணியைச் சீர்திருத்திச்சுதைசேர்த்து வாசிக்கவும் கா
ல்களில் அணிந்தபாடகம் சிலம்புகள் கலகலவென்று சப்திக்கும்படி
சங்கீதங்களைப்பாடி வினோதமான நடனங்கள் ஆடவும் எ-று-ஆல்
அசை (மௌ)

சென்னிமீது திவன்மணிச்சேகரன்
கன்னமீதுகதிர்க்குழமொயம்பிலார்
பின்னையாரமதாணிபிறக்கிவான்
மின்னுமாழிக்கரததில்லியப்புற

சோழமகாராஜனுடைய சிரசின்மீது திரட்சியுள்ள மணிகளைய
முத்திய கிரீடமானது இலங்கவும் இருகாதலுஞ்சூரியனைப்போலப்
பிரகாசம் பொருங்கிய குண்டலங்கள் இலங்கவும் மகாலட்சுமியான்-
வன் வசிக்கானின்றதோள்களிலே வாசினமிகுந்த பூமாலைகளும் இ-
ரத்தினபரணங்களும் இலங்கவும் அழகிய மோதிரங்களைத்தரித்த
கையிலே யாவரும் அதிசயிக்கும்படி கூர்மைவப்பூடைத்தவரையு-
தமிலங்கவும் எ-று (௨௮)

வந்தெதிர்த்த மன்மன்னரைவென்றுபேர்
தந்தபற்பலதானைபிடித்தகைத்
தந்திரங்களுஞ்சக்கரம்போனிறைந்
தெந்தவேளையுமேந்தலையேத்தவால்

(இ-பொ-ரை)

யுத்தத்தின்கண்ணே வந்தெதிர்த்த பகைவர்களாகிய அரசரை
வென்று பெயர்ப்படைத்த பலஆயுதங்களைப் பிடித்த கைகளையுடைய
சேனைகளெல்லாம் சமுத்திரம்போலச் சோழமகாராஜன்சமுகத்தில்
நிறைந்து யெஞ்சுளுக்கு என்ன கட்டினவென்று யெப்பொழுதும்
பணிந்து நிற்பார்கள் எ-று-ஆல்-அசை (௨௯)

எரிவந்தியலின்முகங்கண்டவர்
சூரிழந்துசுகம்மெறச்சூரியன்
தாரினீதிரந்ததினெனய்பிலும்
மாறியெய்தென்குமாவனம்பொங்கலால்

(இ-பொ-ணா).

அழகு கிறைந்து பிரகாசிக்காசீர்த் தினிமையான முகத்தைக்
கண்டு தரிசித்தவர்கள் துன்பங்களை நீக்கி மிகுந்த சுகங்களைனுப
வித்து வாழ்வம் மாதந்தோறு மூன்றாமழை தவறாதுபெய்து பூமி
யானதுசெழித்த விருத்தியடையவும் சோழமகாராஜனுனவன் நீதி
யோடு அரசாட்சி செய்துவந்தான் ௭-று-ஆல்-அணச (௨௨)

இந்தமீளினீன்வீரமயைத்தொழ
வந்த மீளினீன்மாமுடிதேயந்தெல்லாஞ்
சிந்தபூழிகன் செயமணிவிண்டிங்கே
வந்ததோவெனவாயிலின்மின்னுமால்

(இ-பொ-ணா).

இந்தச்சோழமகாராசனுடைய அழகியபரதங்களை வணங்குகிற
தற்காக நான்தோறும் எட்டித்திசைகளிலுமிருந்துவந்து கரண்டினை
வாயிலின்கண்ணே நெருங்கி உள்ளேசெல்லும்போது கட்டத்தினு
ல் இவர்கள் சென்னியில் அணிந்து விளங்காநின்ற இரத்தினக்கிரீ
டங்கள் ஒன்றோடொன்று உரசிபொன்னினுடைய தூள்களும்
மணிகளின் தூள்களும் உதிர்த்து செவ்வையான மணியை தான்
இந்த வாயிலில் வந்து வளர்ந்ததோவென்று புக்கும்படி பிரகாசிக்
கும் ௭-று-ஆல்-அணச (௨௩)

கோதின் தவெங்கோன்றுளுக்கும்
சாதுவாயுன்னுஞ்சாரந்ததோடு நீ
மோதகேரியுமுன்றியுமாயே
பேதமில்லுயிர்பாவும்பிறக்குமால்

(இ-பொ-ணா).

குற்றமில்லாத நீதிமோங்கும்படி காத்துவராதின்ற பெண்கள்
சோழமகாராஜனுடைய கிருகமயினால் வலிய எலியும், மானம் ஒரு

காவேரிநதாச்சருக்கம்

௫௫

துறையில் நீர் அருந்தும் கீரியும் சாப்பிடும் சேர்ந்த வினையாகும்
இவ்விதமாகவே, பேதயில்லாத சகலவயிர்களும் வளந்துபெருகிக்
களித்திருக்கும் என்று ஆல்-அகை (உச)

இந்திகாவளரினைகளின் வளம்
தந்தமாதொருதாரணியுந்தரா
விந்தையாமினிமேற்றனவைகளியர்
சொந்தக்காலைதனநிற்சிலகொல்லுவாம்

(இ-பொ-கா).

மகாலட்சுமியானவன்வளிக்கின்ற இந்தக்காவேரிமாந்தரமான்
து தருகின்ற இனிமைபாண்ட செழிப்பைப்போல, ஒருபூயிபுந்தராத
இதனாடைய ஆச்சரியங்களை யெடுத்துக்கூற வளருமேதவிறச்சிருந்
காத ஆகையால் இனிமேல் தன்வைசியர்களை சரித்திரதையரு
கிற்று சொல்லுவோம் என்று (உரு)

காவேரிநதாச்சருக்க முற்றிற்று.

கூ. திரு விருத்தம் ஈயசு.

இஃது

தன்வைசியர்களுள் சருக்கம்

கன்னியுமைபாகனிருதழலென மேலிசு
சென்னிமிசைவைத்துயிருசிந்துபுனைபாரில்
நன்னிசெயும்படி வசேவருணிந்து
தன்னினியசெவொசெவசைநயிசுதால்

ருக

விட்டி லாபுர்த்துலபுரணம்

(இ-யொ-னா).

அழகிய இளமைப்பருவமாறாத பார்வதாதேவியை ஒருபாத்தி
வேலைத்து மன்மதிழந்தி கிருபைபுரிந்தவராசினர் செவபெருமர்
னத திருவடிக்கீழ் விருப்பமாகச் சென்னியிற்குடி, கெடிய கடல்
குழந்த பூமியின் கண்ணே அருமையான தவங்களைச் செய்து நன்மை
களைப் பெறுகின்ற முனிவர்களுள் வாஞ்சிறந்து தன்னுடைய கரு
மங்கடபுரித்தமுடைய மாயிசாநணியத்தில் எ-று-ஆல்-அகை (க)

மேதகமகம்புரிபமெய்யகமுளெண்ணிப்
பேதகமில்லாந் திறகிபெறகமுயலுந்தான்
பாதகம்கற்றுமுறுகுதமுனி பண்பாய்ச்
சாதகம்தா கமக்காலவயிநலுந்தார்

(இ-பொ-னா).

மேன்மையாயுள்ளவர்கடொன்றுசெய்து தங்களுக்குவேண்டிய
கன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக உண்மையே குழுகொண்
டெழுந்தமனத்தினுள்ள நினைத்த மிகுந்த முனிவர்களும் அவர்
களுடைய சேவர்களும் வேற்றுமையில்லாது ஒருங்குசேர்ந்து ஆர
ணியத்திற்கு வந்து அதற்குவேண்டியமுயற்சிகளெல்லாம் செய்யும்
போது தன்னையடுத்தவர்களின் கொடியபாவங்களைவெல்லாம் நீக்
கிக்காப்பதற்கு மகா வல்லவராகிய சூதபகவானுவர் இம்முனிவர்
குழாங்களினது காரியஞ்சித்தியாகும்படி வினங்குகின்ற யாகசாலை
யின் முன்பாக தகுதியோடுமவந்து சேர்ந்தார் எ-று (உ)

மிக்மணிக்நிலகுமெய்யுமனாவிரிவே
தக்கருணைபொழியுமுறுதகமையுமநிந்தார்
சொக்கனருளென் றிவர்கடொழுதுமுறையோடங்
கக்கனமிருக்கவயராசனமளித்தார்

தனாவசியர்குலச்சருக்கம்.

109

(இ-பொ-ண).

கையிலே மிகுந்த உருத்திராட்சமும் மெய்யெங்கும் அணிந்து விளங்குகின்ற விபூதியும், இடையிலேகட்டியுமாவரியும், காங்கு வேங்களுஞ்சிதந்து பொங்கிக்கருணையானது பொழிகின்ற நல்ல குணத்தையும் படைத்தெழுந்தருளிய குதவகாண மிகுந்த முனி வர்சனும் சீவர்தனும் கண்டு சிவபெருமானது கிருபையால் இன்று இந்தப்பசவானது தரிசனம் நமக்குக்கிடைத்ததென்று முறையோ மம் பணிந்து உடனே அவ்விடத்தில் உயர்ந்த ஒரு ஆசனங்கொடுத்து அதிலிருக்கும்படி செய்துவிட்டு துதித்தபாகன் ஏறு. (க)

அத்தவனிருந்தவகையுண்டனமர்த்தி
மெய்த்தவ சித்தத்தவதம் வினவிமகிழும்போ
துத்தமவடாரணியவுயர்வுமதுபதிசெய்
சத்தாடமுபபவர்தவமுமறைவீரால்

(இ-பொ-ண).

குதவகாணவர் உபசாரமாக அளித்த ஆசனத்தின்கண்ண மார்த அன்போடு முனிவர்களுயெல்லாம் இருக்கும்படிசெய்து உங்களுடைய உண்மையான தவங்களுல்லாம் குறைவில்லாத நடந்தேறிவருகின்றதாவெனக்கேட்டு தங்களுடைய பாதகிருபையால் நடந்து வருகிறதென்று சொல்ல மனமகிழ்ந்திருக்கும்போது, முனிவர்களுல்லாமெழுந்து சகல ஆகமங்கனையும் அறிந்த வேதப் பொருளே எண்ணிக்களின் பேரில் பரிபூரண கிருபைசெய்து வடாரணியத்தின்மேன்மையையும், அதில் வாழாநின்ற காளியானவ ள் செய்த நடனத்தையும் முனிவர்களுல்லாளுகுழந்திருந்துசெய்து வருகிற தவப்பெருமைமையும் விவரமாகச் சொல்லவேண்டுமென் று வணங்கினாகன் ஏறு-ஆவ்-அசை. (ச)

இத்தரமிறஞ்சவுமிரங்கியெருகுதன்
முத்திரமுமரணியமுஞ்சுடையன்வந்தா

(அ)

ஸீட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

ரத்தாணிமாயையுடனாயுதமோனர்
வித்தகதவத்தையும் விரித்துவருந்லவரால்

(இ-பொ-ணா).

இவ்விதமாக வணங்கிக்கேட்டுக்கொண்ட முனிவர்சள்பேரில்
மனக்கிருபையுண்டாகி, சிவகணதையக்கேட்டு விரும்புகின்ற அந்த
ணர்களே கவனமாய்க்கேளுந்ருகென்று ருதபகவரணைவர் தவரு
செய்யவர்களுக்கு முத்தியைக்கொடுக்காநின்ற வடாரண்னியத்
தின் மகத்தவத்தையும், சிவபெருமானுவர் எழுந்தருளியவந்து
வாசனைகளையணிந்த காளிகாதேவியோடு நடனம்புரிந்து வெற்றிய
டைந்ததையும் முனிவர்களெல்லாரு சிறந்து நன்மையான தவங்
களைச்செய்து விருகின்ற பெருமையையும் வித்தாரமாகச்சொல்லி
வருகின்றபோது எ-று-ஆல்-அகை

(இ)

ஞானமிருவல்கவரினடையுநவிலச்சூழ்
மோன்றும்வணங்கியிவர்முன்வெய்துந்
நானில்விதித்ததறியும்பியருளென்னச்
சேனனுமவந்தினியசெய்தியதுசேன்மின்

(இ-பொ-ணா).

கல்லொழுக்கத்திற் சிறந்த உல்கலமுனிவரின்வரலாற்றையுஞ்
சிறிது சொல்லுவதார். அப்போது இவரைச்சூழ்ந்திலங்காநின்ற
முனிவர்களெல்லாங்கேட்டு மனத்திலே ஆராய்ந்து எந்நகன் பகவா
னே இந்த முனிவரானவர் ஆதியில் கசித்துப்போன தனவைசியர்
கள் குலத்தை விருத்திசெய்த சரிதையையுஞ் சிறிதுசொல்லவேண்
டுமென்று வேண்டிக்கொண்டவுடனே பிறப்பிலே சிவாக்திய
முடைய ருதபகவானும் மகிழ்ந்து ஓ அந்தணர்களே இது தவ்விய
மான சரிதையானதால் நீங்கள் விரும்பியபடிக்கே யான் சொல்லு
கிறேன் கேளுங்குளென்று சொல்லத்தொடங்கினார் எ-று. (ஈ)

சுடர்நிர்தன்சுருதிசுடருதவியெவ்வெவ்
விடமுதின்றபொருளென்விலங்கியருளீசன்
திடமுமிகும்மைமுனதிசைமுதின நியமித்
திடறிவ்வியைவையுமென்ந்தொழுதுபெற்றான்

(இ-பொ-ணா).

சூரியன்-சந்திரன்-அக்கினியென்று சொல்லாதின்ற முகருக்கு
ம் மிகுந்த ஒளியைக்கொடுத்து அகிலமெல்லாந்தானாய் நிறைந்து
ஒப்பற்ற பொருளாய் விஷங்கிச்சகலத்தையுங் காத்துவராதின்ற சிவ
பெருமானாவர் உறதியையும் மிகுந்த நான்குவேதங்கையுமுடை
வ பிரமதேவனைப்படைத்து தடையன்றி யாவையும்படைத்து வரு
வாபென்று கட்டினையிட்டருளினார். உடனே அழகிய பாதங்களை
வணங்கிப்பெற்றான். (எ)

இத்திசைமுக்கவயினிரும்புலகமுற்றும்
வத்திரமிசைச்சுருதிமாகனர்காத்நிற்
சத்திரியருந்தொடையிசைவசியரும்பா
தத்தினியிசைவினைஞருநலத்தொடுசனித்தால்

(இ-பொ-ணா).

இந்தப் பிரமதேவனிடமிருந்து சகலவுலகங்களும், உண்டாயிற்று
மேலும் இவர் முகத்திலிருந்து சகலவேதங்களையுந் தெரிந்த பிரா
மணர்களும் ஹவிலிருந்து கூத்திரியர்களும், தொடையிலிருந்து
வைசியர்களும், பாதத்திலிருந்து சூத்திரர்களும் நன்மைபாக உண்
டானார்கள். (அ)

எவ்வுலகுமீவ்வணமிசைத்துநிமிரெவ்வ
செவ்வீதன்னைவசியர்கழினையிலொருசுலன்
எவ்வனமறஞ்சுருதியினிடமொழிவாய்மை
யொவ்வியசுதர்மனெனுமோசுபெயர்பெற்றான்

எந்தவுலகங்களையும் இவ்விதமாகப்பொருந்தக்கொடுத்து விருத்தி யடைந்து வருகின்றதேரது செவ்வையுடைய தனவையெம் பிரிவில் புன்னாகுகோத்திரத்தில்திறந்து, அழகையும், தருமங்களையும், வேத ங்களையும், இனியவழினைகளையும், உண்மையையும், படைத்த மிகு ந்தவல்லோருகிய சுதர்மன் என்னும் பொருந்திய பெருமையுக் கொண்டு புக்கைழப்பெற்ற ஒருவன் என்று (க)

பூவிலணியாணவியுக்கையேசெய்
தாவலளிவேரெனவழக்கையுமகற்றி
மீவிரதமாடியெரருவீடையவெண்ணித்
தரவினசெயுக்குருவைகாடிமெய்தளர்ந்தால்

(இ-பொ-ரை).

பூவின் கண்ணே சுவர்க்காரமான விபூசகனை மிகுந்த வணக் கத்தோடுஞ்செய்து அசுத்தங்களைவெல்லாரம் போக்கிப் பரிசுத்த மனமுடையவனும் அன்பானதுபெருகிப்பேரானந்தமடைந்து இனி மேல், மேலான தவத்தைச்செய்து முத்தியுடையவேண்டிமெனது நினைத்து, ஆனால் இதற்குச் சகாயஞ்செய்யக்கூடிய குரு கமக்கு வேண்டுமே அவர் எவ்விடத்தில் அகப்படுகாரென்று சுதர்மனான வன் எங்குந்தேடியலைந்து கண்ணுக்குத்தென்படாததினால் மெய் யானது சொர்ந்து எ-று-ஆல்-அசை " (ஐ)

அந்தவாசெறிந்தவடவாரணியம்வந்தா
ருந்தியணையிடையிலுயருழுவையுரிமீதெல்
வந்ததெனமின் தவசெல்கலர்தனைக்கண்
டெந்ததயருணீதுணையெனத்தொழுதிசைத்தான்

(இ-பொ-ரை).

அழகிய முனிவர்களுள்லாங்கூறு மிகுந்த தவங்களைச்செய்து வருகின்ற வடாரணியத்திற்கு வந்து சேர்ந்து அவ்விடத்திற் றெந்தநதியின் கரையருகே உயர்ந்த புவித்தோல் ஆசனத்தின்மீது

சூரியபுகலானவார் வந்து எழுந்தருளியதைப்போலப் பிரகாசமு
டையவராயும் தலத்தில் மிருந்த வல்லவராயும் வினங்காநின்ற உல்
கல முனிவரைக்கண்டு இவரே கமக்குக் குருவென்று புழங்கு
மது பாக்கியமே பாக்கியமென்று மனமானதீமெழந்து அவருடை
ய சமூகத்திற்சென்று ஏழைகளுக்கு இரங்கியருளாநின்ற பெனது
தந்தையே நாயேனுக்கு உந்து பாதங்களே துணைவன்றி நேறு
கதியில்லையென்று பல்வாறுகத்திநீது வணங்குகின்றான் என்று

(யுக)

மாசுரபிசைப்பனியில்வந்ததென நீயா
நாசயமெதங்கெனவிழித்தறையுமைய
நேசமொடுகெஞ்சினுளநெரெவையுமோதி
நாசனைவெல்லீசனடி நண்ணவருள்சரணம்

(இ-பொ-ரை).

இவ்விதமாகப்பணிந்து கிற்கின்ற சதர்மனை வல்கல்முனிவர
னவர் விழித்தப்பார்த்து ஒருவரோஷ்டரே நீர்யார் இருப்பது
எவ்விடம் கொஞ்சமேனும் அச்சமில்லாத இந்தக்கொடிய ஆரண்
யத்தில் வந்தகாரணம் யாது சொல்லுவீரென்று கேட்கும்போது
அன்போடுந்தன்னுடைய மனத்தின் கண்ணுள்ள உண்மை யாவற்
றையும் முறையே சொல்லி அன்பர்களிடத்தில் நீதிவறிச்செல்லு
கின்ற நமனையும்வென்று கரத்தருளுந் தயாரிதியாகிய சிவபெருமா
னது திருவடிகளிற் சேர்ந்து வரமும்படி தங்களைக்குருவாக அடை
ந்தேன் கிருபைபெய்யவேண்டுமென்று வணங்கினான் என்று (யுஉ)

எம்பகவனேயுதவுமென்னவுளமேலிச்
சம்பகலையுன்னிவிரதஞ்செயணியாமென்
றும்பனமதாகவுமதேசமுமுரைத்தார்
செம்பதவனைத்தொழுதுசெய்தவருளாகில்

(இ-பொ-ணா).

எவ் சன் ஞலதெய்வமாகவந்த குருவே எனழிய்க்பேரில் புரி
புரண கிருபைசெய்து, தணைச்செய்வாபென்று முறைழிகேதைப்
பார்த்து மனமிரங்கி ஓ சுதாமனே அழகிய சூரியபகவானே நோக்கித்
தவஞ்செய்வாயாகில் நீ நினைத்தபடி நன்மைகளைப்பெறுவாயென்று
இவனுக்கு உபகாரமாக உபதேசஞ் செய்துவைத்தவங்கலமுனிய
ரைத்ததித்து அவருடைய உத்தரவின்படியே சூரியனைநோக்கித்
தவஞ்செய்தவருகின்றபோது ஒருநாளில் ஏறு (மக)

ஞசியவனக்குமொருசம்பகமதேபோல்
மாசிலென்னிவந்து சுதர்மாநகைசமெச்சி
மீசனியுளுன்னியதைவிள்ளுதவவோமென்
றேசுகமதாயறையவின்பயிக்கெய்தி

(இ-பொ-ணா).

ஊசியக்காரந்தமானது எவ்வாறு சேக்கிரத்தில் இழுக்குமோ
அதுபோல சுதாமனானவன் செய்த தவமானது அழைத்துக்கொண்
டுவந்ததோவென்று புகலும்படி மாசற்ற சூரியபகவானுவர் எழுந்
தருளியவந்து, இவனது தவத்தைப்புகழ்ந்து ஓ சுதர்மனே நீ என்னை
க்குறித்துத் தவஞ்செய்யவேண்டியதற்குக் காரணமாயது, அன்பர்
னது சுரந்தொழுநாகின்ற உன் மனத்துள்ளே நினைத்த வரத்தைக்
கேள், தருகிறோமென்று நன்மையாகச்சொல்லவும், இதைக்கேட்ட
சுதர்மன் அளவில்லாத மகிழ்ச்சியடைந்து ஏறு (மச)

உரியவகிலவுகிலுமொண்மைமொருவாகும்
புரியவருளெனவினியுமொருளிகையிழக்கில்
ஸரியவரமுழியுமெனவளியுடனளித்தேழ்
பரியன் மறையக்கிடவுள்வாதழும்வனங்கி

(இ-பொ-ஊ).

பிரமதேவனுனவன் படைத்து விளங்காநின்ற சகலவுலகங்
களிலும் யான்மேலி நன்மையாகச் சஞ்சரிக்கும்படி கிருபைபுரிவ்
வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளவும் ஒ சதர்மனே நீ சேட்ட
தோ மேன்மையாயுள்ளபொருள், எந்தக்காலத்தில் மனஞ்சலித்துத்
தவற விடுகிறயோ அப்போது இந்த அருமைபானவரம் அழிந்து
போகுமென்று சொல்லிக்கொடுத்துவிட்டுச் சூரியபகவான் மறைந்
தவுடனே, சதர்மனுனவன் உனது கிருபையால் அனுகூலத்தை
யடைந்தேன் என்ற குருவினதுபாதங்களையும்தொழுது எது (யடு)

இருதயமுமவந்துலகமெங்கணுமியங்கி

கருதலுமயன்பதிமருங்கிலொருகாளில்

மிருதுவெனவேயுலவியின் னுமொருமயினு

ஞருதனைமலிந்தமுருகோதவெதிர்கண்டால்

(இ-பொ-ஊ).

உள்ளமானது மகிழ்ந்து பூரித்துச்சகலவுகைகளுக்கும் தடை
யின்றிப்போய்ச் சஞ்சாரஞ்செய்து வருகின்றகாலத்தில் ஓ நான்,
பிரமதேவனுடைய நக்கமாகிய சத்தியலோகத்திற்குச்சமீபத்தில்
அழகிய வனத்தின்கண்ணே அன்னம்போலு மேன்மையான நடை
யைப்பெற்றுப்பிரகாசித்து உலாவாநின்ற. ஒரு நக்கையினுடைய
வடிவை அவன் அணிந்து கமழாநின்ற வாசனையானது வந்து அநி
லிக்கக்கண்டுநோக்கக்கொண்டு எ-று-ஆல்-அனச

(யசு)

வேறு.

மருவகிற்றுபந்தருக்கருங்குழலோமணிநுதற்றிலதமோமலிவர்
புருவமோவிறிசெய்வடிசுடர்கேலோபூங்குமிணுசியின் தழுக்கோ
சருவதேவருமுண்ணமுதெனவிரும்பத்தமிழியவதமோதவசேர
பருவமாமணியின் முறுவலோமதுரப்பூனுலலோவாநிறேரனுலோ

(இ-பொ-கா).

வாசனையிருந்த அழிப்புக்கையை ஊட்டிக்கம்முரின்ற கரிய
கூந்தலோர்-அலங்கா சிமர்யுள்ள நெற்றித்திவதமோர்-மகாவிஷ்ணுவி
னது வில்லுக்குச்சரியார் புருவமோ-கந்தக்கடவுளின் திருக்காத்
தில் அழிவது ஒளியைப்பெற்று விளங்குகின்ற வேலாயுதத்தைப்போ
லும் கண்களோ-குமிழ்ப்போலும் பூவையுடைய காகியிலெழுந்த
மூக்குத்தியோ-மூப்பத்துமூக்கோடி தேவர்களும் ஆசையோடு அரு
ந்தும் அமுதனைச்சிறந்து பொங்குகின்ற இரத்தோ-அல்லது மூவன்
மோ-திரட்டியாக விளைந்த மூத்துக்களை வரிசையாகச் சேர்த்த யல்
லோ-தேன்போலும், இனியவசனங்களோ-கண்ணாழியை நிகர்த்த
கண்ணமோ என்று (௮௭)

சந்தபனையருழைச்சிராஷணமோசாற்றுமுகுக்களமோமா [ச
மொந்தணித்திவித்தோன்களோதடக்கைமுனரியின்மலர்களோசீத
சந்தனாபுழைகம்முபனியினிற்றழைத்தொளிர்சுனைக்குழத்தெழுந்த
செந்தனக்குடமோமடிவடத்தகடோ-தின-ச்சுழிகாபியின்கிரோ

(இ-பொ-கா).

சூரியனைப்போலும் விளங்காநின்ற இரத்தினத்தோடணிந்த
காதகளோ-அழகு சிறந்த கழுதைப்போலுன்ன கழுத்தோ பருத்த
மலையைப்போலும் திரண்டதோன்களோ தாமதாமலையொத்த
காதகளோ குளிர்ச்சியிருந்த சந்தனங்களிலும் புழுதுகளிலும் வா
சனையுடையபனிநீர்களிலும் முனைத்து, பிரகாசமுடைய தேமலான
து படர்ந்தெழுந்த செழுமையான தனபாரக்குடங்களோ ஆவிலை
யைப்போலுன்ன வயிறோ ஆற்றுச்சுழியையொத்த உந்தியின் புச
மோ என்று (௮௮)

துண்ணியமருங்கோவகிலாவாண்டு துதர்ச்சியில்லோன்பனியோடு
பண்ணியவினாளுக்காதலாய்மூழ்ப்புழைகம்முடந்தகம்மெழும் [ம்

புண்ணியத்தடமோபொருந்தியதிதம்பம்பொன்னிளக்கதலியிக்குற
[க்கோ
பண்ணியங்கிருவராலிண்ச்சாநோபரிபுரப்பதங்களின்வணப்போ

(இ-பொ-ணா).

கொடிப்போலுத்துவளுகின்ற செற்றிடையோ உபவாசமாக
அனேககோடிதாலும் அன்பாகத்தவருஞ்செய்த மகிமையினால் இவ்வ
லானவன் ஆசையோடு மூழ்கிப்பலககங்கனையும் அடைந்து மகிழா
கின்ற புண்ணியமானதடாகமென்று பெயர்ந்தடைத்து அமைந்த
அஞ்ஞலோ அழகிய இளவாழைத்தண்டென்னுந் தொடைகளோ
செவ்வையாக உலாவுகின்ற இரண்டு வரால் மற்சியம்போலும் வாய்
த்த முழந்தாளோ சிலம்புகள் அணிந்த பாதங்களில் அழகோ எ-று
(யக)

அரம்பையொருபின்னிசுதியந்திராணியாக்கமும்னமுவந்திசைக்க
கிரம்பியமாமைவிறவியோவெனவுண்ணினைந்துருமறந்துயிந்தேறச்
சரம்பலவிடுத்துமதனனுமூலக்கச்சுதித்திடானின்னுணாகறிச்
சிரம்பணிந்ததினியிவடிருந்தாதுதிரியவுஞ்சென்கையாற்பிடித்தான்

(இ-பொ-ணா).

தேவலோகத்திலேவாழுகின்ற தேவஸ்திரீகளும் பிரதாசிக்கா
கின்றவடிவையுடைய, இரதியும், இந்திராணியும், மகாலட்சுமியும்,
மனமகிழ்ந்து புகழ்ந்துசொல்லப்பெற்றுநிறைந்தஅழகைக்கொண்ட
பதினாறுவயசு வக்கையோவென்றுமனத்துள்ளே நினைத்துக் காமமா
னதுமீறித்தன்னுமறந்து கொஞ்சகேரமயங்கிப்பின்பு ஒருவாறு
இதளிந்த அருகின்றபோது மன்மதனானவன் ஐந்து பாணங்களில்
மாணத்தைக்கொடுக்கின்ற ஒருபாணத்தைநீக்கி மற்ற நாலுபாண்
களை விடுத்து வருத்தப்படுத்தவும். அந்தப்பாணவேதனைகளைப்
பொறுக்கமுடியாத சுதர்மனானவன், அடிகண்ணையெனது ஆசைக்
குரிமபெண்ணை உணது இதழில்நிறைந்த அமுதமென்னுஞ்சுருகி
வைத்தந்து எனது உயிரைக்காப்பாடுவென்றுவேண்டிய இனிய உ

சுரு

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

ஊங்கனையெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி அவன் பாத்ததிலும் வீழ்த்து
கண்ணிலும் இவ்வார்த்தையன்னது அம்மாதுக்குப்பொருந்தாததின
ல் கொஞ்சமேனு மதியாமல், இவனைவிட்டுத்தப்பவேண்டுமென்று
மெல்ல ஒடாநின்ற சமீபத்தில் இவன் பின்னாலே தொடர்ந்தபோய்
அவனுடைய கையைப்பிடித்த நிறத்திக்கொண்டான். (உரு)

ஐந்து பருணங்கனாவது.

வனசம்—சூதம்—அசோகு—மூல்லை—நீலம்

இவைகளின் குணமாகது.

வனசம்—சுப்பிரயோகத்தையும்

சூதம்—விப்பிரயோகத்தையும்

அசோகு—சோகத்தையும்

மூல்லை—மோகத்தையும்

நீலம்—மரணத்தையும் செய்யும்.

பொங்கலாய்த் தொடுப்பினமைதிமார்த்தனைக்கன்புரைதனைவகஸ்ரு
சங்கரன் பூசையுரிவதற்கேருந்தருணநீதகைப்பதறெறியில்
பங்கவன்சுதைதயானபசரகாமபைபணித்தனம் வல்லகசெய்யிற்
பங்கமாய் நீயிப்பவந்தனையடைவாய்ப்படி யென்னெனறுயிவன்மீறி

பூமியின்கண்ணே மன்மதஞானவன் சமயம்பார்த்தது அவனது
மலரம்புகளைத்தொடுத்த யாவனையும் வருத்தப்படுத்துவது அவனு
டைய வழக்கந்தான் ஆகிலும் சிவபெருமானது பூகீசெய்வதற்கா
கப்போகும்போது எனைத்தடுப்பத நீதியல்ல, மேலும் என்னை
வாரென்று கேட்பீரேயாகில் : சகலத்தையும்படைக்கும் கர்த்தாவா
கிய பிரமதேவருடைபுகள் றவன்பெயரானது அப்சரகாமபையெ
ன்னுந் திருலோத்தமை உண்மையாகச்சொன்னேன். இதை அறிந்
தும் என்னைப்பவ்வந்தப்படுத்தவீராகில் பெருக்குற்றமுடையவரா
ய்ச்சீரோத்தில் இப்பாவத்தையடைவீர் யான் சொன்னேன் தெரிந்

தனவைகியர்குலச்சுருக்கம்.

(௯௪)

துக்கொள்வீரென்று சொல்லவும் சுதர்மனாவன் அவன் வார்த்தை
களைபெல்லாங்கவணிக்காமல் மீறி ஏ-று (உயக)

காதன்மூன்றதிற்பொல்லாததுகுழஞ்சாண்டையர்மாயையேயதனால்
மோகமாய்க்கவந்தியிருக்கமடைந்தமுனிசனைப்பிரிந்திவடாடை
வேதன்பால் வந்துயின்முகம்வாடிவெவ்விமுன்றோன்றியகருத்தை
நீதனாய்ந்தேழெல்லுள்ளிவன் நினை கணிதனமாய்ப் போகவென்றி
சைத்தால்

(இ-பொ-ரை).

பூமியின்கண்ணேயுள்ள யாவர்களுக்கும் உரிர் ஆசையானது
மூன்று, அதில், அழகிற்சிறந்த மாதர்களின் மாயையோ கொடிது
ஆதலால் காமமரணதுபெருகி அப்சாகரம்றையென்னும் பெண்ணை
விடாமற்பிடித்து வலுவந்தபுணர்ச்சி செய்து மிகுந்த கதத்தைப்
பெற்றான் பின்பு அம்மாதானவன் இவனைவிட்டுப்பிரிந்து தன்னு
டைய நிலைமையையும் வெபூசையையும் இழந்த வருத்தத்தினால் பிர
காசமுடைய முகமானது வாடி மனத்துள்ளே வெட்கமடைந்து
தந்தையாகிய பிரமதேவனிடத்தில் வந்து முன்னே நின்றபோது
அந்தக்குறிப்பை அன்னிமான் அறிந்து தன்னுடைய மகளுக்குத்
துன்பத்தைவருவித்த பரதக்குறியதனவைகியன்குறமுழுதும் இது
முதல்வழுவின் திற்துள்ளாக நசித்துப்போகக்கடவதென்று சாபம்
கொடுத்துவிட்டு ஏ-று-ஆல்-அசை (உஉ)

ஆசைமுன்றுவது—மண்—பெண்—பெயர்

வண்ணையியுள்ளவர்வுமாற்றொழிகுறிப்
பெண் செவ்வையே பெறுகைபெற்றகருவாவே
புண்புடன்வளர்ச்சுமகிழ்பஞ்சலயதின்மே
வொண்ணமவொடுதன்னன்னையுள் வெணவிசைத்தன்

(இ-பொ-ணா).

பிரமதேவனுனவன் அழகில் மிகுந்த தனது மகளின் மன வருத்தமானது விஷ்கும்படிவேண்டிய சமாதானவார்த்தைகளைச் சொல்லி அவன் தெளிந்தபின்பு நீ யந்தவைசெயனிடத்தில் சேர்ந்து பெற்றிருக்கிற கருப்பத்தினால் கல்ல பெண்குழந்தையைப்பெறுவாய் அதைச் செவ்வையாக ஐந்துவயதவகையும் மனமுமிழ்தவளர்த்து அதற்குமேல் அனகையம்பதியில் கொண்டுபோய் கண்ணம்பாத விட்டுவிடுவாயென்று சொன்னான் எ-று (உ-க)

தந்தையுரைபெற்றவடணந்தரணநாடி
வந்துதொழுதின்பமொடுவாழ்வனைவபெற்ற
னந்தமுன்பென்செகுவையாருயிரொனக்காத்
தைதந்துசமைபுரனபொழுதனகையில்விடுத்தான்

(இ-பொ-ணா).

அப்சரகாமம்பயானவன் பிரமதேவனுடைய உத்தரவைப் பெற்றுக்கொண்டு அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கிவிருப்பத்தோடு வந்து சிவபெருமானைத் துதித்துச் சுகமாக வாழ்ந்துவருகின்ற காளில் சமூகியபெண்குழந்தையைப்பெற்று நிறைந்ததன்னுயிரைப்போலவளர்த்து ஐந்து வயதானவுடனே தந்தையினது சொற்படி தவறாமல் அனகையம்பதியில் கொண்டுபோய்விட்டுவிட்டுத் தன்னுலகையடைந்து வாழ்ந்துவந்தான் எ-று (உ-ச)

அண்ணசெவவும்முளமனைந்துருகிலிம்முன்
கன்னிலிழிநீருகிகண்டொருதறந்தோன்
மின்னானரும்பெயரைவிண்டுதுதியெல்லாம்
மன்னன்கையானியைமணம்பூரிவெயன்றால்

(இ-பொ-ணா).

அப்சரகாமம்பயானவன் சென்றவுடனே இக்கல்லியானவன் மனமுருகிக்கண்ணீரானது பெருகியோடும்படி அழுதுவருத்தகின்

தனவையிர்குலச்சருக்கம்.

சுசு

நதை வாமதேவரென்னுமுனிவரானவர் கண்டுருபையோடும்பத்
து இவளது காதிலே சிவசிவாவென்னும் நாமதேயத்தைச் சொல்
வதைத் து இன்றமுதல் இச்சிவபெருமானையே துதித்துவருவா
யென்றும் அளவையுபதிகையாளாகின்ற மகினைனைய ருபேரின்
யே கலியாணஞ்செய்த வாழ்வாயென்றும் திட்டமாகச்சொல்லி
விட்டு ஏறு (உயடு)

இப்படிவனேகவுமினக்குமரிஞானஞ்
செப்புமொருகண்ணியெனமின்னியிகள்கோ
யொப்பிலுயர்மெய்ப்பவனையுன்னியிருபூசை
செப்பமொசெய்த வருதிவசமனைகமன்

(இ-பொ-ண).

வாமதேவரானவர் சென்றபின் அகருடைய இருபையால்
ஞானக்களையவருக்கும் போதிக்கும்படியான இளக்குமரியிவனே
யெனச்சிறந்த பிரகாசித்தபுகழோடு, ஒப்பில்லாததென்குத்தாய்
கிறைந்துவிளக்காகின்ற மெய்யானையிவசிவபெருமானத்தியானித்தச்
செவ்வையாக மிகுந்த பூசைகன்செய்த வளர்ந்த வருகின்றநாளில்
அனகாபுரிக்கரசனாகிப் குபேரனைவன் ஏறு (உயடு).

சந்தியிருவையிசைசாரிகருநாலை
இந்தவன்மீதிவளிலக்குவதையுங்கண்
டெந்தநகரிக்குவரவென்னவிதியென்றான்
கத்தமணியக்கூறுகாதலதுகொண்டால்

(இ-பொ-ண).

சுருகான் அழகுமிருந்த முத்தச்சிவிகையின் மீதேபவனி வரு
கின்றபோது வனத்தின்கண்ணே இந்தக்கன்னியானவன் சிவபூசை
செய்துக்கொண்டு பிரகாசத்தோடும் விளக்குவதை, வாழ்வேனை
யணிந்து கமழாவின்ற மார்பையுடைய தனதனைவன் கண்டுமிருந்

எய்

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

தகாதல்கொண்டு அவன்முன்னேசென்று ஓ மாதிரோமணி நீ
விரும்பபது எந்த நகரம் இந்தக்கானகத்திற்குத் தனியே வாவேண்டி
ய காரணம் யாது உண்மையைச் சொல்லுவாயென்று கேட்டான்
எ-று-ஆல்-அசை (உயௌ)

அன்னவன் மொழிக்கினியவமுதமொழியீதே
யென்னமுழுதம்படவிசைத்தளகையாளி
மன்னனைமணம்புரிவன்வண்மையிதுவுன்றங்
கன்னிசொல்லுன்புரிசுகம்மெனமகிழ்ந்தால்

(இ-பொ-ரை).

குபோனனவன்கேட்ட வார்த்தைகளுக்கு இவன் மறமொழி
சொன்னவார்த்தையானது இனியதேவாமுதம் இதவேயென்று
புகழும்படி ஆதியந்தமாக விரித்தச்சொல்லி அந்த வாமதேவமுனி
வர் சொன்ன வாக்குத்தவறாது அனகைககரத்திற்கு மன்னனாகிய
குபோனையே மணஞ்செய்து வாழுவதன்றி மற்றொருவனாயும்
விரும்பேன் இது உண்மையென்று கன்னியானவன் சொல்லக்கேட்
டி முன்னோர்க்குச் செய்ததன்மையானது நமக்குக்கிடைத்தது என்று
பேரானந்தமடைந்து எ-று-ஆல்-அசை (உயௌ)

அவ்விறைவன்யானிறைவயானையெனவேகண்
டிவ்வனிறை இன்பமிகவெய்தியவனோடுஞ்
செவ்வளக்கவந்திவன்சிறக்கிறைசெவ்வன்
ஒவ்விகடி செய்துமிகுவொண்மையொடுவாழ்ந்தான்

(இ-பொ-ரை).

ஓ அழகிய பெண்ணே நீ குறித்த மன்னனாகிய குபோனயான்
தான் இது உண்மையானதென்று அகளுக்கு எளிதில் வினங்கும்
படி சொல்லவும் கன்னியானவன் குபோன்தான்யென்றுதெரிந்தது
கொண்டு சிவபெருமானைப்பூசித்த வந்த நன்மையால் நம்முடைய

தனவையியர்களுக்கருக்கம்.

எக

எண்ணம்போல இருப்பெய்தாரென்று மனமகிழ்ச்சியடைந்து
குபேரனோடு செவ்வையான அனகைகொத்திற்கு வந்து சேர்த்து
சிறந்து விளங்காநின்ற கன்னியைக் குபேரனாவன் மணப்பொரு
த்தமாக நன்முகூத்தத்தில் இருமணஞ்செய்து (பிரந்த நன்மையோ
டு கூடிவாழ்ந்து வந்தான் எ-று (உக)

மஞ்சுதன வையியர்கள் மாயவுமுணர்ந்தே
வஞ்சுதர் மனஞ்சிஞ்ஞவடிசை வணங்கித்
தஞ்சமென துமபல்கடழைக்கவருள் செய்வாய்
வஞ்சமதுசெய்தனன் மறைக்கொடியனென்றான்

(இ-பொ-ரை).

இச்சரிதையானது இவ்விதமிருக்க, இளைமையப்பெற்ற தன
வையியர்களைல்லாம் பிரமதேவனுடைய சாபத்தால் அழித்துப்போ
கவும் அழிய சதர்மனாவன் அறித்துநம்மாடி அவ்வவர் இவர்களு
க்கு இடையூறு வந்ததென்று எண்ணி மனமானது அஞ்சி தனது கு
ருவாகிய வல்கலமுனிவரிடத்திற்கு வந்து எந்தையே அந்நானவன்
யேழைபேரில் கோபித்தமிருந்த கொடுமையைச்செய்தவிட்டான்
ஆதலால் நாயேனுடைய குலமானது தழைக்கும்படி இருப்பெய்த
தானுவாய் நீயேகதிவென்று அவருடைய பாதங்களை வணங்கிமுறை
யிட்டான் எ-று (ருய)

தவனிதையறிந்துனது சந்திணையை முன்னேர்
வெணுதவுவாருறுதிசெப்பின் மெனக்கண்
பவனுறுதவம்புரியவனியொடுசெப்பின்
னிவனின் தவிருத்திசெயவெண்ணியுள் மேலி

(இ-பொ-ரை).

வல்கலமுனிவரானவர் வசியன்கறிய யாவற்றையும் கேட்டு
ஆராய்ந்திடு சதர்மனே உனது அழிய குலங்களை முன்போல
விளங்கும்படி வெபெருமானாவ இருப்பெய்தருவார்

உண்மையைச்சொன்னோம் அறிவாயென்றசொல்லவும், சீதர்மன
னவன் தேட்டி மனமகிழ்ந்து மேலான தவத்தைச்செய்வதற்கு அன்
பொருள்சென்றான். பின்பு வல்கலராணவர் தன்னைவசியர் குலங்
களை விருத்திசெய்யவேணுமென்று பெண்ணக்கொண்டு மனவிர
ம்பி ஏறு (௩௦௧)

மின்னும் வடவாரணியமீதுதேசேதில்
கண்ணினைசெயக்கவினைநாதனியன்மெய்யன்
பின்னவிதமென்றான்யிரங்கியுமையோடு
தன்னிடபயிதிறுதவசியுணம்வந்தால்

(இ-பொ-ரை).

பிரகாசமுடைய வடாரண்ணியத்திற்கிறத்த கதிக்கலாயிலே
யிருந்து அருமையான தவத்தைச் செய்துவருகின்றநாளில் கயி
லாபத்தின் கண்ணிலங்காகின்று சிலபெருமானுணவர் இவருடைய
உண்மையான மனதன்பை முற்றிலும் ஆராய்ந்து மனமிசங்கி
பரங்கதாதேவியோடும் இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளி மேலான
தவத்தையுடைய வல்கலமுனிவர் முன்னேவந்து ஏறு-ஆல்-அசை
(௩௦௨)

அத்தவயிழைத்தெமையழைத்ததெனவின்வாய்
வத்தனமுனக்குதவவென்னவழிமகிழ்ந்து
வத்தனமளித்தயனழித்தவருணத்தை
முந்தையினைபெருகவருனெனமுனிமொழிந்தான்

(இ-பொ-ரை).

தி பக்தியிற் கிறத்த அன்புனை அழகிய தவத்தைச்செய்து என்
னை அழைத்த காரணம் யாது நீ கருதியதைச்சொல்லுவாய் உனக்கு
வேண்டிய வரத்தைக்கொடுப்பதற்காக வந்தோமென்று சிலபெரு
மான் சொல்லவும் வல்கலமுனிவாரணவர் அளவில்லாத பேரான

என

தனவைசியர்குலச்சுருக்கம்.

தததோடுங்கண்டு அட்டாங்க நமஸ்காஞ்செய்து பலவாறுதுதித்த
ஒ எவருஞ்சிறந்த கங்காதானே பிரமதேவனால் நசித்தப்போன
தனவைசியரது குலத்தை முன்போல விருத்தி யடையும்படி
கிருப்ப செய்தருளவேணுமென்று முனிவனுனவன் சொன்னான்
எ-று (௩௩)

அப்பவனுவந்துகுசுமாயிரமுடிந்தென்
கைப்பிடி கமண்டலமையாலகிருத்தா
யொப்புமறையோதியுனவுண்மைபொருதுவித்
செப்புமுனையாயிமமெழுந்திதுசிறக்கும்.

(இ-பொ-ண).

இவன் சுருத்தைதச்சிவபெருமானவர்கிறிந்திமனமெழுந்து ஒ
தவசிரேஷ்டனே தருப்பையையெடுத்து ஆயிரமுடிப்பு முடிந்து
வைத்து விருப்பமாக மனதுண்மையோடுநீதருந்த மந்திரங்களைச்
சொல்லி யெனது கையிலிருக்கிற கெண்டியின் சலத்தையன்றி
த்தெளித்தாயாகில் நீ கேட்டுக்கொண்டபடி ஆயிரம்பிள்ளைகளுண்
டாகி இந்தக்குமையானது பெருகிவளரும் எ-று (௩௪)

என்றானிசைத்தமுறை இம்முனிசெயச்சே
யொன்று குறையாகவொருவாயிரமுதிக்கக்
குன்றியதெனத்தவசிகூறவிதிக்கிக்
கொன்றையணிவோனுமொருகுழவியெனவந்தான்

(இ-பொ-ண).

சிவபெருமானவன் சொன்னமுறைப்படி தவறாமல் வக்கன்
முனிமானவர் செய்தவுடனே தொளாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்
பது குழந்தைகள் பிறந்தது முனியசனவர்கண்டு ஒ சுவாமி நீர்
திருவாய்மலர்ந்தருளியவண்ணம் ஆயிரம் குழந்தைகள் பிறக்கவேண்
டியதிருக்க ஒன்று குறையவேண்டியதற்குக்காரணமென்னவென்று

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

எசு

வணங்கிக்கேட்கவும் சிவபெருமான் மனமகிழ்ந்து ஸானே ஒருகுழ
ந்தையாகப்பிறக்கிறேனென்று சொல்லிப்பிறந்தார் என்று (கூடு)

அன்னிலைகன்செககனாயிரமுமொப்பாய்த்
துன்னியத்திற்துமகிழ்துறவியிடையின்
பொன்னன்கையாளி தருபுதல்விசைமன்றம்
நன்னரொய்செய்யெனநடந்தனன் மொழிந்தால்

(இ-பொ-ணா).

பிறந்தவுடனே நிறைந்த ஆயிரங்குழந்தைகளுஞ் சரியாகக்கிடை
த்ததைக்கண்டு மகிழாரின்ற வல்கலமுனிவரிடத்தில் அழகிய குபேர
நகரத்திற்கு அகிபதியாகிய தனபதியானவன் அருமையோடும் பெறு
கின்ற புத்திரிகளை கன்மையாகத்திருமணஞ் செய்து வைப்பாயென
று சொல்லிவிட்டுச் சிவபெருமானாவர்கயிலாயத்திற்குச் சென்றார்
என்று ஆல்-அசை (கூசு)

அந்தவிடைமுடிமுனியக்குழலிகட்கா
னந்தமொடு சாதகருமங்களுடத்தி
வந்தவியானமுமமைத்தனனொழுங்கு
யிந்திரனயன்புழவித்தாணிமீதால்

(இ-பொ-ணா).

சிவபெருமானாவர்கொடுத்த விடைபைச்சென்னியிற்குடிய
வல்கலமுனியானவர் அந்த ஆயிரங்குழந்தைகளுக்கும் இப்பூமியின்
கண்ணே தேவெந்திரனும் பிரமதேவனுங்கண்டு புசமுப்படி பேரா
னந்தத்தோடு சாதகருமங்களுஞ்செய்து முறையே அழகிய நாம
தேயங்களுயிட்டான் என்று ஆல்-அசை (கூசு)

ஆயிரம் பெயர்களுடைய நாமதேயங்களாவன.

திருணன், மெளஞ்சி, மதுகன், மகரத்தன், மது, கிடி,
கொகாவசு, கித்தி, ரவசு, சேமந்தன், கைஷ்டிகன், பிருகு, குரு, விரு

த்தன், கிராகாண், குகசன், முதகன், வரன், சுசி, தேவாங்கியன்,
 தேவத்தன், தீரன், திவல்லபன், சிதன், ரகத்தன், சீதன், தேவல
 ன், முத்தகன், வலிதன், புருகவி, வாணி, விராவாணி, சுவாணி
 கன், சுபன், சுத்தன், மகாகத்தன், பருவிஷன், பருதகிணன்,
 தேவன், தேவலகன், காரி, தைத்திரி, பிரிது, அங்கிரர், கரான்ன்,
 அந்தரானன், கடன், கர்ணன், முனி, தனுசு, மனு, மர்வைகன்,
 தார்த்தன், திரிதி, சுத்தவர்த்தன் மீண்டபன், தனுசாகன், மசுகன்,
 மது, கரன், ரவி, சுவர்ணன், வர்ணன், ரெளரி, மந்திரி, தத்தன்,
 மாலிசன், பிராசாகரன், ரொத்தினகரன், சாலகன், சார்த்தன், தபன்,
 அகன், நகிணன், சிசாமுகன், தேவன், பிர்மராசி, சிசாகரன்,
 முகரன், முகூரன், சந்திரன், புதன், பித்தன், நாதகன், கார்த்தன்,
 காகிபன், வாச்சியன், தர்மத்தன், தயாநிதி, அலிலன், தேவரன்,
 கண்ணுபன், காணிகன், கிலன், சமூ, கௌதமன், அத்திரீ, மரத்
 துவர்த்தன், சமத்தகிணி, பராசரன், சக்திசூரன், அச்சுதன், அந்ந
 தன், விசுவாயத்திரன், அந்ரோஸ், வஸு, வாச்சன், சாமத்தகிணி,
 மித்திராவசு, பராவசு, னாப்பியன், சதவிரூணன், மத்தியன், சை
 மினி, செளந்தன், சோனதன், சோனன், புதன், போதிரயன்ன்,
 முனி, சுமந்திரன், பைலன், குத்திரன், வைசம்பாயனன்,
 பாஷிகன், சான்ந்தி, பிருகதி, கார்க்சயன், சயந்தன், நைத்திரி
 வன், துருவன், வைகாணஸன், வால்கில்லியன், புலஸ்தியன், காசிய
 ன், மனுபலி, கும்பன், பலிகும்பன், தர்வாசன், சங்கன், பிப்பலன்
 அகஸ்தியன், சரபுங்கன், உத்தரவசு, கிராசனன், அலிஷந்தன்,
 மதுஷ்யந்தன், சிருமுகன், பாலசன், உடு, ருசிகன், டடு, வியச்
 சிரன், நெடுமியன், தாமன், துருவன், பிருக, கடந்தவாணி, காண
 தான், சுமங்கியன், விசார்த்தன், பர்மகர்ப்பன், மரிசி, வாகிஷ்டன்,
 தேனுகன், பலி, பஞ்சாக்கிணி, பஞ்சகன், தத்தன், கௌசுகன்,
 சனத்குமாரன், மேதாலி, ஆஸபன், பிருகதாலயன், சர்வகியன்,
 சர்வதன், சாந்தன், பாணிகீ, பாணியன், தனஞ்செயன், தன்ன்,
 நாகன், ககன், குலன், சுமாமுனன், சதர்மமன், ருரசேனன், சந்
 தி, யான்ன், மனகன், மாதகன், குதன், கந்தலகன், திலகன், உத்

விட்டி லாபுரத்தலப்பராணம்

எசு

தமன், புன்னுகன், சம்பகன், கல்பன், சாண்டிலயன், சண்டிலன், பரிந்திகன், நந்தினபுத்திரி, சந்தியாபரன், நிசாபரன், தமாலன், அத்தியன், சிங்கன், கெனண்டினியன், கபிலன், உத்தமன், ரோம் பர்தன், அக்ஷிபாதன், தீர்க்கபாகன், விப்பிண்டிகன், சேனுகன், பிங்கன், யப்பரு, யப்பு வேயன், மகேரதகன், வரதத்தன், வசீ, கெனசன் புச்சகன், பன்னகன், ஈசுவரன், மிருகசிருங்கன், மிருகாங் கி, மார்க்கண்டேயன், பிரஜாகரன், ரத்திகைகரன், வைத்தியன், பர்வதவர்த்தனன், பங்கு, குடிசகன், தேவன், அம்மிஷ்டன், பிருஷ்யன், விருஷன், மகதேவன், மஞ்சனன், விருஷ்டன், சித்திராம் பகன், சிதம்பகன், சித்திராம்பரன், சித்திரகன், பருநீலன், அநி லோதகன், சிபன், சூரன், உதிதன், அசுவகன், ரக்தத்தாங்கன், நீலகுந்தன், வத்திரன், வார்ஷிகன், சாபாலி, முக்த்தன், மெனனிகன், பாலிகன், கிரிகரணன், பாரிகரணன், சுக்கிரன், பரர்சசன், கரீ, அசிதன், மச்சகன், குச்சன், தர்மக்ருன், தர்மசச்ச லன், இராஜதன், ரஜதன், இராஜன், பலபேதன், சபாதகன், பில பூவன், பிப்பூவன், சக்தி, பெளருஷன், புருஷன், நகன், சதாசன், சதகன், சீதன், சைவலன், சூயன், முனி, கைரதன், கீரதன், குருத்தன், மர்த்தன், மததானகன், மிருதன், பிரியந்தன், பிந்து பீடன், பாடலன், பாடகன், பிரீதி, வைணிகன், வேணுகன், நித்தி கன், முரளி, குரளி, சிரித்து, புண்ணுகன், வண்ணகன், தம்பன், தரித்திரியன், கிர்மலன், சமன், குடஜன், குட்டிமன், குஷ்டன், வேதண்டன், டிண்டிமன், நேமி, பிரனேமி, சத்தியாதமன், சர்தமீ கன், சரசன், உத்தமன், மாலி, கேன், மாளவன், மாஸ்ய, சுமாலிகன், மாலிகன், சுவர்ணமுகன், தட்சன், வைணுகன், வேணுகன், உம் யன், நகக்கு, ரோதன், நாகதன், உதன், துண்டகன், பல்லி, மாத வன், முசுகுந்தன், மாசித்தன், சாந்திகன், சிவன், முரளி, சரளி, நித்தியன், கபாலி, கனகன், திருவன், சுபாணி, கரண்பாணி, இரத்தினபாணி, கங்கிகன், விரகாதன், பவமானன், பாவமானி யன் பிரதாபுன்ன சத்தியன், காத்தியாயன்ன சாலவன், அசன் க்டன், சாமன், சிக, செனரன், பசுபதி, சென்மியன், சச்சன்.

குணவான, சசி, சங்கரன், சரசன், தாந்தன், சர்வகீயன், சர்வ
கோலிதன், ரதீசன், தீரவன், ரம்மியன், ராத்திரிபுக், ராத்திரி, சஞ்
சாரன், ஞாய்மியன், இராமன், ரவி, கௌரவன், திருவன்,
சங்கு, திதன், சுசி, பிரதாமன், குரதன், அச்சன், அகித்
திரத்தினன், அகத்தியன், கௌலிகன், பப்புரு, பகவதன், பர்க்,
கன், பார்க்கவன், பகவதுதி, குகன், குன்னியன், துஷணன்,
விட்ணு, சுண்டாச்சியன், ரூரியன், தாவனன், சக்தி, சுசக்தி,
திருதிமான், சாந்தேயன், சக்திமான், குகன், சனி, வசு, தூம்பன்,
சகுனன், சாகுனன், உசு, சதாபயன், விசுவதயன், சுதமன்
பிரதபன், அசனன், சுபன், விருத்தன், விசாலாட்சன்
சங்கமன், சர்ச்சனன், சர்ச்சான், சரீ, பஞ்சவின், அபக்துவான்,
மபுக்கவீ, பலபுக், கந்தசீவன், பைரீசன், பஞ்சதன்,
பண்டிகன், முகாகர்ப்பன், தீர்க்கதர்ப்பன், ஸ்தாவகர்ப்பன்,
கிருசாகிருதி, மகாகிரீவன், உதாரகிரீவன், சம்புகிரீவன்,
மகாமதி, வால்மீகன், வல்மீகன், வல்மீ, மதுசந்தன், சர்வாசுபனீ
கரவாணி, கீர்வாணி, ஆலயன், பிருகதாலயன், உத்தரீலகவி, குசன்,
முக்தன், தார்பன், தர்ப்பன், லவன், இந்தகன், சந்தகன், உரச
கன், உப்சன், விதாத், கிருதி, அம்சுமான், காலன், காலாந்தகன்,
விதர், கலிகாலன், உபயன், கரீ, ஸத்குரு, சான், சகு, சர்மா, சர்த்த
ன், சக்தன், ஸவன், சகு, சுதீரன், சது, சகா, சத்தியான், சயகுண,
சமக, சசி, சகேசகன், சுபன், சங்கு, கலிலாச்சுதன், சமாயன், சவி
சச்சீயன், சகோவைசியன், சதீசாகன், சபாட்சி, குமாரன், கன்
டாகன், கேசுணன், கோபகன், கோகதேவகன், அத்தாதன், திரு
புரன், தத்தன், சலாசி, துர்த்தான், துரன், ஏகபாதன், துவிபாத
ன், விசங்கன், சங்கன், சடன, கிராகாரன், தபச்சித்தன், கல்க்கல
ன், மௌஞ்சி, மௌஞ்சிகன், இந்திரீலன், மகாலீலன், சுசீலன், சு
சுதன், சுதி, சாண்டிக்லியன், சண்டிலன், குண்டிலன், குண்டகன்,
சாண்டன், சாண்டிகன், கருணன், கருணன், கீரணன், கர்ப்புர
ன், கர்புரன், கரன், கலாதன், கலவல்லியன், கண்டகல்பந்தன், க
ங்கன், கலாக்னிநுத்திமன், கத்தியோதன், கலாகாசன், கலா

சிதி, சுவேதபாகு, மகாப்பிராக்ஷியன், நிராசா, அக்கினி, சிவேபகன், சூலி, சராசனன், தனவீ, நர்மதன், ஸ்தந்தபுத்திரன், கபிலன், காபி, வன், அஸ்கந்தன், குந்தன், மந்தாரன், மாலிகன், கிசோரன், கோக், கேரன், புண்டாபன், பாடபன், சுண்டன், சைண்டுவன், சத்தியன், காத்தியாயன், சத்துவன், சுவேதா, சுவதான், சாண்டிகன், சண்டவான், சண்டன், வியாக்கியாதர், ப் பிரகஸ்தன், ஸ்துதன், துதி, மான், சுவேதான், சுவேதன், வைதிகன், வைத்திகன், தேவநாரி, சிருங்கநாரி, திருசுங்கன், சக்கிரவர்த்தனன், ரசதன், ரப்பாத், ரப்பிபன், ராகவன், சத்தியபண்டிதன், வார்த்திக்கியன், பிருது, விருத்தாகன், பாலகன், பலன், வாலசன், கேசியன், கெஷ்கன், கென்கம்பன், க்ளசிகன், குபபிகன், தருவன், வீந்தன், வைந்தன், வுண்ணன், விசுவாமிசிரன், கரு, ரவி, வைந்தேயன், திருராரன், ஆர்த்திரன், பத்திரீ, பாபிபிருதிகாரி, ஹேமாங்கனன், ஹேமவான், பைமன், பிஷ்ணகன், கோவிதன், விபுலாட்சன், வீரனாதன், சீதன், சத்தமகன், சரீ, சங்குலன், சங்கவன், வேகாரி, கோபன், கோபீந்திரன், பிரமா, பிருகத்தாலமதி, குட்குமகாயன், மகதகசு, விது, அவிது, வேதவித்து, வேதி, வேதபாழ், சிதம்பகன், வேயன், மர்ஷ்ணன், சம்புத்திரன், கோவிதர்மவான், இரணியகேசன், சொக்கன், சாக்கிரேதன், ஜடாதான், கல்விவன், கலாபதி, அகா, வன், யக்கியன், யாகிபவித்து, அஷ்வலியன், கோபன், கோபட், சதன், யாப்சு, தியானாததுமா, தியானத்தபான், பிட்சு, க்ஷுதன், புண்ணியசாலி, காந்திமா, உஷ்டாயுதவன், மகாஜக்டவாகி, சந்த், தவங்கி, தாமுகி, பகுபுத்திரன், யக்கியசகன், ரட்சத்திரசேவி, மகர்தன், யப்புருவன், வாசஸ்பதி, அரித்தமன், வார்த்தாகன், வாமனான், வாமகாயன், பிரதாபன், கோதுரன், கோஷ்டவத, ன், குகியன், அரி, ஆரிதன், விதி, இரணியகேதா, குதபுச், வீதி, கோத்திரன், விசாரதன், பக்ககன், பகத்திரன், மீமன், ருத்திரன், காலாந்தகன், அநிலன், விசுவமூர்த்தி, விசுவசகன், குராட்சி, யன், குருவன், தனஞ்செயன், தர்மசேது, சம்பரன், சாம்பரன், சிசு, கோகர்ணன், பூதி, பூர்ணன், சாரதன், சங்கரன், ஜனன்,

சாத்தியன், துழூருதன், சம்பூ, சரத்து, வேனமுத்தன், ஹிதேந்
 திரியன், மத்பர்ணன், சவ்னாங்கன், சம்புசர்வன், சதக்கிருது,
 கோசகன், விசுவருப்தன், தனீ, வைசிரவணன், மகது, சுவிதீ,
 துவான், சாஸ்திரவீத், குருரன், சங்கு, ஸ்ரூத்தா, மயாதுதி,
 கிரீபதி, காமதேவன், அங்கன், கர்ப்புரன், கம்பகன், கடி,
 சஞ்சகன், குட்சகன், விசுவன், விசுவருப்தன், விசட்சனன்,
 ஞாபன், இந்திரன், கிருங்கன், ரோமபாதர், பரபாதவர்,
 சகஸ்திரபாதன், ஊர்த்தரோமன், தப்தரோமன், விசோமான்,
 கரிகன், சுரீமான், வேகன், வேகாத்தபாதன், ரோமன், மாதவன்,
 மதுபன், சங்கன், மாணிக்கன், மணிமான், மணி, சயதேவன்,
 யக்தியதேவன், சபாண்டசன், விருட்சகன், வர்ணசன், கயசன்,
 பாண்டி, கவிசன், குருசன், மரு, பெளமன், பெளமசன், கந்திராங்
 கன், தோலிந்தன், சுரசன், அக்ஷினிசன், தனந்தனன் காமதன்,
 காமி, சின்தன், ஆக்ஷினிதன், சாழன், தேவராட்டியன், தேவவான்,
 தேவி, யயன், திவ்வியமோகன், தாமான், உச்சஸ்தன், புல்கன், அ
 ன்காரி, புலத்தியன், தேவகாசியவித்து, பிர்ம, பிராஸ்பதி, விசுவ
 கர்த்தர், மசுவன், வியப்பிரன், ஜாகரன், கிரீனீகன், சாண்டன்கன்
 சதாசாரன், சராசிருதி, வாதிரன், திருணன், உசோன், பத்திராச
 னன், மூலாசனன், ப்லாசனன், கிராகாரன் மிதாசாரன், ஏகன்
 திரிபுஜன், சதுர்ப்புஜன், சரதி, பக்தியஜ்ஜீ, கர்பாத்திரி,
 பிருகோதாரன், ஏகபிட்சன், கிரீகாத்தி, கௌதமன், கிரிசஸ்திதன்,
 காயத்திரிவல்லபன், பிராம்க, மூலமந்திரன், மகாமக, சுவாகன்,
 சுந்தன், வஷுத்தாரன், விவாகிருதன், அங்காரன், வைதி
 கன், ஆபஸ்தம்புன், மாண்டவ்வியன், சாத்தியன், காத்தியானன்,
 அம்பகன், சோதி, போதாயனன், புத்தன், புத்தகிவன், கிதாயதி,
 அசோகானனியன், வரபதி, ஆசுவலாயனன், சன்னிதி, திரிகர்த்தன்,
 விசுவகர்த்தன், விசுர்த்தன் விருஷபன், புத்தன், பரட்சானன்
 அனன்பாதன், சகியாயன், விருஷன், அர்ச்சகன், பீபக்கரன்,
 திருராசியன், அந்தன், கர்சுதன், தர்புதன், காலகன், காமன்,
 கீர்வான், தேவித்தியன், ஞானவித்யாமன், விது, வைபவி, ததிம

அய்.

விட்டிலாபுரத்தலப்புரணம்

ன், வாயு, தர்ப்பகன், கோசிகன், ருசன், சண்டவிருதன், சத்திய
சந்தன், செனரீ, சீலன், அலாயுதன், சாங்கரன், சக்கரபாணி, பத்ம
காப்பன், பரந்தாமன், மகாகாப்பன், விஸ்ரக்ஷன், விதிவேந்த
ரன், விசேஷவித, பூசன், பூகிமான, பூதி, குலகேசன், விதாப
னன், கதனடங்கன், கர்லகாலன், கம்புராகன், கபாலபிந்து, தேவ
ன், தேவலகன், ஜீவன், ஜீவிதாத்மா, ஜனார்த்தன், கௌரீன்
பூஷணன், அஸ்திரபூஷன், பஸ்மபூஷன், பூஷிதன், மஹாதபன்,
பஞ்சதபன், தேஜஸ்வீ, தீபன், அந்தகன், தீவியன், தீபன்,
ஸகா, பங்கன், ஸுலவர்ணராசி, புரஞ்சயன், தேவராசி, வேதவாக்,
தீர்ச்சகங்கன், தீர்க்கலோசனன், காளாகரு, கோலன், பூஷியன்,
சக்யாதிரி, அதிகக்யாதிரி, இனன், உத்தரன், பத்திரீ, பதங்கன்,
கணகன், காணந்தன், முளிகன், முசன், கரீடன், கைடேயகன்,
அனங்கன், கிரீடகன், தாபன், அம்பரன், ஸுமஜன், ஸோமஜன்,
செனரீ, ஸுபுஜன், ஸுவிருதன், விருதி, வாமசேவன், வர்மன்,
வீஜக்ரித்தியன், விதிவான், சதாக்கினி, முக்கிருத், தானன், மகா
யக்கியன், தபோகிதி, லீலாமாணாஷன், கௌத்தன், ஏமன், சந்தா
கிவன். ஆக.

காவொருவன் துறியு சிலைகளுக்கழங்கி
சுயவுபசயங்களு டுத்தியுறைபெல்வ
மயமுனசிறுமிகனொருவாயிரமதிக்க
வயவனையாளிமனை வண்மையொப்பெற்றால்

இ-பொ-ரை.

இந்த ஆயிரம் பின்னகளை யு மேனமையாக வளர்த்து வேண்டிய
கல்விகளையும் வழுபறக்கற்றுக்கொடுத்து நன்மையான புணர்ச்சுட
ங்குசனஞ்செய்து மனமகிழ்ச்சியோடும் வாழ்ந்துவருகின்றநாளில்
அனைத்தையப்பதியை யாளரின்ற ருபேரனது யனைவியாகிய நகரீ
பெண்பவன் முறைபோடும் புகழாக ஆயிரம் பெண்குழந்தைகளைப்
பெற்று எ-று ஆல் அரை

(௩௮)

தனவைசியர்குலச்சுருக்கம்.

213

பொன்மகன்பயந்தநல்புதல்விகளெனச்சீர்
துன்னிநிமிர்செய்தியதினயமுனியாராய்ந்
தின்னினைஞர்கட்குமணமின்பமொடுசெய்யத்
தன்மனநிலுன்னியிருதனதனிகைடவந்தால்

(இ-பொ-ணா).

மகாலட்சுமியானவன் பெற்றெடுத்த அழகிய பெண்மக்களோ
வென்று புகல்த்தக்க புகழோடும் வளர்ந்து வருகின்ற செய்தியை
யிருபரிசுத்தமுடைய வல்கலமுனியானவர் தெரிந்து நமது இனங்
குமாரர்களுக்கு அப்பெண்களைத் திருமணஞ்செய்த வைக்கவேண்டு
மென்று சந்தோஷத்தோடும் தன் மனத்தன்னே நினைத்து நிறைந்த
செல்வங்கனையுடைய குபேரனிடத்திற்குவந்துசேர்ந்தார் என்று ஆல்
அசை

(கக)

முன்பவனனித்த திருமொழியெவையுமோதி
என் தவசில்வந்து நிமிரினைஞர்கடன்க்கு
நின் கைதகனைக்கொடுகிறவதுவைசெய்தென்
றன்புமுனியோ நரவாகனினறிந்தால்

(இ-பொ-ணா).

முன் சிவபெருமானாவர் பிரசன்னமாகித் திருவாய் மலர்ந்
தருளிய விபரங்கள் அனைத்துஞ்செல்வீ ஏன்னுடைய தவத்திலே
வந்து சிறந்த வளர்ந்து வருகிற குமாரர்களுக்கு உனது புத்திரி
களைத்திருமணஞ்செய்த கொடுப்பாயென்று அன்புடைய வல்கல
முனியானவர் சோல்ல நரவாகனத்தையுடைய குபேரனாவன்
அறிந்து ஏறு-ஆல்-அசை

(சுடு)

மாதவரினமேதைபுளவர்கைப்பிரமேன்
தானிருபாதமதைநராக முடிசூடி
வேதநிபுணவனது விகிந்தயிலுளம்போன்
மாதகமையோடுபிரிவோமெனவழங்கி

அடி

விட்டிலாபுரத்தலப்புரணம்

(இ-பொ-ரை).

முனிவர் குழாங்களிலே சிறந்து மேன்மையைப்பெற்று நல்ல
தவங்களைச் செய்தவராய் நின்ற வல்கலமுனிவரினது இரண்டு பாதங்
களிலும் வீழ்ந்து வணங்கி நாலுவேதங்களையும் ஆராய்ந்த வல்லோ
னே பொய்யையகற்றி மெய்பைத்தமுலிய எனது மனம்போல
அன்போடுஞ்செய்து வைப்போமென்று சொன்னான் எ-று (சக)

நன்னளவையன்றனைநா தனிநாசனைத்
டன்னுருசுடர்க்கிசைமதாணியுமணிந்தா
ரன்னினைஞகாத்தரளவணிகைமிகைசேராய்
மின்னவுமழைத்திசய்மேவிகடிசெய்தால்

(இ-பொ-ரை).

அளகையம்பதியையாளுங் குபேராகிபதியானவன் தனது
ஆயிரம்புத்திரிகளுக்கும் அவர்கள் அழகியமேனியின் பிரகாசத்திற்
குப்பொருந்திய ஆபரணங்களையணிந்து மணக்கோலஞ்செய்து
வல்கலமுனிவரினது தவத்தால்வழந்த இளைஞர்கள் ஆயிரம்
பெயர்களையும் மூத்தச்சிவிகைகளைக்கொண்டுபோய் அலங்காரமாக
அழைத்துக்கொண்டுவந்த நல்ல முகூர்த்தநாளன்று மனவிரூப்பத்
தோடுந் திருமணஞ்செய்துகொடுத்தான் எ-று-ஆல்-அசை (சஉ)

வல்கலன்வியப்படையமாவரிசையாவு
நல்கியதுகண்டுமுனிநாதனுமெழ்ந்து
மல்கியவியக்கனிகைடவண்ணவிடைபெற்று
நல்கிறாயிகையுமினைஞர்களையுமகவி

(இ-பொ-ரை).

பின்பு குபேரானவன் வல்கலமுனிபர்னவர்கண்டு அதிசயிக்
கும்படி மிகுந்த வரிசைநெல்லாவகுறையிலலாது கொடுத்தான்
அதைக்கண்ட முனிநாதன் மனமெழ்ச்சியடைந்து நிறைந்த தனம்

தனவையிற் குலச்சுருக்கம்.

சுரு.

கையுடைய குபேரனிடத்தில் நன்மையான விடைபெற்று இந்
பேர்தனையும் அவர்களது மனைவிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு எ-று
(சுரு)

அங்கொழுமைபெற்ற திருவாலவியின்மவர்
தனவையிற் குலச்சுருக்கம் தமதுகூறிச்
சங்கரையுண்ணிவிரதம்புரிபகாடி.
இங்கிதமுடன்படிவனையிற் குவால்

(இ-பொ-ரை).

அழகிய வனஞ்சிறந்த திருவாலவியின்மவர்
குபேரனதுபுத்திரிகளை மணஞ்செய்த ஆயிரங்குமாரர்களை மன
மகிழ்ச்சியோடுகூடி வசிக்கும்படிசெய்த வேண்டியபுத்திரிகளையும்
பேர்சித்த ஆசைவதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு சிவபெருமானை
நினைத்துத் தவஞ்செய்வதற்காக விரும்பி வல்கலமுனிவானவர்
சுருத்தோடுஞ்சென்ற பிறகு எ-று-ஆல்-அரை (சுரு)

இத்தனவையிர்களைவியன்பொருட்கு
யத்தமிகுமன்னனையாளியிணைவாழை
சத்தமிகுமன்னனையாளியிணைவாழை
வித்தையிலமிகுந்தெனும்வினங்குமொருசேலன்

(இ-பொ-ரை).

வல்கலமுனிவரினது தபோபலத்தினாலும் சிவபெருமானது
சுருபயாலும் இந்த ஆயிரங்குமாரர்களிலிருந்தே தனவையி
றென்னும் குலங்கள் விருத்தியாகி யிருந்த தனங்கையுடையகுபே
ரணப்போலச்சிறந்து வாழ்ந்த வருகின்றபோது இவர்கள் வழியில்
யிருக்கக்கூடத்திரத்தில் தலாநூரிபென்னு நாமதேயமுடைய
வனையும் விரும்பி நாலுவேதங்களையும் ஆராய்ந்து தருமங்களை
நடத்திவரவிரிந்து நற்குணத்தையுடையவனாயும் ஒருவனிருந்தான்
எ-று (சுரு)

அதி

விட்டி-லாபுரத்தலப்புராணம்

வாசமுனம்ண்ணைவையும்வாணிபுடத்திக்
காசிதனிவந்துகிணவகணவணவணங்கி
மாசில்லொருபீனியுறைவன்புரியில்வந்தம்
தேகுகிருமாளைகவிசீத்திரமறிந்தால்

(இ-பொ-ரை).

ஊர்கள் சிறந்துவிளங்குகின்ற-பூமியின்சண்ணே இந்தத்தவா
தாரியென்பவன் எவ்விடத்துஞ்சென்று வியாபாரங்களைச்செய்து
க்கொண்டு மிகுந்த லாபத்தோடும் ஒருநாள் காசிமாநகரத்திற்கு
வந்து-பார்வதாதேவியின் காயகனாகிய சிவபெருமானை முன்றையோ
டும் பணிந்து அந்த நகரத்தைக்கூடந்து குற்றங்களில்லாது அரசு
புரியாநின்ற ரொகமகாராசனது அயோத்திமானகரத்திற்குவந்து
அழகும் பிரகாசமுமுடைய மாளிகைகளின் அகிசயங்களைப்பார்த்து
மகிழ்ந்தான் எ-று-ஆல்-அகை

(சக)

செம்மரணியிழைத்தவகிகரிநிலைவாய்க்கண்
டம்மனைபுகுந்தவிவசிட்டனெடுமன்பா
யம்மகியிழைக்கவின்றயறிஞரும்வயங்க
விம்மகிமைமோடுநையுமிறைவன்முனம்வந்தால்

(இ-பொ-ரை).

மகிழ்ச்சியோடு துவாதாரியானவன் பார்த்து மகிழ்ந்துவரும்
போதுசெவ்வையானவரத்தினங்களையழுத்தி உன்னதபாக அமை
த்த அழகிய கோபுரத்தையுடைய வாயலைப்பார்த்துப்புகழ்ந்த அரசு
னையும் பார்ப்பதற்கு ஆசைகொண்டு உன்னே செல்லும்போது
தவத்திற் சிறந்த வசிட்டனா வைத்துக்கொண்டு அவருத்தாவின்
படி ரொகமகாராசனானவன்யாக்குசெய்யவும் முனிவர்களெல்லாஞ்
சூழ்ந்திருக்கவும் இம்மகிமையுடனே வீற்றிருக்காநின்ற அரசனது
சமூகத்திற்கிட்டி-எ-று-ஆல்-அகை

(சஎ)

சந்தடி பணிந்த தலைதாரி தனைமன் கண்
 டெந்தவுழி தருவமுடையெண்ணியன் தயென்ன்ச
 சந்ததமுமுன்னடி தனைத்தொழுதியங்க
 வந்தனமென்க்கருணைசெய்துளமகிழ்ந்தான்

(இ-பொ-ரை).

அழகிய பாதங்களை வணங்கி நின்ற துலாதாரியென்னும் வந்த
 களை அரசனானவன்கண்டு ஓ விவேகமுன்னவனே, நீ யார் இருப்ப
 து எவ்விடம் வந்தகாரியமென்ன மனத்தன்னே கருதியதைச்
 சொல்லுவாய் தடையன்றி உதவுவோமென்று சொல்லவும் வசியனா
 னவன் வரலாறு முழுமையுஞ் சொல்லி உளது இரண்டு பாதங்
 களையும் துதித்துக்கொண்டிருப்பதற்காக ஆசைகொண்டு வந்தே
 னென்று சொல்லவும் அரசன் கேட்டு மகிழ்ந்து அவன் மனம்போல
 வந்தாவுகொடுத்துவிட்டு ஏ-று-ஆல்-அசை (சஅ)

தாரிலுறுசித்ததை தட்டித்திறைத்தடிற்
 பாரியொடிருந்துதிபுஞ்மணிகளொன்றில்
 வாரிசமமரகமிகவைத்ததையும்வேத
 பாரகாதனக்குகிருவன்னுதவிலுஞ்

(இ-பொ-ரை).

பூமியில்கண்ணே மிகுந்தயாகத்தைச் செய்து முடித்து வழக்
 கம்போல ஒருதராசுத்தட்டில் தானும் தனது மனைவியும் உட்கார்ந்
 துக்கொண்டு மற்றொருத்தட்டில் பெருக்கையும் நல்லமணிகளையும்
 அள்ளிவைக்கும்படி செய்து நிறைசரிநானவுடனே அரசனானவ
 னெழுந்து அந்தப்பொன்னையும் மணிகளையும் நாலுவேதங்களையுண்டி
 ய அந்தணர்களுக்கு அன்போடுந்தானுஞ்செய்தான் ஏ-று-ஆல்-அசை (சக)

அக்

விட்டி லாபுர்த்தலப்புராணம்

இன்னலகடத்திவருமிறைவனைவணங்கி
வன்னகில்காழ்நிருஞ்ஞனதுலைதாரி
தன்னினமதிற்றருமபர்வனநிசாஃபர்ய
மன்னுலகுமன்னிநிகர்வாமுமொருநாளில்

(இ-பொ-ரை).

இவ்விதமான நன்மைகளைச் செய்தவராலிற்ற ரொருமகாராச
னைப்பணிந்து அந்த அயோத்திமாநகரத்திலேயே வாழ்ந்து வருகின்
ற திலாதாரியின் குலத்திலே தருமபாதை என்னும் பெயர்படைத்
த ஒருவன் தேவலோகத்திற்சிறந்த தேகேந்திரனைப்போல் மேன்
மைபாக காழ்த்துவருகின்றபோது ஒருநாளில் எ-று (இய)

நக்கனடி சூரிமறைநாரதன்வனஞ்சே
நிக்கனபுரப்பதியிராமனிடையந்தா
னக்கண்மெழுந்த நிகர்பாசனமளித்ததன்
பங்கம்வருமருனென்துபடிவமெனவிண்டான்

(இ-பொ-ரை).

சிகபெருமானது திருவடிகளைச் சென்னியிற்சூடி மகிழ்ந
கின்ற வேதங்களில் தேர்ந்த நாரதமுனிவரானவர் வனஞ்
செறிந்த இந்த அயோத்திமாநகரத்திற்கு அரசனாகிய ஸ்ரீராமபிரான்
எழுந்தருளிய சிமமாசனத்தின்முன்வந்துசேர்ந்தார் உடனே இராம
பிரான் எழுந்த உயர்ந்த பொன்றாற்செய்த ஒரு ஆசனமளித்தது ஒ
முனிவராதரே யான்செய்த தலப்பலனே இவ்விடத்திற்கு கரும்படி
கிருபைவந்தது ஆகிலும் இதுசமயம் வந்த காரியத்தைச்சொல்வ
வேண்டுமென்று வணங்கி நின்றார் எ-று (இச)

இத்தவனமர்ந்தணியிராமனையமர்ந்திச
சித்திதருபெற்றருசத்திவினொருபுற்றில்
வத்திரமைந்துள்ளபணிமணியையரியாச
னத்திலுறவைத்தலதிரண்டெனவறைந்தான்

தனவைசியர்களுக்கருக்கம்.

௮௭

(இ-பொ-கா).

நாரதபகவானானவர் அழகிய பொற்பீடத்தில் உட்கார்ந்து
 ஸ்ரீராமபகவானையும் இருக்கும்படிசெய்து ஓராமனேமகிழ்ச்சியான
 விருட்சங்கையுடைய குசத்தீவிலே ஒரு புற்றிருக்கின்றது அந்
 திலே ஐந்துதலை நாகமொன்றிருக்கின்றது. அதனிடத்தில் விளங்கா
 நின்ற இரத்தினத்தைக்கொண்டுவிட்டு உனது சிம்மாசனத்தில்
 வைத்து அழுத்தி வீற்றிருப்பாயாகில் நன்மையான ஒளியைத்தந்து
 சிறப்புற்றிருக்குமென்று சொன்னார். (௫௨)

அப்பலனறிந்தமணியணவுறடையென்பார்
 செப்பெனமகிழ்ந்துனதுதேயவசியரின்மா
 மெய்ப்பவனையேபாவிமின்தருமபாண்
 எப்பொருளையுங்கொணர்வனேவகனை இன்னே

(இ-பொ-கா).

அந்தப்பிரயோசனத்தையறிந்த இராமபிரானானவர் முனிநாத
 னை நோக்கி, ஓ பகவானே அந்த நாகரத்தினமானது நீமகதி. எவ்
 விதமாகக்கிடும் அதன்கழியை சொன்னிடத்திற்சொல்லுவீரென்று
 கேட்கவும் மனமகிழ்ந்த ஓ இராமனே நீ வருந்தவேண்டாம் உன்னு
 டைய நாகரத்திலேவசிக்கின்ற தனவைசியர்களில் சிலபெருமானை
 யே துதித்து விளங்குகின்ற தருமபாலானவன் இந்தப்பொருள்
 முதல் எந்தப்பொருள்களையும் எளிதில்கொண்டு வல்லமையு
 டையவன் ஆதலால் இப்பொழுதே அவனைவணங்குவாயென்று
 சொன்னார். (௫௩)

என்றுறவனெயிபின்னிறைநரசரதன்சே
 மன்றுவசியன்றிணையழைத்திதையுரைந்தா
 னன்றென்விதைஞ்செயுளநாமயிராமா
 வென்றுமிருக்கச்சாமுமின்னலில்கடந்தால்

அ.அ.

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

இ-பொ-லா.

கூரதபகலானவன் இவ்விதமாகச் சொல்லிவிட்டு எகியபின்பு
தசரதமகாராசனது புத்திரனாகிய இராமபிரானவன் உடனே தரு
மபாலனுபழைத்து ஞானிகாதர் சொன்னதையெல்லாம் விபரமாகச்
சொல்லி அந்த ஐக்கரத்தினத்தைக்கொண்டு வருவாயென்று உத்தி
ரவுகொடுத்தார் வசியனவன் மனப்பூரணமாக அந்த விடையைப்
பெற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீராமபிரான வணங்கி குசத்தினை நாமுச்
சென்றான் அங்கே கொடியிருக்கக்கூர் வாழுகின்ற நெந்த தாட்
டைக்கண்டு உன்னப்போடும் இராமாவென்ற மந்திரத்தையே
சொல்லிக்கொண்டு ஒரு துன்பமன்னியில் அக்காடுகையெல்லாம்
கட்டி ஏறு ஆல்-அகை

(சுச)

வந்தினியதில்கமங்கனிடையேலாய்
வந்தநெடுவாலடியின்மபணியினை
மந்தாமிதோவெனமயங்கியெதிரேகண்
டெந்தவிதகண்ணுமணியென் றெனிலிழுந்தான்

இ-பொ-லா

குசத்திவு வந்துசேர்ந்து அதிங்கண்ணிறந்த விருட்சங்களை
யெல்லாங்கண்டு வியந்து அவைகளுக்கு மத்தியிலே ஆகாயத்தை
யளவிச்சிறந்து தானாய் வினங்காநின்ற ஆல்விருட்சத்தின் அடியில்
எழுந்த வாகப்புறந்த தருமபாலனவன் எதிரேகண்டு பெரிதாகத்
தோன்றுவதனாலே மந்தரகிரியாவென்றும் இதனுள்ளே வசிக்கின்
ற பெரிய மாகத்திவ மணியானது எவ்விதமாகக் கிட்டென்றும்
மதிமயங்கி விழுந்தான் ஏறு

(இகி)

அத்தருணகாரதன்வந்தம்மருணக்க
வுத்தமணிகைறஞ்சியுளவுண்டையுடைக்க
கத்திமறைகாரணைகாடி லுன்மனம்போற்
கத்திபெறலாமெனவுஞ்செய்யிமறைந்தானாய்

தனவையிட்டுருவச்சருக்கம்.

அஞ்

இ-பொ-ரை

தருமபாலனானவன் மயங்கிவிழுந்த செய்தியை நாரதபகவா
னானவர் அறிந்து உடனேவந்து அந்தமயக்கத்தை நீக்கவும் வசியன்
எழுந்து மீனிக்ரதனாவனங்கி தான்வந்த உண்மையைச்சொல்லி
கிருபை செய்யவேண்டுமென்று முறையிட்டான் அதைக்கேட்டு ஒ
வசியனே நீ மனவிரும்பத்தோடு மனமனநாராயண மூர்த்தியை
நாடித்தவஞ்செய்வாயாகில் உன்மனம் போல நன்மையைப்பெறவா
யென்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தனர் என்று ஆல்-அசை (ருசு)

அவ்வணமியற்றிவருமனவையிலுணர்ந்திங்
கெவ்வனமுராரிவரவின்னவன்வணங்கிக்
கவ்வையையுரைத்தமைதிகருணைபுரம்பென்ன
கவ்வுககபதியைநினைஎன்றிவனடந்தான்

இ-பொ-ரை

பின்பு தருமபாலனானவன் நாரதபகவான் சொன்னபடியே
தவஞ்செய்து வந்தான் இவனது அன்பை நாராயணமூர்த்தியான
வர் தெரிந்து மனக்கிருபையேறும் இவனிடத்திற்கு வந்தார். உட
னே வசியனானவன் கண்டு வணங்கி தன் மனத்துள்ளே நினைத்த
வந்தகாரியத்தைச்சொல்லி இதுசமயம் கிருபைசெய்யவேண்டுமெ
ன்று முறையிட்டான் அதைக்கேட்டு ஒ வசியனே நன்மையான க
ருடபகவானை நாடித்தவஞ்செய்வாயாகில் அனுகூலமாகுமென்று
சொல்லிவிட்டு மறைந்தனர் என்று (ருசு)

மீன்னினைமனனும்விதித்தபடியன்புரா
யன்னவனினந்துருகவங்க ஹனுராயக்
தென்னகையோதெனவந்தின்பமொடுவினவி
நன்னலுளவாலடியினுகதனைகோக்கி

கடி

விடது லாபுரத்தலப்புராணம்

இ-பொ-ணா

இவக்குயியின் நாய்க்குதிய நாராயணமூர்த்தியானவர் திரு
வாய் மலர்ந்தருளியபடியே வசியனானவன் அன்போடு முருகித்த
வஞ்செய்து வந்தான். அதைத்தெரிந்த கருடபகவானுட்குக் கரு
பையுண்டாடி வந்த ஒரு தருமபாலனே உன்மனத்துள்ளே விரும்பி
மறைத்தசொல்லுகாயென்று கேட்டு ஆராய்ந்து அவனது எண்ணத்
தை கிறைவேற்றும்பொருட்டு அழகிய ஆலவிரூட்சத்தின் சம்பத்தி
வவந்து நரசம்பற்றைப்பூர்த்தார் என்று (தி-அ)

மாவலதுசங்கனெனுமாசுணமதற்காய்க்
காவலவரானமிருகடவுளரிடம்ப
லோவருமுருண்டியலிக்கூறுபரிந்தல்
லோவியவடத்தினிலொளித்திவனிருத்தான்

(தி-பொ-கா)

மிருந்த வல்லமையுடைய சங்கன் என்னும் பெயர்ப்படைத்த
ஐந்துதலை காசத்திற்காக அங்கு காவலிருத்தாரின்றதேவர்களையும்
இராக்கதர்களையுங்கண்டு அவர்களோடு எதிர்த்த யுத்தம்செய்தார்
அது சமயம் காவலர்களும் அஞ்சாதுகின்று வேண்டிய யுத்தங்களைச்
செய்துக்கொடுமியில் பொறுக்கமுடியாமல் புறமுதுகிட்டு ஒடிப்
போய்விட்டார்கள். வெற்றியடைந்த கருடபகவானைவர் சாப்ப
மானது வெளியே வருமளவும் அரவமில்லாதிருக்கவேண்டுமென்று
கருகி ஆலவிரூட்சத்தின்மேல் மறைவாகவிரூத்தார் என்று (தி-க)

அரவமதமைந்தபொழுதரவமதமன்றிப்
வரவுமதனுச்சிறையவகிந்தகலுழன்வர்
னிரவியெனயின்மணிகையின்பமொடெடுத்தி
திரவலதுவெண்ணியிகைத்தவனுடந்தான்

தன்னைவியர்குலச்சருக்கம்.

சுரு

(இ-பொ-ரை).

அப்பொழுது வரோத்திரியாவிட்டபடியால் அவன் ஒடுங்கி
உதைக்கண்டு அரவமானது ஆதாரத்திற்கருக மெவ்வ வெளியே
வந்தது உடனே ஆலவிரட்டத்தில் மறைவாகயிருந்த கருடபகவான்
கண்கள் எழுந்த சரீரமானது மடியும்படி அதன் தலையைப்பிளந்து
சூரியனைப்போலப்பிரகாசிக்காதின்ற காகரத்தினத்தைச் சந்தோஷ
மாகயெடுத்த அதன் அழகையும் ஒளியையும் பார்த்துப்புகழ்ந்து
ஆசைகொண்டார் பின்பு தெளிந்து வசியனுடைய மணியல்வவா
வென்றும் நீதியைமறந்து பேராசைகொண்டமனைத தானேவெறு
த்தம் நமது லகவசயிருப்பது இரவனென்றும் கருதி தரும்பாலனி
டம் கொடுத்துவிட்டுக் கருடபகவான் மறைந்தான் எ-று (சுரு)

வாலையும திருவசியன்னுனமுவந்தே
யாவருமதிக்கமுடியாதமணிதன்னைத்
தேவருமதாத்து துதிசெயவருமிராமன்
சேவடியில்வைத்தனதிசேமமொடுவந்தால்

(இ-பொ-ரை).

பூமியிலுள்ள சகலபொருள்களையும் மதிக்கத்தகுந்த வய்க்கைமழ
னைய தரும்பாலானவன் நினைத்தபொருள் கிடைத்ததைக்கண்டு
பேரான்ந்தமடைந்து ஒருவராலுமதிக்கக்கூடாத காகரத்தினத்தைத்
கொண்டவந்து தேவர்களெல்லா மகிழ்ச்சியோடுங் துதிக்கப்பெற்ற
மூராமபிரானது அழகியபாதத்தில்வைத்து வணங்கினான் எ-று
ஆல்-அசை (சுரு)

நன்மணியிதென்றுநனநிந்துடனிராமன்
யின்மணிகடைத்தவிதமென்னவுமிழற்றிப்
பன்மணிதருக்கனகையிசையண்புர
யின்மணியைவசியனிகழ்த்து துதிசெய்தான்

(இ-பொ-ணா).

ஸ்ரீராமபிரானுவர் அந்த நாகரத்தினத்தைக்கண்டு இது
வளையும் அனேகமணிகளைப் பார்த்துவந்ததில் இதுவேசிறந்ததென
று மனமெழுந்து இந்தநாகரத்தினமானது உனக்கு எவ்வாறு கிடை
த்ததென்று கேட்டார் அதன்விபரங்களையெல்லாம் தருமபாலனான
வன் சொல்லி பலமணிகளையழுத்திப்பொன்னினாற்செய்து அமைந்
த கிம்மாசனத்தின்மீது இந்த நாகரத்தினத்தைச்செவ்வையாக
வைத்தழுத்தி அன்போடு துதித்துகின்றான் ஏ-று (சுஉ)

அன்னவனுளப்புரிவறிந்தநவிராமன்
றன்னுமலர்ந்துமணிதங்குமொருபீடத்
தின்பெயருமீம்மிடியினாமுமிகைத்தா
னன்னரொடுபெற்றுரியநகரம்தில்வந்தால்

(இ-பொ-ணா).

ஸ்ரீராமபிரானுவர் இந்தத்தருமபாலனுடைய உள்ளன்பைப்
பூரணமாகத்தெரிந்து மனத்துள்ளே சந்தோஷங்கொண்டு நகமணி
கள் இழைத்த கிம்மாசனப்பேரான மாணிக்கமென்ற பீடத்தின்
பெயரும் காராயணனென்ற கருடனுடையபெயரான இம்மிடியென்
கிறபெயரும்கொடுத்துவாழ்த்தினான் தருமபாலனாவன் அவைகளை
நன்மையோடும்பெற்றுக்கொண்டு தனது நகரமாகிய திருவாலங்
காட்டில்வந்துசேர்ந்து ஏ-று. ஆ-ஈ-அசை (சுரு)

செந்தனதனேருரியதிணைகனொடுவாழெல்
வந்தகலிகண்டினியவனகனாவிட்டு
வந்திவருளப்பெருகிவாழ்திபுகாரில்
வந்தமுன்குடியறுபதாயிரமலீந்த

(இ-பொ-ணா).

செவ்வையுடைய குப்பேரனுக்குச்சமானமாக தனதுகுலத்தோ

மும்பொருந்திமகிழ்ச்சியாகவாழ்த்துவருகின்றதாளில் கலியுகம் பிறந்த
தைக்கண்டுமேன்மையான வளஞ்செறிந்ததிருவாலங்காட்டிலிருந்த
வைசியர்களெல்லாம் எழுந்து காவேரிமாநகரத்திற்குவந்து மகிழ்ச்சி
யோடும் வந்திகின்றபோது சிவபெருமானதுகிருபையால் நாளுக்கு
நான் விருத்தியாகி உறுபதினாயிரக்குடிசைகளைக்கொண்டதான் என்று
(௧௪)

இத்திணையினற்கலைகளையுமிகவாராய்ந்
தத்திணையினோரறிவைத்துவிடப்புகை
பத்தியொருசெய்துவருபந்தனெனுமிக்கா
னுத்தமகலத்தொழில்களோடொருசெயுங்கால்

(இ-பொ-ரை).

இந்த வையருவத்தினே சகலகல்விதையும் ஆராய்ந்திகையோடு
அனேகதருமங்களைச்செய்தம் மனப்புகுதலோடு சிவபுகைகளைப்
புரிந்து இப்பூமியெங்கும் பெயர்ப்படைத்த பந்தன் என்னும் வல்ல
மையுடையவன் ஒருவனிருந்தான் அவன் வியாபாரங்களில் மிகுந்
த கப்பல் வியாபாரங்களையேசெய்து அதிக புகழோடும் வாழ்ந்த
வருகின்றபோது என்று-ஆல்-அசை
(௧௫)

வங்கமிசைபிக்கபொருள்வைத்திவனுமரிச்
செங்கதிரினேரிவொருதீவத்தின்காடி
பங்கலியினள்ளில்வருமமையமறநானும்
பொங்கலிவனங்குமெழில்புகழறிவனந்தன்

(இ-பொ-ரை).

ஒருநான் பந்தனானவன் கப்பலில் மிகுந்தசரக்குகளைவைத்துக்
கொண்டு மாலுமிகளோடு தானுமேறிக்கொண்டு ஒருநீவை நாடிச்
சிறுக்குத்திசையாகக்கப்பலிலிட்டாரிகள் நடுக்கடலில் வரும்போது
மிகுந்த தருமங்களைச்செய்தவராகின்ற பந்தனது புகழைநாமுமறிய
வேண்டுமென்று கருதி ஆதிசேடனானவன் ஆணைக்கொண்டு வந்த
என்று (௧௬)

சிவன் னமுந் தலையுனீள் கரம்வினங்க
சிவ் னிவன றிந்த மதனே னாயுறியானாய்
நன்றெனவு தவின னினை நவ்வுபொருளியாவ
மொன றுபிறகொன் னுபினுமோர்கரமியங்க

(இ-பொ-ரை).

பந்தனிடத்திலுபாசகங்கேட்பதைப் போல் ஆழ்க்கடலினுள்ளே
மறைந்த நிலைநுக்கொண்டு ஒருதரமட்டி நீரின மேல் தோன்றும்படி
காட்டி நின்றான் அக்காத்தைப் பந்தனானவன் கண்டு இவ்விடத்திற்
கரந்தோன றுவதற்கு காரணம் யாதென யோசித்து இன்னதென
தெரியாதவனாய் எவ்விதமாகவிரும்புபோதிலும் நீட்டியகாத்திற்கு
நீட்டவேண்டிவிட நீடுயென்று உச்சமயந்தனது கப்பலில் இருந்த
பொருள்களில் ஒன்றையெடுத்ததுகொடுத்தான் மறுபடியும் ஒருகாற்
தோன்றியது பின்னும் ஒருபொருளைக் கொடுத்தான் மறுபடியும்
ஒருகாற் தோன்றியது இந்த அதிசயங்களைப்பார்த்துப் புழந்து கரங்
கன் தோன்றத் தோன்றக்கூட்டிலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் ஒவ்
வொன்றாகக் கொடுத்தான் மறுபடியும் கரந்தோன்றியது என்று (கௌ)

இப்புதுமை யான நியனிக் கெனவியந்து
செப்பொருகரத்தினிடைசென்ற நிருவோமென்
றப்பருவமே செலவனந்தனுனமேவி
விப்புனிதபன் னெயெடுத்துபுதித்தான்

(இ-பொ-ரை).

பந்தனானவன் கண்டு கப்பலில் யாதொரு பொருளையிலாத
தினால் இனிமேல்கொடுக்க யாதுமில்லையெனக்கருதிச் சிறிது
ஆலோசித்து இந்தப்புதுமை யானது ஒருபக்கமும் பார்த்ததில்லை
இவ்விடத்தில்தான் கண்டோம் ஆகினும் எமே சென்றிதையறிந்து
வருவோமென்று துணிந்து உடனே அக்காத்திற்கென்றிருந்தான்
ஆதிசேடனானவன் கண்டு மகிழ்ந்து பரிசுத்தமனமுடைய பந்தனைத்
தாங்கிக்கொண்டி கரகலோகத்திற்கு வந்துசேர்ந்து (கௌ)

தன்புரியிலுன்னவர் தனக்குவல்சேடன்
கன்வசியன்வண்மைபுனராடும்வழங்கித்
தன்புசுருமேறுமுறுதாரிலெனவேதன்
பொன்மகடனைக்கடிபுரிந்ததவினான்

இ-பொ-ரை

தனது கைத்திலுன்ன யாவருக்கும் நன்மையைப்படைத்த
பந்தனது புசுறையும் உள்ளையையும் எடுத்துச்சொல்லிப் பூலோ
கதிலே நமது புரும இநத வசியனானுண்டாருமென்று யருமபி
அனந்தனானவன் அழகிய தன்மகனாகிய நாகனனிய இவனுக்
குத் திருமணஞ்செய்து கொடுத்தானெ-று ஆல்-அசை (கூடு)

சந்தனமணிந்துகமழ்சந்தனமின்னானும்
பந்தனானவந்தமிருபாசமொடுக்கடி
இந்தநகரின் மிகையிருக்கிறைநிந்தில்
வந்தபுனைமாலுமிகன்மன்கதியறிந்தால்

இ-பொ-ரை

பின்பு வாசனைமிருந்த சந்தனக்கணையணிந்து கழிந்திந்த
அழகிய தின்பாரக்கணையுடைய நாகக்கன்னியும் அவனது கையகனாகிய
பந்தனானு மனமெழந்து மிருந்த அன்போடுக்கடித்தவந்த ககனே
லிட்டபடியால் பந்தனானவன் தன்னகரத்தைமறந்து இன்னகரத்
தில்தானே வாழ்ந்துவருகின்றகாளில் நிறைந்த சமுத்திரத்திலவந்த
கப்பலின்கண்ணேமிருந்த மாலுமிகள் தனது எஜமான் காகலோகத்
திற்குச்சென்ற உண்மையறியாதவர்களானதால் திடீரென்று சமுத்
திரத்தினே வீழும்படிவந்த கதிகையறிந்து எ-று ஆல்-அசை (கூடு)

உள்ளமிகவாடியணியுருவநீனமீட்டி
உள்ளையன்புசியுநாடிவரைவந்திங்
ருள்ளையுணர்கெடுவருமுறுவெனவெண்ணி
மென்மெவசமானினுசன்மனையின்மேவி

இ-பொ-ணா

மனமானது மிகவுமெலிந்த காமென்னசெய்கிறதென்று வருந்தி சோழராஜன அச்சாட்சி செய்துவராரிசை தனது காவேரிநகரத்திற்குக் கப்பலைத்திருப்பிக்கொண்டு வந்திறங்கி மாலுமிகள் ஆலோசித்த இங்கு உண்மையைச்சொன்னோயினில் ஒருவேளை கமக்குத் துன்பம்வந்தாலும் வருமென்றுபெண்ணி மெதுவாக எஜமானது தம்பி வசிக்கின்ற விட்டிக்குவந்த சேர்ந்த ஏ-று (எக)

வந்தனமுன்னண்தருவண்விடைபரித்தே
வந்தனமதங்கொருசுவளிகணிகமேலா
முந்தனையதற்குரியவுறுதனமெடுத்து
வந்திடவுரைத்தமெனதோடுவலென்றார்

இ-பொ-ணா

பந்தனின் தம்பியைத்தண்டு கமஸ்காரஞ்செய்த ஞ். எஜமர் னே உமது தமையனார் கொடுத்த உத்தரவைப்பெற்றுக்கொண்டு வாய்கள இங்குக்கத்தோம். அது என்னவெனில் அயர் தங்கியிருக்கிற நிலில் கீவளிலியாபாச மிகுதியாக நடக்கிறபடியால் அதற்கு வேண்டிய திரவியங்களை பெடுத்துக்கொண்டு உம்மை பெய்க்கனோடு வரும்படியாகச்சொன்னார் சீர்திரமாகப்போகவேணுமென்று சொன்னார்கள் எ-று (எஉ)

இன்னணியிசைத்திரியவில்லையிசைவந்தன்
நின்னகரைவிட்டிவாரிந்தனர்மருண்டிங்
கன்னதரியாகவெனந்தவுகாமெய்யென்
றுன்னமுமுலத்தினியவுணவதுருகந்தால்

இ-பொ-ணா

இவ்விதமாகச்சொல்லிவிட்டுத் தனது மனைகளுக்குச்சென்று யோசித்தது எஜமானின் தம்பியானவர் தமையனிடத்திற்கு போக

பெண்ணெய் கம்மை யகழ்ப்பாரே நாம் என்னபுகழுகிறதென்று
பயந்துணர்விட்டு ஒடிப்போய்விட்டார்கள் இவர்களுக்கெய்திய
யறியாதபந்ததம்பியானவன் மாலுமிகள்கொன்னதுமெய்யென்
று கம்பி வியாபாரந்திறமாய்கடக்கிறதென்று காதிர்கேட்டதனால்
மனமகிழ்ந்த இளைய அமுதம் புசித்தானவுடனே எ-று ஆன்-
அசை (எஃ)

திதியிகவெடுத்தானெஞ்சுறவமுத்தி
மதியுள்ளையெய்யழைமாலுமியையென்று
னதிவினாவினாடினனதத்திலுமில்தா
விதுபுதுமையென்றுமெசமாணுழியிசைத்தான்

இ-பொ-ணா

வேண்டிய திரவியங்களை யுமெடுத்தக்கொண்டு கிவெருமா
னையுத்துதித்து விசேகமுள்ள ஒருவனையனுப்பித் தனது மாலுமிக
ளை யகழ்த்து வருவாயென்று சொன்னான் உடனே எவ்வாளியான
வன் வினாவாகச்சென்று அவர்கள் வீட்டிலும் அந்த ஸகாஸமுதம்
தேடிப்பார்த்தான் காணாததினால் இது என்ன புதுமையாகிவிருக்
கிறதென்று எஜமானிடத்திலவந்துதெரியப்படுத்தினான் எ-று (எஃ)

எதிவசன்றவிதமென்னவிடரத்தோ
யாதறிதிலேனெனமறுவினையரையகவி
நீதியறிவோமெனநெடும்புணையிலாரி
யோதுபுரிதெவநயயாடினனுழைத்தால்

(இ-பொ-ணா);

மந்தனது தம்பியானவன் கேட்டுக் கிசைப்பட்டு இது சமயம்
இவர்கள் ஊகாவிட்டிப் போகவேண்டியதென்ன ஆ ஆ எனது
தமையனுக்கு என்ன துன்பம் வந்ததோ யாது காரணமுந் தென்
படவில்லையே அந்தோவென்றுருகி உண்மையைவறிவோமென்று
கேறு மாலுமிகளையகழ்த்தக்கொண்டு சப்பலேறிச்சென்று தமைய

கதி

விட்டி லாபுரத்தலப்புரானம்.

ன் லோக்கடிய தேவங்கனோடு அனேக தீவமுதலான் இடங்க
னெல்லா மிருத்த விரயாசையெடுத்தத் தேடிப்பொத்தான் எ-று
ஆன்-அகை (எடு)

தென்படவிலண்ணலுறைசெய்தியதனா
ரண்புணமணங்கிமிருவம்பிபைமறித்தத்
தன்பதியில்வந்துகணிதனாயகவிபோத
வின்மொடுவருடயிருசுடுவில்கருவனென்றார்

(இ-மொ-ரை).

தமையனுடைய செய்தியானது யாதொன்றும் கிடைக்காத
தினோ அன்பு கிறைந்த உன்னமானது வாழக் கப்பலைத் திருப்பிக்
கொண்டு தனது நகரத்திற்குவந்து தேர்த்த பல சோதிடர்
களை அழைத்து இது செய்கியைக்கேட்டான் அவர்கள் ஆராய்ந்து
பார்த்த பன்னிரண்டு வருடத்திற்குமேல் சந்தோஷமாக வருவா
ரென்று சொன்னார்கள் எ-று (எசு)

அப்புரமறித்தரணைநாழவழகுடி
விப்புதுமையான நியனெந்தையருனென்னக்
செப்பியுறைகாலையிருவாறுசமைசென்றும்
சப்பவிழைறயண்ணல்வருகாததையறிந்தால்

(இ-மொ-ரை).

அத்தசொல்லையறிந்தும் வருத்தம் நீக்காதவனா சிவமெழுமா
சது ஆஸைத்திற்குவந்து அழகிய மாதத்தில் வீழ்ந்த முடிசோ
வணங்கிவிட்டு எந்தையே இப்புதுமையை யானறிந்திலேன் நியே
கிருகமசெய்து காப்பாயென்று தனதுருகையைச் சொல்லிவிட்டு
வகிக்கிறநாளில் சோதிடர்கள் சொன்ன பன்னிரண்டு வருடம்
சென்றும் கப்பலுக்கு எஜமானாகிய தனது தமையன் வாரததையறி
ந்து எ-று (எடு)

அதிரவலமாயிணியாவமுறுகுங்கா.
விதன்டையனந்தனுமறிந்திளமைமாராக்
கதிதருபடாமும்வெகுசாலமுறையச்செய்
புதிவகனிபோடு மணிபூடணயியாவும்

(இ-பொ-ணா).

மிகுந்த வருத்தமுண்டாகி தனது குலமுழுதும் மனங்குழம்பு
கின்றபோது இதன் செய்தியை அனந்தனுவன் தெரிந்து இரக்கங்
கொண்டு இவனை அனுப்பிவிடவேணுமென்று எண்ணி சரிசத்திலே
போர்த்திக்கொண்டால் இன்மை மாறாதிருக்கும்படியான பொற்
படாம் ஒன்றும் புசித்தால் வெகுசாலஞ்சிவித்திருக்கும்படி செய்
கின்ற அற்புதமான கருநெல்விக்கனியொன்றும் அனேக சத்தினங்
களும் சூரணங்களும் இன்னும் வேண்டிய மற்றும் ஹோருள்கள்
யாவும் ஏறு (எஅ)

கன்மருகனுக்கு தவிர்வதுமுனாகேன்யின்
கின்னிளவலவதியிதநிலையிறியின்னே
என்சுறையொடும்பதியிலேகியுறையீரென்
றன்னவரையகவியறயன் புரியில்விட்டால்

(இ-பொ-ணா).

தனது அழகிய மருமகனுக்குக் கொடுத்து ஒரு பந்தரே யான்
சொல்லுவதைத்தேரும் பூமியின்சுண்ணே உமது தம்பியானவர்
உம்மைத்தேடா கின்ற வருத்தமானது இன்னவிதமாகவிருக்கிறதெ
ன்றியமயி இப்பொழுதே என்ன புத்திரியாகிய உராகென்னியோடும்
புறது நகரத்திற்குச்சென்று சுகமாக வாழத்திருப்பீர்களென்று
வாழ்த்தி இருவரையும் அழைத்துக்கொண்டுவந்து சோழமகாராஜ
னது காவேரிப்பூம்பட்டணத்தில் வீட்டிவிட்டு ஏறு ஆள் அரை
(எஆ)

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

மன்னிவனந்தனுமறைந்தபினிற்றந்த
சென்னிகளின் பிசைசிறந்தவர்களியாரு
நன்னருபந்தனையுநாயகியயுந்கண்
டன்னவளிற்சிசுமருவுயிணையகமகிழ்ந்தார்

(இ-பொ-ரை).

இளவரசனாகிய ஆதிசேடருனவன் தனது நகரத்திற்குச்சென்
ற பின்பு நிறைந்த செல்வகையுடைய சோழமகாராஜன் வாழா
நின்ற காவேரிமாரகரத்திலுள்ள சனங்கள் யாவரும் நன்மையுன்
ள பந்தனையும் அவனது மனைவியான நாககன்னியையுங்கண்டு தா
னையிழந்த பிள்ளையானது மிண்டு அத்தாயைக் கண்டுக்கொண்டால்
எவ்வளவு சுகத்தைவடையுமோ அதுபோல மனமகிழ்ந்தார்கள்
எ-று (அய)

மாவனவனிவ்வரியன்வழியதனையாய
மேவியதுகண்டவனுமேதையோடுவந்தா
ராவியெறகளியிடுவருபாதினையளித்ததுச்
சேஷமவனங்கியிருசெய்தியையும்விண்டான்

(இ-பொ-ரை).

பெருமையிற்சிறந்த சோழமகாராஜனுனவன் பந்தனது வர
வைக்கேட்டு இவன் நாககன்னியோடு வந்தசெய்தியை அறிய மிகுந்
த ஆசைகொண்டு அவனை அழைப்பதற்கு முன்னமே அக்கருத்தை
யறிந்த பந்தனானவன் மேன்மையோடும் வந்து அரசனது பாதங்
களை வணங்கி ஆதிசேடனிடத்திற் பெற்ற கருநெல்லிக்கனியில்
பாதினையக்கொடுத்துச் சகலசெய்திகளையும் விபரமாகச்சொன்னான்
எ-று (அக)

மன்னுன்மலர்ந்திவிவகரிசைகளுமீய
இன்னவனடைந்தனையுனையுறைகாலை

கின்னவையிரண்டுபிரபந்தமதுசெய்தித்
கின்னவன்முன்வந்தருளவிதயமுமகிழ்ந்தான்

(இ-பொ-ணா).

சோழமகாராஜனானவன் இவன் சரிதையையும் மேனான
கனியைத்தனக்கு விருப்பிக்கொடுத்த உதாரணத்தையுங்கண்டு
மனமகிழ்ச்சியடைந்து அனேக வரிக்களைக்கொடுத்தான் பந்தனா
னவன் அவைகளைப்பெற்றுக்கொண்டு தனது மனையில் வந்து இனி
தாக வசிக்கின்ற காலையில் ஞானத்திற் சிறந்த ஓளவையாரானவன்
இவனது புகழைக்கேட்டு அந்தாதியும், எவமணிமாலையும், பந்தக்
கொண்டுவந்து கொடுத்தான், அதன் மதாரத்தை அறிந்த பந்தனா
வன் மிகுந்த சந்தோஷத்தையடைந்து எ-று-ஆல்-அசை (அஉ)

தன்னிடைவயங்குக்கனிபாதிபொருசாயை
மின்னியபடாமுமுதவினனதையடைந்த
கன்னகருமேகிவபினன்பொருகசித்தா
னின்னகரில்கருகனெங்கணுமலிந்த

(இ-பொ-ணா).

தன்னிடத்திற் பிரகாசிக்காநின்ற பாதிக்கனியையும் எவ்வ
நிறத்தையுடைய பொற்புடாமென்ற போர்வையையும் கொடுத்
தான் ஓளவையானவன் அதைப்பெற்றுக்கொண்டு அவனிருப்பிடத்
திற்குச்சென்றபின்பு பந்தனானவன் அன்போடும் வாழ்த்துவந்தான்
இவனுடைமருவங்கனெல்லாம் இவனைக்குழந்த இத்தக்காவேரிமா
நகரத்திலே சிறந்து விளங்கியது எ-று (அக)

சொக்கனடிபெணுமிகுதோழனெருமர்மி
யக்கனிடமிமிருகிதியாவுமுனமேலுந்
தக்கபுலியிதபுகழ்த்தனதரிவரம்பே
சொக்கமுழுதும்பாவிபும்பருவகெய்தம்

(இ-பொ-ஊ).

செய்யுந் தோழனாகிய குபேரனிடத்திலு லினங்காநின்ற செவ்வங்க
னெல்லாம் இவர்களிடத்திலுமுண்டு இதுவன் றிஎட்டுத்திகையும் பு
ழப்பெற்ற பூமியின் கண்ணே அறபநிஞயிர்க்குபேரர்க்காக வந்து
நிறந்தார்களோவென்று மதிக்கும்படி இவர்கள் பெயர்நனது தேவ
மெற்குஞ் சிறந்த தேவேந்திரன் செய்விலும்புகழித்து என்று (அச)

விண்ணரசனிக் கையுமேவியணிமாபொன்
வண்ணமணியும்பெருகவைத்ததிகசெட்டுப்
பண்ணுமொருமாவின்னதன்பற்றிமகியாத்
திண்ணமேர்பேரகவையுமதிக்கமிகவல்லார்

(இ-பொ-ஊ)

தேவலோகத்திற்கு அரசனாகிய இந்திரனும் அவன் மனைவிநா
கிய இந்திரானியும் விரும்பி மணியத்தருந்த மாற்றுவந்த பொன்
கையூடு அழகிய சலாத்தினங்கையும் யிருதியாகவைத்துக்கொண்டு
வீரமுள்ளுசெய்தென்ற ஒப்பற்ற தொழிலைக் கைக்கொண்ட புதழா
னது மெய்யாக இவர்கள் எந்தப்பொருளையும் மதிக்கும்படியான
வல்லவர்களைன்று சொல்லச் சிறந்தார்கள் என்று (அரு)

கெவ்வமறவற்றியிருவினையுயிர்கரிந்திங்
குன்னதிகைமூறிமதியதயனையினுமா
வொள்ளிகழுடைந்துகிறையுலகம்தகெழுதுங்
கன்னமதைவினவிலவர்கனவினிலுநினைபார்

(இ-பொ-ஊ).

கடலின்கண்ணிடைந்த உணர்கண் குழுமையும்வற்றி யிருத்த
வினென்ற வயிர்களைல்லாக் கரித்தயோன காவத்தும் குரியனாஞ்
சந்திரனும் வழக்கமர்வருநிற் கிணையானதுமாறி தெவ்வடக்கான

தன்னைவியாருலச்சுருக்கம்.

௧௩௩

காலத்தும் பெரிய வான்மானது இடிந்த விழுந்த, உலகமே
அழிந்துவிட்டகாலத்தும் பொய்யென்பதைச்சொல்லிக் கண்டிலுந்
கூட நினைவார்கள் ஏ-று

(அக)

மாதிரிகொன்றைநிபன்னமணிந்த
சோதியாராநகஞ்சூழமானகாடி
வேதமொருநாலுமிகவேப்பலதமாய்ந்து
நீதியொமொழுநில்கணோரம்வளர்ப்பார்

(இ-பொ-ரை).

அந்த சந்திரனையும் கொன்றையையும் கங்கையையும் சர்ப்
பந்தையும் தரித்த சோதியாகிய விவபெருமானது அழிய பரந்த
கணைய சென்னியற்குடி மனவிருப்பத்தோடும் காலவேதங்கையும்
மல சாந்திரங்கையும் வழுவறக்கற்று மேகங்களானது எப்படிப்
பொழிதின்றதோ அதுபோல மிகுந்த தரும்ங்களை நீதியோடுவளர்த்
தவந்தார்கள் ஏ-று

(அக)

இவ்வழியில்கிரகலத்தொருவனின்
செவ்வழிநன்முத்தரசன்செய்யுமெவராய்கீ
தவ்வழியளித்தவொருநனைவென்னையெய்த
செவ்வழியுமோதியுதனெல்லையெய்தேன

(இ-பொ-ரை).

இந்தத் தன்னைவியர் வழியில் தேவந்திரகோத்திரத்தில்
ஒருவன் செய்த அரியதவத்தினுள்பெற்றெடுத்தகல்ல குமாரனாயும்,
முத்தரசன் செய்தவென்று பெயர் படைத்தவனாயும், நியாயவழிக
ளையுண்டாக்கிய அரசனிலுளையென்று சொல்லும்படியாயும் பூமி
யின் கண்ணே வந்தக்காணுங்கனையும் வழுவறக்கற்று அதன்
கணாகண்டவனாயும் ஒருநற்குணமுடையவனிருந்தான் ஏ-று (அஅ)

செய்வனும்புதுமிருகண்ணைமலேரும்
புரியுமனமேவுபவபூசைகளிலீதே
புரியுதென்கேபணியுமொன்மைமிருகிவராத்
திரியருமைதன்னைபொருளெனையுளிருத்தி

(இப்பொரை . . .)

தேவனோகத்திற்கு அரசனாகிய இந்திரனும் பிரமதேவனும்
மகாவிலும்புதுவும் முனிவர்குழாங்களுக்கும் கூடிச்செய்ய மனமிரும்பு
கின்ற பூசைகளில் இதவே மக்கதென்று வணங்குகின்ற மிருந்த
கன்மையுடைய சிவராத் திரியன் அருமைபை இந்த முத்தரசன்
செட்டியான அன்பனுந்தெரிந்த கல்ல குணத்தோடும்கருத்திக்
கவத்து ஏறு

அக

மறைபவ்விவத்தையாடாவினமுமரியார்
கறைமலருமேயதிகநாடுமொடுதுவிச்
குறைதனைவிழ்த்துகிறதென்னுதிணைகளை
முறைபொடுகண்குமிதமுறைபொணவென்று

இ-பொரை . . .

அந்தணர்களைக் கண்புசுழ்த்த அடிகய்க்கும்படி பெருமைபிற
நிறத்த வில்வங்கனையும் வண்டின் புசிக்கின்ற மதுகையும்
வாசனைகையுமுடைய புட்பங்கனையும் எடுத்த மிருந்த அன்போடும்
அருச்சினைசெய்த தன் குறைகளைக்கி மாட்சிமைபெற்று மகிழ்த்து
கருகிறபோது ஒருநாள் தன்னுடைய பத்தங்கனையழைத்த இந்தச்
சிவராத் திரி விசத்ததைக் கைக்கொண்டு வாரும் உட்பும்படி
முறைபொடும் வணங்கி வாருங்கள் மன்மையுண்டுகெழும் இது
வே பூதியில் மேலானதென்றஞ் சொன்னான் ஏறு

கடு

இப்படிவமேதைமென்னைதருமென்பாற்
செப்புமெனவன்புனிதற் செம்முதமலர்ந்திங்
கொப்புமிருகைதென்கென்கெனவொடுக்கா
நிப்புதமையுப்சிந்தித்கைசகவன்கொடுப்பீர்

தன்னைசியாருலச்சருக்கம்.

நாடு

(இ-பொ-ரை).

இந்த வீரத்தின் பெருமையானது என்ன நன்மையைக்கொடுக்கும் யாங்களிலும்படி சொல்லுகிறொன்று கேட்கவும் அன்புநெய் முத்தர்சனையன் கிணைந்த செந்தாமரை முகமலர்ந்து பூயியிலே பொருந்திய அனேகசரித்திரங்களுல்லாது சொல்லுகிறதற்கு ஒடுங்கியது யாவராலிஞ்சொல்ல ஒடுங்காதி இந்தச்சரிதைனைக்கேட்க நீங்கள் விரும்பியதற்காக என் னாற்றெறிந்தமட்டுஞ் சிறிதுசொல்லுகிறேன் சற்றுசெவிகொடுத்தேக்கேளுங்கனென்றுசொல்லத்தொடங்கினான் ஏ-று

(கக)

மாகமனேகவனமாமகளிலங்குங்
கேகயபுரத்திலெழுதினாயிலதிவுண் ணர்
சாணைமறையோரிலொருதனையாமினைத்துத்
தாகமொடுபெற்றமகன்சவுமினிசிறந்தான்

(இ-பொ-ரை).

அனேகதடாகங்களும் பலவனங்களுஞ்செறிந்து விளங்காதின்றி கேகயநாட்டின் கண்ணுள்ளபற்பலசாதிகளில் நன்மையான வேதங்களை ஆராய்ந்த வேதியாருலத்திலே ஒருவன் அரிவதவத்தினால் ஆகையோடும் பெற்ற சவுமினியென்னும் பெயரையுடைய புத்திரியானவன் அழகில் சிறந்து ஏ-று ஆல்-அகை

(கஉ)

இக்கனிகைக்கிணையினிந்தினையாயம்பை
மிக்கரதியும்புயியீமேவகினைசேராய்த்
தக்கயுகழோடுகியிர் தத்தைமொழிவானைத்
கிக்கடி செயப்பருவமீதெனவுஞ்ஞண்ணி

(இ-பொ-ரை).

இந்தக்கண்ணியினது அழகுக்கு இலக்குமியும் இக்கிரணியும் அரம்பையும் மேலானாதியும் இன்னும் பூயியிலுள்ள பெண்களையா

நா.

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

வரும் ஆசைகொள்ளும்படி செல்வத்தோடும் வளர்கின்றகாலத்தில்
வயதானது பன்னிரண்டாகவும் இப்பெண்ணுக்குத் திருமணஞ்செய்ய
பும் பருவமிததாகொன்று தந்தையானவன் தெரிந்து மனத்துள்ளே
மதித்தான். எ-று (கக)

மதிவதனமாதையொருமறைவவன்வழிக் கே
விதியுளிபுரிந்தருளிவேல்வழிகளித்தான்
மதனைக்கர்காவலனுமனைவியுமகிழ்ந்தே
புதுமைபொடுபுல்விமிகுபுவியிலுறைகளித்

(இ-பொ-கா).

இவ்விதமாக எண்ணிய தந்தையானவன் சந்திரவதனத்தையு
டைய தன்மகனை ஒரு கேதிகனுக்குத் திருமணஞ்செய்துகொடுத்த
வேல்போன்ற தன்னிரண்டு கண்களுக்களிக்க ஆணர்த்தோடிரு
ந்தான் இப்பால் மன்மதனுக்குச்சரியான அழகுடைய காவகனும் ச
வுமினிவாசிய பெண்ணும் அனேக அற்புதமாக்க்கூடியிருந்த பூமியி
ன்கண்ணே வாழ்ந்து வருகின்ற காளில் கச

விப்பிரமமாத சவுமினிபருகமேழுந்
தப்பியபிணற்புடைய தலைவனொழியக்கா
மப்பிணியிருந்துளம்வருந்தியுகமீத
தப்பிரியமாயிவன்கண்தனனபேரை

(இ-பொ-கா).

அழகித்தெந்த சவுமினிவானவனுக்குப் பருவம் ஏழுஞ்சென்ற
பின்பு தனதாய்களுவைவன் இறந்துபோகவும் இப்பெண்ணைவன்
காமப்பிணியினுலே மனமானது மிகவும் வருந்தி பூமியிலுள்ளப
ல ஜாதிக்கோடு மனவிருப்பமாகக்கூடியனுபவித்து வந்தான் எ-று
(கடு)

தனவைசியர்குலச்சுருக்கம்.

௪௪

பருவம் ஏழாவது.

பேதை—பெதும்பை—மங்கை—மடங்கை—அரிவை—தெ
ரிவை—பேரிளம்பெண்

இதற்கு வயதெல்லையாவது

ஐந்துமுதல் ஏழுஅளவும், பேதை, எட்டுமுதற் பதினொன்றள
வும், பெதும்பு, பன்னிரண்டுமுதற் பதின்கூறளவும், மங்கை
பதினாறுமுதற் பத்தொன்பதளவும், மடங்கை, இருபதுமுதல் இ
ருபத்தைந்தளவும், அரிவை, இருபத்தாறுமுதல் முப்பத்தொன்றள
வும், தெரிவை, முப்பத்திரண்டுமுதல் நாற்பதளவும், பேரிளம்பெண்

சூரியனென்னபனர்குழவுகைக்கப்
பீண்படவே தனதுபெந்துகளுட்கு
வானிலிழியாண்மதுவைப்பிலினிவாழல்
நாளுமிழிவன்மெண்ணிடத்தினர்கணந்தே

(இ-பொ-ரை).

இவன் வேசியென்று ஒற்றிலும் பலர்கள். கைக்கும்படி சூயி
னியினது வயிற்றிலே கருப்பமுண்டாகவும் பெந்துக்களாகிய வேதி
யர்கெனல்லாம் அறிந்து வெட்கமடைந்த வான்போன்ற கண்ணாடி
டையவன் நமதுணரில் இனிமேலிருப்பாள்ளையாகில் நமக்கு இழிவு
வந்து சம்பவிக்குமென்று ஆராய்ந்து அப்பொழுதே ஊரைவிட்டு
ஒட்டி ஞர்கள் எ-று (கக)

வியலினிடை யேகவிருவிழியருவிசேர
வயலில்வருமோருழுவனகவிமனைபுக்கிச்
கயமனைவிபோலினிடகையிடைடைந்து
கயமொடுபுரத்துவாநங்கையுமெழ்தான்

(இ-பொ-ரை).

ஊரைவிட்டு அன்ற சூயினியானவன் திறந்த தனபுரந்த

௩௮

கீட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

ளில் கண்ணீரானதுபெருகியோடும்படி அழுதுக்கொண்டு காட்டுவ
றியாதச்செல்லும்போது அருகே ஒருவாலிபனாகியவேளான்கண்டு
அவன் இணங்கும்படிக்கான் வார்த்தைகளைச்சொல்லி அழைத்துக்
கொண்டு தனது திராகத்திற்குச்சென்று சொந்த மனைவியைப்போல
வைத்த இவனால் இனியசுகங்களையும் அனுபவித்தி மேன்மையோ
டும் காத்துவருவதை இப்பெண்ணானவள் கண்டு மனமகிழ்ந்திருந்
தான் என்று (௧௭)

வள்ளா முழுண்டு முறைமாறியுறைபோதம்
பிழினைதன்பிறந்து வளரப்பிரியமாக
கள்ளாநரிருக்குமெயிலநாடியிகளோடும்
மெள்ளவழியேகியபின் பின்பிரியவாடி

(இ-பொ-கா).

இந்தப்பிராமணஸ்திரியானவன் தன்னுடைய ஜாதி ஒழுக்கத்
தைவிட்டு இந்த வேளானன் புதிதென்ற பலஇறைச்சிகளையும் புதித்
துவாழ்த்து வருகின்ற காலையில் இவனுக்குச் சிலபிள்ளைகளானது
பிறந்து அன்போடும் வளர்ந்து வரவும் ஒருநாள் வேளானனானவன்
தனது சினேகிதர்களிருக்காரின்ற ஊராப்புரக்கிறதற்காக ஆகை
கொண்டுமென்ன நடந்துசென்றபோது இவனைவிட்டுப் பிரியாத
சவுமினிமானவன் அன்று இவன் பிரிந்தவுடனே மனமானது வாடி
னான் என்று (௧௮)

காமவெறியாலுமதிக்கள்ளாவீனாது
மேமமதிலேதொடுவிலேகிவசகம்மைச்
சேமமொடுகொய்துமனைசென்றறியுமற்றச்
சீமையறிவின்மைபிதுசெவியவாவென்றான்

(இ-பொ-கா).

பின்னும் வாட்டமுற்ற சவுமினிமானவன் காமவெறியினாலும்
கள்ளாண்டவெறியினாலும் இரவிலே தனது வளவுக்குச்சென்று மக

வினது கன்றைப்பிடித்து அதன் தலையை இன்பமாக அழுத்துக்
கொண்டு வீட்டுக்குள் வந்து அரியஞ்சமயத்தில் தீப ஒளியில் பசு
வின் கன்றை அறிந்து செயயத்தகாத பொல்லாங்கைச் செய்து
விட்டோமே இது என்னபாவம் சிவசிவாவென்று மன்மீரங்கினன்
எ-று (கக)

நட்புபுரிஞந்தியைகைத்துருமறந்தீர்
கடி கைசெவமுடையிலுளகாதலுநதயாவும்
கடியொசைமத்திவன்கறித்ததைதயொளித்தே
கெடியவரிதின்றதெனகேர்தெருமுன்வந்தான்

(இ-பொ-சா).

துண்பத்தைத்தருகின்ற மதுவை நிந்தித்து மெய்மறந்து இரண்டு
நாளினை வளையும் சிவபெருமானைத்தியானிப்பதைப்போல மயங்கி
யிருந்து பின்னு மாமிசங்களைப்பிசித்து வந்த ஆசையினால் பசுவின்
து கன்றின் தலையையும் உடலையும் மணத்தோடும் சமைத்துத்தின்
துவிட்டு அச்செயலை மறைத்து ஐயோ நெடியபுலியானது வந்தி
கன்றைப் பிடித்துக்கொன்று தின்றுவிட்டுப்போய்விட்டதெயென்
து யாகருங் கேட்கும்படி பெரிய தெருவிஷ்வந்த கதறினான் எ-று
(ஈ)

அவ்வொழியெவ்வெவ்வெழுவாடவனும்கந்தே
வல்லையதிபாவமெனவாடியுடெளிந்தா
னல்லையடைந்துசிலகங்கல்செலுமாதுக்
கெல்லையவதொறறர்கொடுவியமனிடையந்தார்

(இ-பொ-சா).

இவ்விதமாகயிருக்கின்றபோது இரவானது நீங்கிச் சூரிய
வுதயமானவுடனே அயலாருக்குப்போயிருந்த வேளானன் தனது
வீட்டிற்குவந்து இங்கு நடந்தசெய்திகளைத்தெரிந்து விசனமுற்ற

ஈடு

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்

பெண்ணை என்ன வருத்தத்தை வைத்தாய் மிகுந்த பாவத்தைத்
தேடிக்கொண்டாயே என்று மனமானதுவாடி ஒருவாறுதேறி அது
முதல் துன்பங்களுையே அனுபவித்திருந்து சிலகால் சென்றபின்
சவுமினிபானவளுக்கு ஆயுள்முடிவுவரவும் துதர்கன்வந்து வருத்தப்
படுத்தி எமதருமராசனிடத்திற்கொண்டுவந்தவிட்டார்கள் என்று

(ராச)

இத்தமடமாதுவீனையேனமுமறிந்து

நந்திபைகீனைத்தவொருகன்மைநாகிக்லை

வந்தரணிமீதுபுலையன்சிறுமியாய்நீ

வந்தணிபெறுவையெனவழங்கினனம்மன்மார்க்

(இ-பொ-ண).

இத்தமாதினது தொழில்களையும் இவன் செய்த பாவங்களையும்
முற்றிலுமுணர்ந்து ஆகிலும் இவன் கன்றையறுத்தவனறு பின்
பாகமென்று பெண்ணி மனம்பதறி சிவசிவாவென்று சிவபெருமா
னை ஒருககால் கினைத்த விசுவச்சந்தைக்கருகி ஊரகத்தில் இவனைப்
போடுவது தருதியல்லவென்று அழுவிய பூமியின் கண்ணே இழிவா
கிய புலையனுக்கு மகளாகப்பிறந்து முடிவில் கல்லமோகந்ததைப்
பெற்ற வாழ்வாயென்று சவுமினிபானவளுக்கு எமதருமராசனா
வன் கட்டினவிட்டான் என்று-ஆல்-அகை

(ராச)

மன்னனுரையேசனனமாகிமிர்காலே
யன்னைவசவின் தசையுமக்கண்ணுமெச்சந்
தின்னவுமிகுத்ததிசெழிப்பொவேனர்த்தே
யன்னைநமனானேறயவப்பனுமடைந்தான்

(இ-பொ-ண).

சவுமினியென்னும் பிரம்மணப்பெண்ணாவன் எமதரும
ராசன் உத்தரவின்மடியே பூமியில் புலையனுக்கு மகளாகவந்த

பிறந்து வளர்கின்றபோது தாயானவன் பசுவின் - கன்றினது இறைச்சியையும் மாயினது எச்சியையும் தின்னும்படி இப்பின்னைக் குக்கொடுத்து மிகுந்த செழிப்பாக வளர்த்தாவந்தான் இப்பின்னை மகிழ்ந்திருக்கும்போது தாயானவன் விதமுடவினால் இறந்து எழுபூஞ்சென்றான் பின்பு தந்தையுமிறந்தான் -எ-று (௮௩)

பின்னுதலியன் நிமிகுபிணிதனில்வருந்துங்
கன்னியைமணஞ்செயவோர்கயவருமிலாதா
லன்னமனமென்றுளறியையமுமெடுத்துண்
டின்னனநிமிர்ந்துகிழமாய்விழியிழந்தால்

(இ-பொ-ரை).

தகப்பனார் தாயும் இறந்துபோனபின்பு ஒருவருதலியுமில்லாமல் மிகுந்த குட்டனோயினால் தார்க்கந்த நன்றத்தோடிருக்கின்ற கன்னியை மணஞ்செய்வதற்கு ஒரு கயவருங்கூடவிரும்பாததினால் வீதியெங்கும் அலைந்து அன்னமிடுங்கள் அன்னமிடுங்களென்று பித்தறிக்கொண்டு போனதோறும் பிச்சையெடுத்துப்புகித்து இவ்விதமாகவே வளர்ந்து வயசு முதிர்ந்து எண்ணெழிவுக் கெட்டுகின்று தவித்தான் -எ-று-ஆல்-அகை (௮௪)

நன்னர்சிவநிசிவிரதநாடி நாரங்கோ
கன்னகாரமேவவிவள்கண்டுபிறகேகி
யன்னவொருவீதிபிலகைசந்துகைவிரித்தே
மன்னமெனவிவ்வமதையங்கொருவனிட்டான்

(இ-பொ-ரை).

நன்மைகளைத்தாராநின்ற சிவராத்திரியினது நோன்பை விரும்பி அனேகசனங்கள் அழகுபொருந்திய கோகன்னகரத்திற்குச் செல்லும்போது இவர்கண்டு அவர்கள் பிறகே தானுங்கூடச்சென்று அந்த நகரத்திற்குப்போய் ஒருவீதியில் இருந்துக்கொண்டு கன்

நாவிட

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்.

ணிழந்த பாவியானவளுக்குச் சிறிது அன்னமிடுங்கோனென்று
இருக்ககனையும் விரித்துக்கேட்டான் அது சமயத்தில் அருகே வந்த
ஒரு கப்பலானவன் வினாபாட்டுப்போல வில்வத்தந்தவாரி அன்ன
மென்றுசொல்லி இவன் கையவிட்டான் என்று (நாரு)

உண்டியலகெனமனதிலுன்னியிடவீசப்
பண்டுகளிறைமுதலவொருபகவமரன்முடிமேல்
லண்டமுசத்தவன்னியிதாமெனவுமமைய
வுண்டியிலிராதுயிலொளித்தகதியென்னே

(இ-பொ-ரை).

வில்வமானது இவன் கையிலே விழவும் அதைராவன் பார்த்து
இது அன்னமல்லவென்று மன்திலேயெண்ணி பக்கத்திலே எறிந்
துவிட்டான் அப்போது இவன் முன் சிவசிவாவென்றுசொன்ன
தலப்பலனானது ஆங்கு எழுந்த சிவலிங்கத்தின் முடிமேல் விழுந்து
மரகதமாலையைப்போலப்பொருந்தியது இதுவன்றி யிலளுக்கு அன்
னம் அதுபட்டாமல் இராடுமுதும் பசித்துக்கொண்டு நித்தினாயில்
லாகிருந்ததினால் இவளுக்கு வருகின்ற அநிட்டத்தை யான் யென்
னவென்று சொல்லுவேன் என்று (நாரு)

வேதனைதரப்பசியுற்றியிகுளோயா
லேதனாமெல்லெனவெழுந்தமொருநீசு
மாதிரியேதானவசமாகவிவன்பற்றி
வீதியுனபாவியுரிசென்றிடவிலுந்தான்

(இ-பொ-ரை).

இம்மாதக்குப்பசியானதுமீறி வருத்தங்களைத்தரவும் மிகுந்த
நோயினாலே தளர்ந்த மெல்லெனவெழுந்து அவ்விடத்திற் கிட்டிய
ஒரு இளமையான நீசுநிதியினது தோனைப்பிடித்துக்கொண்டு
கொடிய பாவிலத்தின் வழியாக நடந்துபோகிறபோது கனைத்த
கடுவழியிலே விழுந்தான் என்று (நாரு)

தனவைசியர்குலச்சுருத்தம்.

மறுக

ஆவிவிகாலையரணங்கன்தமாண
மேலிமணியாய்மரைமிக்ககணநாதர்
தாவிகொடுவந்தினியதான்பணியவன்றே
பூனையுமவணங்கியவர்பொன்னடியுறைந்தான்

(இ-பொ-கா).

விழுந்த மாதானவன் அந்த இடத்திலேயே உயிர்விடுகின்ற
சமயத்தில் சிவபெருமானுக்குத்தெரிந்த தனக்கு மனதன்போடும்
வில்வங்கனால் அருச்சுனைசெய்து சிவராத்திரி கோன்பிருந்தானென
மகிழ்ந்து கணபதிதர்க்கை கோக்கி பொற்ப விமானத்தைக்கொண்டு
போய் அம்மாதை அழைத்து வாருங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தரு
ளவும் உடனேசென்று அழைத்தக்கொண்டேவந்து சிவபெருமானது
திருவடியை வணங்கிகின்றார்கள் அது சமயத்தில் இந்த மாதாக்கு
ஞானமுண்டாகி சிவபெருமானைப்பணிந்து அவருடைய பாதத்தோ
டு சேர்ந்து வாழ்ந்தான் என்று (ந-அ)

இச்சன்னமையமுனிதாதுபெயுற்றான்
மீச்சமதுவுண்டிருகன்கயின்னொழியநாயி
னெச்சிலையருந்தியதுமேர்வசவையுண்டிங்
கிச்சிறுமைவந்தகிவனேவகையுமேவி

(இ-நெர்-கா).

இத்தப்பெண்ணாவன் இவ்விதமான கொடிய துன்பத்தை
யடைபவனென்பதற்குக் காரணம் யாதெனில் இச்சன்னத்திற்கு
முந்திய சன்னத்தில் பிச்சையிட்டிப்பெயாததால் பரியால்வருந்தின
ன், கள்ளஞ்சும்-தினும் கண்ணிழந்தான், பசுவின் கன்கைறக்கொன்று
தின்மதினும் நாயினதுளச்சிலைப்பெய்தான், விதவையானபின் யாவ
னாயும், விரும்பிக்கூடினதால் குட்டியாதிலுந்து சிறுமையடைந்தா
ன், இப்பாவக்கடியெல்லாஞ்செய்தும்முன் சிவசிவாவென்றறினைத்த
கதியினும் இது சன்னத்தில் வில்வத்தை சிவவித்ததகின் முடிமே
விட்டதினும் சிவபெருமானதுதிருவடியிற்சேர்ந்தான் என்று (ந-க)

ரவிச

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

வெண்பிறைகலிகையாவென்புழைமழுக்கார்
கண்புடனணிந்தவானன்மையிது காணீர்
பண்பிதெனவேயினர்கன்பாசமொடுகுடி,
மண்புகலவேபாலிமாபுகழடைந்தார்

(இ-பொ-ரை).

வெண்மையாகிய சந்திரனையும், கொன்றைழையும், சர்ப்பந்தையும், எலும்பையும், மாணியும், மழுவையும், கண்களையும், கசித்தசிவபெருமானுடைய சிவராத்திரியினது கண்ணுமாய்ந்து இத்தன்மையுடையதென்று முத்தரசனானவன் சொல்லவும் இனத்தாராகிய தனவைசியர்கள் யாவருங்கேட்டு அன்போடுஞ் சென்னியற்குடி வியந்துகாக்கும்படி பூமியிலுன்னோர் இந்த கோண்பைக் கைக் கொண்டு துதித்துக்கீர்த்தியடைந்தார்கள் என்று (ஈடு)

வரிசையொடுகனகமணிவாயிர்சிறப்பு
மரசியலரன்பெருமையுஞ்சிவகரைத்தோர்
தரிசனமளித்தமுருகசங்கமலபாத்
தரிசனமளித்தவொருசரிதைவினிவிலும்

(இ-பொ-ரை).

சங்கையுடைய பொங்களும் இரத்தினங்களுமிருந்த தனவைசியர்களின் சிறப்பையும் உகைக்கவென்கும் செங்கோல்செலுத்திக் காத்தவராகின்ற ஒப்பற்ற பாமசிவனுடைய சிவராத்திரியினது பெருமையையும் இவையையுஞ்சொன்னோம் இபிரமேஸ் சிவபெருமானாவர் முத்தரசன் கண்கிலேவந்த தோன்றித்தரிசனங்கொடுத்து யாவருங் கண்ணாக்கண்டு களிக்கும்படி தாமரை மலர்ப்பாத தரிசனங்காட்டிய சரிதையையும் எம்மாற்றெரிந்தமட்டும் சிறிது சொல்லுவோம் என்று (ஈடு)

தனவைசியர்குலச்சுருக்க முற்றிற்று,

ஆட நிருவீருத்தம் உளாயின.

சிவமயம்.

பாத தரிசனம் பெற்ற சருக்கம்.

கம்பினுனமையேழுத்தாசதிபனயப்பொடுப்பாவிடேகிழ்த்த
பம்பினுனிநமும்பணியகேகிறிப்பதமினங்காணிலாவகையால்
வெம்பினுனென மார்க்கண்டீனப்புரத்தகெஞ்சுமன றையுணர்ந்த
ருளு
மெம்பிரானனுமூணர்ந்தருள் பெருகியினையடி காட்டித் தற்கெண்ணி

(இ-பொ-னா).

முத்தாசனாவன் கம்பை அன்போடுந் துதித்து மனமகிழ்ந்து
நீயே கதியென்று கம்பினுன் இதுவன்றித் தன்னுடைய ருலங்களை
யெல்லாம் பணிபுமபடி சொல்லி அவர்களுக்கெல்லாம் பணியக்கண்டு
ஆனந்தக்கூத்தாடினான் இன்னமும் சிவபெருமான திருவடியைக்
காணக்கிடைக்கவில்லையென்று மிகவும் வாடினானென்று அன்பு
னிய மார்க்கண்டீனப்புரத்துக் கொடிய எமதருமராசனைக்காலா
லுதைத்து மீண்டுங்காத்தருளிய எமது சிவபெருமானாவர் ஆரங்
ந்து கிருபையுண்டாடி தனதுபாததரிசனை கொடுத்தருள் வேணுமெ
ன்று மனத்துள்ளேயெண்ணினார் என்று (ச)

கணத்தினிற் செறிந்தவினத்தினி லெழுந்தகாணம் பதிக்கணியா
யோர்
தினத்தினிற்பகையோர்புறத்தினிக் கடிந்தத்திருவிடைவகைமெழுத்
தேசொப்
பனத்தினிற்றேன் றிப்பாசனேக்செப்படிவமேதருமிருபடு
வனத்தினிற்சிறந்தபொண்ணிமா நதியின்வகையருகேமைவினிவன
ந்தும்

சுருதி

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

(இ-பொ-ணா).

பொன்னிலேறந்த தனவையியர் குலத்திலேவந்த தோன்றி
யு காரியாகிய முத்தாசனாடைய கிரத்திற்கு கிப்பெருமானாவ
அலங்காரமாக ஒருநாளிரலிக அழகியரிஷபவாகனருடைய எழுந்த
ருளிவந்த அவனது சொற்பவாத்திலே தோன்றி, வாராய் அபய
னே நீசெய்துவருகிற சிவராத்திரியின் விாதமே வணக்குவேண்
டிய நன்மையைத்தரும் ஆணையால் நீ விட்டிலேவந்தது பூசின
வருகிறதை விட்டு இனிமேல் நீர்வளஞ் சிறந்த காவேரிமாந்திகை
கையருகே யாவரும் வந்திருந்து வணங்குகின்றேன் திருவாய் ம
வந்தருளி னான்-று (உ)

என்றலுஞ்சிரமேற்புனைந்த பரவிபென்கையாட்கொளியிறையே
கன்றுன தருளையேவரும் வியந்தகைசெனக்கருதியவுழியை
மொன்றவேகாட்டுமுகமதினெனவாருளமகிழ்ந்ததிவகிசென
புன்றெழியதிருவடி நோக்கியவிலாச்சாயலையடையும்

(இ-பொ-ணா).

இவ்வாறு சிவபெருமானளித்தவிடையை முத்தாசனாவன்
சென்னியிற்குப் பாரதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கி எங்களை அடிமை
கொள்ளுகட்டவே கட்டினபபடி நடக்கிறோம் நன்றாகத்தென்ப
போற்றி உன்னுடைய கிருபையை யாவருங்கண்டு துதித்தப்பே
ரானந்தமடையும்படி காவேரிமாந்திக்கையருகே நீ என்னிய இ
டத்தை எங்களுக்குக்காட்டியருளும்மேலே என்று வணங்கவும், பர
மசிவனாவர் மனமகிழ்ந்தகேட்டு மிகுந்த சிவராத்திரியன்று அவ்
விடத்தில் அமனுமாலங்கானாத எழுது திருவடியைக் காட்டுவோம்
அண்டுதித்த அளவில்தாது மேன்மையைப் பெற்றுவாழ்கின்றேன்
என்று சொன்னான்-று (க)

சங்கானிசைச்சப்புகிதமெய்திச்சமயமுநோககிமுத்தாசன்
திங்கனும்பகலங்கைகயங்குறித்துச்சிவநிசொருவுந்தேறித்
தஞ்சுலத்தனாயுமழைத்ததுதகியின்றடதநிருந்தமலமருமபேழ்
தென்கனையருளம்பொகனடிப்பாகலெழுந்தனம்சலிபொலாகரு

(இ-பொ-ணா).

சிவபெருமானானவர் இவ்வழியைச்சொல்லி மறைத்தவுடனே
அன்புநெய் முதலாசன மகிழ்ச்சியடைந்து காமுடைய குறைபா
னது திருஞ்சமயம் எப்போதுவருமென்று எதிர்பார்த்திருந்த மாதங்
கையெண்ணிக்கழித்த நாட்களையும் எண்ணிக்கழித்துப்பின்பு மர
ழிகைகளையும் வெண்ணிக்கழித்த சிவராத்திரிவரவும் நமது பர்க்கி
யமென்று ஒருவாறு மனந்தேறி தனது குலங்களையும் அழைத்துத்
கொண்டிருந்த காவேரிமா கதிக்களையிலே வந்திருந்து சிவபெ
ருமானை நினைத்தருகி இன்னமும் கருணைசெய்யத் தாழிதமெ
ன்ன எந்தையே என்று இரங்குங்காவேரில் எங்கல் கடவுளைய
சிவபெருமானானால் அவரது அழகியபாசகுறடானது அவ்விடத்தி
லே சூரியனைப்போற் பிரகாசித்துத்தோன்றியது ௨-று (சு)

கண்டனாரிறைஞ்சிக்கிண விழி பிறங்கக்கடிமலர்ப்படிமுடிக்கணிமா
னண்டருந்துளிக்கவப்பனுக்களிக்கவணைருமபுதுமையிதென்கை
விண்டனாரைமெய்த்திருவினையாட்டிலின்னுவாரொனவிவந்த
தொண்டனச்செறித்தவினங்களைத் தழுவிற்றவையினிற்றுதிக்கவுள்
மேலி

(இ-பொ-ணா).

திருப்பாசகுறடானது தெளிவாகத் தோன்றியவுடனே தன்
வைகிபர்களைல்லா மனமகிழ்ந்து வாசனையிருந்த மலர்களைப்பூமி
தேவியின் திருமுடிநிறைபச் சூடியுந்தப்போல சகலவென்று பு
ட்பமாரி பொழிந்தார்கள் அன்னகரத்தையுடைய சோழமகாராஜ
னுத்தித்தச் சுந்தோஷதையடைத்தான் மறமுள்ளவரும்இ
துவென்ன அற்புதமாகவிருக்கெனெனும் சிவபெருமானது திரு

ரா.வி.அ.

விட்டி.லாபுர்த்தலப்புராணம்.

வினையாடல்செய்து எடுத்துச்சொல்லுபவரால் துடுமென்றும் அதிசயித்துப்புகழ்ந்தார்கள் தொண்டனாகிய முத்தரசனைவன ஆங்கு நிறைந்த இலங்கைத்தழவி ஆனந்தத்தோடும் இத்தக்காவேரிமாநதியில் தங்கிக்கொணர்ச்சுமன்று விரும்பினான் ஏ-று (டு)

மங்குலிலெழுந்தமங்குலைத்தழவும-னென்றாறுமாய்
கங்கைச்சுடர்மின் மணிநருங்கணிழையைக்கனிமிருக்கனியுளவம்பு
ணங்கைநீருதகடணியணித்தோர்ணங்குமாமணிச்சரமுந்
தொங்கலுந்தொடுத்தபுனிதனுமதிக்கச்சுந்தரகாடுணியிச்சுத்து

(இ-பொ-ணா).

விரும்பியவுடனே, ஆகாயத்தில் எழுந்த மேகங்கையனாலிவனார்ந்த மடல்களையும் நெடியிருகை கையுங்காங்கிய பெரிய கழுருகையும், பிரகாசமுள்ள மணிகளைத்தாரகின்ற கரும்புக்களையும், மதாரமுன்ன பழக்குலையைக்கொண்ட வாயைகளையும், நிறுத்தி வரிசைவரிசையாக முகரதோரணங்களையும் கட்டி, முத்துச்சரங்களையும், வாசனையுள்ள பல்வித மாலையையுந்துக்கி, தேவேந்திரனுமதிக்கும்படி அழகிய பந்தல் செய்தார்கள் ஏ-று (கூ)

எண்ணிலாக்கனலிடெனமணிச்சுடர்களைக்கணுமில்லக்கவேரோக்கி
பெண்ணிலாப்புசமுஞ்சரமணிச்சுடர்கள் மிகுதியாங்கழைமணிச்சுடர்கள்
விண்ணின்மீனெனவும்பிளப்பினுட்டோன்றவெருவிராவிருளெல்லாமதலக்
கண்ணிருசகத்திரந்தருமனந்தன்களிக்கவேபுரிந்தனர்காட்சி

(இ-பொ-ணா).

இந்த அலங்காரத்தோடும், கணக்கில்லாத சூரியர்கள்வந்து நிறைந்ததைப்போல், தூண்டாமணிவிளக்குகள் எங்குஞ்சிறந்த பிரகாசிக்கவும், வெண்மைசிறந்தையுடைய சந்திரனுக்கண்டிபுகழத்தக்க சரவிளக்குகள் அனேகம் இலங்கவும், கரும்புக்கணுக்கனின்

பாததரிசனம்பெற்றசருக்கம்.

எங்க

வெடிப்பினுள்ளே யிருந்தபிரகாசித்திற முத்தச்சனானது நட்சத்
திருக்களைப்போல விளங்கவும், இரவிலே நிறைந்த இருவெல்லங்
கண்டு நடுங்கி ஓடவும், இரண்டாயிரக் கண்களைப்பெட்டத்த ஆதிசே
டனானவன் கண்டுகளிக்கவும் செரு அறபுத்தன்னாகச் செய்தார்கள்
எ-று (எ)

பத்தியாயளித்தபயசவிதேனற்பழம்பனிநீர்பிலேகம்
பத்தியாயமைத்துச்சலதாமதிக்கப்பரிமளத்துணர்திவிடவரு
சித்தியாயருச்சித்திறைவனாடியைச் சித்தையுள்ளிருத்திராமுழுது
சித்தியாவகற்றியுமுலலய்ப்பரவிநிறைவொடுத்துதித்தனான்நே

(இ-பொ-ணா).

இவ்விதமாகச்செய்தவுடனே நல்ல பசவினது பால்களாலும்
செய்யாலும், தேன்களாலும், கதலிக்கனிகளாலும் பனிநீர்களாலும்
செபெருமானது பாதகுறமிகளுக்கு முறையோடும் வெகுபத்தியாக
அபிலேகங்கள் செய்து மேகங்கவெல்லா மதிரும்படி வாசனை
யுள்ள மலர்களாலும் யிருந்த விலங்குகளாலும், ஒரு மனதோடும்
அருச்சனைகள்செய்து செபெருமானது திருவடிகளை மனித்தன்
ளையிருத்தி இரவுமுழுதும் சித்தினாயைத்தன்னி அனபோடும் வண
ங்கிப் பரிபூரணமாகத்துதித்தாக்கன் எ-று (அ)

படியிசையிவர்கள் பழவினைக்குறையும்பற்றறக்களையுமங்கிரியை
முடியிசையுனைத்தானந்தமாயாடிமுடியவும்பூசைகனல்போய்
விடியவுயிதுபோற்றொழுமினியெனான் விடையளித்தெழுந்தன
விடைபோ
னாடினைப்பொருத்தவரிய பெற்றபாவலன்யர்களுளமெலாங்கவர்க்
தே

(இ-பொ-ணா).

பூயியின்கண்ணையிவர்கள் செய்த ஊழ்வினைக்குறைகளை
மோடு அறுக்கவந்த செபெருமானது திருவடிகளைச் சென்னியிற்கு

பு ஆனந்தத்தார்த்தாணங்கள் இவ்விதமாகத்தித்த இவர்கள் பூ
கைமுடியவழி இரவானது நீதிக்குரியோதயமானது உடனே பாத
குறடானது இதுமுதல் இவ்வண்ணமே பாதகுறையெய்துவதைத்துவ
ணங்கி வாருங்கல் கண்மையுண்டாகுமென்று திருவாய் மலர்ந்தரு
ளி அன்பர்கள் தேமேபடியவர்கள் உள்ளத்தைக் கவர்ந்துக்கொண்
டு சிவபெருமானிடத்திற்குச்சென்றது என்று (க)

கூடனாசன்குறமுடிக்கொந்தீர்குவணீரோடமார்வீது [இன
குறகொவரும்வெண்மணிதொடைகேர் கந்தரன்மகத்துவமென்
வாடினாருருகெழுவினையிழந்தமாதபேயலொருருறை? அறிப
பாடினாநிமயினபுரிந்தபர்க்கியங்கிடைத்தனவென்வால்

(இ-பொ-ண).

பாதகுறடானது சொன்றவுடனே தனவையிளங்கெல்லாம்
கூடித்திணைத்தார்கள் கண்டளிலிருந்து தானாதானாயாக வருதிந்
ற நீரானது மாப்பிலை வெண் முத்தாரம் பூண்டதுபோல் கிணற்
தோமேப்படி கந்தாரர்கள், சிவபெருமானது மகத்தவங்களை யாம்
என்ன சொல்லப்போகிறோமென்று பிண்ணியை இழந்த தானையப்
போல உன்னமானதருகி வாடினார்கள் நமது குலத்தார்கள் முன்
செய்த புண்ணியத்தினால் அவ்வளவு இது சமயம் நமக்குச் சிவபெரு
மானது கிருபை கிடைத்ததென்று ஒருவாறு தேறி அனேக தேவா
ரத் திருவாசகங்களைப்பாடினார்கள் என்று ஆவ்-அசை (ம)

மனத்தானுணாவையித்திதுமுறையே வணங்குகவ்வலமெனவன்பு
னினத்தருக்குகாததிவ்வேடி மாற்றேறு மிரணியப்பாவெச்செய்தில
ங்கத் கனத்தொடுக்குறித்தகாவிரிநதியிந்தாவணியிழைத்தகமலிரு
ட்புத் தினத்தினியையனத்தொழும்புரவித் திருப்புரிதனிலுறைகளி
ல்

(இ-பொ-ண).

சிவபெருமான் கொடுத்தவிடைகைய மனத்துன்னென்கொண்டு
இவ்விதமாகவே வணங்கி வருவது நன்மையென்று அன்புருகிய

பாததரிசனம்பெற்றசருக்கம்.

— ௩௨௧

முத்தாசனானவன் இனங்களுக்கெல்லாம் புகன்று தனது கிரகத்திற் குவந்துமாற்றயர்ந்த பொன்னினாலே பிரகாசமுள்ள பாதகுறடுஞ்செய்த திருதியோடு முன் பரமசிவன் குறித்த காவேரிமாநதியில் உலகமுழுதும் விரும்புகின்ற சிவராத்திரியன்று அழகிய பந்தல்சன் செய்த வருடத்தோறும் தவறாமல் துதித்துக் காவேரிமாநகரின் கண்ணே இனிதாக வாழ்த்துவருகின்றநாளில் ஏ-று (௩௧)

சம்புனைவக்குளாயாச்ச்சமைத்து முன்மாறன்றனக்களித்தன்னைப் புரத்தான்] சம்புனைச்சதமுஞ்சதமெனத்தொழுமுத்தாசனம்புவிதருமூன்று] ஈம்பனங்காந்தனத்தனாவாழ்த்திராவணன்வாடுதத்தவரை] யம்பிரானிடையிலிருந்துவாழ்பதவியடைந்தன்மரகுழியும் [௩

(இ-பொ-ண).

நீயைப் பரியாகச்செய்து பாண்டியனுக்குக்கொடுத்த திருவாதவூரணாக்காத் தருளிய சிவபெருமானையே சதமென்று காந்தோறும் துதித்துவந்த முத்தாசனானவன் மண், பெண், டொன் என்ற மூன்று ஆசைகளையுந்தரக்கூடிய பூலோகவாழ்வைவெறுத்து இனத்தார்களுையெல்லாம் ஆசைவதித்த விட்டு இராவணனுடைய புயமானது தாங்கப்பெற்ற கயிலாயத்தையுடைய சிவபெருமானது சமீபத்தில் வாழுகின்ற சமீபுபதவியடைந்தான் ஏ-று (௩௨)

இப்பலனளித்தவிதைதிருவடியினேற்றமுமுறுதியுகோக்கிச் [பச்சுப்பன்றினையிருவருமுன்செய்தொண்டனேருகெவின்னோன்னை செப்பமாய்ப்பூக்கிமுறைபொடுத்தித்துத்திணைகளும்பரவவேமேவித்] தப்பிலாதாளுத்தருதியன்னை ஸ்சாற்றுவனவெனவின்காற்றும்

(இ-பொ-ண).

முத்தாசனுக்கு எல்ல கதையக்கொடுத்த சிவபெருமானது மேன்மைமையும் என்மைமையும் அவனது குலத்திலே சிறந்த சுப்பன்செட்டியென்றெருவன் வயத்து சித்தனஞ்செட்டியென்றும்

தம்பாஞ்செட்டி மென்றும் மெய்ப்படைத்த இரண்டி குமார்களுங்
கண்டு முன் பணியிலிடச் செய்துவந்த அன்பனைப்போல பூமியின்
கண்ணே இத்தச் செவ்வாதிரிகோணங்கடுத்தி தனது குணங்களை
மெய்வாய், மனதன்போலும், விரும்பிப் பணிவச்செய்து தாழ்
முறைபோல செவ்வையாகத்தடுத்த ஒரு குறைவுமீன் தித்தருதி
யோடின் காவேரிமங்கனின் கண்ணே வாழ்ந்துவந்தார்கள் இவர்கள்
வெருமைவயச்சோழமகாராஜன்கண்டு புதுவும் கீத்தியடைத்தார்
கன் ஏறு (டுக)

மத்திணப்புரத்துப்பாகதியுளித்தலங்கம்பத்தத்திருக்கைதலைப்
மத்தியாயுரைத்தோயினிப்புலிக் கொடி யோன் பாலுறைந்ததுதியாய்
வெண்ணி முத்தரசனுமாவலம்ச்சுனையாங்குமுடக்குமாணிக்கமுங்
கோத்த சித்திரமதனைத்தினாகடலுத்ததினையினிற்சிறிதினைத்
திடுவாம்.

((இ-பொ-ரை)).

அன்மனைய முத்தரசனைப் பாதகார்த்தப் பதவியுங்கொடுத்த
தருவிய செவ்வெருமாதை திருப்பாதச்சரித்தயின்மசத்துவத்தை இ
துவையுஞ்சொன்னோம், இனிமேல் காவேரிமங்கார்த்திற்கு அதிப
தியாகிய சோழமகாராஜனுக்கு மத்திரியாகி சகலகாரியங்கையுங்
குறைவற நடத்தி முடக்கு மாணிக்கமுங்கோர்த்துக்கொடுத்த வெ
ண்ணிமுத்துசெட்டியது நெய்ப்பையும் செடியதடை ஆடையாக உடுத்த
த பூமியின் கண்ணே சிறிது சொல்லுவோம். எ-று (வச)

மத்தரிசனச்சுருக்க முற்றிற்று.

-----:0:-----

திருவிருத்தம் உரையாகி.

மடக்குமாணிக்கங்கோர்த்த சருக்கம்.

௪௨௩

செவ்வயம்.

மடக்குமாணிக்கங்கோர்த்த சருக்கம்.

—(—0—)—

பழயிற் பூரவருக்கண்பகுதிப்பொருளருளி
வழயிற் பணிபுரிப்பெறமயப்பதிமா ரன்
முடியிற் பலமணிகைத்தபொன்முடியெவ்விணையிரக்
குடியிற் பொறியுறைவக்கன கோர்த்தெய்தனமுமரக்

(இ-பொ-ரை).

பூமியின் கண்ணேயுள்ள அரசாட்செவ்வயம் மிகுந்த மருதிப்
பணங்களைக்கொண்டுவந்து கட்டிப்பார்த்ததிலே முடிசேர விழந்து
வணங்கப்பெற்ற சோழமகாராஜனுனவன் அழகிலே சிறந்த மனபத
னிகையென்று புகழ்த்தக்கதானவரத்தினங்கையழுத்திய பொற்
கிரீடத்தைவணிந்து ஒனியானது சூரியனம்போலப் பிரகாசிக்கவும்
இலட்சுமியானவளுறைந்து சகலசெவ்வங்களைத்தரவும், தீதியோடு
சிம்மாசனத்தின் கண்ணிருந்து அரசாட்செய்துவந்தான் எ-து-குத்
சுரை (௪).

நாகையதிபுகழய்யதினனொப்புபுரக்கு
மேசப்பதிவளவன்பதிசுழிகம்ந்திரிபொன்னை
டேசப்பதிவிலியிக்கவரெவரென்னலுமகைவயார்
வேசப்பதிசுருளவொருவிறனோனுள்கேண்மன்

(இ-பொ-ரை).

தேவலோகத்திற்கு அரசனாகிய தேவேந்திரனும் புதலும்மக
னசச்சக்கரவர்த்தியைப்போல பூமிமுழுமையுங் காந்தவராகித்த
சோழமகாராஜனுடைய மந்திரிகளிடே முதல் மந்திரியாத இருந்த

வன் ஆயுள்முடிவிலால் விவபெருமானிலக்கானின் கயிலாயத்திற்
குப்போய்ச்சேர்ந்தபின்பு அரசனானவன் கிலேசப்பட்ட இனிமேல்
இவனைப்போலுந்திறமையுடையவர்கள் யாரிருக்கின்றனரென்றும்
நமக்கு மந்திரிவேண்டுமே என்றும் வருத்தகின்ற சமர்த்தில் அவ்
விடத்தில் நிறைந்திருத்த சபையோர்க்கேட்டு, ஒ ஐங்கதியுடைய
புரவிகளுக்கு அரசனாகிய நகுலனுக்குச்சமர்னமான் அண்ணலே,
இதனாலே வருத்தப்படவேண்டாம். மந்திரிகளுக்கில்லாம். வெற்றி
பெய்யுடைத்த ஒரு வல்லவனிருக்கின்றான் அவனது முறைபடிச்
சொல்லுகிறோம். கிருபை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லத்தொட
ங்கினார்கள் எ-று (௨)

கனவைச்சிரவண்ணற்கைதகைமன் நக்செய்தானூந்
தனவைசியரவையின்புகழ்ச்சுதர்வேதமுமோதி
மனவைப்பெறுவென்முத்தெனநலிபப்படிமீது
கிணவைத்தருபாணப்பெருநேவெல்லவும்வல்லான்

(இ-பொ-ண)

கிறைந்த செல்வங்கையுடைய குபேரனது வரத்தினால்வந்த
அழகிய மாதர்களை மணம்புரிந்து வாழாநின்ற தனவைசியர் குழங்கி
களிலே புலசாஸ்திரங்கனோடு நாலுவேதங்களையும் வருவறக்கறறு
த்தெளிந்தவனாயும் வெள்ளிமுத்தசெட்டியென்று நாமதேயம்பெற்
றுபாவரும் புகழும்படிநிறத்தவனாயும் பூமியின்கண்ணே கோபத்
தையுடைய சத்தருக்களை யுத்தாஞ்செய்து வென்று வெற்றியைத்
தராநின்ற வல்லவனாயும் ஒரு நீதிமானிருக்கிறுனென்று சொன்னார்
கள் எ-று (௩)

என்றேசொலிநிறையீரயோடிருகாதுகொடுத்த
நன்றேயெனமறுவெண்ணைகாடத்தசமீதி
ஸன்றேகொடுவாவன்னையன்னோனடிபரவ
வென்றேயமத்தகானவிதியனியுறையென்றான்

(இ-பொ-ரை).

இவ்வீதமாகச்சொன்ன சபையாரது வார்த்தையை அரசனானவன் அன்போடுஞ்செவிகொடுத்துக்கேட்டு அப்டியானால் மிகுந்த நன்மையென்பு மற்று மந்திரிகளைப்பார்த்துச்சொல்லவும் அந்தக் குறிப்பையறிந்த மந்திரிகள் உடனே யெழுந்த அனேகம் பெயர்க ளோடு போய் வெள்ளிமுத்துசெட்டியை முத்தச்சிவிகையில் அழுத்துக்கொண்டுவந்தார்கள் வெள்ளிமுத்துசெட்டியானவகெண் முத்த அரசனது பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்கினான் அரசன் கண்டு மனமகிழ்ந்து எனக்குத்தகுதியான மந்திரி நீயேயன்றி வேறில்லை ஆகையால் எனனுடைய தேயமுழுமையும் உன்னுடையதாகக் கினைத்துப் பாதுகாத்துவருவாயென்று கட்டியிட்டருளினான் ௭-று (சு)

மதியேபெறுவீதியன் றிருமன்னாரதிபதிச
டுதியேபெறுமுடிமன்விடைகுடிப்பவனிழலாற்
றதியேபெறுகாட்டி ந்கனசீரோடுபுரத்தா
னிதியேபெறுமுனாளுவிடனிகாரவிகனெனையும்

(இ-பொ-ரை).

மிகுந்த அறிவைப்பெற்ற வெள்ளிமுத்துசெட்டியென்னு மந்திரி யானவன் அழகிய பூமியின் கண்வினங்காநின்ற அரசர்களினதுதி கனைப்பெற்றகிரீடத்தையுடையசோழமகாராஜ னதுஉத்தரவைச்செ ண்ணியிறகுடிச்சிது பெருமானதுகிருபையால்பாக்கியங்களைப்படை த்ததேயத்திடு நிறைந்த மனையுடையமந்திரியானவன் தன்னுயி ரைப்போகமன்னுயிரையுங்காத்துவந்தான் ௭-று (ரு)

சனமும்பொறைமறையும்பகைசுழறுஞ்சுகிரீதமருள்
மனமும்பொறைமலிவுந்தருவனமந்திரியெனமா
சனமும்பெருமகனும்பெருநிலவர்க்குளவென்மா
வினமும்பொறிசுதனுஞ்சொலுவியன்வாழொருவென்கை

(இ-பொ-ரை).

சங்கையையும், பொறுமையையும், வேதங்களையும், உமையவு
ஜாற்சொல்லப்பெற்ற முப்பத்திரண்டறங்களையும், கல்ல சிந்தை
யையும், பூமி வனங்களையும், தராதிற மாட்சிமைப்படைத்த
மந்திரியானவனினையென்று பூமியின்கண்ணே மேன்மையான்
சுனங்கனும், சோழமகாராஜனும், அரசர்களுக்குரிய மந்திரிகளும்,
இலக்குமியின் புதல்வனாகிய மீனம்மதனும் விபந்தைக்கும்படி
வெள்ளிமுத்தஞ்செட்டி அன்புடன் சகலகாரியங்களையும் குறைவற்ற
டத்தி வாழ்த்தவருகின்றபோது ஒருநாளிக் குறு (சு)

கனகுங்குமமணியெண்ணினத்தன்னொருமிக்கா
னிலகுங்குடிரினாமாமணியேகக்கொடுமுன்னவத்
தலகுங்குறையிலமன்றிருநடிகண்டனனம்மு
வுலகுங்கணியாரோப்பமுதண்டென்னமுடக்கே

(இ-பொ-ரை):

கல்ல செஞ்சாத்துக்களை அணியானின்ற இம்மந்திரியினது
குலத்திலே மிகுந்த தனங்களையுடைய ஒரு வர்த்தகனானவன் குரி
யனைப்போலப்பிரகாசமுடைய ஒரு இரத்தினத்தைக்கொண்டவன்
து திறைந்த சோழமகாராஜனது சமூகத்தில் வைத்துக்கண்டுக்
கொண்டான், அம்மணியை அழகுபொருந்திய முவுலகத்திலு மதித்
தமாட்டார்கள், ஆனால் இதற்கு ஒரு குறைவுமட்டுமுண்டு அது யா
தெனிக், கோக்குகிறதற்கு யாவராஜா முடியாதென்று சொல்லும்
படி நீண்டு மடம்பிய வடிவாய் அமைந்தது என்று (சு)

முத்தேவருமோகக்கொளுமுத்தேயிதெனக்க
னித்தேயநிதிமாமொயனித்தேயிறையத்தை
யுத்தேபெறுவினையார்கைகொடுத்தேவினாவாப்பொ
டுத்தேவருகின்றனவோருத்தாயினைத்தான்

மடக்குமாணிக்கங்கோர்த்த சருக்கம்.

ரூஉள்

(இ-பொ-ரை).

பிசமா, விஷ்டனூ, ருத்திரன் என்று வினங்கிய மூவரும் ஆகை
கொள்ளும்படி பிரகாசிக்காக்கித் தந்தினியை வே என்று சோழ
மகாராஜனானவன் மனம்மீழ்ச்சியடைந்து வேண்டிய திரவியங்களை
யும் அனேகம் குதிரை யானைகளையும் கொடுத்து அமமணியைப்
பெற்றுக்கொண்டு வேலையிற் சிறந்த தொழிலாளிகளை அழைத்து
இம்மணியைக்கொடுத்துச்சீக்கிரமாகக் கோத்துக்கொண்டு வாரூக்க
வென்று உத்தரவுகொடுத்தான் என்று (அ)

நலியாவியையாரவ்வணநாடிச் செயமேலும்
வலியாரினுபாயத்திலுமருவாததுகண்டே
வலியாகியேகொணர்வந்தொருகுபாறுகேளம்மாற்
பலியாதெனவைத்தாரதியிப்பர்தம்வண்ணி

(இ-பொ-ரை).

எந்த வேலைகளையும் வருந்தாமல் என்கில் செய்கின்ற தொழி
லாளிகள் அரசனுடைய உத்தரவின்படி தொடுப்பதற்கு விருமலி
வேண்டிய பிரயாசையெடுத்தும் முடியாமல், இவர்களுக்கு மேலா
ன வல்லமையுடைய செல்பெயர்க்களிடத்தில் கொடுத்தார்கள், அவர்
களது உபாயத்தினாலும் சிறைவேறுதலைக்கண்டு தொழிலாளிகள்
அரசனுக்கு என்ன சொல்லுவோமென்று பயமடைந்த பின்னும்
மனந்தேறி அரசன் சமூகத்தில் இரத்தினத்தைக் கொண்டு வந்த
வைத்து வணங்கித் து, ஒப்பற்ற கருணைதியே மற்றும் எந்தத்தொழி
லைக்கொடுத்தாலுஞ்செய்கிறோம், இதைக்கோக்குகிறதற்கு எவ்வள
வு முடியாதென்று சொன்னார்கள் என்று (ஆ)

கேளேந்தியசுறைவாரிருகேள்விக்கணியாய்ப்பின்
வர்கேந்தியவனவன்னைருவவளில்சொலுமெனுமுன்
னானேந்தியமதிமத்திரியறிவோமெனமன்முன்
ரோளேந்தியயொழுதேயிருக்கமாகவளித்தான்

(இ-பொ-ரை).

கூர்மையுடைய மந்திரவானைக் கையிற்பிடித்த சோழமகாராஜா
இன்னவன் ஆக்கு கடையிருக்காசிற சபையார்களது செவிசுளுக்கு
இனிமையாக இப்பூரியின்கண்ணே இம்மணியைக்கோக்குகிறதற்
கு ஒரு வல்லவனில்லையாவென்று சொல்லுகிறதற்கு முன்னமே
அகூர்மையெல்லாக் காத்துவராசிற மந்திரியானவன் அக்குறி
ப்பையறித்து சம்மாற் கூடியவனையும் பார்ப்போமென்று அரசன்
முன் வந்த இருக்கையையும் எத்திக்கேட்டான் அப்போது அரசனா
னவன் மகிழ்ந்து இவனால் முடியுமென்று மதித்துக்கொடுத்தான்
ஏறு (ய)

இவ்வாறமெடுத்தேயினில்லேகிமுடக்கா
வெவ்வாறுதொடுத்தாலுயிதினையாதுளளேவச்
செவ்வாய்மகடேனொருசெறுதுவிடவறவி
யிவ்வாய்வுழிகொணரக்களித்திகோனிசுடஎன்றான்

(இ-பொ-ரை).

மந்திரியானவன் இந்த மாணிக்கத்தத்தனது வீட்டுக்குக்
கொண்டுவந்து கூடிய பிரயாசையெடுத்துப்பார்த்தான், இது மடக்
கியிருப்பதினாலே எவ்விதவுபாயமாகத்தொடுத்தபோதிலும் பொருந்
தாமலிருப்பதைக்கண்டு மனம் வருந்துகிறபோது, கொவ்வைக்
கணியைப்போலச்சிவந்த வாயையுடைய இவனது மகனானவன்
பார்த்த அம்மணியை வாங்கி ஒரு சிறிய சரட்டின் துனியில் இனி
ய தேனைத்தோய்த்த மணியின் துவாரத்திலே பொருத்திவைத்தா
ன், சிறிது பொழுதுக்குன்னாக ஒரு சிற்பெறும்பானது தேன்
வாட்டையைக்கண்டுவந்து சரட்டுக்கிற துவாரத்திற்குட் செல்ல இட
மில்லாமல் மறு துவாரத்து வழியாகச்சென்று இனிமையான சரட்
டைக்கவ்விக்கொண்டு சென்றவழியே மீண்டும் வந்தது உடனே
இக்கன்னியானவன் மகிழ்ந்து தந்தையாகிய மந்திரியிடத்திற்குவந்

மடக்குமாணிக்கங்கோர்த்த சருக்கம் ஈடக

து காண்பித்த இதைக்கொண்டுபோய் அரசனிடத்தில் கொடுத்து
கீர்த்தியடைவீரென்று சொன்னான் என்று (வக)

கண்ணாயுமச்சன் புரிந்தமெய்த்தவத்தானழ்பனாய்ந்து மைதனை
யன்னயை மகளியவதரிபெனவுமவளுதித்தன்பது பிரியா [நோக்கி
னென்னவேசிறந்த மீகளுறைவாங்கியேகியம் மணிதனைநல்க [ன்
மன்னுள மகிழ்ந்திம்மணிதனைக்கோத்த மதியுளாராரொனப்புக்கல்வா

(இ-பொ-னா).

மந்திரியானவன் வெருகாலமாக குழந்தையில்து பின்பு
அவன் செய்த நல்ல தவத்தினாலே சிவபெருமானவன் மனமிரங்கி
பாரவதாதேவியைப்போய் நீயவனுக்குப்புக்திரியாக அலுதரிப்பா
யென்று திருவாய்மலர்ந்தருளவும் உடனே தேவியானவன் மகிழ்ந்து
அவ்வண்ணமே பூமியினைகண்ணே யிவனுக்குமகளாக வந்து பிறந்
து அன்புபிரியான் என்னும் பெயர்பெற்று வளர்ந்துவராகின்ற தன
து புத்திரியானவன் சொன்ன மொழியை மந்திரியானவன் பெற்று
அச்சமணிகயக்கொண்டு சோழமகாராஜனிடத்தில் கொடுக்க மன்
னனானவன் கண்டு மகிழ்ந்து இதைக்கோத்த மதியுடையவர் பாவ
ரென்றுகேட்கவும் மந்திரிடானவன் சொல்லத்தொடங்கினான் என்று (வக)

மானேறியகரமார்பெருமானேரடிதொழுது
மானேறிலென மனையின்றகன்மானேயறிபெங்கோ
மானேயெனநகைகொண்டினமானேரியனதிகி
மானேயெனவெவ்ருந்தொழமானேயிபுரத்தான்

(இ-பொ-னா).

நிறைந்த கையிலே மானேத்தரித்த சிவபெருமானது திருவடி
யைத்துதித்து அவரது கிருபையால் உத்திராக்ஷத்திரத்தன்று என
து மனைவியானவன் பெற்று வளர்ந்துவருகிற எனதருமை மகன்
தான் கோத்தது என்கல் அரசனே நீ யறிவாபாகவென்று சொல்ல

ராகு

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

வும் இளமை பொருத்திய மன்னனானவன் மகிழ்ச்சி, இருபையுள்ள
வன் இவனே என்ற யாவருந்துதிக்கும்படி பெருமையுடைய பூமி
முழுமையுள் காத்துவந்தான் என்று (26)

தாராளியை யாழ்வையின் நனிமந்திரியாகிச்
சேரர்புலியிதாபொருஞ்சிந்தைகளிக்க
ஏரானமணிதொடுத்ததுமிசைத்தோயினிவசியர்
நீராருதன்னகர் நீங்கியசேரும்புகல்வோமால்.

(இ-பொ-ரை).

இவ்வுலகத்திற்கு அதிபதியாகிய சோழமகாராஜனிடத்தில் வெ
ள்ளிமுத்தசெட்டியென்பவன் மந்திரியாக இருந்து பூமியின்கண்
ஊன் ஊர்வரு மனமெழிச்சியடையும்படி சகல காரியங்களையும்
குறைவற நடத்திக் கீர்த்தியடைந்ததையும் மூடக்குமாணிக்கன்
கோத்த சரித்திரத்தையும் இதுவரையுஞ் சொன்னோம் இனிமேல்
அழகுபொருத்திய உசியர்களைல்லாம் காவேரிமாநகரை விட்டு நீங்கி
ய் சரித்திரத்தையுஞ் சிறிது சொல்லுவோம் என்று-ஆல்-அசை (27)

மடக்குமாணிக்கன்கோத்த சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் உாடுவடு.

தனவைசியர் காவேரி நகரைவிட்டு
நீங்கிய சருக்கம்.

—(—0—)—

ஆரம்பணியணிமார்பனலதிபன் சகவளவன்
நாரம்பணியணிமந்திரிசுறற்புத்திரிபுலனை

பாரம்பணியான்முற்றமுறிந்தாசைகொளவுமன்
மாரன் பிடி தாரம்பிடமயல்கொண்டதிதனார்வாய்

(இ-பொ-ரை).

அழகிய நவரத்திபுரணங்களையணிந்த மார்பையுடையவனும்
நல்ல சுகபோகங்களைப்பெற்றவனுமாகிய பாலனைச் சோழமகாராஜ
னானவன் அந்நையும் அழகையும் ஆபரணமாக அணிந்த தன் மந்
திரியினது மகளினை விவேகத்தையும் அழகு முதலியவாவும் மாணி
க்கங்கோத்த மூலமாய் தெரிந்து இவன்மீது ஆசைகொண்டான்
அது சமயத்தில் மன்மதனானவன் மலர்க்கிணை தொடுக்கவும் காம
மானதுமீறி அதனால் மிகவுஞ் சோர்ந்து சகிக்க முடியாதவனாய்
(க)

மதிமந்திரியிடையன்னவன்மகனைக்கடிசெய்தீ
யதிபன் மிகுநகைகொண்டனராமென்றனைபோய்த்
ததியென்றிறைதன்பொக்கிஷகாரன்பதிராற்றப்
பதியென்றெறியலவென்றுதிண்பாவிலவன்வந்தால்

(இ-பொ-ரை).

தனது பொக்கிஷ அறையைக் காத்துவராதின்ற சோழகுப்த
னை அழைத்த ஓ. சோழகுப்தனை நீ நமது மந்திரியிடத்தில் சென்
ற உனது புத்திரியின்பேரில் எங்கள் அரசனானவன் மிகுந்த ஆசை
கொண்டு காமனால் வருந்துகின்றபடியால் இது சமயமே அரசனுக்
கு அக்கன்னியைத் திருமணஞ்செய்து கொடுப்பாயென்று கேன்க்கும்
படி சொல்லிவும் அந்தக்கேட்ட சோழகுப்தனானவன் ஓ. எந்தன்
தனைவனே சமுகத்துக்கு இது நீதியல்லவென்ற இரக்கமாகச்சொல்
விவிட்டு தனது இனத்தார்களிடத்திற்கு வந்துசேர்ந்து எ-று-ஆல்
அசை
(உ)

மாலன்புகழிறையோதியவனையாவமுழித்தோர்
காலன்பகைவருமுன்பெறகருணைக்கிணைப்ப

பாலன்பகவருமன் னொருபதிவிட்டொருபதிபோழ்ச்
சீலம்படவேவாழுதல்திறமென்றுவின்றான்.

(இ-பொ-ரை).

திருமாலும் புகழுமின்ற பாலனைச் சோழமிகாராஜனாவன்
சொல்லிய வர்த்தையை விபரமாகவுரைத்த மனனாவன் வந்து
துன்பப்படுத்திக் கட்டிக்கொண்டுபோகிறதற்கு முன்னமே சிவ
பெருமானது கிருபையைப்பெறுகின்ற அடியார்களைப்போல மது
அரசனது புகைகலானது வருகிறதற்கு முன்னமே இந்த நகரத்தை
விட்டு அடுத்த நகரத்திற்குப்போய் வாழ்வதே நன்மை என்று சோ
ழகுப்தன் சொன்னான்

எ-று (௩)

பொன்னாதுவென்னே புழ்ப்புரியிற்பொழிலன் றி
இன்னானவொருவீனமுயிலையேநமந்ணையுள்
யின்னாரணிகிறதூறவுவிடியோமதிதக நிற
பன்னாமிதிகழென்றுபலருஞ்செவினாரால்

(இ-பொ-ரை).

தேவலோகமானது இதுதானாவென்று சொல்லும்படி சிறந்
த இக்காலேரிமாரகரின் கண்ணே ஆகமுதலிதவனாயும் நாம்
பெருமைபெற்று வந்தோமேயன்றி ஒரு குறைவும் அடைந்த
தில்லை அப்படியிருக்க இப்போது நம்முடைய குலத்திற்கு நந்த மந்
திரியின் மகளினது கற்பானது அழியும்படிக்கு வந்த விதிப்பய
னை இவ்விதமென்று அறிவினோம், ஆகிலும் நம்முடைய மதியைத்
தவறவிடுவோமாகில் செவ்வானம் சிந்தைக்கிடமாகுமென்று ஆங்கு
ள்ள யாவரும் ஆராய்ந்து சொன்னார்கள் எ-று-ஆல்-அசை

(௪)

வெற்புக்குறைபெனவின்மினவியுள்கமழ்முனையார்
பொற்புக்குறைநீதியின் குறைபொறியின் குறையுறுசீர்
நீர்ப்புக்குறைமகரின் குறைகேரிப்பெரிதன்றோ
கற்புக்குறைவரிசெய்முயிர்சாரணீரொனவிண்டார்

(இ-பொ-ணா).

மனையுஞ் சிறிதெனச்சொல்லும்படியாகப் பருத்தெழுந்த
நல்ல வாசனையானது கமழாநின்ற தனபாசத்தையுடைய வசியகுண
ப்பெண்களெல்லாம், இது செய்தியைக்கேட்டு வருத்தமுற்று இள
மைபொருத்திய அழகானது தவறியபோதிலும் திரவியக்களானது
தவறியபோதிலும் எம்மிடத்தில் வசிக்காநின்ற இலக்குமியானவன்
தவறியபோதிலும், மிகுந்த செல்வத்தைத் தருகின்ற பூமியானது
தவறியபோதிலும் அருமையானபிள்ளைகளானது தவறியபோதிலும்
பெரிதல்ல, கற்புநிலையானது தவறிவிடுமேயாகில் எங்களுயிரைக்
காணமாட்டீர்களென்று ஆடவர்களைப்பார்த்துச் சொன்னார்கள்
எ-று (௫)

நயமேதருமகளீருறைகையில்விதியெனீமா
சயமேதருமினியோருறாதவைகவுணர்ந்தே
மயமேதருமொருமாலவறைசெய்தபினுவகிற்
சயமேதருமிறையும்பல்கடொலையச்சமித்தன்றே

(இ-பொ-ணா).

அம்மொழியைக்கேட்ட வசிகர்களுெல்லாம் கன்மைவைச்
செய்கின்ற மாதர்குழாக்கள் தனது கற்புக்குப்பழுதுவருமோவென்
றுபயந்து சொல்லியவார்த்தையானது மேன்மையென்று உணர்ந்து
அரசனுக்குத்தெரியாமல் இத்தகரத்தையவிட்டு நீங்குகிறதற்கான
கிலவறையொன்றுசெய்துமுடித்து பின்பு, அரசனது குலமுழுது
ம் நசித்துப்போகக்கடவதென்று சபித்துவிட்டு எ-று-அன்று-அஞ்சு
(௬)

மறுவெல்லிவரல்லிகிலவறையின்வழியேசென்
றுறுகாவிரிவாவென்னமுமவர்தான்வரம்திமா
னறுகாடகியணியுத்திருவானேயெனவண்ணையிற்
சிறுகாதிருவாக்கோணியசெம்பாஸமிதெனவே

(இ-பொ-ணா),

கிலவறையானது செய்த மறுகளிரவிலேயே தனவையிற்
குலமுழுதுமசேர்ந்து அந்த கிலவறையுழியாகச்சென்று மிகுந்த கா
வேரித்தியருகேவந்து சேர்ந்தார்கள் அதுசமயத்தில் வென்னமானது
கடற்போலப் பொங்கிவருவதைக்கண்டு சந்திரனையும், மாணையும்,
அறையையும், படத்தையுடையுச்சர்ப்பத்தையும், அணுநீர்ந்த கிலபெரு
மாணை, மனதிலே க்ஷேத்திச் சிந்தித்தார்கள் உடனே மதியின்
கரையருகே கிறைந்து சிந்தித்துண்டு ஆலவிருட்சங்களானது செ
வ்வையாகச் செய்தமைத்த பாலயிதுகோவென்று மதிக்கும்படி
வணந்து கொடுத்தது என்று (எ)

சிந்தனைக்கடந்தேகுப்தனாமகிமந்திரியுமா திருவிடைமருதூர்
வந்துறைந்தனாகிவனுமற்றுள்ளோர்மணிகமெண்டலம்வடம்பூர்
கந்தமாஞ்சமயபுரமொடுதுவாங்கட்டெமேன்மஞ்சப்புத்தூர்
தந்தன் சோழபுரமிதுககிற்றங்கிவாழ்த்தனருளமுதந்தால்

(இ-பொ-ணா),

கிலபெருமானது கிருபையால் உணர்ந்த ஆலவிருட்சத்தின்
வழியாக யாவரும் காவேரிமாரதிகைபக்கட்டிந்து, சோழகுப்தனும்,
மந்திரியும், திருவிடைமருதூரில் வந்துறைந்தனா மற்றுமுள்ள வசி
யர்களைல்லாம் அழகிய நகமெண்டலம், வடம்பூர், சமயபுரம், துவாங்
கட்டெ, மஞ்சப்புத்தூர் சோழபுரம் என்று பெயர்விளங்கிய இந்த நக
ரங்களிலே வந்துறைந்து மேனையாக வாழ்த்த வந்தார்கள் என்று
ஆல்-அகை (அ)

இன்னணமுறைநாளிவரிலன்னமெண்டலத்தினிலிந்திரகுலத்தா
ரென்னவேவகிக்குஞ்சித்தனன் தம்பானெனுமுடன்பிறந்தவரினத்
தோ] மென்னதந்தருகிராவிமேன்வந்தங்குறைந்து வாழ்த்தனரினி
தாகப்] பொன்னிகாடதின்முன்புரிந்த மாளிகைக்கும்பொற்பென
[ப்புசன் திடப்புகிர்தால்

(இ-பொ-ணா).

இவ்விதமாகத்தனைவசியர்களெல்லாம் வாழ்ந்து வருகின்ற நாளில் தேவேந்திர கோத்திரத்திலே உதித்து நம்மண்டலம் என்னும் நகரத்திலே வசித்துவராசனற சித்தணன் செட்டியும் அவனது சகோதரானகிய தம்புண் செட்டியும் இன்னும் இவர்களைச்சேர்ந்த இந்திராகுலத்தாரெல்லாம் அந்த நகரத்தைவிட்டு மேன்மைபொருத்திய நீராவிநகர்த்திலே வந்துறைந்தி முன் காவேரிமானகரத்திலே அமைத்த மாளிகைகளும் இதற்கு இணையிலை என்று சொல்லும் மடிக்கான மாளிகைகளைக்கட்டி இனிதாக வாழ்ந்து வந்தார்கள்

எ-று-ஆல்-அசை (க)

நத்தியரனடி பரவுந்தனைவசியர்காவிரிமானகாரீங்கி
இத்தராணிம்தெழுமாநகரமதிற்திறந்துவளர்னிமைசொன்னேனும்
பத்திமிருசுரரடி கன்பணியவருநிறைகருணைப்பரவையான
முத்தாசகுலகாதன் நிருவவதாரத்தையினிமொழிபோமன்னேனோ

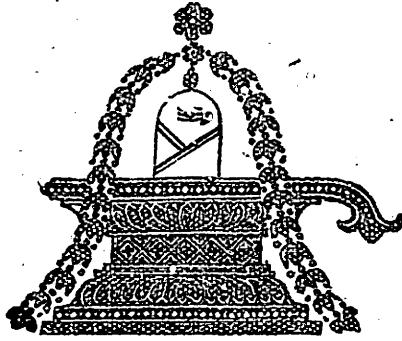
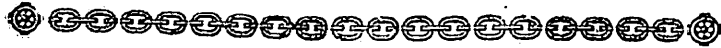
(இ-பொ-ணா).

ஆசையோடும், சிவபெருமானது அழகிய திருக்கடியைத் துதித்துவருகின்ற தனைவசியர்களெல்லாம், காவேரிமானகரத்தைவிட்டு நீங்கி, மேற்கூறிய ஏழுநகரத்திலும் வந்து சிறந்து இனிதாக வசித்துவருகின்ற சரிதையை இதுவரையுஞ்சொன்னேனும் இனிமேல் அன்பு மிகுந்த தேவர்களும் தவத்தில் சிறந்த முனிவர்களும் பணியப்பெற்ற நிறைந்த கருணைக்கடலாகிய முத்தாசகுலகாதனது திருவவதாரத்தையுஞ்சிறிது சொல்லுவோம் எ-று-மன்னேனோ-அசை (ம)

தனைவசியர் காவேரி நகரைவிட்டு நீங்கிய சருக்கமுற்றிற்று.

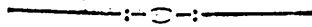
—:—:—

ஆ திருவிருத்தம் உராகுரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவவதாரச்சருக்கம்.

பிறைகுடிக்காவிரியற்காவணமிட்டினிநாகசிபலஸ்ருட்கு
மறைகுடிப்பணந்தகடந்தனைநீனந்தநீனந்துருகிசையாமெல்லு
மறைகுடிப்புசமுமாவசிடரொலாமிகராமுவருந்துங்கலை [தான்
பிறைகுடிப்பணிரங்கிவிடைசுருவிடையளித்திருந்தான் பிறப்பிலா

(இ-பொ.ரை).

காலவேதங்களையும் ஆராய்ந்த புசுழ்ப்படைத்த தனைவசியர்க
னெல்லாம் நியாயத்தையே ஆபரணமாக அணிந்து காவேரிமாதிக்
கரையிலே அழகிய பந்தல் அமைத்து மென்மையாகச் சிவபெருமா
னது திருவடிகளுக்கு வாசனையுடைய புஷ்பங்களால் அருச்சினை
செய்து வணங்கி தாமடைந்துவந்த மனமகளை சித்தனைச் செட்டி
தம்பான் செட்டிராமிய இரண்டு பெயர்களும் எண்ணி யெண்ணி

புகுதித்தேடி மன்மானது வருந்தகின்றபோது மூன்றும் பிறையைத் தரித்த சிவபெருமானாவர் இரங்கி நத்திதேவனாக அழைத்த நீர்பேரய் அன்புணக்குத் தரிசனக்கொடுத்துவருவீரென்று திருவாய் மலர்ந்தருளிப்பிறப்பும் இறப்புயில்வாத முதல்வன் கயிலாயத்தின் கண்ணே வீற்றிருந்தார் என்று (௧)

நீராழியுந் தந்தொழும்படி யிடையிற்சுடிகாட்டி யிடமிடங்காட்டு மூமோராழித்திரியரிக்கெண் மடங்காயுலகமெலாமொளியைக்காட்டு போாழிவனையுரியமணந்தவினைக்கன்றனுமன்பிடையீச்சுருகு நோழிபளித்ததுபோற்றித்தனைன் கனவிதைச்செறும்பாய்த் தோன்

(இ-பொ-ரை).

நீர்சிறந்த ஓடியுதடங்குழத்த ஸூமிஎங்கும் ஒளிவையக்காட்டிக் காலதுட்பங்கனையுந் காட்டுகின்ற ஒரு சக்கரத்தேனாயுடைய ரூபிய னுக்கும் எட்டுப்பங்கு அகிசமாக அண்டச்சாசாங்கனெல்லாம் பிரகாசத்தைக்காட்டாதின்ற சக்கராயுதத்தையும் சங்கையுந் தரித்த ஸ்ரீமன் காராயணமூர்த்தியை மருவிவ மகாலட்சுமியானவன் சேத யாகப்பிற்று இராவணனுடைய சிறையில் அகப்பட்டிருக்கும்போது இராமசாமியாகப்பிறந்த காராயணமூர்த்தியானவர் தனதுபிரிய நாயகி வருத்தமானது நீங்கும்பொருட்டுகையில் அணிந்திருந்தகண்ணாழியை அனுமாரிடக்கொடுத்த அவர்கொண்டுபோய் அம்மைவைய க்கண்டு கொடுக்குப் போது சிதைதயான்வன் எவ்வளவுமெழச்சியடைந்தனனோ அதுபோல சித்தனனுடைய மனவருத்தமானது நீங்கும் படி சிவபெருமான் அனுப்பிய மந்திதேவரானவர் அவங்காரமாக ஒருநாளிரவில் இவன்கனவிலே வந்துதோன்றினார் என்று (௨)

மாவிலக்கைக்கோப்பவந்தவலியசதனிழைத்தபெருமாயத்தாக்கில் மாவிலக்கையெடுத்த விராமனுக்கினை யோன் ருணையொடுமடங்கிழை மாவிலக்கைகலிபுரம்பறித்தமர: தேதமுமலவந்தமாசுத் தேவிகொடுவாத் தெளிந்தசே:ணைசேவடிபாவிச்செய்யவானுள்

(இ-பொ-ரை).

செல்வத்தையுடைய இலங்காயுரிக்கு அதிபதியாகிய இராவண
னது வாத்தினுலுதித்த வலியகுமாரனாகிய இந்திரசூர்த்தசெய்த
மாணவப்போரில் மேன்மைவான கோதண்டத்தையுடைய அழகியகையிலே
பிடித்த இராமசுவாமிக்கு இஃகையோடு இஃகையுடைய பெருமானானவர்
சேனைகளோடு மயங்கிப்போர்த்தலைவீழ்ந்தபோது, பெரியமலை
களையும் விருட்சங்களையும் பிடுங்கி யுத்தஞ்செய்யாநின்ற வாயுகுமாரச
னென்னும் அனுமாரானவர் அறிந்து நிகழ்ந்த கஞ்சேவியைப்பி
டுங்கிக்கொண்டு வந்தவுடனே யாவருமூர்த்தசெனின்ற எழந்திரு
ந்த தன்மைமையப்போல எம்பெருமானிடத்திலிருந்து வந்தாந்நி தே
வனாகக்கண்டவுடனே சித்தனனுக்கு மனமானதுதெளிந்து அவரது
திவ்வியபாதங்களை வணங்கிச்சிலுது சொல்லத்தொடங்கினான் எ-று
(௩)

மேரினுக்குளுறுபுபத்தானிறைவனவனகொணுங்காவேரியின்கண்
மேரினுக்குளுறுசெவ்ருடொழுது வினியாக்குவரவிசையாதென்
பாரினுக்குளுறகிரிப்பதியிற்பதிகொடெனப்பணிந்துகற்பு
தாரினுக்குந்தேனுவுக்கும் கொடைபயிற்றாந்தடக்காததான்சாற்றி
னானான்

(இ-பொ-ரை).

மலைகளுக்குள்ளே யிருந்த மலைபோலுந்திரண்ட புயங்கையு
டைய சேழமகாரானது மகரத்தில் காவேரிமா நதிக்கையிலே
சமுகசிறந்த செவெருமானது திருவடினை இதுவனாயுத்தித்துக்
கொண்டமந்தோம் இப்போது அசனது குணத்தக்கண்டு அடுத்த
மகரத்திற்கு வந்தவிட்டபடியால் அவ்விடத்திற்கு இனிமேல் வ
ருகிறமற்கு மனப்பொருந்தாது ஆகையால் பூமியின்கண்ணிறந்த இந்
திராவிகரத்திலேயே துதித்தவரும்படி இடங்கொடுத்தருளவே
ண்டும் எந்தையே என்று கற்பகதருவுக்கும் காமதேனுவுக்கும் கொ
டையைக்கற்றுக்கொடுக்கும் கரங்கையுடைய சித்தனனென்னும்
அன்பனானவன் வணங்கிச்சொன்னான் எ-று
(௪)

தின்மிருந்தமுத்தருவாகித்திரான் முகனியுஞ்செயிந்துகூடி
மன்மிருந்தாண்ப்பணியவா முனின் நேனையமர் த்திவாழுந்
தினியிருந்தவன்புணா யினிதெனக்கொண்டெனசுதகசினை
கனியிருந்தவாயுஞ்செய்தெனத்தொழுவாபென்புகன் தற்கயின
புத்தார்.

(இ.பொ.ஜா).

மிருத்த தேவர்களும் தவமுனிவர்களும் தேவேந்திரனும் பீர
மா வீஷ்ணுவும் செறிந்து கூட்டமாகவந்து நாடோறும் மனதன்
போட்டுக் கிவபெருமானைப் பணியும்போதெல்லாம் கிவபெருமான
து முன்னின்று அவர்களது பணிகளையும்பெற்று சூட்சுமியுடைய
த்திக் கைபமர்த்தி காழாதின்ற மத்திதேவரானவர் வசியகுலத்திற்
கிறத்த சித்தனானவன் சொன்னமொழியை இருசெவிக்கும் அமு
தமெனக்கேட்டு அன்பனே நீ அரியதவத்தால் பெற்றெடுத்த மக்
ளானவன் நம்முடைய கிருபையால் வாயாச்சொல்லுகின்ற இடம்
எதுவே அவ்விடத்திலே மேன்மையான திருவாலயந்தட்டி-ம் எம்
பெருமானைப்பூசித்த வரலாயென்று திருவாய்மலர்த்தருளித் கயிலை
யத்திற்குச் சென்றனர்-எ-று (இ)

எகதி

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

சைகொண்டவனைப்போல வந்தருரியனைக்கண்டு இவ்வானது நீங்கி
யது உடனே சித்தனானானவன் காலையமங்களைச் செய்து சிறப்பெரு
மாண்புபூசித்து முடினான் இரவிற்கண்ட கணைவகோத்திபெற்றத
ன் குலத்தார்களுக்கு அன்போடும் சொன்னான் என்று (க)

ஆனமுண்டருளிசொன்னபுதத்திருவாடகைத்
தாலமுன்மெழுகிவைமடலைவனஞ்சொலநீருமால்
ஏவமுண்டருதலிகன்மாயையிலெஞ்முங்கியசிறுமைமயன்
உலமுண்டருதலிகன்மாயையிலெஞ்முங்கியசிறுமைமயன்

(இ.பொ.னா).

ஆலகாலிடத்தையுண்டு யாவனாயுங்காத்து வரவிறுந்த சிவ
பெருமானது அருகிய திருவினையாடல்களை வெண்ணெயுண்ட மெரு
மைமையப்பேரெல மண்ணையுண்டமெழுகி ஸ்ரீமன்மாராயனமூர்த்தியும்
கலைமகந்து காயக்குகிய பிரமதேவனும் எடுத்தச்சொல்லுவதற்கு
வளர்ந்துக்கொண்டேயிருக்குமாடில், வாசனைகையுண்டு பரிமளிக்
கின்ற உட்கையுடைய மாதர்களினது மூலகலைக்குள் சிக்கி அழக
நிய அற்புமணிதராகிய காமம், பவவுணவுக்களையும் புசித்து வாழா
கின்ற ஒரு காலினால் சொல்லுவதற்கு அடங்குமோ என்று விவந்து
துதித்தார்கள் என்று (எ)

இன்னணம்புகழ்க்காலையன்புனிவந்துமாரிதடங்கனான்
வன்னமாரகலையின்மருங்கினில்மாலிடங்கொடுத்தமார
னன்னமோவெனவேகியேரியிலாடி நீர்துமன்னி னான்
கன்னராயிருவகரிமாமலர்க்கையரக்கெனவந்ததால்

(இ.பொ.னா).

இவ்விதமாக யிவர்கள் புகழ்ந்துக்கொண்டிருக்கிற காலையின்
அன்புருகிய சித்தனானுடைய மகனாகவும் விசாலம்பொருத்திய
கண்ணப்படைத்தவனாகிய கன்னியானவன், பஞ்சவன்னத்தி

ஹித்த சிறித்கூடமீது பொற்கூடத்தை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு
அழகிய மாண்கன்றோ அனனப்பேடோவென்று மதிக்கும்படி
மெல்ல நடந்து தடாகத்திற்குச்சென்று கீராடி குடத்தில் சலம்
திரட்டினான் அது சமயத்தில் பிரகாசமுடைய செவ்வகரிப்புஷ்பம்
ஒன்றும் வெவ்வகரிப்புஷ்பம் ஒன்றும் சலத்தோடு குடத்தில்
வந்து சேர்ந்தது எ-து ஆல்-அகை (அ)

வரவுமாமலர்கண்டுநாதையின்வாய்க்காத்திடவேசில
தெரிவையாரிடைசெப்பினுளவர்கென்றுகடறவினத்தாய்க்
தாவணித்தவனருளெனக்கடிவாவுயின்னவனகலின்
பிரவைதுகனியருளமெடுத்ததுபிரசமாகனமேகினான்

(இ-பொ-ரை)

பொற்கூடத்திற்குள்ளே அழகிய புட்புஷ்பம் எனதுவந்து அமை
யவும் இக்கன்னியானவன்கண்டு யெழும்பு இதுதொய்தியை தனது
பிதாவுக்குத்தெரியும்படி ஆங்குலந்த சிலமாநார்களிடத்தில் செவ்வி
யனுப்பினான் அந்த மாதர்கன்போய் இந்த அநிசயத்தைச் சொன்ன
வுடனே தனவையெங்கள் யாவருக்கேட்டு சிவபெருமானது திரு
பைபென்று ஆராய்ந்து சீக்கிரமாகவந்து கண்ணாக்கண்டு நரிசித்
தார்கள் இக்கன்னியானவன் அதுசமயமே பொற்கூடத்தையும்
எடுத்தக்கொண்டு அவர்களைநோக்கி எங்குட வாருக்கெனது
செவ்விவிட்டு விட்டிவாபுரத்தில் சிறந்த மாவணத்திற்கு வந்து
சோந்தார்கள் எ-து (க)

அன்னிபத்தையுணர்ந்தவன்பனுமாவக்கொண்டுறவொலியைத்
தன்யினத்தொடுமேலையாயினிதானமாவணம்வந்தபின்
கன்னிகண்டதிரூவாசனைமமூமீவ்விடைகண்டேர்
வன்னமேதருமதரினாலிருவட்டமூகுசெயுமென்றான்

(இ-பொ-ரை).

கன்னியானவன் இனிதாகக்கொண்ட காணத்தெரிந்த

சித்தனாக் கொட்டிவாங்குவன் தன் கன்னிலேவந்தருளிய கடவுளின்
துமகத்துவமென்று மனத்துள்ளேயெண்ணி ஆசைகொண்டு சேக்கி
ரமரகத் தனஞ்சைதாரர்களேடு மேலாணமாவனத்திற்குவந்து சேர்ந்
தான் கன்னியானவன் இவர்களை நோக்கி இவ்விடத்தில் இப்போது
கருப்பூரவாசனையானது பரிமளிக்கும் அதையறிந்து வெண்மையுள்
ன மணலினாலே இரண்டுபீட்டுசெய்யுங்கனென்று சொன்னான் (ய)

கங்குலைத்தருமுழவினா துசமுறவும்பவனிழவினா
கொங்குபொங்கியகொடி கண்டுவிந்தனைசியரேவருந்
சங்கையாயிருபீடமங்குசமைத்தபின் னுணர்ந்தமான்
செங்கையாலுரைநாழிநீர்பிடிக்கமுஞ்செய்மெச்சினார்

(இ-பொ-கா).

இருண்ப்போலக் கரியகூந்தலையுடைய கன்னியானவன் இவ்
வாறு சொல்லவும் சிவபெருமானது கிருபையால் கருப்பூர வாசனை
யானது பொங்கியது. இப்புதுமையை கூடகிற்காநின்ற தன்னை
சியர்களெல்லாம் யார் த்து மனமகிழ்ந்து மதிப்பாக இரண்டுபீட்டு
செய்தமைத்தார்கள். அதையறிந்த கன்னியானவன் தான் கொண்
டுவந்த பொற்குடத்தினது நீரை இரண்டுபீடங்களுக்கும் அபிஷே
கஞ் செய்தனன் யாவருங்கண்டு துதித்தார்கள் ஏ-று (நக)

மேலவட்டமெழுந்தவெண்ணெர்மின் குணக்குமுகந்தாச்
சாயையிலவட்டம் துறைதாரதக்குமுகந்தா
வாலமீரதில்வெண்கவாயிடமருணமம் பிகையென்றமர்
செவமானமகிழ்ந்தசுந்நியதிணைகளுக்குமிடம்பிணன்

(இ-பொ-கா).

கன்னியானவன் அபிஷேகஞ்செய்யவும் வெண்ணப்படிப்பமானது
மேலுப்பீடத்தில் எழுந்தருளியிருந்து கிழக்குமுகமாக இவங்கவும்,
சிவப்பு புஷ்பமானது தெற்குப்பீடத்திலெழுந்தருளியிருந்து வடக்
குமுகமாக இவங்கவும், அவ்வுணர்ந்தையுடைய கன்னியானவன்

கண்டுபுத்தும் தன்னைச்சுத்தும் திறகாநின்ற தனவைவியர்களைப்
பார்த்து ஒ அன்பர்களை இந்தப்புஷ்பங்களிண்டில் கிழக்குமுக
மாகத்தோன்றிய வென்னைப்புஷ்பத்தினது பீடமே சுவாமியென்றும்
வடக்குமுகமாகத்தோன்றிய சிவப்பு புஷ்பத்தினது பீடமே அமபி
கை பென்றத் தெளிவாகச்சொன்னான் ஏறு (௩௨)

வாசமாமதுகண்டுபாட்கனிவாயணங்குறையேயுப
தேசமென்றெண்ணிமுடிபுனைத்தொருதிருவாய்பெறவெண்ணிமா
தேசமென்குறியலங்கமாயெயர்சொப்புமென்றவணக்கவே
யீசுருக்கதிபாசாரியையேவருக்குமியம்புவான்

(இ-பொ-கா).

வாசனையிருந்த தேனோ, கற்கண்டோ, பானோ, கனியோ,
என்று புகழாநின்ற இனிமைபொருந்திய வாயையுடைய கன்னி
யானவன் சொல்லிய வசனத்தையேயுபதேசமென்று சென்னியிற்
குடி அழிய வாமொன்று பெற்றுக்கொள்ளக்காருதி எக்கன் குல
தெய்வமே மேன்மையைப்படைத்த எட்டெங்கும் பிளாசிக்கும்படி
யாங்கன் நாவாச்சொல்லி வாழ்த்தாதற் தருந்தபடி இப்போது
உற்பத்தியான சுவாமியினது திருநாமமும் அம்பாஅது திருநாமமும்
வினங்கும்படி செப்பியருளவேண்டுமென்று வணங்கிக்கேட்கவும்
கன்னியானவன் மகிழ்ந்த சிவபெருமானது மிகுந்த அன்பர்களுக்
குச்சொல்லுவதாயினான் ஏறு (௩௩)

முன்னொல்லுபிறநஞ்சிவந்தணிமுத்திபெற்றவை நயன்பது
வின்னரும்படி மீமுறைமுறைநயாயிரநஞ்சினீராதலா
வன்னவன்றிருநாமமேதருமானுமைத்ததுமற்புதம்
முன்னம்வைத்தருளம்பிகைக்கிசைசமுத்தமாலையெனச்சொன்னான்

(இ-பொ-கா).

ஆதியிலே நானோறும் வணங்கிக்கொண்டேகேந்த முத்திபெற்ற
வாழாநின்ற அன்பனது அனுபவத்தினாலே அருமைவான பூமியின்

கண்ணே வழிகழியாக உணவிலெந்தீர்கள் ஆதலால் அந்த அன்புனு
டைய தாமதேயமே சிவபெருமானுக்குப் பொருநிலிருக்கின்றபடி
யாக் கவாமியினது திருநாமம் முத்தாசுருவாதம் என்றும் அன்பர்
கண் மனத்தின்கே மலத்தக்காத்துவராதின்ற ஆம்பிகையினது
திருநாமம், முத்துமாலையம்மன், என்றும் சொத்துப்பணியுங்கனென்
து புசுழாக்கச்சொன்னான் என்ற. (௨௪)

சோதிவாதவணிகமலத்தேவநன்கைய
ராகிமுத்தாசுருவாதனிகைருமையானபத்தையுஞ்
சோதிவாகியமுத்துமாலையின் துயபா தமுமேவியே
கீதியோ பெணிக்தவந்திவந்திறையுத்தினில்கா முநான்

(இ-பொ-ண).

யாதொரு குற்றமுயில்காத கன்னியானவன் இவ்விதமாக
உண்குமையச் சொன்னவுடனே தன்கையிர்க்கெல்லாம் மனக்
கலிப்படைந்து முத்தாசுருவப்பெருமானது திருவகையையும் பிர
தாசுதையுடைய முத்துமாலையம்மனது யரிசுத்தமான திருவகையே
யும் பணிந்து தனது கிரகங்களுக்கு வந்து சொல்வத்தோடு வாழ்ந்து
கருகின்றாளில் என்ற. (௨௫)

மாலியங்கையகாலினிற்பெருமானியங்கியபாலினிற்
பாலியங்கையங்கமாலையுடையவிலித்தநன்
மாலியன்பனுமேயெங்குமாலுசுக்கனதுறவுச்
கவியாதவையெவ்வினா திகைகையடைத்தகாத்தினான்

(இ-பொ-ண).

மேகக்கனனது சஞ்சரிக்காதின்ற மாஞ்சோலையின்கண் சிவ
பெருமானாவர் வந்து தங்கியருளிய இடத்தில் புகழ்பெற்ற வே
தாக்கமே வினங்கும்படி மேகக்கையுள்ள திருவாலுஞ்செய்யவேண்
மென்று காலையுள்ள மாலையையணிந்த அன்புனென்றும் சித்த

திரு அவதாரச்சுருக்கம்

நாசுரு

ஊனானவன் கிருதி வனத்திற்குவந்து பெரிய விருட்சங்கையெல்
லாம் வெட்டியழிக்கும்படி கூலியாள்களை விடுத்தான் மிகுந்த கொ
டைகளைப்படைத்த கரத்தையுடைய அன்பன் ஓ-று (மக)

நாகமித்தனமா ரமாமல நறவமா துணைபிண்டியால்
பாகல்கொக்கொடுகோளிசாதிமொய்பலவருத்தமனைத்தையும்
வேகமாகவிறழ்திணைப்படிமீதிநித்தநாகமும்
நாகமும்பெலனாகமுகனாகமெங்குமிக்கவால்

(இ-பொ-ணா).

புன்னை, கடப்பம், சந்தனம், மேன்மைபுன்ன, தாழை, குங்கு
மம், மாதுளை, அசோகம், ஆல், பலா, மா, அத்தி, தேக்கு, இவை
களோடுகூட்டமாயுள்ள பலசாதிவிருட்சங்களையும், கூலிக்காரர்கள்
கூடி கடுமையாக வெட்டினார்கள் அம்மரீக்களானது, வனத்திலுள்
ள அரவங்களும் குரங்கினங்களும் எட்டுத்திசையிலுமுள்ள மலை
களும் ஆகாயமும் பூமி முழுமையும் நடுங்கும்படி சாய்ந்தனகள்-று
ஆல்-அசை (மக)

கந்தமாரலர் தூவிரங்குகளையுமீயந்தெழுமாவெயி
லுந்தடுத்திடைநின்றிலங்கியவுறுதிகண்டதிவொல்லையி
லெந்நீதமுத்தரசுருலகாதனிரந்திமுத்தியளித்திடச்
சந்தருக்கள்பணிந்து வேண்டியதகைமைபோலவிழுந்ததால்

(இ-பொ-ணா).

இந்தவிருட்சங்களானது சிவபெருமானாவர் இவ்விடத்திற் ப
ரமானந்தமாமெழுந்தருளியிருக்காநின்ற புகழினால் வாசனையுடைய
புஷ்பங்களைச்சொரிந்தும் இனிமையுள்ளுகளையும், தேன்களையும்
விருப்பமாகக்கொடுத்தும் சூரியனால்வீரப்பட்ட வெயிலைத்தடுத்தும்
பக்கத்திலே நின்று பிரகாசித்துக்கொண்டும், நின்று செயலை எந்
தையாகிய முத்தரசுருலப்பெருமான் தெரிந்துமன மிரங்கி சீக்கிர

எசுசு

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

தில் இதைக்கு முத்திக்கொடுக்க அவரதுதிருவடியில் வீழ்ந்த வ
ணங்கி அநைப்பெற்றதக்கொண்ட தன்மையைப்போல விருட்சங்க
னெல்லாஞ்சாய்ந்ததுகள் -எ-று-ஆல்-அசை (102)

வானனாவியகொக்கின்களின் மருபழங்களுநிந்துசெந்
தேனனாவியிர்ந்தபாகல்செறிந்தளித்தபழந்னைக்
கானனாவியவோசையின்களிக் கிவுபொங்கியுருட்டிமன்
மினனாவியகானிலோடு தன் பின்னிணங்கைமொயொத்ததால்

(இ-பொ-ணா).

ஆகாயத்தையளாவிய மாமரங்களிலுன்ன மிகுந்த கனிகளானது
உதிர்ந்து னைந்து அதிலுன்ன மதுக்களானது ஒடிப்பாய்ந்து அநை
யுண்டு வளர்ந்த பலாமரங்களினது கனிகளை வாசனையிகுந்த வா
ழையின் கனிகளிலுன்ன மதுக்களானது சிந்திப்பொங்கி உருட்டிக்
கொண்டு அழகிய மச்சங்கள் உலாவாநின்ற கானில்போய் விழுந்
தோடுகின்ற தன்மையானது பிரகாசமுடைய இலங்காபுரியில் ஆதி
யில் நடந்த புத்தத்தில் இராமசுவாமிக்கு இனையோனைய இனைய
பெருமானானவர் விடுத்தபாணங்களினால் அறபட்ட அசுரர்களை
தனைகளை இரத்தவென்னமானது எவ்விதமாக உருட்டிக்கொண்டு
போயினதோ உதுபோல விருந்தது -எ-று-ஆல்-அசை (103)

மாவனத்தையழித்தபோதுபைமாசுணங்கனெழுந்துதேம்
பூவனச்சுதாநிரிசென்றுளபொற்குக்களைநாடியே
மேவவங்குறைமோனராலிதுவேறனைக்களைபுக்குசீர்
தேவதேவனெழுந்துறைந்தருள்செய்தியைச்சொனதெழுத்ததால்

(இ-பொ-ணா).

மாஞ்சோனையை வெட்டி அழித்தபோது எட்டத்தையுடைய
சர்ப்பங்களெல்லாம் எழுந்து வாசனையானது கிறைந்த புஷ்பவனஞ்
சிறந்த சதாநிரியை கொக்கிச்சென்று அங்குள்ள அழகிய குகை
களைக்கண்டுவிருப்பி அந்நுன் செல்லவும் தவமுனிவர் உள்ளே வாச

திரு அவதாரச்சுருக்கம்.

எசவு

ம் செய்தகொண்டிருப்பதைக்கண்டு மற்றமுன்ன குகைகன்தோற
ஞ் சென்று முனிவர்கள் தவறாமலிருப்பதைப்பார்த்து விவந்து இவ்
விதமாகப் புருந்தபுருந்து வெளியே வருகின்ற தன்மையானது ஒ
முனிவர்குழாங்குளே இந்தக்குகையைக்கறித்துக்கொண்டிருப்பதி
னால் உங்களுக்கு என்ன பிரயோசனம் சிவபெருமானாவர் விட்
டினாபுரத்திகைகண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்றார் அன்போடும்
சென்று கண்ணூரக்கண்டு தரிசித்து வேண்டிய நன்மைகளைப்பெறு
வீர்களென்று தெரியப்படுத்தியதைப்போல இருந்தது எ-று-ஆல்
அசை (உய)

ஆதியோருழைத்தொட்டீடுமகத்திலுன்னிவனத்தையும்
பூதியாகவழித்தெமைக்கொடுபோகமேவியகன்வனே
மீதியானதனுக்கழற்சிலையின் பிரம்பறைபுட்டோன்
வீதிதோறுமிரந்தருந்தியவிறலெனப்பிணைமுனைச்சென்

(இ-பொ-னா).

ஆதியினே ஒருமாஜைப்பிடித்துக் கையில் வைத்திக்கொண்டி
ருக்கிற பெருமையை மனத்தள்ளே எண்ணி அந்த ஆசையினால்
இந்தப்பெரிய வனத்தையும் புழுதியாகும்படி அழித்து எங்களைப்
பிடித்துக்கொண்டுபோக வந்த கன்வனே, மிகுந்த வில்லாளும்,
செருப்பாளும், கல்லாளும், பிரகாசமுடைய பொற்பிரம்பாளும்
அடிபெற்று மேன்மையான வீதிகன்தோறும் அலைந்து பிச்சையெடுத்த
துண்ட வீரத்தினால் இவ்விடத்திற்கு வந்தாயோ எங்களுக்குவெறு
இடமில்லையென்று நினைத்தாயோவென்று மதிக்கும்படி மான்
குழாங்களெல்லாஞ் சென்றதுகள் எ-று (உருக)

வில்லால் அடித்தது அருச்சுனன்
செருப்புக்காலாலுதைத்தது கண்ணப்பநாயனார்
கல்லாநெறித்தது சாக்கியநாயனார்
பிரம்பாலடித்தது பாண்டியன்

சுசு

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

அவ்வினத்தொருபிணையெழுந்தெனதாருயிர்க்கொருதுணைவரே
இவ்வனப்பெருமானிடத்தன்றயிடபடும்பிணையுமினைக்
கெவ்விரதஞ்செனும்விடுவரோவெனவென்னவற்புதமறிவிசா
யெவ்வனப்புயலும்புதங்களுமிடைவிடாதுநரித்ததேன்

(இ-பொ-ரை).

இவ்விதமாக மான்களானது செல்லும்போது அதிலொரு
மானானது தன் இனங்களைப்பார்த்து என்னது உயிர்க்குயிராகிய துணை
வர்களே இந்தமாவனத்திலே எழுந்தருளிய சிவபெருமானிடத்தி
விருக்காநின்ற மாமும் மாணும் சிறையில் அகப்பட்டதைப்போல
இவ்வாவிட்டு நீங்காமலிருக்கின்றதே இவ்வாளுக்கு எவ்வியமாகச்
செல்லும் ஆனால் அச்சமயம் மேய்ச்சலுக்கு விடுவரோவென்று
கேட்கவும் ஒகோ அறிவில்லாதாய் நீ கேட்கிறது என்ன புதுமை
யாகவிருக்கின்றது அவர் விடுவாரோய். கில் லினாவாக ஒட்டம்பிடி
குமென்று அறியாயா அதற்காககல்லவா கங்கைகடையும் அறுகம்புல்
லையும் இடைவிடாமல் சலையில்வைத்துச் சுமந்தாகொண்டிருக்
கிறார் அதையும் பார்த்ததில்லையாவென்று அந்த மாண்கூட்டங்களா
னது சொல்லிக்கொண்டு சென்றதுகள் என்று (உருஉ)

மதனையுங்கை தநமனையுஞ்சிவன் மாபதம் பணிநாண்டனின்
சுதனையும் பவமென்றெனாதுதொலைத்தவன்கடுவுண்டவன்
அதன்முகியருமினத்தரினதனையும்புனைதிரான்
வதன்முன்வரினிலாசைகொன்வானென்புலிமொய்செல்

(இ-பொ-ரை).

மன்மதனையும் தண்டாயுதத்தையுடைய நமனையும் சிவபெருமா
னது திருவடியை வணங்காநின்ற சிறுத்தொண்டன் மதனையும் பாவ
மென்றெண்ணாது கொன்றவன் கொடியவிடத்தையுமுண்டவன்
வலியிருந்த நம்பினத்தாரின் தோலையணிந்த தீரன் இவனது
சிறைந்த வதனத்திற்குமுன் நாம் தோன்றுவோமோயாகில் நம்மைப்

பார்த்த இதுகளின் தோல்வன் மிகவும் அழகாயிருக்கிறதே என்
றெண்ணி பேராசைப்படுவான் அதற்கு முன்னமே இவ்விடத்தை
விட்டு நீங்குபது என்மையென்று புலியினக்களெல்லாஞ் சென்றது
கள் என்று (உய்க)

மணிமுடிக்கொருதலைதன்மகவாகிலங்கையென்றமால்
பணிபலிக்கினிவருவனம்மிகுபலமுனோரெனவறிவன்மா
துணிவொந்நீர்பலனாவெனறருடொழிவிவர்க்குளதாலினத்
துணையெய்யபடி கொருவானதிசேலியென்றரிமுக்கைசெல

(இ-பொ-ரை).

இரத்தினக்கிடத்தையணிந்து நீதியோடும் செங்கோல் டடாத்
திவரத்தாக பெருமையையுடைய தசரதகாராஜனுக்குக் குமாரனா
க வந்துதித்து இலங்காபுரி மன்னனை வென்றருளிய ஸ்ரீ ராமபிரா
னென்னும் திருமால்நவர் இந்தவனத்தின் கண்ணே எழுந்தரு
ளிய சிவபெருமானைவணங்குகிறதற்காகவருவார் மாமெல்லாழிநுத்
த பலசாலிகளென்று முன்னமே அறிவார் திடனோடும் பகைகளை
பெல்லாம் வெல்லக்கூடிய வல்லமை இவருக்குண்மே ஒரு சமயம்
பாகவரமில் போருக்குப் போகவேண்டியதாகவருந்தால் முன்
இலங்கைப்போரில் செய்தவுதலியைப்போல இன்னமும் ஒரு உத
வி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வாரேயாகில் தடைசொல்
லுவது சரியல்ல யுத்தங்களிலேயோ மிகுந்த தொந்தரையுண்டும்
ஆகையால் இப்போழுதே இதைவிட்டி வேற இடத்திற்குப் போகி
றது என்மையென்று குங்கினக்களெல்லாஞ் சென்றதுகள் என்று
(உய்ச)

பங்கயாசனஞ்சமாயதிடுதமைநாதன்வராகமாய்த்
தங்கனாண்மைவிளக்கிநாடியுமறுகுறுதனிப்பொருள்
இங்கெழுந்தருணிதிமாவிடையோதமாகப்பதிவின்
துங்கமாகவெழுந்தபோல்வினாருமும்வேங்கடவந்தால்

(இ-பொ-ணா).

பிரமசேவனானவர் அன்னப்பட்டி வடிவுகொண்டும் மகா
விஷ்ணுவரணவர் வராக வடிவுகொண்டும் தங்களது வல்லமைகளை
எடுத்துக்கூறி வெருகாலமாகத்தேடியும் கிட்டாத சிவபெருமானான
வர் இந்த மாவனத்தின்கண்ணே எழுந்தருளிய மகத்துவத்தை
மகாவிஷ்ணுவினது சமுகத்தில் தெரியப்படுத்தவேண்டுமென்று
மேன்மையாக எழுந்ததைப்போல கருடப்பட்டிகளெல்லாம் இவ்வி
டத்தைவிட்டு நீங்கி திருவேங்கடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தது என்ற
(௨௫)

சந்தனம்புழுதேயிமீறியதனவிடைச்சியர்மனைதொறுஞ்
சொந்தமாகவிருந்தணைந்ததிசுகமடைந்தவனோடு
முந்தநாடியபரமெழுந்தனர்காணெனத்திசுகமடை
இந்தமேதைசொலக்கினர்ந்தனவெகினமொய்களெனச்சென

(இ-பொ-ணா). ௦

சந்தனங்களையும் புழுக்களையும் புனைந்து வரசனையானது மிகு
ந்து திரண்டெழுந்த தனபாரங்களையுடைய இடைச்சியர்கள் மனைக
ள் தோறும் தனதாகப்போயிருந்து அவர்களைத்தழுவிக்கூடி நல்ல
கங்களைப்பெற்ற திருமாலோடு முன்னம் விரும்பித்தேடியசிவபெ
ருமானவர் இவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்றாரென்று பிரம
தேவனிடத்தில் சொல்லுகிறதற்காக எழுந்ததைப்போல அன்னப்
புகழ்களெல்லாம் இந்தமாவனத்தைவிட்டு நீங்கியது என்ற (௨௬)

அயிலெடுத்தவனே யெனப்படுணியன்பருக்கருடந்தையே
கயிலெயம்பெருமானெழுந்தனர்கந்தமாவனமீதிலென்
றெய்யுடன்கொலவோவெழுந்தனவுறுதரால்மினவென்னமா
மயிலினக்கூருப்பாங்கிரிவலமிறங்கியசைந்தநால்

(இ-பொ-ரை).

வேலாயுதத்தைக் கையிலேபிடித்துத் தாருகாசூரனைவென்று தேவர்களது சிறையைமீட்டுக் காத்தருளாகின்ற வல்லவனேயென்று பணிகின்ற அன்பர்களுக்குக் கிருபைசெய்துவரும் தந்தையே சிவபெருமானாஷுவர் மீட்டினத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருக்கின்ற ரென்று சுப்பிரமணியக்கடவுளது சமூகத்தில் தெரியப்படுத்துகிறதற்காக மிகுந்த சிறுகளைவிரித்துப் பிரகாசிக்கும்படி எழுந்ததாக னோவென்று மதிக்கும்படி மயிலினக்களெல்லாம் திருப்பரங்கிரி மேல் வந்துநின்ற ஆடியது எ-று-ஆல்-அசை (உள்)

இவ்வனத்துளசேவசெந்துகனேகவும்பினிலத்தையுஞ் செவ்வைசெய்துசுணிதருரைப்படி திருமுஞர் த்தம்தும்புகித் தெவ்விடத்துமிதற்கு நேரினெயென்றிலேகருமெச்சவே யெனவனத்தின் மிகுந்தவன்பனியற்றினன்றிருவாலயம்

(இ-பொ-ரை).

இந்தமாவனத்திலுள்ள சேவபிரானிகளெல்லாம் இவ்விதமாக நீங்கியபின்பு அந்தஇடத்தைத் திருத்திக்கொண்டு சோஷியர்களை அழைத்துவந்து சிவபெருமானது ஆலயங்கட்டுகிறதற்கு கான்பார்க்கு ம்படிசொல்லி அவர்கள் குறிப்பிட்ட கன்முகூர்த்தவேளையில் தொடங்கி இதற்குச்சமானமாக எந்தத்தேயங்களிலுமில்லையென்று தேவர்களும் புகழும்படி அழகிய சித்தனானவன் திருவாலயம் செய்து முடித்தான்-எ-று (உ-அ)

மணியிலங்கியமேரெழுந்துவமைந்ததோகனகத்தினு லணிபடப்பபைபிரதிமைப்பணியாவலைத்தரமாவ வணியமுத்தியிழைத்ததோபெருமானிரக்கமெழுந்ததோ வணிதமென்றுபுகழுவின்னகினைமவானளவியசிகரியால்

(இ-பொ-ரை).

மேகத்தை யுடைய ஆகாயத்தையளாவி அமைந்த கோபுரமானது அழகிய பொன்மலைபோலவந்து பொருந்தியதோ மாற்றுபந்த பொன்னினாலே பலபதுமைகளை அணியணிபாக சிறுத்திய கற்பணிகளானது பார்த்தவர்கள் கண்ணுக்கெல்லாம் அய்யசையக்கொடுக்கும்படி மேன்மையான வரத்தினங்களை வைத்தமுத்திச்செய்ததோ சிவபெருமானது கிருபைதான் இவ்வுருக்கொண்டெழுந்ததோ வெகு அழகாயிருக்கிறதென்று யாவரும் அதிசயிக்கும்படி சிறந்து விளங்கியது. எ-று-ஆல்-அரை

(உ-க)

நாகலோகமதினமுனைத்துநாகமுட்டியகாமோ வாகனந்தனைபுன்னிவீறெனமாதிரித்தையெடுத்ததோ மாகருத்துளசிற்பருள்ளளிவாதத்தமைத்தவினோதமோ மாகபாலியினையத்தையனைத்தியங்கியபுரிசையால்

(இபொரை).

மேன்மையுள்ள சிவபெருமானது திருவாலயத்தைச்சுற்றி அமைந்த மதிலானது; ஆதிசேடனானவன் வசிக்காகின்ற உலகெண்ணே ஆகாயத்தைத் தொடும்படி மிகுதியாக வளந்தெழுந்த மலையோ அழகியசேடனானவன் நீங்காது பூயியைத்தாங்கிக்காத்துக்கொண்டிருப்பதையும், ஆகாயமானது ஒரு உலகியுமன்றி சிற்பதையும் புர்த்திரங்கி நாம் இதைப்புரப்பதுண்ணியமென்று தாங்கிக்கொண்டு சிற்பதற்காகவெழுந்ததோ, கேடிகளிலே மிகு கருத்தைய சிற்பர்கள் கவாயிவினது கிருபைக்காக நன்னதிலே அன்பு வைத்தச்செய்த மகத்தவமோவென்று சொல்லும்படி சிறந்து விளங்கியது. எ-று-ஆல்-அரை

(ஈடு)

வாமமேதருதம்பகாலுளமாடமுன்னிறைபீடமேற்
சேமமேதருந்திகேசுரர்குமாரியாமணவிகள்
வாமமேதருமவிகழந்திருவாட்சியுங்கனதம்பமும்
வாமமேதருகரிமுன்குருகனநம்மையினுழியுமேல்

திரு அவதாரச்சுருக்கம்.

கருக

(இ-பொ-ரை).

தழுவிய நாலுகால்களால் அமைத்த சிங்காரமண்டபத்திற்கு முன்னே நிறைந்த பீடத்தின்மேல் யாவருக்கும் நன்மையைச் செய்கின்ற நந்திதேவராவார் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பெருமையு ம் ஆயிரஞ்சூரியர்கள் வந்து நிறைந்த பிரகாசத்தைப்போல நெய் விட்டெரியப்பெற்ற திருவாட்சியும் பொன்னினுற் செய்திலங்கிய சுயத்தம்பமும், லீகாயகமூர்த்தியும், சுப்பிரமணியக்கடவுளும் இரு பக்கத்தில் எழுந்தருளியுறைந்த வாயலின் சிறப்பும் முத்தாசுரூப நாதனும், முத்தமாலையம்மையும் எழுந்தருளி வயங்காதின்ற தெற் பக்கிரகமும் திருவாலயப்பணிகளும் மேலாகச்சிறந்தி வீண்கியது
௦ எ-று-ஆல்-அரை (கக)

இக்குமுக்கனிகண்டுமீமிதற்கிமிழ்தருமாம்மைத்
மிக்கநானமருப்பலாமிதற்கெலாம்வினாயேதருந்
தக்கதாருகளுஞ்சுமந்துதழைத்திடும்மலர்வனமதுஞ்
சிக்கிலாதுமிரிந்திலங்கியசீத்தணன்னகைவிசேஷமால்

(இ-பொ-ரை).

கரும்பு, மாந்தளிர், கதலிக்கனி, பலாக்கனி, பால், இவை களுக்கெல்லாம் இனிமையைக்கொடுக்காதின்ற, மதுவை, கஸ்தூரி, மரு, சந்தனம் இதுகளுக்கெல்லாம் வாசனையைக்கொடுக்காதின்ற புட்பங்கனானது ஏர்க்கிக்கொண்டு வரிமளிக்கின்ற புட்பவனமானது முத்தாசுரூபபெருமாளின்பூசிப்பதற்காக மனதன்போடும் சித்த ணானவன் வைத்துண்டுபண்ணிய விசேஷத்தினால் யாவருக்கண் டு புகழும்படிவளர்ந்து புட்பங்களைச்செரிந்துசிறந்தது எ-று (கஉ)

மாலிசேடமொடெவையுமாழயன்மகிழும்மீடனுமருகுமும்
பாவிசேகியிபற்றதறியல்வான்வேதியர்தம்மினம்
பூவிசேடமயம்படைத்திபுணரினங்கியவொருநரி
லேவிசேடவளஞ்சிறந்தருளித்தலத்திறைவனையுமால்

ஈதிசு

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

திருவால்யமும் அதற்குரிய மற்றஞ் சகலமும் மிகு அவல்காச
மாகச் செய்துமுடித்துக் கண்ணார்க்கண்டு மனமகிழாநின்ற சித்தண
னாவன், கும்பாவீசகமும் செய்ய விரும்பி இதற்குத்தகுதி
யான ஷேதப்பிராமணர்களையும், தனது குலங்களையும், அழகியபூமி
யின்கண் நன்மைகளைச்செய்து வருகின்ற அறிஞர்களையும் செங்
கோல் நடாத்துகின்ற அரசர்களிலே மேன்மையான வளஞ்செறிந்
த இந்த விட்டிலாபுரநகரத்தையானாநின்ற அரசனையும், எ-று (௩௩)

தன்மையாகவிளித்துமாமகசாலைசெய்தபிணைவரும்
மென்மையாகவெழுந்தாந்துளவியமாநதிசென்றதில்
நன்மையாகவுமாடியம்பிகைநாதரோடிசூழின்
பொன்மையானகடல்கனிநிறெருள்புனலைமொண்டணியாகவால்

(இ-பொ-ணா).

இவர்களுடையல்லாந்தன்மையாக அழைத்துக்கொண்டு வந்து,
மேன்மையான யாகசாலையும்செய்து பின்பு எல்லாரும் எழுந்த மிரு
தீவாகநடந்து சங்கினங்கள் ஊருகின்ற விசயமாநதியில் வந்து
நன்மையாக நானஞ்செய்து முத்தாசகுலநாதனது திருவடிகளைச்
சென்னியிற்சூழ்த்துதித்து மாற்றயர்ந்த பொன்னிணைச்செய்த குட
ங்களிலே தெளிந்த தீர்த்தத்தைத்திரீட்டி எ-று. ஆல்-அசை (௩௪)

மாகயங்களின்மீதுவைத்துறுமணிகலிப்புக்கடுன்ன
னேகநாததேவங்கள்வேரிகைநேயகாளமியங்களு
மேகமாகமுழங்காரோலியிள்கிபாமெடங்கவந்
துகமாயதிமந்திரங்களை யோதியோமம்உளர்த்தனர்

(இ-பொ-ணா).

வலியுடைய யானைகளின்மீது குடங்களைவைத்த முத்துக்
குடைகள் நெருங்கி வெயிலை மறைக்கவும் சங்குநாதங்கள் பம்பம்
மென்று முழங்கவும், சங்கீதங்கள் நடத்தவும் மடமடவென்று யேரி
கைகள் அறையவும் நன்மையான எக்காளங்கள் ஆரவாரிக்கவும்

பலவிதமான வாச்சியங்கள் வாசிக்கவும் இவைகளின்து ஒலியானது ஏகமாகவெழுந்து கடவிலுள்ள அலையினது சப்தங்களையும் ஆகாயத்தில், முழங்காசின்ற இடியினது சப்தங்களையும் அடக்கவும், இவ்விதமான ஆனந்தத்தோடும் திருவாலயத்திற்கு வந்துசேர்ந்து முறைப்படியே குழப்பங்களை யெடுத்துவைத்து வேதமந்திரங்களைக் கருத்தாக ஒதி ஓமம் ஸ்ரீரத்தார்கள் எ-று (கடு)

இன்னறம்புகையாடி பூரியிதெனவெழுந்தொருகோபதி மன்னெழிற்கழறனைவணங்கிவானவர்க்கிதுகழறுமான பொன்னகர்ப்பதிபுக்கிண்கைரப்பொற்குழைக்கிடகிற்புகை வின்னறைதனையும்புசித்திணையிலமலிந்துகமழ்ந்தால்

(இ-பொ-ரை).

இந்த ஓமகுண்டத்திலுண்டாகிய நறம்புகையானது மேகத் தைப்போல அசைந்தெழுந்து தேவேந்திரனது திருவடியைத் துதிக்காசின்ற தேவர்களுக்கெல்லாம் இங்கு நடத்துகிற கும்பாவீசேக மகத்துவத்தைத் தெரிவிப்பதைப்போல தேவலோகத்திற்குச்சென்று அங்குள்ள தேவஸ்திரீகள் அழகிய கூந்தல்களுக்கு ஊட்டுகின்ற அநெற்புகைகளிலுள்ள வாசனைகளையும் உள்ளடக்கி தனக்கிணையில்லாது எங்குந்தள்ளும் நிறைந்து மேலான் வாசனைகளைப்பரிமளித்துக்கொண்டிருந்தது எ-று-ஆல்-அசை (கடு)

முத்தொழிற்கொருவித்ததாய்வருமுத்தமாலையினாய்கன் சித்திரக்கழலருளிவெருதேய்வுமில்நெறியாகமின் சத்திரத்தையிறற்றிவந்துதுதானமாலிணைநல்கிமா பத்தியாகவேபூசைசெய்திவர்பரவிவந்தனரெல்லுமால்

(இ-பொ-ரை).

சிருட்டி, திதி, சங்கரமென்னும் முன்றுதொழிலுக்கும் தூணியாக எழுந்தருளிவிளங்காசின்ற முத்துமாலையம்மையினது நம

கடுக

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

யகனுகி முத்தாசுலப்பெருமானது பாத்திருவையால் ஒரு குறை
வுமில்லாது நீதியோங்கும்படி சும்பாலிசேகமும்செய்து முடித்த
மனக்களிப்படைந்து தேட்டவர்களுக்கெல்லாம் இல்லை என்னுது
மேகத்தைப்போல மிகுதானங்களைக்கொடுத்து அன்போடுந்தவரு
மல் காந்தோறும் பூசைசெய்து எவரும் வணங்கிவந்தார்கள் எ-று
ஆல்-அசை

(௩௭)

அன்புள்ளறியாதிகன்மலாடியையநாடி இறைஞ்சுதற்
கின்பமாய்வருவோரிடத்தன்விடருமுள்ளுறைகவலையும்
முன்பெணதுபுரிந்ததீவினைமுழுதுநீக்கிநலங்கொடுத்த
தம்பரிந்திரனரியயன் தொழவுணமலிந்துவழங்கினான்

(இ-பொ-ண).

தண்ணிப்பூசிக்கும் அன்பர்களினது உள்ளத்தை அறிந்து கிரு
பைசெய்துவரும் முத்தாசுலப்பெருமானானவர் அவரது திருவடி
யை வணங்குகிறதற்காக விரும்பி வருபவர்கள் இடத்தினுள்ள
துன்பங்களுக்கும் மனக்கவலைகளையும் முன்சென்மத்தில் செய்த
பாபங்களையும் விசக்கி வேண்டிய நன்மைகளைக்கொடுத்து தேவர்
களும் இந்திரனும் பிரமா விஷ்ணுவும் மற்றுமுள்ள யாவர்களும்
துதிக்கும்படி கருணையோடும் இவ்வாலயத்தின்மீது மனமகிழ்ந்திரு
ந்தனர் எ-று

(௩௮)

முப்புரத்தேதனைகைத்தெரித்தருள்முன்னவன்செயுமாணல்கண்
டெப்புரத்தருமடிதொழத்தினமெக்களித்தவருவதினாற்
செப்புமித்தலமீதுளீதுசிறந்ததென்றுவியந்துதன்
ளிப்புரத்தகிபதியுமன்பனுமிக்கியாதமுணர்ந்துமால்

(இ-பொ-ண).

இருப்புமகில், வெள்ளியகில், பொன்மதில் என்னுசொல்லா
நின்ற திரிபுரங்களையும் தகனஞ்செய்த சிவபெருமானானவர் முத்த
ாசுலப்பெருமானாக இங்கு எழுந்தருளியிருந்து நடத்திவருகின்ற

மாட்சிமைகளை வந்தத்தேயங்களிலுள்ளவர்களும், கண்டு மிகு மகிழ்
ச்செய்யும் வந்து துதித்து வருவதினாலே பூமியின் கண்ணேயுள்ள
தலங்களுக்கெல்லாம் இதவே சிறந்ததென்று இன்னகரத்திலுள்ள
அரசனாகிய கலங்கூரகண்டனும் அன்பனாகிய சித்தனனும் இந்த
மேன்மையை அறிந்து வியப்படைந்து எ-று-ஆல்-அசை (நக)

ககனம்தொளிர்கிரவன்வருகயவினாலுறபடி தனிற்
பகருமாதமீராரிலேகனபாகுதத்தினலாரலும்
நிகழுமாயிலேவருஞ்செவநிசெவழாவுமெடுத்துமா
தருதியாகடைத்திவந்தனீர்சமைதொறும்புகழேறவால்

(இ-பொ-னா)

ஆகாயத்தின்கண்ணே பிரகாசத்தோடும் எழுந்தருளிவர
நின்ற சூரியபகவானது பெருமையினால், செல்வப்பட்ட பன்னிர
ண்டு மாதங்களில் சிறந்த கார்த்திகைமாதத்தில், கார்த்திகைநாள்
மகத்துவத்தையும், மாசிமாதத்தில் சிவராத்திரி மகத்துவத்தையும்
எடுத்து இந்த இரண்டு உற்சவத்தையும் கீர்த்திவளமுபிடி வீருடந்
தோறும் மேன்மையாக நடத்திவந்தார்கள் எ-று-ஆல்-அசை (சய)

வேறு

இந்தவரையத்தின் பணிநனைக்குறைவில்லியற்றியவேற்றஞ் சித்தன
சொந்தமாயினனாகியதம்பானுஞ்சுகமொடுவாழ்ந்திறுதியினி
லந்தமாகியிலுக்கிமாபதவியடைந்தனரையிவரினத்தில்
வந்தமாமுத்துக்குமான் சேயுணர்ந்திம்மாபணிபுரிந்துவந்தானால்

(இ-பொ-னா).

முத்தரசுலப்பெருமானவர் எழுந்தருளியிருந்து விளங்கா
நின்ற இந்த ஆவையத்திலே சகலபணிவிடைகளும், குறைவிலுந்து
நடத்திவந்த மேன்மையினால் (அன்பனாகிய சித்தனனும் அவனது
தம்பியாகிய தம்பானும்) பூமியின்கண்ணே வேண்டிய சுகத்தோடு

கருஅ

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

ம் வாழ்ந்துவந்து முடிவில் அழகிய கயிலாயத்திற்குச்சென்று எல்ல பதவியடைந்தார்கள் பின்பு இவர்களுது குலத்திலே சிறந்த முத்துக் குமாரனது வரத்தினாலுதித்த புத்திரனென்னும் பெரியரசனாவ ன் இந்த என்மைகையறிந்து அந்தப்பணிவிடைகளை முறையோடு ஞ் செய்த வந்தான் என்று ஆல்-அசை (சக)

ஆதவனகையானன்டமீதோற்றமடங்குஞ்ஞற்பெருளெனவிளங்கு காதராவதாரத்தையமுறைத்தோனெனவொடுமித்தலத்தாளும் [ம் நீதமன்கலங்காதகண்டன்கொடுத்தித்திலச்சுரப்பளியதனைக் காதலாயனித்துக்காட்சியுன்கொடுத்த காண்தயுமினிப்புசல்வோமால்

(இ-பொ-ண).

சூரியனிடத்தில் ஒளியானது உண்டாகி மீண்டும் அதனிடத்தி ல்ஒடுங்குதல்போல அனேகங்கோடியண்டங்களும் அதில்தோன்றி ய.யாவும் ஒடுங்குதற்கிடமாகிய காரணப்பொருளென்று விளங்காநி ன்ம் சிவபெருமானது திருவவதாரத்தையும் விவரித்துச்சொன்னே ிம் இனிமேல் இந்தவிட்டிலாபுரத்தை யானாநின்ற நீதியுடைய கல ங்காதகண்ட மன்னனாவன் களவுகொடுத்த முத்துச்சரப்பளியை தருவித்து அவனுக்குக்கொடுத்து காட்சியுந் கொடுத்தருளிய சரி னையை சிறிதுசொல்வோம் என்று (சஉ)

அண்டமொடுங்குதலாவது.

பாரபாத்தில்-பாரமும், பாத்தில்-சிவமும், சிவத்தில்-சத்தியும், சத்தியில்-நாதமும், நாதத்தில்-விந்துவும், விந்துவில்-சதாசிவமும், சதாசிவத்தில்-மஹேசுரனும், மஹேசுரனில்-உருத்திரனும், உருத்தி ரனில்-விஷ்ணுவும், விஷ்ணுவில்-பிரமாவும், பிரமாவில்-ஆகாச மும், ஆகாசத்தில்-வாயுவும், வாயுவில்-அக்கினியும், அக்கினியில் அப்புவும், அப்புவில்-பிருதவியும், பிருதவியில்-அன்னமும், அ ன்னத்தில் நாமிருக ' மகிதாபாசங்குமாரிகளும் தோன்றின.

திரு அவதாரச்சுருக்கம்.

சுருக

மீண்டும் காமிருகபக்ஷிதாப்ரசங்கமாதிகன்-அன்னத்திலும், அன்னம்-பிருதவியிலும், பிருதவி-அப்புலிலும், அப்பு-அக்கினியிலும், அக்கினி-வாயுவினும், வாயு-ஆகாசத்திலும், ஆகாசம்-பிரமாவிலும், பிரமா-விஷ்டேணுவிலும், விஷ்டேணு-உருத்திரனிலும், உருத்திரன்-மஹேசுரனிலும், மஹேசுரன்-சதாசிவனிலும், சதாசிவன்-விநாயகனிலும், விநாயகன்-காதத்திலும், காதம்-சத்தியிலும், சத்தி-சிவத்திலும், சிவம்-பரத்திலும், பரம்-பராபரத்திலும், ஒடுங்கியவாறு காண்க

திருவவதாரச்சுருக்க முற்றிற்ற.

ஆ திருவிருத்தம் ஈள

—○(0)○—

திருச்சிற்றம்பலம்.

கலங்காதகண்ட பாண்டியனுக்கு

சரப்பளியளித்த சுருக்கம்.

—○0○—

தரங்கவாழியைத்தரித்தவித்தலத்தினிற்சுற்றும்
புரங்களிற்றிருவிட்டி லாபுரத்தமன்பெருமான்
வரங்குளாற்சுடர்மணிமுடிபுனைந்துகொல்வனாத்
திரங்குளங்ஙடத்தினனறமறைகளிற்றேர்த்தோன்

(இ-பொ-ரை).

அலைகடலை ஆடைநாகத்தரித்த பூமியின்கண்ணே சொல்பபுர
ட்ட நகரங்களிலே அழகிய விட்டிலாபுரத்தை யுளாடின்ற கலங்
காதகண்ட மன்னனுனவன் சிவபெருமானது கிருபையால்பெற்ற

ககய

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்.

வரங்களினாலே மணியிருந்த இரத்தினக்கிரீடத்தையணிந்து செங்
கோல் வளரும்படி நீதியாக அரசுபுரிந்தான் அவன் எத்தன்மையு
டையவனென்னில் வேதங்களைக்கற்றும் தருமங்களைச்செய்தும் தெ
ளிந்தமனமுடையவன் என்று (க)

வெண்ணிலாக்கதிர்வீசியவிழையிற்றொந்த
தண்ணிலாமுகத்தணங்கெனுந்தலைவியைத்தழுவி
எண்ணிலாச்சுகபோகமுமெய்திலாழிநிறையை
விண்ணிலார்புகழா தவாவலனென்வியந்தால் ,

(இ-பொ-ரை);

வெண்மையாகிய சந்திரனது ஒளியைக்காட்டாகின்ற பூமியி
லே மாசில்லாது குளிரந்த சந்திரனைப்போலும் வதனத்தையுடைய
மக்கையென்னும் பிரியநாயகியோடு இன்பமாகக்கூடி மிகுந்த சுகா
னுபவங்களையடைந்து வாழாதின்ற கவந்தாத கண்டமண்ணை அ
னேக அரசர்களுக்குள்ளே இவனே சிறந்தவனென்று ஆச்சரியமறு
ட்டிப் புகழா தவர்கள் தேவலோகத்திலுமில்லை என்று ஆல்-அகை (உ)

சேனமேறியசேவகன்மைத்துனன்செயலால்
மானமேறியவமைச்சர்நாற்படைகளும்வாழ்த்தக்
கானமேறியவிலம்பகங்கலம்பகம்பழுகு
நானமேறியபுயத்தகிபதியுறைமாளில்

(இ-மொ-ரை).

கருடவாகனத்திலே எழுந்தருளியவராகின்ற திருமாலுக்கு மை
த்தினனாகிய சிவபெருமானது கிருபையால் அபிமானமுயர்ந்த மந்
திரிநீரும் இரத-கண-தூரக-பந்திகளென்று சொல்லப்பட்ட நாலு
கைச்சேனைகளும் சிறந்த துறிக்கும்படி வாசனைதங்கிய மலர்மாலை
களையும் நறுஞ்சாந்து புழுகு கந்துகிரிகளையும் அணியப்பெற்ற புயங்
களையுடைய அரசனானவன் இனிதாகவாழ்ந்து வகுநிற்போது ஒரு
நாளில் என்று (ங)

வாரமீர்முறைத்த யிலமுச்சியிலிடமணியின்
 ஓர்முங்கிணைந்தாடகப்பேழையுள்ளடைத்தா
 ஓர்மன்னைதப்பூட்டவன்றயர்ந்ததாலடைப்பைக்
 காரண்காலிகடந்தனைசரப்பணிதனைக்கவர்கீதால்

(இ-பொ-ரை).

மாலையணிந்த கலங்காதகண்ட மன்னனானவன் வாரத்திற்
 கு இரண்டுமுறை சனியும் புதனுமாக முழுவிவருகின்ற தயிலத்தை
 வழக்கப்படி ஒருகிழமை முழுருவதற்காக இரத்தினங்கள் பிரகாசி
 க்காவின்ற ஆபரணங்களைக்கழற்றிப் பொண்ணிறத்தெய்த கைப்பெ
 ட்டியில் வைத்தவன் அன்று அப்பெட்டியைப்பூட்டுகிறதற்கு மறந்
 துவிட்டான் அடைப்பார்த்திருந்த அடைப்பைக்கொன்மதன்அப்பெ
 ட்டியிலிருந்த மூத்தச்சரப்பளியை யுருவருக்கும் தெரியாமல் திரு
 முக்கொண்டு போய்விட்டான் எ-று-ஆல்-அரை (ச)

மன்னம்பணிதனைமறநாளினிலவனையச்
 சின்னப்பேழையைகோக்கவுந்திறந்தவாறாயுஞ்
 சன்னமாசரப்பளியிலாதிருப்பதூந்தரிசித்
 தென்னகுய்யமென்றெண்ணிமதியமைச்சர்பாலிசைத்தால்

(இ-பொ-ரை).

பின்பு அரண்னானவன் அப்பியங்கஸ்நானஞ்செய்த மறநாளில்
 ஆபரணங்களைமெடுத்து அணிந்துக்கொள்ளவிரும்பி கைப்பெட்டி-
 யை யெடுத்தப்பார்க்கும்போது அது பூட்டாமலிருப்பதையும் மூத்
 தச்சரப்பளியிலிலாதிருப்பதையும் கண்டு இதுவென்னகுதாகவிரு
 க்கிறதென்றெண்ணி மதியுடைய மந்திரிகளையழைத்து அவர்களிட-
 ம் தெரியப்படுத்தி எ-று-ஆல்-அரை (இ)

ஆகிமூத்தசருகைநா தனுக்கெனும்பாய்ச்
 சேகிமப்பணிசெயும்பெரியரசனைச்சீராய்க்
 கேதியொல்லையில்வரலிடைவளிக்கவுங்கிளர்ந்தே
 கிதிகாணமைச்சருமழத்தவந்தனர்சேராய்

(இ-மொ-ஊ).

கடவுளாகிய முத்தாசுரூபப்பெருமானது திருவாலயப்பணி
விடைகளை அன்போடு செய்தவராகின்ற அன்பனாகிய பெரியாச
ன் செட்டியைச் சேக்கிரத்தில் அழைத்துவாருங்கொண்டு அரசனா
வன் உத்தரவு கொடுக்கவும் நீதினியப்படைத்த மந்திரிகள் கேட்டு
உடனே போய் அழைத்துக்கொண்டுவந்து அரசனது சமூகத்தில்
தெரிவப்படுத்தினார்கள் என்று (சு)

என்மையையொருளாயெனியகவியலிற்றையே
யுண்மையாதெனவிறஞ்சுமன்பனைப்புகழ்ந்தாரே
வன்மையாமொருவள்ளிகன்போனதிப்பெருமான்
திண்மையாய்த் தருமிதந்த திலேனெனத்தெரிந்தான்

(இ-மொ-ஊ).

மெரியாசன் செட்டியானவன் அரசனைக்கண்டு பணிந்து ஒ
மகாராஜனே எளியோனே ஒரு பொருளாக் மதித்து அழைத்துவரச்
சொன்ன காரணம் யாதென்று கேட்கவும் அரசனானவன் அன்பனை
ப்பார்த்து மகிழ்ந்து ஒ அறிவுடையவனே, யாவரும் புகழ்த்தருந்த
ஆபரணம் ஒன்று கவவுபோய்விட்டது ஆதலால் முத்தாசுரூபப்பெ
ருமானானவர் இதன் களவை வெளிப்படுத்தி எனது ஆபரணத்தைத்
தருகிறவரையும் நான் அவரது ஆலயத்திற்குவந்து ததிப்பதில்லை
யென்று உறுதியாகச்சொன்னான் என்று (சு)

வணந்தவானாவாய்காவலருந் தியாய்வழங்க
விணந்தசோரமிதெவர்புரிந்தனாகொலொலிடன்க
திணந்தவானனக்குழந்துமைவமாய்ச்செப்பு
மினந்தையேயிதுபுதுமையென் றன்புநாமிசைத்தான்

(இ-மொ-ஊ).

இறைந்த அழகுண்டய முகமானது வாழ் மனவருத்தமாய்ச்

சொல்லுகின்ற இனவாசனே சுற்றியிருக்காசின்ற மதில் வாயிலின்
கண்ணோதாவலாளிகள் திடனாகக்காத்திருக்கும்போது இவ்விடத்தி
லேவந்து திருடியவாயாவார் இதுவென்ன புதுமையாகவிருக்கிறதெ
ன்று அன்பனானவன் சொல்லி எ-று-ஆல்-அனச (அ)

போனவள்ளியைப்பிஞ்சுனாப்போதலும்புகழா
யானசுத்திரவாரமன்றுதலுதிராசே
நனமில்நெருனெனவிசைத்தன்பனுமே
ஞானநாயகனாயம்புகுந்திதநவிலவான்

(இ-பொ-ரை).

ஈ. மகாராஜனே களவுபோன ஆபரணத்தை நாலுகிழத்திற்கு
மேல்சுக்கிரவாரத்தன்று உனக்குக்கிடைக்கும்படி எப்பெருமான்கிரு
பைசெய்வார் பாடுதொரு குறைவுமில்லை மனம் தெளிவானவென்று
சொல்லிவிட்டு அன்பனானவன் ஞானநாயகனாகிய முத்தரசருட்ப
பெருமானது திருவாலயத்திற்குவந்து இந்த நீதியைத் தெரியப்
படுத்திவதானான் எ-று (க)

மிக்கநாடி நின்மெய்யநுதொழுங்குணவேந்தன்
பக்கமோழியவனவையுஞ்சிறித்தபடுமுன்
தக்கவள்ளியைத்தருதலுன்னெறியெமைத்தாங்கு
முக்கண்ணாநலவமைதியிதெனப்பிணமொழிவான்

(இ-பொ-ரை).

முக்கண்ணையுடைய முத்தரசருட்பெருமானே மிகவும் விரு
ம்பி உனது மெய்ப்பதங்கனையே அதித்தவராலின்ற நற்குணத்தை
யுடைய அடக்கனிடத்திற் கான் சொல்லிவந்த தவணையானோ கொஞ்
சும் அது முடியுமுன்னுமே ஒப்பற்ற ஆபரணத்தைக்கொடுத்தக்
குணசெய்யவேண்டியது உனது கடமை இது நல்லதருணமென்
று முறையிட்டிப் பிண்ணுஞ்சொல்லுவான் எ-று (ங)

வேறு.

விடையாவருட்கொடையாவொருவிடையாகிலுங்கொடையா
சடையாபுரிவுடையாவினத்தடையாவுரியிடையா
அடையார்தனைப்படைபாற்பொருமதிப்பணிவெறமுன்
ஒடைடையாய்ப்பணிவிடையேசெயுக்கடையேன்னதகரேன்

(இ-பொ-ணா).

இடபவாகனத்தையுடையவனே தயானுமான ஈகையுடையவ
னே, திருவாய்மலர்ந்து ஒரு உத்தரவாகிலுங் கொடுத்தருளும் ஐய
னே, சடாமருடத்தையுடையவனே, அன்புடையவனே, யான்
சொல்லுவது உனது செவிக் கேற்கவில்லையோ இன்னமும் கருணை
செய்யத்தடையென்னவிருக்கின்றது எத்தையே, புலித்தோலையுடந்
த இடையையுடையவனே வலிமைபெற்ற அயுதங்களினாலே பகை
வர்களை வென்று வெற்றியடையாநின்ற மன்னனது ஆரணமான
து ஈடைக்கிறவனாயும் உனக்கு அடிமையாகிப் பணிவிடை செய்
தவரும், கடையேனாகிய யான் அமுது புழிப்பதில்லை என்று (யக)

யின்னார்மழுமானேந்தியவிமலாநலவமலர்
முன்னுணதிதாவக்கனமுதிராலைவனைத்தாய்
பொன்னாடபுனையன்பர்கள்பொறையுள்ளுறைபொருளே
என்னுணதின்ருளேவெறிலெயம்மாளெனையாவாய்

(இ-பொ-ணா).

பிரகாசமுடைய மருவையும் மாணியும் தரித்த சிவபெருமா
னே நிறைந்த அழகுடையவனே ஆதியிலே எங்குதத்தார்கள்
வெள்ளப்பெருக்கால் நதியைக்கடக்கமுடியாமல் வருத்தும்போழ்து
முதிர்ந்த ஆலவிருட்சத்தை யனைத்து அநன் வறியாகக் கடக்கும்ப
டி செய்த தேவனே உனது திருவடிகளைச் சென்னியிற்குடாநின்ற
அன்பர்களது பொறுமையுள்ள மனத்தின்கே வினங்கியருளுமெய்ப்
பொருளே சகாகாலமும் உனது உதவியைத்தவிர வேறு கதியில்

ஐ எங்கள் தெய்வமே இது சமயமும் காத்தருள்வாய் ஏ-று (௩௨)

என்றேவுனகையாயெழிலிசையாய்ச்சதுரெல்லும்
கிணறேசொலவங்கைதொழுகெடுவேல்விழிகிரால்
மன்றேபர்தஞ்செய்தருண்மன் றறபதனைய
என்றேதருகருணாகரநாதன்மனந்தழைத்தால்

(இ-பொ-ரை).

இவ்விதமாய் நாலுநானாக கின்ற மனதாசைகொண்டு அழகிய
இசையோடும் அநேக பாடல்களை வாயாரச்சொல்லிக் கையா
வணங்கி செடிய வேல்போலும் கண்களிலிருந்து ஆனந்த பாட்ப
மானது பெருகியோடும்படி அன்புணவன் உருகுவதையும் அந்த
நீரிலே கண்களையில் கடனம்புரிந்த தனது திருவடிகளானது
புன்னாடவும் தருணைக்கடவுளாகிய முத்திரசருலப்பெருமானுனவர்
கண்டு மனமகிழ்ந்து ஏ-று-ஆல்-அசை (௩௩)

கன்பாலமருந்தாதெனநாடித்தொழுதுருகு
மன்பாவெருளாதேமணியதைவாரியகளை
என்பாலுறைபணிதொட்டுயிரோரும்படிபுரிகோம்
கின்பாவன்ருவன்வருவானுண்டெருங்கி

(இ-பொ-ரை).

எல்ல நூதமாயிய பாடையும் அன்னத்தையும் புலவாது மறந்து
என்னை விரும்பித் துதித்த மனமுருகாகின்ற அன்புனே பயப்ப
டாதே அரசனது ஆபரணத்தைத்திருடிய திருடனை, நாம் ஆபரண
மாக அணித்திருக்கின்ற சர்ப்பத்தைபுணுப்பி நானியே அவனது
உயிரோடும்படி சிண்டிவரச்செய்வோம் பின்பு அந்தக் கன்வனது
தந்தையாகிய அடைப்பைக்காரானவன சீக்கிரத்தில் உன்னைத்தே
டி வருவான் ஏ-று (௩௪)

தேர்வாரமுன் முனைவல்லியகோதோய்ந்தனனையயிற்
கோயெனிலீவோ முயிரெனலோ திவினாந்தென்
நேவாவெனவிபுலந்தருதிருநீற்றையணிந்துன்
னாவாங்கழவருவாவெனகாதன்விடையருளி

(இ-யொ-ணா).

அடைப்பைக்காரன் வந்தவுடனே அரசனுடைய ஆபரணத்தை
உண்டு புத்திரானவன் திருநாயகுற்றத்தினால் அரவமானதுநீண்ட
இறந்தான் ஆதலால் அந்த ஆபரணத்தை இந்தச் சக்னிதி முன்பா
க கொண்டுவந்து கொடுப்பாயேயாகில், அவனது உயிரைக்கொடுப்
போமென்று அவனிடத்தில் சொல்லி அப்பொருளைப்பெற்றுக்கொ
ண்டு என்னைதேவே இருப்பெய்வாயென்று பெருமையுள்ள திரு
நீற்றை, அன்னி அப்புத்திரனுக்குப்பூரி உனது மாவாச்சொல்லி
யழைப்பாடாகில் உயிர்பெற்றெழுந்திருப்பானென்று முத்தரசருவப்
பெருமானாவர் உத்தரவுகொடுத்து எ-று (இரு)

கதிபெற்றசுருதியைப் பனேகனைகொண்டனைபரியால்
கதிபெற்றநீன்மனைபுக்கெனநிழல்வைத்திதுநருண்
துதிபெற்றகடவுளேயளிசுண்டிச்சகலமெனான்
மதிபெற்றவன்விடைசொல்முனமாநந்தியுணர்ந்தால்

(இ-பொ-ணா)

நல்ல பதவிகளைத்தார்பின்ற நான்குவேதங்களையும் கற்ற அன்
பனே பரியினாலே யிகவும் சோர்ந்தனை ஆதலால், சம்பத்துடைய
உனது கிரகத்திற்கு மென்னச்செல்லுவாயென்று சொல்லுநர் உட
னே அன்பானவன் வணங்கி ஒதுகிகளைப்பெற்ற கடவுளே இதுச
மயம் ஏழையிது இருப்பெய்து எனதுகையானது நீரும்படி கொ
ஞ்சம் சுக்குவென்றி கொடுத்தால் என்னால் கடந்து போகக்கூ
டுமென்றுசொல்லவும் பிரகாசமுடைய சந்திரனைத்தரித்தமெய்யான
வன் கேட்டுமெனமிழ்த்து உத்தரவுகொடுப்பதற்கு முன்னமே கந்தி
யெம்பெருமானாவர் அக்கருத்தையறிந்து எ-று-ஆல்-அனச (கெ)

கொண்டானுருமறையேனிகர்குணவன்பன் மனையைத்
கண்டான் அனந்தட்டியல்கல்வேனையரிவைபால்
விண்டான் மனமதிடைநாகரவென்றீர்கொடுமிதுவுன்
கொண்டானுரைபுணரல்கின்ன்கொடுவந்துத்வினனால்

(இ-பொ-ரை).

அந்தக்கருத்தையறிந்த நந்திதேவரானவர் உடனேதன்னுரு
வைவிட்டு அந்தணனுருக்கொண்டு நற்குணமுடைய அன்பைது கி
ரகத்திற்குச்சென்று இராவேனையானதினாலே கதவழுட்டப்பட்டிரு
ப்பதைப்பார்த்து கதவுத்தட்டி அவன் மனைவியை அழைத்து உனது
நரலகன் சுக்குவென்றீர் வாங்கிக்கொண்டுவரும்படி எமதடத்திற்
சொல்லியனுப்பினார் கொடுமென்று கேட்கவும் அப்பதிவிரதையா
னவன் பத்தாவுக்கென்று வேதியன்வந்த சொன்னதினாலே சீக்கிர
மாகக்கொடுத்தனுப்பினான் நந்திதேவரானவர் கொண்டுவந்து அன்
பனுக்குக்கொடுத்தார் எ-று-ஆல்-அதை (௫௪)

வேறு.

அருத்தினன்கணையகலவுமுதலாகக்கதித்தத்
திருத்தியாய்வரவிசயமாகதிக்கெழுந் திவனீசென்
றருத்தியாய்ப்புணரடிநிபதியையும்குறித்து
விருத்தியாயரன் கதிவந்தடிபணிவேனை

(இ-பொ-ரை).

நந்திதேவர்கொடுத்த சுக்குவென்றீரை அன்மனையவன் வாங்கி
ப்பற்குளினவுடனே கணையானதுதீரவும் இரவுநீங்கிச்சூரியனானவனெ
ழுத்து பூரணமாகவருவதைக்கண்டு விசயமாகதிக்குவந்து தீர்த்த
மாகி முறைப்படி நிம்மதிட்டடைகையுமுடித்து அனந்தகாரமாக
முத்தாசகுலப்பெருமானது திருவாயைத்திறந்துவந்த அவரது திரு
வடிவனைப் பணியாசின் நாமயத்திக் எ-று (௫௫)

வேறு.

கையோங்கியபணிபா லுடல்பதறிச்சதனெமைவிட்
கையோதவறினெஞ்விதியன்பாவொரு துணையிப்
மெய்யோதியலெனையருள்வீரென்ன வடைப்பைப்
கையோனிறைவசொலையந்திறைகதழ்வென்றெணியன்பன்

(இ-பொ-கா).

அடைப்பைக்காரஞனவன்வந்து ஒழுத்தாசகுலப்பெருமானுக்கு
உகந்த அன்பனே பெரியபடத்தையுடைய அரவமானது என நமக
னைத்தீண்டி அதனாண்மெய்ப்பதறி இறந்தபோய்விட்டான் ஐயோ எ
னதுவிதியோபாச யென்னசெய்யப்போகின்றேன் எனக்கு வேறு
யாதொரு துணையுமில்லை நீதனே கிருஷ்ணசெய்வாயென்று வணங்கிச்
சொல்லவும் அன்பானவன் கேட்டு இதுமுத்தாசகுலப்பெருமா ன்
மகத்துவமென்ற மனத்தன்னைண்ணி மகிழ்ந்து எ-று (௩௧)

பார்க்கிறைபணிமாற்பணிபணியென்றகத்தன்னிப்
பாசாதுபுகறுசெய்ததிற்பாலன்றுகன்கமித்தோ
மேராயுயிர்பெறகாரணிறையதையின்களிடெனவுஞ்
சிராயிவன்மனைசென்றிதுசெயலாய்ந்துகொணர்ந்தால்

(இ-பொ-கா).

பூமியின்கண்ணே அரகபுரியாநின்ற கலங்காதகண்டமன்னஞ்
னவன் அழிவெமார்பிலே அணிகின்ற ஆபரணமிதுவென்று மனத்
துன்னே சிறிதேனும் கவனிக்காது கனவுசெய்த உன் னைந்தனது
குற்றத்தை நீ கம்மை வேண்டிக்கொண்டபடியால் இன்று பொறுத்
தோம் எம்பெருமானது கிருபையால் அவன் உயிர்பெற்றெழுந்திரு
ப்பான் ஆதலால் அந்த ஆபரணத்தை இந்தச் சந்திராணத்தில் கொ
ண்டுகொண்டு கொடுப்பாயென்று அன்பானவன் சொல்லவும் அதைக்
கேட்ட அடைப்பைக்காரஞனவன் திடுக்கிடந்து உடனே தனது

சரப்பளியளித்தசருக்கம்.

ககக

கிரகத்திற்கு வந்து விசாரித்து ஆபாணமிருப்பதைத் தெரிந்தயெடு
த்துக்கொண்டு எ-று-ஆல்-அசை (உடு)

தன்பாலனையுங்கொண்டணிதருகோயிலின்முன்வைத்
தென்பார்க்கென்றியேனெனவிழையீய்ந்தடிதொழுங்கா
லன்பாயணிபெற்றன் பனுமான்முன்னதைவைத்தே
முன்பார்வதிகொழுநன்சொனமுறைசெய்தெழுப்பினால்

(இ-பொ-ணா).

தனது புத்திரனையும் தூக்கிக்கொண்டெவந்து திருவாலயத்திற்
கு முன் வைத்து அன்பனைப்பார்த்த எங்கன் சுவர்மியே எனது
பாலனானவன் திருடியசெய்தியை ஏழையாகிய யான் அறியேன்
கிருபை செய்யவேண்டுமென்று ஆபாணத்தையுங்கொடுத்தத் துதி
க்கும்போது அன்பனானவன் மனமகிழ்ந்து அடைப்பைக்காரன்
கொடுத்த ஆபாணத்தைவாங்கி முத்திரசகுலப்பெருமானது முன்
வைத்தவிட்டு அவர் முன்னமே திருவாய் மலர்ந்தருளியவண்ணம்
விபூதியை அள்ளி மைந்தனது நெற்றியில் தரித்து யாவரும் புகழு
ம்படி அவனை எழுப்பினான் எ-று-ஆல்-அசை (உடு)

அப்பாலனெழவுமாளயம்வந்தன்பனுமுறைகா
லப்பாரதிபனும்வந்தணியளியென்னவுமீயந்தா
னப்பாரானருளென்றடிதொழுதாரமதைக்கொண்
டொப்பாலுயர்மனைவந்திவனுயர்வாகவேவாழ்ந்தான்

(இ-பொ-ணா).

அடைப்பைக்காரன் மைந்தனானவன் முத்திரசகுலப்பெருமா
னது கிருபையால் எழுந்திருந்தபின்பு அன்பனானவன் அவ்விடத்
தைவிட்டு திருவாலயத்திற்கு வந்தவுடனே இப்பூயியையாணாநின்ற
கலங்காதகண்ட மன்னனும் வந்து சேர்ந்து அன்பனைப்பார்த்து என
து ஆபாணத்தைக் கொடுப்பாயென்று கேட்டான் அதைக்கேட்ட

களம்

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

அன்புணவன் மகிழ்ந்து சீக்கிரமாக சுவாமி முன்னிருந்த சரப்ப
ளியை எடுத்துக்கொடுக்கவும், அரசுணவன் கண்டு இது முத்தர
சகுலப்பெருமானது திருப்பெய்ந்துகூறாது பாதங்களை வணங்கி
ஆபரணத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு தனது அழகிய மாளிகைக்கு
வந்து மேன்மையோடும் வாழ்ந்து வந்தான் என்று (௨௨)

ஆராயுதநான்குபனுவனன்மனைவியும்
பேரானபதவியெய்தியபின்னன்னவர்புதல்வ
ராராரெனிலப்பப்பொடைணியானகீரப்பன்
சோனசின்னையன்மார்க்கண்டன்செப்புந்கருப்பனும்.

(இ-பொ-ரை).

பெரியாசனைய அன்பனும் இனிதாக வாழ்ந்து வருகின்ற
சாளில் முத்தரசகுலப்பெருமானது திருப்பெயால் இவனும் இவன
து மனைவியும் இவ்வுலகத்து ஆசையை வெறுத்து கயிலாயத்திற்கு
ச்சென்று கல்ல பதவியடைந்தார்கள் இவர்களது வாத்தினுடைய
புத்திரர்கள், அய்யப்பன்செட்டி, வீரப்பன்செட்டி, சின்னையசெட்
டி, மார்க்கண்டன்செட்டி, கருப்பன்செட்டியென்று பெயர் வினங்
கிய ஐந்து பெயர்கள் இருந்தார்கள் என்று-ஆல்-அசை (௨௩)

இம்மைந்தருமியவந்தாதையினியோனுமெத்தாய்ந்
திம்மந்திரமிசைமாபணியினிதாகவியற்றத்
தம்மில்வருமார்க்கண்டனையுந்தக்கவீரப்பன்
செம்மல்தனையும்வைத்தனாவர்செய்துவந்தனாவல்.

(இ-பொ-ரை).

பதவியடைந்த பெரியாசன் புத்திரராகிய இந்த ஐந்து பேர்களும் இ
வர்களது சிறியதந்தையாகியசின்னாசன்செட்டியும் ஆகஆறுபேருங்
கூடி முத்தரசகுலப்பெருமானது திருவாலயத்திற்குப்பணி விடை
செய்யத்தக்கவர் யாவரென்று யோசித்து இவர்களில் அன்புடைய
வீரப்பன்செட்டி: மகனாகிய சாமியெட்டியையும், மார்க்கண்டன்

சரப்பளியளித்தசருக்கம்.

கனக

செட்டியையும் சியமித்தார்கன் இந்த இருபேர்களும் குறையின்றி
பணிவிடைசெய்துவந்தார்கள் எ-று-ஆய்-அசை (உச)

இயமன்பணிபெற்றும்பர்களிதயங்களிகொளமா
வயமன்பணித்தேவகியவழியோதினயிதய
வயமன்பணிபெருமனின்மன்ரூபியாளும்
மயமன்பணிகிணாகல்கிணகந்தயும்வினவாம்

(இ-பெ-கா).

மனனாவன் வணங்கப்பெற்ற அன்பர்களினது உன்னமானது
களிப்பகடையும்படி, மிருவலியுன்ன கலங்காதகண்ட மன்னனுக்கு
முத்தாசருகப்பெருமானாவன் முத்தாசரப்பளியளித்தகாதகை
இதவகையும் சொன்னோம் இனிமேல் பிரமதேவனும் வணங்கப்
பெற்ற அப்பெருமானாவன் மன்னர்கோட்டை நகரத்திற்கு அரச
னாகிய இராமசுவாமியிப்பாண்டியனுக்கு கிளையளித்த சரிதையையும்
சிறிது சொல்லுவோம் எ-று (உரு)

கலங்காதகண்டபாண்டியனுக்கு சரப்பளியளித்த சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் (காநகூஉ).

—○○○—

திருச்சிற்றம்மலம்.

இராமசுவாமியிப்பாண்டியனுக்கு திரையளித்த
சருக்கம்.

—(0)—

சரப்பளியளித்தவன்கொள்கேணிக்குழ்

சரப்பளியளித்தவன்கொள்கேணிக்குழ்

மற்புதமாளிகையாகமண்டபம்

பொற்புதநிலைமும்வினபுதமன்ரூபம்

(இ-பொ-ணா).

பொன்னிறைந்த கடலினும் ஆழமாயுள்ள நீர்சிறந்த அகழியா
ல் குழப்பெற்ற கல்வெறுவென்று ஆகாயத்தை அளவி நிற்கவும்
புதுமையான கோபுரங்களும் அலங்காரமுள்ள மாளிகைகளும்,
சபைகளும், மண்டபங்களும் அழகுபொருந்திப் பிரகாசிக்காநின்ற
கீர்த்தியுடைய மன்னாபுரியாம் ஏ-று. (௧)

பொன்மகனாகத்தருன்பொன்னகத்தொறு
மின்மகமேரொனமிளிற்றுமேனிலை
மின்மகமதிக்கறைதுடைப்பதென்கொடி
நன்மகனாகத்தெருநனிந்தியங்குமால்

(இ-பொ-ணா).

மகாலட்சுமியானவளிருந்து கருணைசெய்தவராகின்ற வீடுகள்
தோறும் ஒளியுடைய மகமேரைப்போலும் பிரகாசமுள்ள மேல்
வீடுகளிலே சந்திரனது மாசைத்துடைப்பதைப்போல நின்று
அசையும்படி கட்டிய கொடிக்கொன்று அழகிய தோரணங்களை
யுடைய வீடுகளென்கண்ணுஞ் சிறந்து வினங்கும் ஏ-று-ஆல்-அசை (௨)

அல்லகல்மணிகளிலமைத்தமாடிமீச்
செல்லுமக்குணமுருத்திரியமுன்னுள்
தல்லவென்றமரருமறையப்பன்னிற
மெல்லவளிரதமாவேழுங்காட்டுமால்

(இ-பொ-ணா).

இருளையோட்டாகின்ற சுவமணிகளை வைத்தழுத்திய மேல்
வீடுகளுக்கு மேலே சூரியனுடைய ரதமானது செல்லுகிறதினாலே
அதில் பூட்டிய பச்சைப்புரவிகுள் ஏழும் அந்த மணிகளின் பிரகாசத்
தினால் உருமாறி முன்னுள்ள புரவிகளல்ல இது வெண்மையென்று
ம் அல்ல இது சிவப்பென்றும் நீலமென்றும் சொல்லும்படி மன
நிறங்களையும் காட்டும் ஏ-று-ஆல்-அசை (௩)

வெஞ்சுடரெல்லையும்விழுங்குமாமணி
யஞ்சுடர்மேனிலையார்ந்துகைகவர்
மஞ்சமைக்குழற்கிமிருவகிற்புகை
யஞ்சுடர்புரம்புகுந்தறமணக்குமால்

(இ-பொ-ரை).

சூரியனுடைய ஒளியையும் கீழ்ப்படுத்திகின்ற மணிகளினது
அழகிய பிரகாசம்பொருந்திய மேல்வீடுகளிலே மாதர்கள் நின்று
மேகத்தைப்போலுவ் கரிய கூந்தலுக்கு ஊட்டாநின்ற அகிற்புகை
யானது தேவர்கள் வசிக்கின்ற நகரத்திற்கும் போய்ப்பாவி தேவன்
திரீகன் புகழும்படி பரிமளித்துக்கொண்டிருக்கும் எ-று-ஆல்-அசை

(ச)

சேவிமேவழிச்சிலையின்னூரிணைக்
காலிடம்பரிபுரங்கவின்முன்மாடமே
லோலிடங்கத்துகலோசையான்முலை
மேலிடம்புலியணிவிசிறந்துறுமால்

(இ-பொ-ரை).

கெண்டையைப்போல நீண்டு மைதிட்டிய கண்களையும் சிலை
யைப்போல வடிவையுமுடைய ஸ்திரீகளுது இருகால்களில் அணி
ந்த சிலம்புகளானது கலகலவென்று சபிக்கவும் தனபாரங்களி
லணிந்த கச்சாடாது படிபெனத்தெரிக்கவும் கலவைச்சாந்துகள்
நெகிழவும் ஆப்பரணங்கள் அழிந்து சிதறவும் அழகிய மேல்வீடுகளி
லே நின்று பந்து ஆடுவார்கள் எ-று-ஆல்-அசை

(ரு)

குத்திரமெனுங்குயங்குழையப்பற்றிமா
மத்திரத்தொடும்புணர்கொழுநர்மாதரஞ்
சுத்திரயிழைத்தபதியிலொளித்திடிற்
சுத்திரக்குமாருந்திகைப்பற்றேடியால்

கள்ள

விட்டி லாபுரத்தலப்புராணம்.

(இ-பொ-ரை).

மலையைப்போலும் திரண்டெழுந்த தனபாரங்களை மெழுகைப்
போலும் குழையப்பிடித்த ஆசையோடும் கூடி சுதத்தைப்பெறு
கின்ற ஆடவர்கள் அழகுவாய்ந்த சித்திரங்கள் எழுதிய அவரது
மனையில் தனது மனைவிகள் ஒளித்துக்கொள்வார்களேயானால் அந்
தக்கணவர்களுக்கூடக்கண்டுபிடிக்கமுடியாமல் தேடித்தினைப்பார்
கள் எ-று-ஆல்-அகைச

(க)

சேவலந்திசுழிருசிறையடித்தெலும்
கூவவெத்தவத்தரும்கோவழிப்பரிங்
கேவருமறுதெழிலினியவிப்பிரர்
காவதிலுரைமறைநாத்ததினன்னரோ

(இ-பொ-ரை).

சேவலானது தனது அழகிய இரு சிறகுகளையும் தட்டிக் கூவு
வதைக்கேட்டு எந்தத்தலங்களிலுன்னவர்களும் காந்தோறும் கண்
விழிப்பார்கள். இந்த மன்னாற்புரிவிலுன்னவர்களோவென்றால் ஆறு
தொழில்களையுடைய பிராமணர்கள் ஒதுகின்ற வேதகோஷத்தைக்
கேட்டு விழிப்பார்கள் எ-று-அரோ-அகைச

(எ)

பிராமணர்—அறதொழிலாவன.

வேதமோதல், வேதமோதுவித்தல், யாகஞ்செய்தல், யாகஞ்
செய்வித்தல், தானக்கொடுத்தல், தானம்வாங்கல் என்பதாம்.

இன்னயந்தரும்புரிக்கிறைவாக்கிறோம்
பொன்னயமணிமுடிபுனைந்துகந்தோழந்
தன்னயமமைச்சருந்தரிக்கக்கோக்செயு
மன்னதிராமசாமி பெணும் வன்னலால்

(இ-பொ-ரை).

இவ்விதமான கன்மைகளைப்படைத்த மன்னாபுரத்திற்கு அரசன் யாரெனில் மாசற்றபொன்னினாற் செய்தமைத்த மணிகளை யழுத்திய மின்முடிவைத்தரித்து பூமி எங்கும் துதிக்கும்படி சிம்மாசனத்திலிருந்து இருபக்கத்திலும் மந்திரிகள் குழந்திருக்க நீதியோடும் தேவேந்திரனைப்போல செங்கோல் நடாத்தவரானின்ற மன்னனவன் இராமசாமியப்பாண்டியனென்னும் வன்னல் ஏறு-ஆல்-அசை

(அ)

இன்புறவாமூராளிசைந்துவேட்டமுன்
என்புடனாத்தாரைதயழைத்துமா
வன்பெருஞ்சரத்திற்சென்றாடிவாகையய்த்
தன்பதிக்கிவன்வருத்தத்தின்பக்கமால்

(இ-பொ-ரை):

இந்த அரசனானவன் மிகுந்த கன்மையோடும் வாழ்ந்து வருகின்ற காலத்தில் ஒருகால் வேட்டையாடி வரவேணும் என்று மனதிலே அன்பானது பெருகி தனது சேனகளுக்கு உத்தரவுசெய்து அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு கொடிய வனத்திற்குச்சென்று தனக்குப்பொருந்திய வேட்டைகளைடி வெற்றியடைந்தபின் புதுனது ககரத்தை காடிவருகின்ற வழியின் பக்கத்தில் ஏறு-ஆல்-அசை

(க)

மட்டிலாப்படிமுடிமன்னாபுரம்ச்சுவத்
தட்டிலாதெலகையுந்தாங்கியானுமெல்
விட்டிலாபுரத்தான்வினக்கும்பாழியி
விட்டிலாபுரத்துணிக்முடித்தில்வேதியாந்

(இ-பொ-ரை).

அனவற்ற பூமியின் கண்ணே முடிபுனைந்த அரசர்களைக் காலம் புரக்கும்படி ஒரு குறைவுமன்றி குடிசையெல்லாம் தந்த அரசுபுரி

கனக

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

ந்தவருகின்ற இராமசாயிப்பாண்டியனானவன் விட்டிலாபுரத்தில்
முத்தாசுருலப்பெருமான் எழுந்தருளினவர்காசின் ஆலயத்திற்கு
வந்த சிவசொத்தென்றுல் கருதாமல் திருப்பணிவேலைக்காக குவித்
திருந்த செங்கல்லை தனது மானிகைக்கு அள்ளிக்கொண்டுபோய்
சேர்ந்து எ-று-ஆல்-அசை (டு)

ஆனிலையமைத்தனனசலமுற்றவிக்
கோனிலையெனக்கூறக்கோயிலிற்
ருனிலைப்பரிற் சாற்று மார்க்கண்டன்
ருனிடத்திருந்தனன் தக்கசாயியால்

(இ-பொ-ண).

இந்த மன்னனானவன் நடத்துகின்ற செய்கையானது நீதியல்
லவென்று பூயியிலுள்ள யாவரும் குறைசொல்லும்படி இராமசாயிப்
பாண்டியனானவன் அந்தச்செங்கல்களைக்கொண்டு பசுக்கொட்டில்
செய்துபூடித்தான். அதுசமயம் கோயிலில் அன்புக்களியில்லை.
மார்க்கண்டன்செட்டி யென்பவன் தன் கிரகத்திற்குப்போயிருந்
தான் சாயிசெட்டியென்பவன் எ-று-ஆல்-அசை (டுக)

பசுபதியாலயக்குறிச்செயிற் பணம்
வசிகரித்திடவெணியல்லு சென்றபெற்
றுசெனாமீண்டு தன்னூரை நாடியே
இசைவத்தேவன்பட்டியிலைவந்துமால்.

(இ-பொ-ண).

முத்தாசுருலப்பெருமானது திருவாலயத்தைச்சேர்ந்த கிராமங்
களில் வரவேண்டிய பணங்களை வசிகரித்துக்கொண்டெருகிறதற்
காக விரும்பி சேக்கிழத்தில் அந்தக்கிராமங்களுக்குச்சென்ற பணங்க
ளைப்பெற்றுக்கொண்டு திரும்பி தனது கரகத்தையாடி மல்கத்தேவ
ன்பட்டியின் சமீபத்தில் வந்து சேர்ந்து. எ-று-ஆல்-அசை (டுஉ)

சத்தமாவனத்தமர்க்குறங்குக்காலன்
வந்திவன்கனவநிறேன் நியோர்கன
நூந்தனைபடுபுனிக்குறதியஞ்சிடா
நிந்தலல்லாரினிலிருத்தமறநாள்

(இ-பொ-னா).

கவவிடத்திலே நிறந்து வாசனை கமழாநின்ற சோலையின்கண்
ணை அமர்ந்து நித்திரை செய்யும்போது முத்தாசகுலப்பெருமானு
னவா இவ்வனது கனவிலே வந்து தோன்றி எனது அன்புணை ஒரு
நிருடனானவன் உன் வசமிருக்கிற பொருளைப்பறித்துக்கொண்டு
போகிறதற்காக எண்ணக்கொண்டு இப்பொழுதேவந்து சேருவான்
நீ அவனோடு வழி நடப்பது தகுதியன்றி ஆதலால் இன்று இந்த
மலத்தேவன்பட்டியிலிருந்து மறுமளில் ஏறு (ருக)

வெகனப்புக்கந்நவரேசத்தாமிவேள்
மாகனவநிறந்தெழுந்தாணவாழ்த்துகாஃ
வாருடனொருகனன்வந்தபேரினா
மோனகடாயுன்புரிக்கொதுக்குவோமென்றான்

(இ-பொ-னா).

உனது நகரத்திற்குப்போவாபென்று முத்தாசகுலப்பெருமா
னானவர் நிருவுஷுப்பற்றவும், சாமிசெட்டியென்னும் அன்பனானவ
ன் அந்தக்கணவையறிந்த எழுந்திருந்து இது அப்பெருமானது மக
மதுவென்று துதிக்கின்ற காசியில் கண்டகனாவன்படி ஒரு நிரு
டனாகியவன் அன்புனோடு கலந்துநேரி யானும் உனது நகரத்
திற்குத்தான் வரவேண்டியநிருக்கிறது ஆகையால் மாமிருபேரும்
சேர்ந்து போவோமென்று சொன்னான் ஏறு (ருச)

அக்கருத்தறிந்துமெய்யுபுரிக்குந்
புக்குயான்வரவறுபொழுதுசெல்வமென்
றக்கணஞ்சொலக்கனனாய்நிற்கப்பி
மக்குடிதளிர்க்கிளையகத்திப்புக்கிளின்

கனஅ

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

(இ-பொ-கா).

அந்தக்கன்னது மனக்கருத்தை அன்புனைவன் தெரிந்த நீ
சொல்லுகிறது உண்மையானவாத்தோன் இத்தவூரைவிட்டு
நான் வருகிறதற்கு ஆறு நாள் செல்லும் ஆனதால் அந்த கோத்திற்
கு நீ போவாயென்று உடனே சொல்லவும் திருடனைவன் ஆராய்
ந்து நம்மைத்தெரிந்தக்கொண்டானென்று அவ்விடத்தைவிட்டு
நீங்கவும், அன்புனைவன் தெளிந்த அந்த கல்லத்தேவையட்டியில்
தனது பந்துக்கள் வசிக்காவின்ற ஒரு விட்டில் போய்ச்சேர்ந்தான்
எ-று (வரு)

அப்பதிதனிலுறைந்ததேதராளிவ
னற்புரிக்கேகித்தன்னையகத்திலவந்
தொப்புமாரக்கண்டனேவேந்தகோவில்வந்
தற்புசப்புரிசெய்தநீதியாயந்தரோ

௯ (இ-பொ-கா).

அந்த விட்டிலேயே அன்புனைவன் அன்று தங்கியிருந்த மறு
நாளில் தனது நகரமாயிய விட்டிலாபுரத்திற்கு வந்து தன் விட்டி
ற்குப்போய் மார்க்கண்டனென்னும் அன்புனைவரைத்த தகல் சந்
தகிசனையுந் கலந்த பேசு மனமகிழ்ந்த அவனோடு திருவாலயத்திற்
குவந்த முத்தாசகுலப்பெருமானை வணங்கி மன்னாபுரத்திற்கு
அரசனாய் இராமசாயிப்பொண்டியனைவன் அவ்விடத்தில் செய்த
நீதியையும் பார்த்து எ-று-அரோ-அகா (வரு)

நாடியபொருட்டுரை தனையெனைத்
தேடிவந்தக்கனன்செய்துகூறியாய்
சேனசெங்கலைத்திருமன்வாரிய
கோடியிங்கிறிலேனெனக்குழைத்தரோ

(இ-பொ-ரை).

அடியார்கள் விரும்பிக்கேட்டுக்கொண்ட பொருளை நன்மை யாகக்கொடுத்தருளுமுத்தாசுருப்பெருமானே ஏழையாகிய யான் கிராமத்திற்குப்போய் பணவருக செய்துக்கொண்டு வந்தேவன் பட்டியருகேகிறைந்த சோலையில் வந்து நித்திராசெய்யும்போ து அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளியவந்து இப்பேரீது உன்னிடத்திற்கு ஒரு திருடனானவன் வருகிறான் அவனைத்துணைக்கொள்ளாதே இன்று இம்ம வூரிலிருந்து மறநான் மறநிடத்திற்குவந்து சேருவாபென்று திருவுளம்பற்றிய மகத்தவத்தையும் உனது ஆவயத்தில் குவித்திரு ந்த செங்கல்லை இராமசாயிப்பாண்டியனானவன் கொன்றவிட்டுக் கொண்டுபோகும்படி இங்கு பார்த்துக்கொண்டிருந்த புதுமைநை யும் இன்னவிதமென்று காயேன் அறிவிவேன் என்று மனமானது வாட்டமுற்ற எ-று-அரோ-அசை

(௧௪)

இன்னமழங்கியுள்ளிரக்குமன்பாள்
யின்னான்பாலையுள்ளிருக்கெனசிகப்
பொன்னிப்பாங்கப்பன்புனிதப்பாழிமுன்
றுன்னியமேய்ப்பரின்குதரைக்கிட்டியால்

(இ-பொ-ரை).

இவ்விதமாகத்தானேசொல்லி மனங்கொண்டு வருந்தாதின்ற அ ன்மர்களை உன்னத்தை திருப்பிசெய்வதற்காக விரும்பி எங்கும்பா தாசுருடைய முத்தாசுருப்பெருமானானவர் ஏழவயதுக் குழந்தை யாக வடிவெடுத்த அழகிய கவுசிகையின் மகத்தில் ஐயனொழுந் தருளிய திருவாயைத்திற்குமுன்னே பசுக்கட்டங்கன் திறைந்தமந் தையில் மாடுமேய்க்கின்ற இடைப்பிள்ளிகளிடம் போய்ச்சேர்ந்து எ-று-ஆல்-அசை

(௧௫)

கூடிய

விட்டி லாபுரத்தலப்புரானம்.

அம்மகந்தவித்தும்மாடுமென்றந்திரி
 யம்புகன்சொலக்களித்தாயர்சேயர்
 யம்புகன்வலிதவனுமொத்தாலினையச்
 செம்பதியாலன்றூடிகிரிசோத்தரோ

(இ-பெரு-மா).

தமிழகத்திலே நாம் கண்ணம்மாபெயர்ந்தி விட்டாற்போலேயே மென்று முக்கண்ணனென்றும் பாவனாவுடன் செல்லுவும் இடைப்பயினை க ளெல்லாம் இவனது, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை இரகசிய கணியம் பொத்தியபடியேயுடைய முத்தாசுருவப்பெருமானாவார் அந்தப் ப்பசங்கட்டக்கை வெல்லும் சீக்கிரத்தில்கொண்டுபோய் செல்வையான பூமியையுடைய ஆலங்குடி யில்தனது கைத்தனனென்னும் பெருமானாவார் எழுந்தருளிய மலையில் அவரிடம் சேர்த்துவிட்டு வற-அரோ-அணை

உந்தரன் பாரியில்வதிந்தபிணரம்
மைந்தருமகேத்திநறவயின் னத்துந்தம்
பந்தனை தகரந்தொருபாலனேநின
னந்தர்ப்படரொணும்நிரத்தானிலோம்

(இ-பொ-ண்).

பாலகாவேழந்த முத்தாசுருவப்பெருமானாவர். தனது திருவாவயத்திற்கு வந்தமர்ந்தபின்பு இடைப்பிள்ளைகளைக் கவரம் கண்டித்துப் பார்த்து பசுக்கூட்டங்களையும் பாலையும் காணாதிருப்பதைக் கண்டு மனந்தடுமாறி அரசனிடத்திற்கு வந்த. ஒன்றையே உணது பசுநிலைகளையெல்லாம் ஒரு பாலானவன்வந்த திருடிக்கொண்டு போய்விட்டான் அவன்பூமியுழியாகச்சென்றானென்றும் அந்தமார்ச்சுவாய்ச்சென்றானென்றும் எங்களுக்குத்தோன்றவில்லைத் தோன்றலை விவரிக்கின்றார்கள் என்ற

(உரு)

சிந்தவென்றிறையிருசெவியற்கேட்டனரு
சத்தவக்காவலர்நனைபுழைத்துமேல
பத்தெவலிற்காவலர்கொணர்தலுபாமென்
றுத்தமன்சொலவணிந்தொதுங்கினானோ

(இ-பொ-ரை)

அரசனானவன் காத்திருக்கேட்டவுடனே இதுஎன்னமாயவந்தை
மாக விருக்கிறதென்று எண்ணிவளியுள்ள காவலாளிகளையழைத்த
பத்தத்தினத்திற்புள்ளாக இத்தக்கவனைப் பிகுத்தக்கொண்டெரு
வது உங்களைப்பொறுத்தகடமைமென்று சற்றுகுணனாகிய மன்னனான
வன் திட்டமாகச்சொல்லவும்படவிலையைக் காவலாளிகள் பெற்று
க்கொண்டு திருடனைப்பிகுப்பதற்குச் சென்றார்கள் எ-று-அரோ-

அசை (உச)

அஞ்சலநிருவெவையடைந்தகண்ணிடர்ச்
சஞ்சலமுணங்கிமெய்ச்சரணுமொல்கிமீண்
டொஞ்சித்தன்புப்புறத்தொருவிண்டுகிய
வஞ்சரிதனிற்றதுப்புகக்கெகைய

(இ-பொ-ரை)

நிறைந்தகடலுழந்த பூமியெங்கும் தேடியடைந்து கண்ணுத்
ருத்தென்படாமல் மனக்கவலைபடைந்து மெய்யானதவாகக் காலந்
தனாந்த மன்னனிடத்தில் மறமொழி என்னசொகவதென்று வெ
ட்கப்பட்டிருந்தபி தனது நகரத்திறகுப்பக்கத்திலு விளங்காசிற
துவங்குடியிலுலக்த பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மகியோச
த்திலே யுக்கடட்டன்னினது நடங்கள் நிறைந்திருப்பதைப்பாரித்
து மனமகிழ்ந்து எ-று (உஉ-)

மப்பியச்சவநுழைப்பற்றிப்பொங்கு
மம் மயிர்க்கலைப்புதரவிய் துறாவிய
சம்பமோளக்கிதிராவிலகந்த
தம்பமியநருகுச்சுற்றஞ்சித்திராக்

(இ-பொ-ரை).

காலவானிகள்க்கு ஆரவாரித்து அந்த அடையாளத்தைப்பிடி
த்துக்கொண்டு மனமுழுமையும் சுற்றிப்பார்த்தும் காணாததினும்
மனப்பைவிட்டுக்கொட்டிப் பிறந்தபுயிர்க்கையுடைய காட்டிற்சுவந்து அங்
விடத்தில் பயிசனாக ஒரு சேதமன்னியில் புற்கண்மேய்ந்து
உலாவியிருக்கிற மெட்டிமையைப்பார்த்து யோசித்து முதல்கள்ளி
ரவிலேதான் இவ்விடத்திற்கு வந்திருக்கிறதாத்தீ தெரியவருகிறது
இப்போது எவ்விடத்தில் மறைந்திருக்கிறதோ தெரியவில்லை மே
லும் நமது கைவசம் இட்டுகொள்ளாததும் தோன்றவில்லை பூமியில்
சொல்லக்கூடிய மாயவித்தை இதுவேயன்றி வேறில்லை என்று
கூறி எ-று-ஆர-அரை

(உரு)

கண்ணுதலருளெனக்கருதிக்காவல

ரண்ணலுள்ளிகத்தனராபிலுந்தெலாம்
திண்ணமென்றாய்ந்திதைச்செய்யுஞ்சொன்னிடம்
கண்ணிதைத்தெளியமன்சுழறினானே

(இ-பொ-ரை)

இப்புதுமையானது முத்தாசருபெயருமானது கிருமைமெ
ன்று காலவர்களைண்ணி அரசனது சமுதத்திற்குவந்து கண்ட அதி
சயங்களையெல்லாம் விவரமாகச்சொன்னார்கள் அரசனானவன் உ
ண்மையென்றறிந்த தெக்கத்தில் எந்தச்செய்யும்புநீய்ந்ததோ
ல்லக்கூடிய ரோஷியரிடத்தில் இதைக்கேட்டுக்கொட்டி மந்திரியிடம்
சொன்னான் எ-று-ஆரோ-அரை

(உரு)

தோவுனாசலமெனக்கொண்டமைச்சனா

மாவலதணிதலாவருத்திக்கேட்டலுன்
கோவிலெடுத்தவிட்டியைக்கொடுத்தான்
சேவநொழுதினாதிக்குவென்றான்

நிறையளித்தசருக்கம்

கஅக

(இ-பொ-ஊ).

அரசனாவன் ரொல்லிய வார்த்தையே நன்மைவென்றுணர்ந்த
மந்திரியானவன் எழுந்து போந்த தோதிடர்களைத் தருவித்த தீர்த
நீதியைத்தொரிந்து சொல்லுவீர்களென்று கேட்கவும், உடனே அந்
தச்சோதிடர்களுக்கு இராமசாயிப்பாண்டியனது முகத்தைக்கே
கிடு மகாராஜனே கேட்பீராக முத்தாசருப்பெருமானது ஆலயத்தி
ல் திருப்பணிவேலைகளுக்காகக் குவித்திருந்த செங்கல்லை அள்ளி
கொண்டுவந்த சூறையேறவிற வேறில்லை ஆலயம் அந்தச்செங்
கல்களை அந்த ஆலயத்திற்கு கொண்டுபோய் அன்பீரிடம் ஒதுப்புவித்
து ஏழையாகிய யான் தெரியாமல் செய்த குற்றத்தைப்பொறுத்தரு
ளவேண்டும் என்னையே என்று முத்தாசருப்பெருமானது திருவ
டியைத்தொரிப்பீராகில் தவறிய புகைக்கட்டமானது உங்களுக்கு கிடை
க்குமென்று சொன்னான் என்று (உரு)

மன்னிவைவெனவரன்வதியுங்கற்பிவந்
தென்னிடுகமித்தருவெனதுதித்தமா
பொன்னளித்தனனைப்புகழ்ந்தங்கன்பரு
முன்னிவைவருமனைக்கொதுக்கென்றேதினா

(இ-பொ-ஊ).

அரசனாவன் இந்த சீயாயத்தைக் கேட்டு உண்மைவென்றுண
ர்ந்த முத்தாசருப்பெருமனெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருவாலயத்
திற்குவந்த ஏழையினது குற்றங்களைப் பொறுத்தருளும் என்னையே
என்று துதித்த அன்பர்களிடத்தில் செங்கல்வின் சிலத்திற்குமே
வான் பெருளுக்கொடுத்தான், அன்பர்களிருவரும் அரசனது
வேண்டுகோலைக் கேட்டு புழந்த ஓ. இராமசாயிப்பாண்டியனே நீ
இனிமேல் வருத்தவேண்டேதில்லை உனது புகைக்கட்டங்களானது
இன்றையத்தினமே வந்துசேரும் அரண்மனைப்போய்ச்சேருவாயெ
ன்று சொன்னான் என்று (உரு)

க.அ.தீ

விட்டிலாபுரத்தலப்புரானம்.

தவ்வியைபணிந்திறைபகத்திற்சேர்ந்தபின்
செவ்வியன்பருமதிவளைப்போற்றியின்
ரோவ்வியனிரைநனைபுதவுமென்னலும்
நவ்வரசுமேகவண்ணையுள்ளெண்ணினான்

(இ-பொ-கா).

அரசனானவன் அந்த உத்தரவைப்பெற்றுக்கொண்டு தன்னு
அரண்மனைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தபின்பு செவ்வியுள்ள அன்பு
களிருபேரும் முத்தரசுலப்பெருமானைத்தடுத்த ஏழைதனக்காக
மனம்பொருத்தி அரசனது அணையை இன்றைக்கே கொடுத்தருள்
வேண்டும் ஏந்தலையே என்று வணங்குவும் நன்மையுடைய அப்பெரு
மானானவர் மனமகிழ்ந்து ஆவங்கூடி மலையிலே ஏழுந்தருளியிருக்
கின்ற தன்னு மைத்துனரென்னும் திருமலை உள்ளத்திலே நினைத்
தார் ஏ-து (உயிசு)

அன்னினைவழைநாரிவந்தேத்திடப்
பொன்னரகைக்கின்பொருப்பிறந்திய
மன்னிரைநனைவன்மனையிற்சேர்ச்செய்
பென்னவந்தனுப்பினனிறைமனைக்கரோ

(இ-பொ-கா).

முத்தரசுலப்பெருமான் நினைத்தவுடனே திருமலையினவா
அக்கருத்தையறிந்து ஏழுந்தருளியவந்து துதித்த சிறகுப்போது அவ
ரது முகத்தைக்கேட்டி உனதுகிரியிலே முன் நாம் கொஞ்சுவந்து
சேர்ந்த அது முத்த அங்குதங்கியிருக்கின்ற இராமசாயிப்பாண்டி
யனது அணையை அவனது அரண்மனைக்குப்போய்ச்சேரும்படி செ
ய்க்கொன்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர் ஈட்டனே தான் ஏழுந்தருளி
யிருக்கின்ற கிரிக்குச்சென்று அந்த கிரியை அரசனது மனைக்குப்
போய்ச்சேரும்படி அனுப்பிவைத்தார் ஏ-து-அரோ-அகை (உயி)

நிரையனித்தசுருக்கம்.

கஅடு

ஆவெலாந்தொழுவில்வந்தமரகோக்கிமன்
மூவரிவொருவனாய்முனைத்தசோதினை
யேவரிந்தெறிபவனெனத்திதித்துமா
பூவரசினைத்தனைப்புக்கழைநாட்டியால்

(இ-பொ-ரை).

முத்தரசுகுலப்பெருமானது கருணையினால் நிரையானது தன்
து தொழுவிலே வழங்கும்போலவந்து தன்மையதை அரசனானவன்
கண்டு வியந்து பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் என்று சொல்லா
திறை மூவரில் முதன்மையாக எழுந்தருளி வினங்காவின்ற சோதி
யே உனது மாட்சிமையை அந்தப்பிரமா விஷ்ணுவாலுமே அறி
யக்கூடாதென்னில் பூமியின் கண்ணே அறியத்தக்கவர் யாரிருக்கி
ன்றனர் ஒருவருமில்லையென்று துதித்து அரசனானவன் எங்கும் புக்
கழை நாட்டி அரசுசெலுத்திவந்தான் என்று ஆல்-அசை (உக)

அரனுறையாலயப்பணிசெய்யன்பசேர்
நிருவரில்மார்க்கண்டனீழைத்தகன்னராற்
பாகதியடைந்தனன்புகருஞ்சாமிவே
னரியமார்க்கண்டன்சேனையவர்தன்னினால்

(இ-பொ-ரை).

பின்பு முத்தரசுகுலப்பெருமானது ஆலயத்திற்கு வேண்டிய
பணிவிடைசெய்தவராகின்ற அன்பர்களிருவரில் மார்க்கண்டன்
செட்டியானவன் செய்த கண்ணையினால் கல்ப பதவியடைந்தான்
பின்பு சாமிசெட்டியானவன் கிளைநாள் பார்த்தவந்து பதவியடைந்த
மார்க்கண்டன் செட்டியினது குமாஸ்தின் வெள்ளையன் செட்டி
முத்துக்கருப்பன் செட்டி ஆண்டி செட்டி வீரபத்திரன் செட்டி
சுப்பன் செட்டி என்றுபெயர் விளங்கிய ஐந்த பெயர்களில்
ஆல்-அசை (ரு)

கடிகா

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

கற்பணிசெயுமினாருணக்குரைத்தான்
மொற்பதமடைமலும்புனிதன் சுப்பவேன்
கற்பிதப்படிமரன்முனைச்சுடியே
மற்புதப்பணிபுரிந்தவருங்காலரோ

(இ-பொ-ணா)

இனியோருவெ சுப்பன் செட்டியையழைத்து நீ இந்த ஆயை
தீர்க்கவேண்டிய பணிவிடைகளை இத்துமுதல் செய்துவருவா
யென்று சொல்லிவிட்டு முத்தரசு குலப்பெருமானது கிருபையால்
சாயுச்சிபு மதவியடைந்தான் பின்பு பரிசுத்தமனமுடைய சுப்பன்
செட்டியானவன் மதவியடைந்த சாமிசெட்டியினதுகட்டளைப்படி
அப்பெருமானது பாத்தங்களைவண்ணி அலங்காரமாச்ச்செய்யுணிவி
டைகளையும் சித்திவருகின்ற கானில் அரோ-அகச (கச)

எந்தமனம்மாடமொன்று மியற்றித்தன் திரி
மைத்திரிநெய்செயுமினாருள்பாலமைத்
தித்திரமதவியதடைத்தபிணனின்
கந்தமாய்வயிரவன்புரிந்துவந்தரோ

(இ-பொ-ணா),

முத்தரசுகுலப்பெருமானது கிருவாலயத்திற்கு முன்பாக கிங்
காரமண்டபமொன்று செய்துவைத்துவிட்டு தனது புத்திராராவ
சொக்கன்செட்டி காராயணன்செட்டி வயிரவன்செட்டி என்று பெ
ரவின்னகிபு மூவரில் இனியோருவெ வயிரவன்செட்டியையழைத்
து ஆயுமயபணிசெய்து வரும்படிக்கு நியமித்துவிட்டு கல்பதவிய
டைந்தான் பின்பு தந்தையிட்டு உத்தரவின்மடி வயிரவன்செட்டி
யானவன் ஆயைத்தீர்க்கவேண்டிய பணிவிடைகளை குறைவன்றிச்
செய்துவந்தான்.

கிரையளித்த சருக்கம்.

கஅ௭

இன்னிவந்துதிக்கெம்மெங்கனாயகன்
மன்னிவாயிருத்தந்தைவழங்கினோமொளிர்
பொன்முடிச்சங்கரவேலம்பூபதிச்
கிள்ளுமொளித்ததமிழ்ப்புவாமரோ

(இ-பெர-ரை).

இந்தப்பூமியின்சுண்ணை யாவருத்துதிக்கும்படிக்குவந்த எ
ழுத்தருளியழுத்தாராருளப்பெருமாளுவந் இராமசாமிப்பாண்டிய
னுக்கு கிரையளித்த சரிதையை இதுவரையும் சொன்னோம் இனி
மேல் பிரகாசமுடைய இரத்தினக்கிரீடத்தைவணிகந்த சங்கரவேலு
ப்பாண்டியனுக்கு மகவளித்த சரிதையையும் சிதிதுஞ்சுல்லுவோம்
எறு-அரோ-அகச

(கக)

இராமசாமிப்பாண்டியனுக்கு கிரையளித்த சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆக திருவிருத்தம் ஈகாகவடு.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

சங்கரவேலுப்பாண்டியனுக்கு
மகவளித்த சருக்கம்.

விரையிடுங்கவியுத்திலுறுபுரியுட்டேபிறக்கிவிழைமாதுத்
தாளமிடுமுடிகைமாளிகைக்கொறுமாடவந்ததைத்தமங்கிச்
சரையிடுக்குமகன் னார்புரத்திறைநாரணிர்ராமசாமிமாவன்
சரையிடுந்திருவாயன்கருணையினுற்பயந்தெத்தகாவின்சாலா

(இ-பொ-ரை).

விசாலமுடைய சமுத்திரம்முழந்த பூமியின்சுண்ணையுள்ள க
ரக்களினே மிகுந்த செவ்வமுடையதாயும் கவமணிகளாலி
ழைத்த மேல்விடுகையுடையதாகவும் நெத்தமாளிகைதேர்தும் இ
க்குமியானவன் ஆனந்தக்கந்தாடிக்கொண்டிருத்தவும் தருமங்க
னது தலைத்தேரங்கவும் தருதினைப்பெற்ற அழகியவிளங்காநின்ற

கஅஅ

விட்டிபுராத்தலப்புராணம்.

மனனாபுரத்திற்கு அரசனாய் மணமாலையணிந்த இராமசாமிப்பாண்டியனது புத்திரனாகிய சங்கரலிங்கப்பாண்டியன் வரத்தினால் பெற்றெடுத்த புதல்வனென்னும் சங்கரவேலுப்பாண்டியனானவன் ஏ-று-ஆல்-அசை

(க)

விண்மணியின் முடிபுனைந்து கோலோச்சிப்பெருநீரையாவிகளைத்தன் கண்மணிபோற்புரத்துவருஞ்சங்கரவேலுப்பாண்டியமஞ் சுவின் மின் னோர்க்குள் வண்மணிவல்லையொருவேளிரத்திகருவந்தவாழ்மெகவிற [க் பண்மணியாசனத்தில்கிடந்தான் முனையிலெனவுட்படர்ந்தேவரயர

(இ-பொ-ணா).

சூரியனம்போலும் பிரகாசமுடைய இரத்தினத்திரீடத்தைச் சென்னியிற்புனைந்து பெரிதழியியதுவள்ள உயிர்களையெல்லாம் தன் இருகண்மணியைப்போலவந்துகாந்து அரசாட்சிசெய்துவராகின்ற சங்கரவேலுப்பாண்டியனானவன் வெண்கஞ்சருவ்ளே யிரு அழகைப் படைத்த பிரியகாயவியோடு மதனும் ரதிரும் போலக்கடமகிழ்ந்து வாழ்ந்தவர்களுள் றபோது ஒரு நாள் இத்தச்செவ்வையாகிய இரத்தினசெம்மாசனத்தில் நமக்குப்பின்னிருந்து ஆளுவதற்கு ஒரு புத்திரனாகியே என்று மனதிலே நினைந்து வருத்தமடைந்து ஏ-று-ஆல்-அசை

(உ)

நிறமிகழத்தொருநர்முனைஞ்செய்புணாயோவிறைவிதமோசெறிந் [தவும்பல் மறமிழைத்ததோமதற்பாசமதோவெனக்கருநிலுனேரென்னு மறமிழைத்தரு முனைனென்பவை பிரபஞ்சாயினைந்தரிக்கின் போ] னிறமிழைத்தநிணிப்பிஞ்சுசுணுனமெய்யென்கிலாய்க்கருநிலு [மேதெனநூல்

(இ-பொ-ணா).

மேன்மைகளைச்செய்தவந்த மத அரசர்கள் முன் செய்த குற்றமோ கடவுளினது செயலோ ஈழவினைநாடு செருங்கிய குலம்

செய்த பாவமோ என்று பலவாறாக ஏண்ணி சந்திரனைப்போல
வெண்மை சிறந்ததாயுடைய விபூசியை அணியும் சிவபெருமான்
ஒருவன் உண்டென்பது மெய்யேயாகில் எம்க்குக் குழந்தை கிடை
க்குமென்று ஒருவாறு தேறி முப்பத்திரண்ட நங்கையுஞ் செய்த
குமுணனிகளையென்று சொல்லுமபடிக்கு அனேக தண்ணீர்மடங்
களும் அன்னசத்திரங்களும் கட்டிவைத்து வேண்டிய தருமங்களை
யும் விரும்பிச்செய்தான் அந்-ஆல்-அகை (ங)

முப்பத்திரண்ட நங்கனாவன.

ஆதலர்க்குச்சாலை-ஒதுவார்க்குணவு-அறகையத்தார்க்குண்
டி-பசுவுக்கு வாயுறை-செறச் கோறு-ஐயம்-திற்ப்பட்ட கல்-அற
வைச்சோறு-மகப்பெறுவித்தல்-மகவுவனர் த்தல்-மகப்பார்க்கார் த்தல்
அறவைப்பிணஞ்சுடுதல்-அறவைத் தூரிடும்-கண்ணம்-கோய்மருந்த
வண்ணா-கவிதர்-கண்ணாடி--காதோலை--கண்மருந்து--தலைக்கண்
னெய்-பெண்போகம்--பிறர் தயர்காத்தல்--தண்ணீர்ப்பத்தல்--மடம்
தடம்--சோலை-ஆவுரிஞ்சுதறி-விலங்கிற்குணவு--ஏறுவித்தல்--வினை
கொடுத்துவர்காத்தல்-கன்னிகாதானம்.

மிக்கவரன்பாரப்பாவத்தகவுபுரிமனச்செவ்வெனைத்தந்த

தக்கவரன்கோகனகத்தொடுணயென்றன்னிவருத்தகவரற்கோம
திக்கவரம்பொழிவமெமதுழிவுசிலென்றிறைகனவிற்றிருகாதன்வி
திக்கவரன்முறைவதித்தன்னுவத்திருதோன் வீங்கிமறுதிவசத்தன்னு
[ங]

(இ-பொ-ண).

சிறந்தோர்களுக்கெல்லாம் அன்பானது பெருகும்படி வந்து துதி
க்கப்பெற்ற மனமகிழ்ந்து இருபை புரியாதின்ற கத்தக்கடவுளைப்பய
ந்த மேன்மையுள்ள சிவபெருமானது நாமனாம வர்ப்பாதங்களே
கதியென்று எம்பி பூமித்துவார்தின்ற புரகனது குணத்தை முத்தா
சுருப்பெருமானாவை அறிந்து மனமிகி ஒருகாளிவன் கனவி
லேவந்து தோன்றி ஓ. சக்கரவேலுப்பாண்டியனே நீ எமது ஆலக

ககல

விட்டிபுராத்தலப்புராணம்.

த்திற்கு வருவாயேயாகிய பூமியின் கண்ணே யாவரும் புகழும்படி உனக்கு குழந்தை வரம் தருவோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அந்தக்கணவப்பெற்ற அரசனானவன் உன்மகிழ்ந்து இருதோள ம்பூரித்து மறவாந்தாலமே எழுந்திருந்து ஏ-று-ஆல்-அசை (ச)

திருவாரும்பெரும்புரிவந்தொளிர்மணிக் கிரிநீசித்திரமுங்கற்ப தருவாரும் கோசலிவாணிவிமலையும் பரவுசெக்தாயாமெங்கள் மருவாரும் கோதைமுத்தமாபைக்கனிநுசரணவணிகத்தன்னி வருவாரும் கோந்துருகியமுத்த முனவன்பரையும்கிபன்கண்டால்

(இ-பொ-கா).

அழகுவிதைந்த பெரிய விட்டிபுராத்திற்குவந்து பிரகாசம் பொருந்திய கே-புரத்தின் அதிசயக்களையும், கற்பதருக்கிறந்த தேவலோகத்திலுள்ள இந்திராணியும், சரஸ்வதியும், இலக்குமியும் துதிக்கப்பெற்ற உலகங்களுக்கெல்லாம் ஒப்பற்ற ஒரு தாயாகவந்து சகலவுயிர்களையும் புரத்தவரானின்ற வாசனை மிகுந்த கடந்தையுடைய முத்தமாபைமையின் கணவனாகிய முத்தரசுருப்பெருமானது திருவடிகளை வணங்குவதற்காக நெருங்கி வருபவர்களையும் இன்னம் திருவாலயத்திற்குள்ளே சென்று பேரின்பக்கண்ணீரானது பெருகியோடும்படி தின்று மனங்கொந்துருகித் துதிக்காநின்ற அன்பர்களையும் அரசனானவன்பார்த்து ஏ-று-ஆல்-அசை (சு)

நாரானாபசியெனவுந்தன்முனைவக்கும்பிழைத்தத்தருக்கோக்கிச் சீராளாவெனவழைத் தேவரும் தொழுவன் நெருக்கோடி செய்தாட் கோண்ட பேராளாநின்மகிழ்மையென்புகல்வேனென்புநூலிப்பின்னுமேத்திப் பாராளாயிதுவமைத்தாராளச்சுதனுதவும்பவனேயென்றால்

(இ-பொ-கா).

ஆதியில் நிறத்தொண்டனிடத்திற்கு எழுந்தருளியவந்து ஒ. அன்னக்கோடியையுடைய பக்தனே எனக்கு மிகவும் பரிவாயிருக்க

கின்றது ஆதலால் சிவசுந்தரில் யமுதிவ்வாத ஒரு பாலனைக் கறி
சமைத்து அன்னமிடுவாயென்று திருவாய் மலர்ந்தருளியவுடனே
உனது கருத்தின்படியே தொண்டனானவன் தனது பாலனைக்
கொண்டு கறி சமைத்தப்படைக்கவும் அரைக்க கண்ணாக்கண்டு
மனமகிழ்ந்து அந்தச் சீரானனை உயிர்பெற்றுவரும்படிக்கு அழைத்
து லுத்து சிறுத்தொண்டனுக்கு முத்திகொடுத்தாண்ட புக்கூடை
ய என்மையே உனது பெருமைகளை யான் என்னவிழமென்ற சொ
ல்பெயோடுகின்றேனென்று மறுபடியும் குறித்து உனது கிருணாக்
கண்ணாள் எண்ணைய ரோக்கி இந்தப்பூயியை ஆளும்படிக்கு என
க்கு ஒரு குழந்தை தந்தருளவேண்டுமென்ற வணங்கி எ-து-துல்
அரை (சு.)

வார்மாலையெனச் சொற்குமுத்துமாலையெனவுக்குமலர்ந்தோடையெனக்
கார்மாலையுந்சார்ந்தினைந்தியங்கித்திருநீதியென்னுந் [சன்
சீர்மாலையனுடையணியுமுத்தரசகுலப்பெருமான் செவியிற்புகித் [ல்
தார்மாலையுடையனையெனக்கிருசேயளித்தமெனத்தருக்கிப்பெற்று

(இ-மொ-னா).

சுச்சையும், மாலையையும் அணிந்த தனபாசங்கையுடைய முத்
துமாலையம்மைபினது காயகனாகிய முத்தரசகுலப்பெருமானது திரு
வடிவேலுக்கு பூமாலையணிவரைப்போல தன்னுள்ளத்தின் அன்
னல் பொங்கிவராதின்ற பேரின்பக்கண்ணினாயே மாலையாக அணி
ந்து கரைந்துருகி நின்று முறைபிடுகின்ற செந்தியானது புகழ்
படைத்த மாலும், அயனும் துதிக்கப்பெற்ற அப்பெருமானது செவி
யிற்கேட்டவுடனே கிருணையானது கூர்ந்து அரசனது முன்னே,
தோன்றி ஓ, கீதியுள்ள அரசனே உனது அன்பினால் உனக்கு இர
ண்டு பிண்கொடுத்தோம் செவ்வத்தோடு பிறந்து வளர்ந்து அரசு
புரிவார்கள் நீ உனது அரண்மனைக்குப் போவாயென்று திருவுணம்,
பற்றவும் மனமகிழ்ந்து அவ்விடையைப் பெற்றுக்கொண்டு எ-து
ஆல்-அரை (சு.)

வாரகமேவெழுந்தறும். நனுகிலெளியுதலியபெய்மானேயிந்தப்
பாரகமேலுய்வருந்தரிசெனபுஞ்சேய்வரமும்பணித்தவன்பே
தாரகமேயிலுய் தாராய்மலரினனினையேதஞ்சமுற்றது
காரகமேயிரங்கியெனத்துதித்தவன்மாளிகைக்குவந்தேதனின்தா
(செல்விக)

(இ-பொ-ணு).

திருவாதவூரத்தாக அழகிய இராவுத்தனாடு குதினாமேல் எ
ழுத்தருளியவந்து பாண்டியனுக்கு குதியாயளித்த பெருமானே
இத்தப்பூயிபின்னண்ணே நாயேன் உய்யும்மடிக்கு தரிசனமும் குழ
ந்தைவாரமும் கொடுத்தருளிய பேரன்பே எளிமைக்கு எப்போது
ம் உனது இருதாமனாமலர்ப்பாதங்களை துணையன் தி வேறு உதவி
யிலை ஆனதால் உனது லுன்னமானது இரங்கி முழுதும் சாத்தருள
வேண்டுமூத்தரசு குலப்பெருமானே என்று மேலுமேலும் துதித்து
தனது அழகிய மாளிகைக்குவந்து சேர்த்து மனமகிழ்த்து வாழ்த்து
வருகின்றாள் எ-று (அ)

முன்னவனுவிசித்தவருட்டவநிலவ்வந்தரத்தின்மதமொய்யிலேறு
மன்னவனுபகருவாய்ப்பயந்தமூனைவளாவிப்பர்மணியில்வெண்
நின்னவனுமெனப்புசுதஞ்சடுவயனம் போதலுமிச்சிறுவனுக்குப்
பின்னவனுயொருமுனைபயப்பெற்றினிதாய்வளர்த்தினைவன்பிரிய
மாயால்

(இ-பொ-ணு).

மூத்தரசு குலப்பெருமானானவர் திருவாய்மலர்தேருளிய மடிக்கு
தவறாமல் மதயானையின்பித்திரி புவனியவாசினர் சங்கரவேலுப்
பாண்டியனது நாயகியாகிய சீரம்மேளானவன் அந்த வருடத்தி
லேயே கருப்பவதியாகி ஒரு மகவைப்பெற்று ஆயர் வீட்டிலே
வெண்ணெய் நின்ற வளந்த கோபாகிருட்டிணனாவென்ற
யாவரும் புசுமும்படி இக்குழந்தையானது அருமையாக வளர்த்து
வருகின்றாளாம் மூத்தலவயது ஆனவுடனே இவனுக்குச்சகோதர

௨௪ இவனது தாயானவன் பின்னும் ஒரு மகனையும் பெற்றெடுத்த இந்த இரண்டு பிள்ளைகளையும் வளர்த்து வருகின்றபோது அரசனானவன் இந்தப் பிள்ளைகளைப்பார்த்து மனமெழுந்து எழுதுவது-அரசு (க)

சங்கரலிங்கசெவியிராமணியனெனவிருப்போரளித்தவேந்தன் மங்களமாய்ப்புள்ளியிங்கவைத்தன்னவருமெக்கலையும்வளமாய்க்கருகு னாங்கரனார்க்குணையினையுதலித்தையிலுமிவரதிகமெனைச் சங்கரவேல்ப்பாண்டியமன்னமுதமெனச்செவிகொடுத்துச்சால்வாய் வாழெல்

(இ-பொ-ரை).

முத்த குழந்தைக்கு சிவசங்கரலிங்கப்பாண்டியன் என்றும் இராம குழந்தைக்கு சிவசுப்பிரமணியப்பாண்டியனென்றும் தந்தையானவன் காமதேவமிட்டு பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கவைத்தான் இந்தக் குழந்தைகளும் விவாகமூர்த்தியினது இருபையால் சகல கல்வி களையும் பழுதறக்கற்று ஆயுதப்பரிட்சைகளிலும் தேர்ந்தவர்கள் என்று யாவரும் வியந்துகாக்கும்படி சிறத்தார்கள் தந்தையாகிய சங்கரவேலுப்பாண்டியனானவன் அந்தப்புத்தான் செய்தியை அரு தம்போல தனது இருசெவியிலுங்கேட்டு மிகுந்த பேரானந்தத்தோடும் காழ்ந்த வருநெகளில் இ-று (ங)

அன்றாளைத்தரிசித்தவானதிபனற்பதலியடைந்தபின்னர் மன்னமணிக்குமாரிலிரொட்டாயுவானமூன் னோன்றனைக்குவாகாய்க் குன்றமெனத்திரண்டயுயத்தரசரமைச்சருமாணக்குறித்தப்போற் றித் துன் திசலவினவாசப்பட்டமணிர்தெவருமிருசமாய்வாழ்ந்தார்

(இ-பொ-ரை).

சங்கரவேலுப்பாண்டியனானவன் முன் குழந்தைவாம்பெறும் போது முத்தாசுருப்பெருமானைக் கண்ணாக்கண்டு தரிசித்தான்

ககச

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

ஹையினால் இவ்வுலகத்து வாழ்வை வெறுத்து நல்ல பதவியைப்
பெற்றுக் கயிலாயத்தை அடைந்தான் பின்பு மலையைப்போலும்
திரண்ட தோள்களையுடைய மன்னர்களும் மந்திரிகளும் மற்றும்
பெரியோர்களுங்கூட மூத்தரசருலப்பெருமானே நீ திருவாய் செய்
வாய்க்கவேன்று துதித்து வாசனையணிந்த மகப்பையுடைய இராச
குமாரர்களிருவர்களில்மூத்தருமாருளிய சிவசங்கரலிங்கப்பாண்டி
யனுக்கு இளவரசுப்பட்டந்தரித்து யாவரும் மனமெடுத்து மிகுந்த
சகத்தோடும் வாழ்ந்துவந்தார்கள் என்று (மக)

கோவினற் பணிதனைக்கொண்டு செய்தவோர்
மாவயிரவனுமெம்மானில் லேகினான்
பூவின்னவன் திருப்புரல்வன்வந்தான்
மேவியப்பணிதனை வினந்தச்செய்தானால்.

(இ-பொ-ணா).

மூத்தரசருலப்பெருமானது திருவாலயத்திலே நல்லபணிவி
டைகளைச்செய்து வந்த அன்புளைய வயிரவன் செட்டியானவன்
நல்லபதவியைப்பெற்ற எந்தையாகிய சிவபெருமானது கயிலாயத்
திற்குச்சென்றான் பின்பு அவனது புத்திரனாகிய மூத்தசாமி செட்
டியானவன் அந்த என்மைமைய ஆராய்ந்து தந்தை செய்துவந்த பணி
விடையை மனவிருப்பத்தோடு தானே செய்து வந்தான். என்று
ஆல்-அகச (மஉ)

அப்பணி செயுமொருவன் பனன்னான்
செய்பதமடைந்தான் செய்தமாதவும்
பின்பணிசெய்ததும் பெயரிங்காரோன
வைம்பெயர் நாடினாரவாரோனில்

(இ-பொ-ணா).

அழகிய பணிவிடை செய்தவராகின்ற மூத்தசாமி செட்டி
யானவன் செய்த தவத்தினாலே சிறிது காலம் குறைவன்றிப்பார்த்

மகவளித்தசுருக்கம்.

ககரு

துவந்து இவனும் கல்லை பதவிமடைந்தான். பின்பு இந்த ஆணைத்
திற்குப்பணிவிடைசெய்யத்தக்கவர் பாவசென்று ஐந்து பெயர்கள்
கூடி யோசிக்கலாயினர். அவர்கள் யார் யார் எனில் என்று (10க)

பார்பெறுக்கோவிலுபட்டி மாலிங்க
மேம்பெறு மங்கலத்திராமன் செட்டியா
மார்பெறுமாலிடையார் புரத்திலா
ரோர்மதன் வாழுவந்தானேடின்னுமால்.

(இ-பொ-ணா).

பூமியின் கண்ணே மதிக்கப்பெற்ற கோவிலுபட்டி மாலிங்க
ம் செட்டி திருமங்கலம் இராமன் செட்டி பெருமையுடைய ஆவ
டையார் புரம் வாழுவந்தான் செட்டி இவர்களுடே இன்னும் ஆக்-
அகை (10ச)

அந்திருச்சுழியின் முத்தரசன் சென்னமூர்க்
கந்தமாவிரவனாவர் கலந்துதன்
சொந்த காராயணன் சுதனைசேயித்த
வுந்திறனுடன் புரிந்து வந்துவந்தனான்.

(இ-பொ-ணா).

அழகிய திருச்சுழி முத்தரசன் செட்டி சென்னமூட்டி வயிர்
வன் செட்டி என்று பெயர் விளங்கிய இவர்கள் ஐந்து பெயர்களும்
கருதி முன்முத்தியடைந்த வயிரவன் செட்டியின் தமையனாகிய
காராயணன் செட்டியின் குமாரன் சுருப்பன் செட்டியை நியமித்
தார்கள். அவர்கள் மொழியையே சின்மையாகக்கொண்டு மேன்
மைபான பணிவிடை செய்து வந்தான் என்று ஆல்-அகை (10இ)

ககக்

விட்டிவாபுரத்தலைப்புரானம்.

சங்கரவேலிதைநன்குச்சீர்மக
விங்களித்தநைதையியம்பிடுமெனிக்
கங்கையுங்கேக்கைநாகமும்புனைந்தமா
சங்கரன்யுணையின்சரிதைகூறுவாம்

(இ-பொ-கா).

மன்னாபுரத்திற்கு அதிவதியாயிவ சங்கரவேலுப்பாண்டியனுக்
கு மகவனித்த சரிதையை இதுவகையும் சொன்னேம். இனிமேல்
கங்கையையும், கொன்றையையும், சப்பந்தையும் புனைந்த சிவ
பெருமானது யுணை மகத்துவத்தையும் சிறிது சொல்லுவோம்
ஏ-று (மக)

சங்கரவேலுப்பாண்டியனுக்கு மகவனித்த சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவீருத்தம் கா அங்க.

(:-0-:-)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவபூணைச்சருக்கம்.

:-0:-

பொருப்பினிற் கெந்த கயிலையென்மாக்கபோற்ற மாநயையுரித்தி
றைந்தாக். பருப்பநிக் குரித்தோடு ருத்தினானைத்த பன்னினைத்
ப்பசருவமேலோ. குருப்பமாய்ச்செயும் யுணையிற் றிவபூணையுநி
மீதனைப் பிடித்துவகின். விருப்பமாய்ப்புரினோர்க்கெப்பவக்தனை
யும் விவக்மொ பதவியைத்தருமாள்.

(இ-பொ-கா).

கிரிக்குக்குள்ளே சிறப்புற்றோன்மிய கயிலாம கிரிபிங்கண்ணே
பாமானந்தமாபெழுந்தருளியிருத்த பிரமதேவனும் திருமாலும் சின்

மறுதிக்க அன்போடுங்கருணைபுரிந்தபாவற்றையும் புர்த்தவாரின்
நடையவன் சேட்க சிவபெருமானாவர் மனமகிழ்ந்த திருவாய்
மலர்த்தருளிய புண்ணிய சரிகையைச் சிறிது சொல்லுவோம். அதா
வது அறிவுடைபோர்கள் செய்யாதின்ற யிருந்த பூகைகளுக்கெ
ல்லாம் கண்ணையாது இடபூகையே இதைக்கைக்கொண்டு ம
னவிருப்பத்தோடும் செய்பவர்களுக்கு வல்விதமான கொடிய பா
வங்களையும் லிங்கி மேலான் பதவியைக்கொடுக்கும் எ-ற-ஆல்-
அகை (௭)

தினாதரும் பாவைச்செழும்படியதனிற் செனித்தவராயுமதிர்வா
ய்] னோதருமுனையே தலைவழிவாயுண்ணற்காத்நேரெடுமெய்பொருந்த
வினாதருமலராற் பகப்பதி பூகைவினைத்தருள் பெறிவான்விபாற்ற
மனாதரும் பதத்தினண்ணுவார் கொடியமறலியும் வெருண்டு ப
ணியவால்

(இ-பொ-கை).

அலைகையுடைய கடல் சூழ்ந்த பூமியின்கண்ணே மானிடர
கப்பிறந்தவர்கள் வயசு முதிர்ந்து னோத்தப்போருமுன்னமே தலை
யானது வணக்கவுழ்கண்ணானது கண்டு களிக்கவும் வாயானது
வாழ்த்தவும் கரமானது அஞ்சலிசெய்யவும் உடலானது பொருந்த
வும் வர்சனையுடைய மலர்களால் சிவார்ச்சனைசெய்து கிருபையைப்
பெறவார்களாகில் கொடிய உற்றவனும் தாரகின்று அஞ்சி வணக்
கும்படி தென்பெருமானது அழகிய தாமரைமலர்ப்பரத்தோடு சேர்
ந்த வாழ்வாழிகள் எ-ற-ஆல்-அகை (௮)

குருமுறைமண்ணீர் மணற்றிருநீறாகும்புமா பீடுகைசேர்
திருமுறைவில்லங்கடுக்கை சாணாநீர் சித்திரங்குசைதனிற்பூகை
திருமுறையோடு மெல்லுமுவேகை விசய்வது கலமிதையாராய்ச்
தொகுமுறைவேனும் புரிந்திலார்கொடியவழுவில் கிழ்த்தருங்குவ
கால்

ககஅ

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்.

(இ-பொ-ண).

குருவினிடம் பெற்ற முறைமையைக்கொண்டுமண், லம், மணல், திருநீறு, பூணகலகம், யொற்பீடம், எழுத்த, புத்தகம், வீல்வம், கொணை இவைகளில் ஏதாவதும் பாமசிவத்தை ஆவாகனம் பண்ணி உடோறுந்தவருது மூன்றுகூணையும் அழகிய முறையோடும் பூசிப்பது கன்மை இதை மனத்தின்னாராய்ந்து ஒரு கோணவாகிலும் பூசியாதவர்கள் கொடிய நரகத்திலே விழுந்து அழந்துவார்கள் எ-ற-ஆல்-அகை.

(க)

பூசியபுரியான் பூசிப்பது குணபம்புலையனின் கஷ்டமீதன்றி உவனிக் காத்திற்புகி கோவடைந்து நரகினில் வீழ்வனேறினுமாகாவினிறகாகக் கறைபோலக்கருமினியேயிடாமியுபிசவாய்ப்பிகுததுன்னுக்குவரிழியாய் வினைந்தயோனிகடொறும் பிறந்தால்

(இ-பொ-ண).

பூசையிலாவதன் புகிக்குப்பட்ட போசனமானது பினமும் புலையனுடைய கஷ்டமுமாகும். இதவன்றி முகவில எமன்னைக்குள் அசுப்பட்டு பிடுகத வருத்தங்கையைடைந்து கொடிய நரகத்திலு வீழுவான். ஒருக்கால் விமோசன காலமுண்டுகிப்பிறவிக்கையிலேறித் தேகமெடுத்தானாயினும் தாக்கையைப்போலக் கருகிறமுடையவனாய் விவாதினும் பிசாசுமும் துன்பமும் வறுமையும் குழந்த இழிவாயுன்ன பல யோனிகள் தோறும் பிறந்து வருத்தவான் எ-ற-ஆல்-அகை.

(ச)

கன்மையாந்திரயோதசினிற் பூசை நடத்திழற் பூசா கோமாயினதருத்தாசையாயியைபிதைத்த மிகுபவமாவயக்காலும் புன்கணற்புரிந்த செம்பொருளாரமும் பொய்புகன்றது மததனைப்புகித்த] தினமையுமகலமுனவரும் புததத்தேவராயுலணியில் வாழ்வார்.

சிவபூஜைச்சுருக்கம்.

கக்க

(இ-பொ-ரை).

தன்மையாயுள்ள பிரதோடகாலத்தில் சிவபெருமானைப்பூசித் தால் பிராமணர்களையும், பகுவையும், குதிரைகளையும், ஸ்திரீகளையும், கருவையும், தகூப்பனையும், தாயையும் கொன்ற பாவங்களும் சென்மாரந்தரங்களிற் செய்த சிவாயப்பொருட்களவினாலும் செம் பொருட்களவினாலும் பொய்சென்னதனவருண்டான பாதகங்களும் நீங்கித்தவத்திற்சிறந்த முனிவர் குழாங்களும் புகழ்ச்சக்கதாகத்தேவலோகத்தின் கண்ணே தேவராய வாழ்வார் என்று. (இ)

இப்பதிசூழ்ந்திதிதனிந் பாரதேனெண்ணெய் செய்யிர் சிறைவேழி மொப்பிய கானிகங்குளிரின் நீருககைப்பிராணிதரீரான் முப்பாமெரித்தோன் தனக்கபிஷேக னுறைமொடும் புரிபவனெந் செய்முமாய்ச்சாரூபந்தனையடைந்து சிறப்பொடும்வாமுவர் மனனே.

(இ-பொ-ரை);

இப்பதிசூழ்ந்திதிதனிய திரயோதனியில் பால் தேன் ஏன் செய் தயிர் இரச சிறைந்த கரும்பு வாசனையுடைய சந்தனம் குளிரந்த இளநீர் தித்திப்பாயுள்ள பாயாசங்கள் சந்தனம் ஆவ இவைனால் அபிஷேகம் செய்து சிவபெருமானைப்பூசித்தால் சேகிராத்திக் செவ்வையான சாரூபபதவியையடைந்து சிறப்புற்ற வாழ்வான் என்று-மனனே-அகை. (சு)

அட்டமியமரபுக்கமெட்டயினமா வினாசமதாலாட்டித் [ன் தியமாய்ச்சிவலோகத்தினைப்பெறுவன்றேனு வின் தயிரின்மாலாவ கட்டிழந்தவனாவன்றேனிற கலையினனாவன்மரிற்றிற் புட்டநீர் வருணனாவன் நீர்புரத்திவோமுவனாவ

(இ-பொ-ரை).

அமாடட்சத்த அஷ்டமித்திதியில் புகவியெய்யினால் சிவபெ

ருமானுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் உறுதியாகச் சிவனாகத்தை அடைந்து வாழ்வான் பசுவின் தயிரினால் அபிஷேகஞ்செய்தால் அக்கினிதேவனுவான் தனக்குத்தானே ஒப்பாபிவ திருநீற்றினால் அபிஷேகஞ்செய்தால் சந்திரனுவான் கிணர்த்தஜலத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்தால் வருணனுவான் இந்தத்திதியில் ஆதிவாரங்கடியாளில் கல்ல இவரீரால் அபிஷேகஞ்செய்தால் தேவேந்திர பாவியைப்பெற்று வாழ்வான் எ-று ஆல்-அகச (ஏ)

ஆவினெய்தேனெட்டியிலமிக்காலுமஞ்சதூர்த்தசிதனிநாட்டின் மாவடையோனோடொன்றவாம் தெளித்த மஞ்சனத்தாற்கையால் வைத்த பூவண்பூவாற்புகலுமக்திரத்தாற்புனிதனாய்ச்சனைபுரிவோருவலாபிச்சம்பூருவத்தேகாதியினந்துருக்கிய ரெய்யால்

(இ-பொ-னா)

அழகிய சதூர்த்ததியில் பசுவினெய்யினாலும் தேனினாலும் என் செய்யினாலும் கருப்பஞ்சாற்றினாலும் சிவபெருமானுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தால் சாயுச்சியபதவிடைவான் அல்லாமலும் வகுத்தெடுத்த திருமஞ்சனத்தினாலும் தன்கையால் வைத்தன்ன நடவனத்திவெடுத்த புஸ்பங்களினாலும் செபிக்கின்ற மூலமந்திரத்தினாலும் இடைவிடாமல் நான்தோறும் புரிசுத்தஞ்சிச் சிவபூசைசெய்கின்ற ஒருவன் ஆசையோடும் கார்த்திகை மாதத்தில் பூர்வபட்சத்த ஏகாதசித்ததியில் அப்போதுருக்கிய பசுவினெய்யால் எ-று (அ)

பக்கனுக்கன்புறாட்டி லோர் கோழி மன்னியரோடருந்தயிற் புக்குவான் தன்வெள்ளெருக்கிலோர் பூவைப்புனைபின்மாயொன்ப தின்செஞ்சு மிக்கவேதியருக்கினித்ததற்கீடாமேல்செத்தி மதொன்றற்கொன் ரொக்கு நீரலசிலில்லமத்தந்துபைபுகுசைவன்
 னிகாயுருவி

(இ-பொ-ரை).

சிவபெருமானுக்கு அன்போடும் அபிஷேகம்செய்தால் கோடி
மலை முறைகளிலுள்ள உறவினரோடும் கயிலாயத்திற்பொருந்திவா
ழ்வான் தன்னுலீபயிர்செய்த ஒரு வெள்ளெருக்கம்பூவைத்தரித்திப்
பூசித்தால் பதின்மூன்றுசு சுவர்ணத்தை அந்தணர்களுக்குத்தானஞ்
செய்ததற்குச்சுமான்மாரும் அல்லாமலும் அலரி வில்வம் கருவூழ்
தம் தும்பை தருப்பை வன்னி நாயுருவி ஆகிய இவைகளைத்தரித்
தப் பூசித்தால் ஒன்றுக்கொன்று ஆயிரம் பங்கதிகமாகும். எ-று (க)

அல்லியினலாயிரமதிலலங்கலமைத்தான்முடி யினிற்குடி
னல்லனாய்ப்பெறுவன் பாகநிமத்தை கெவிராவேணியிற்சாத்திற்
செல்லனாய்ச்சிவலோகத்தினிற்சேர்வன் திருக்காமஞ்சரித்தகடா
லல்லல்போம் பதினான்காந்தியதனிவருச்சனை செயிற்பதஞ்சேர்
வன்-எ-று

(இ-பொ-ரை).

ஆயிரங்கரு செய்தல் புஷ்பங்களால் மாலை தொடுத்துச்சிவபெ
ருமானுக்குச் சாத்தினால் கல்ல பாகநிமத்தைவான் அல்லாமலும் அர்
த்தராத்திரியில் கருவூழ்மத்தம் புஷ்பத்தைச் சாத்தினால் சிவலோகத்
திற்பொருந்தி வாழ்வான் அதுவுமல்லாமல் சதுர்த்திரியில் அழகிய
நாயுருவியின் பத்திரத்தைச்சாத்திப்பூடுத்தல் சிவபெருமானது தி
ருவடிகளிற்பொருத்துவான் எ-று (ஃ)

குங்குலு செய்யுங்கட்டி. நற்றீபங்கொடுத்தொருமதிபணிக் தேத்திற்
றுக்கமாஞ்சாலோகம் பெறுவனெய்ச்சுடரிடி. ந்பாகநியடைவன்
இங்கினம்பகுத்துச் சொலவெனிலெனில்லெம்பெருமான் செய
லிதைப்] பொங்கையுணர்ந்தம் பூஜைகள் புரிவோர் புகழொடுமர
னடிசேர்வார்.

(இ-பொ-ரை).

குஞ்சுவியமும் செய்யும்கலந்து ஒருமாத பரிவந்தம் சிவபெரு
மானுக்குத் தூபத்திருப்பணி செய்தால் சாலோகபதவியைப் பெ
றுவான் அல்லாமலும் பசுவின்னையினால் வினக்குவைத்தால் நல்
ல பாகதியடைவான் இதுவன்றிச் சிவபெருமானது செயல்களை
இன்னமும் விவரித்துச் சொல்லுவோமென்னில் எளிதில் அடங்க
க்கூடியதல்ல ஆதலால் இதை ஆராய்ந்து சிவபூசைசெய்பவர்கள்
சிவபெருமானது திருவடிகளிற் சேர்ந்து வாழ்வார்கள் எ-று (யக)

கேறு.

பாவலனெம்பாணவமருப்போதலங்கலெனச் சூடிப்பாலித்தானு
மாவலனெம்முத்தாசருலப்பெருமான் மகிமையிது மங்கைபாசன்
கோவினதிக்கரையவைமாபுனிதமடமீது மிகுருணமாய்க்குறு
மாவலசைவருமினிதாயுணர்ப்பவருமானடிக்கீழ்வாழ்வர்மன்னே

(இ-பொ-ரை).

பாவலனாகியவான் பாடிய இச்சரிதையை வாசனையுடையமாலையாகச்
சூடிக்காத்தருளானிற்ற முத்தாசருலப்பெருமானது சரிதமாகிய இ
தை அப்பரமசிவனெழுந்தருளியிருக்கும் ஆலயத்திலும் நதிக்கரை
யிலும் சிறைந்த கூட்டங்களிலும் பரிசுத்தமான திருமடமுதலான
இடங்களிலும் சேர்ந்து விருப்பத்துடன் கேட்பவர்களும் இனிதா
சச்சொல்கோர்களும் பாபவினைகளினின்று நீங்கி அப்பெருமான
து திருவடித்தாமனையை அடைந்து வாழ்த்திருப்பாரீர்து எ-று. மன்
னே-அசை

(யஉ)

மாரிகுறைவறப்பொழிக மீது நாயிர்க்கின்பம் பொலிகமறையுண்டா
க] வாரிபுனைமண்ணிறைவந்தோனோங்கப்பெரியோரும் வாழ்கவ
ன்பாய்ச்] சீரிலதிமுத்தாசருலப்பெருமான் பதம்பணியுந்திணைகள்
மல்க] வாரியை நாயகன் பூசைசிறக்கவானடியார்கடழைக்கவன்றே

சிவபூஜைச்சுருக்கம்

உளந.

(இ-பொ-ணா).

மழையானது மாதமும்மாரி பெய்க ஆன்மாக்களுக்கெல்லா
ஞ் சுகம்பெருக நான்கு வேதங்களுமோங்க பூமியின் கண்ணே
நீதியோடும் அரசியற்றும் அரசர்களுது செங்கோல் முறைமை மே
லுமேலும் விருத்தியாக பெரியோர்கள் யாவரும் வாழ்ந்திருக்க மு
த்தரசுலப்பெருமானது திருவடிகளை வணங்காகின்ற குலங்களை
ல்லாம் பெருக சிவபூசையானது சிறந்து விளங்க ஆலயத்தைச்சீர்தி
ருத்தஞ்செய்கின்ற அடியார்களும் நன்றாய் வாழ்ந்திருக்கக்கடவர்க
ள எ-று (மக)

சிவபூஜைச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ சிறப்புப்பலாயிரம் உன்படசுருக்கம் டிச-க்கு

+திருவிருத்தம் ஈளகயச+

விட்டிலாபுரத்தலப்புராணம்

விட்டிலாபுரம்

விநாயகர்பதிகம்.

காப்பு.

பதிகம் விதித்துப் பரவுங் கண்பதிமேற்
பதிகம் விதித்துப் பரவவே—மதமொய்
சிரத்தானடையோதி சித்திமிகவேயருளும்
சீர்த்தானடி வணங்குவாம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

பந்தமணி வரத்தினங்களைநீழ்த்திப்
பளீர்புளீரெனு மகுடமும்
பால்போல வெண்ணீறும் நெற்றிவிற்பிலதமும்
பரிவொழுகு கருணைவிழியு

சொந்தமணி மறைதந்த சிந்தரப்பவனவாய்ச்
 சோதியிருகுண்டலமுகத்
 துங்கமும் கோமொரு பாரதம் வரைந்துவனர்
 தும்பிக்கையின் பெருமையுந்
 கந்தமணிமார்பின் முன்னாலுமரை நாலுய்கு
 கனகவத்திரமூலவர்கள்
 கமகமென வீசுயிருபாத தண்டைக்கொணர்
 கலகலென சரசரெனவே
 வந்தமணியே கந்திமைந்தனே சந்ததமும்
 வரதனையுனை நம்பினேன்
 வட்டிலை புக்குமொரு விட்டிலா புரமுறையு
 மாமணியே ஞானபரமே

(க)

பாடிப் படிக்கவறியேன் கலைகள் கற்றிலேன்
 பகருவதையுந் கேட்டிலேன்
 பத்தியுடனின் பதம் வணங்குமுறை வறிகிலேன்
 பவமின்னதென வறிகிலேன்
 காடிப்புரக்குமெய் வறிகிலேன் தருமமொரு
 காளும்புரிந்தறிகிலேன்
 கம்பனடியாருக்கு மடியார்க்கு மடியார்க
 ணற்பணியையுந் தேடினேன்
 ஒடிப்பிழைக்கும்வகை யேதுமறியேனெனக்
 குதவுபவராருமறியேன்
 உத்தமமகத்துவ மிகுத்தகன சித்தமுன
 ருத்திவையளித்தமுத்தே
 வாடித்தியங்கு மடி யேனுக்கு வகைபுகழும்
 வரதனையுனை நம்பினேன்
 வட்டிலை புக்குமொரு விட்டிலா புரமுறையு
 மாமணியே ஞானபரமே

(உ)

மண்ணார்கள் விண்சார்கள் மாரிஷிகள் கின்னார்கள்
 மகபதி குபேரனந்தி
 மதிபாணு கதிவாயு வராராணன் சுருதி
 மஸூவாளி சிவையோடினம்
 எண்ணிலோ யாவர்க்குமொரு தந்தையாகியென்
 கெங்கும் புரங்குமுதலே
 யீசனிறை காகிலுபதேசமது பேசியவோ
 ரின்பமே பெங்க டேவே
 பண்ணவர்கின் சிறைகொண்ட தின்னசுரர் குடிமுடி
 படிபென வெடிக்க கொடியிற்
 படவொருவேல் மடமடென விடமுடிசன் கடகடென
 படியுருள வடல்செய் சுப்பிர
 மண்ணியவேளெண்ணியவோர் கன்னிமுனமறுகான
 வரதனையுனை நம்பினேன்
 வட்டல்லை புகழுமொரு விட்டிலா புரமுறையு
 மாமணியே ஞானபரமே

(௩)

அலைசுவற மலைபொடிய நிலநெரிய புழுதியெழ
 வசிமன்றியவரர்வெருவடிவ
 யரிபரிகள் கரிகபடை ணிரைஞ்ஞாயா யெக்கெங்கு
 மசிதனுவேல் சமுதாடுசீர்
 பல்கருவி விடுவிடென ரண்பேரி மடமடென
 பணிலமது பம்பம்மெனப்
 படிபெகன் வெருளியிக தகதகென விழியெரிய
 படபடென மீசையாடச்
 சலசலெனவேதிட்டி கைகொட்டி தோன் தட்டி
 சம்சம்மெனக்கிட்டியேழி
 சந்தாருஞ்செய்வந்த மாசிங்க ரங்குணன்
 றசமுடிகள் சிதறவென்றே

விட்டிலாபுரம்

மலர்மகனை மருவியருள் வலவனரு மருகனே
வரதனே யுனை நம்பினேன்
வட்டநிலை புகழுமொரு விட்டிலா புரமுறையு
மாமணியே ஞானபரமே.

(ச)

நில்லாத காய்கிதை யெல்லுமே பேணுகலை
நிலையிலொரு பிரபிடம்போய்
நின்றமுனை மஞ்சிராவருஞ் சொல்பணியுஞ்செய்தே
சிதிபெறுகு முன்னகரிடஞ்
சொல்லாத சொற்களெல்லாங் கேட்டிமிழையைச்
சுமப்பதுவு மொருகடமையோ
தொல்லுகி லெனவறுமை சொல்லவுங் கூடுமோ
தாய்மனே வென்றாகும் பொன்
இல்லாத குறையந்தோ வதஞல்மயங்கியா
னிப்பாடு படமுடியுமோ
எல்லாமிந்த மருனாததென தருமமோ
வேழமேலென வருமமோ
வல்லோனு நீ கருணையுள்ளோனுநீசால
வரதனே யுனை நம்பினேன்
வட்டநிலை புகழுமொரு விட்டிலா புரமுறையு
மாமணியே ஞானபரமே

(ரு)

எல்லாம் படைத்தவன் யெல்லாம் புரப்பவன்
யெல்லா மழிப்பவனு நீ
என்பத்துணைக்கு தூரூயிரத் தேற்றங்க
ளெவ்வுயிரும் விழியொழியு நீ
பொல்லாத வம்புனிஷ வன்பனென மானிலம்
புகலவைத் தாள்பட்டினு நீ
பொங்குமிகுலேதங்க வறியுமொரு புத்தியைப்
பூராய்க் கெடுப்பவனு நீ

இல்லாதிரப்பினை யரசனாக்கிடவு நீ
 பிரத்தண்ணவைப்பவனு நீ
 எந்தையெயுந்தனல விந்தைகளை யம்மம்மா
 வேழையான் சொல்லவெளிதோ
 வல்லோனெனும் பெயருனக்கன்றி யார்க்குனசொல்
 வாதனே யுனை நம்பினேன்
 வட்டநிலை புகழுமொரு விட்டிலா புரமுறையு
 மாமணியே ஞானபரமே

(சு)

மானிலத்தன்னிலே மெய்யான தெய்வ நீ
 மற்றுமொரு தெய்வமுண்டே
 மாஞ்ஞையாங்க உராதவன்பிணிகள்
 மற்றுமுன வறுமையோடுஞ்
 குணியம் பேய்பில்லி வஞ்சனை யேவுதல்
 தொலையாத மாகருமமுஞ்
 சூழ்புலியில் வருபகையு மென்னாளுமெதிரியாய்த்
 தோன்று சத்திராதிவா துத்
 தானேபரந்தோடுமே யிவைவெலாமுனது
 தான்பணியு மன்பருக்குத்
 தவருத கல்வியுந் குறைவாத செல்வமுந்
 தந்தானு மென்னய்யனே
 வானவர்கன்பாவு முருகோன்மகிழ் சகோதரா
 வாதனே யுனை நம்பினேன்
 வட்டநிலை புகழுமொரு விட்டிலா புரமுறையு
 மாமணியே ஞானபரமே

(சு)

கூழ்க்குலாவீ வினையாடி பொருள்சுவம்மாநர்
 கொடியவலையிற் சிக்கியே
 கூசாது பொய்யெடு விணருறவே தேடி
 குறையான சொற்களேற்றே

வேடிக்கையாகத் திரிந்துண்டு மெய்யடிபை

வேண்டாத பாவியாகி

வீணாளிழப்பதுவு முனதுசெயலையென்றி

வீணையேது பவமேதுகாண்

தேடிப்பிடிக்குமெம தூதர்வருமுன்வந்து

தெரிசுணர் தந்தாளுவாய்

தெரியாத சிறுவனையா நறியாமலேசெய்த

தீவினைகள் கோடியெனினும்

வாடிசைகை சேப்பிழைகள் பெற்றோர் பொறுப்பர்பார்

வாதனே யுனை நம்பினேன்

வட்டசிலை புழுமுொரு விட்டிலா புரமுறையு

மாமணியே ஞான்பரமே

(அ)

எத்தனைவிதஞ் செப்பியுஞ் சித்தமுருகவிலை

யெயித்தனைகோபமேன்

எந்தையே யுன்றந்தை வெந்தையான் மொத்துண்டு

மெங்கெங்குமே யிரந்துண்

டத்தையும் மெத்தக்குடத்தியர்கள் மடிவநீ

தத்தையுந் திருமத்தால்

அடியுண்ட வுணமாம னடையையுங் குறமகனை

யனுசன்வதுவைசெய்தது

முத்துமலையத்துவச னத்தியருள் புத்திரியு

முழுநீலியுனதாயென

முழுதம்புகன்றனோ வாணனு மிதுபொய்வோ

மொழிவாயெனக்கு றிசமே

மத்தகூரிவத்திரனே சித்தமதுவைத்தெனையான்

வாதனே யுனை கம்பினேன்

வட்டசிலை புழுமுொரு விட்டிலா புரமுறையு

மாமணியே ஞான்பரமே

(ஆ)

ஆதியா யண்டபகிரண்டமு நிறைந்துவினை
 யாமுற்புதசொருபா
 அகிலமகி லெனதுகலி யகலமுத மலரவரு
 னாத்நென சுருணவடிவே
 நீதியோ சொல்லியான் வாதியோ வல்லவீது
 நிலையினிற்சொல் சேதியோ
 நீயுமறியாததோ யானுமுறையாததோ
 நெஞ்சமுருகாததேதோ
 சோதியே யேதுமறியாத சிறியேன் சிறிது
 சொல்வதுங் கேட்கவிலையோ
 சந்தனையானுந் தெரிந்ததைக் கத்தினேன்
 சும்மாவிருந்திடாதே
 வாததியேதேகாரு மாதரவு வேறில்லை
 வரதனே யுனை நம்பினேன்
 வட்டசில புகழுமொரு விட்டிலா புரமுறையு
 மாமணியே ஞாநபரமே

(கி)

பதிகம்

மு த் தி த் து..

திருச்சிற்றம்பலம்.

விட்டி லாபுரம்

சுப்பிரமணியக்கடவுள்

பதிகம்.

—(—:0—)—

சீராமணிமகுடமுடியும்வெண்ணீறநீறிலிவததுதலுங்கருணையே
செய்விழியுமாறு முகமுடபவனவாயுமிருசெவியிலொளிர்குழையுமது
வார்—தாராருஜேநைநிகரீராறுபுயமுநதைதருகனபமார்பினூலுந்
சங்கையுள டென்கையினிறந்த வடி வேலும்விபுதருமுளிகரவரு
காடுப—மேராருசாய்ச்சியபதவிதருளினமலரிக்பாதமதிவ்வினங்கும்
மின்சவானதண்டையொடுகிண்கிண்புலம்பெனுகுமிருபாலுநைந்த
மைதியாய்—வாராருமுலைவள்ளி தெழ்வானைமழவலமயிலேநிலரு
முருகனே—வனமினிவவழகின்கும் விட்டி லாபுரமுநையுமாமணியே
ஞானபரமே (க)

வேதாசுரம்பொருளெனப்புவியும் ஷாணுலருமெய்யாய்வினங்கு முதலே—மிக்கநரத்தேவர் தவரொக்கவடிபணியமனமேவிவருமெவ்வயிளையுஞ்—சேதாரமன் றிப்புரத்துவருமகிமையுளசித்தனே பரிசுத்தனே—செங்கைகவடிவேலனே பெங்களனுடலனே தேவியுமையின் பாலனே—ஆதாரமுந்தனிரு பாதாரவிந்தமுதைய்கமீதிருத்தி காணும்—அஞ்சலிசெயுஞ்சிறியன் வன்சிறுமைபோக்கிபெனையாட்கொன்னவிதசமயமே—வாதாமிதப்படுவதேதின்னசீயுணர்மின்மயிலேறிவருமுருகனே—வளமினியவழகிலகுவிட்டிலாபுரமுறைபுமாமணியே ஞானபாமே (உ)

இத்தரணிமீதுற்பவீத்தகான்முதலாகவிதவையுமின்மையான தின்னவிதமென்னவறியா திடரினமுழ்கியினியென் செய்கதென்று னத்தில்—சித்தங்கிலேசமா பெண்ணறதெலாமெண்ணி கெஞ்சமுப்புண்ணுகியே—நீங்காததயரெலாம் நீக்குதற்கானபொருளியெனஉறிந்தமுதலாய்—முத்தையனே யுனதுபொற்கழிநைம்பினேன் முன்னவைத்தன தடிமையை—முழுதும் புரத்தான்வதுன்கடையென்கிறத முறையோடெடுத்துரைத்தேன்—மத்தமுளயானேமுகணுக்கினிய செல்வனே மயிலேறிவரு முருகனே—வளமினியவழகிலகும் விட்டிலாபுரமுறைபுமாமணியே ஞானபாமே (ஈ)

ஒருமாமுகத்திருவில்பெறமாவழிப்பருவவுருமாதர்தருமாயையா லுளமுங்கனைந்தவரின் விசுழுவதனின் முழ்கியானுழலாமலுங்கயவராய்—வருமாந்தரொடுகடியிருமாந்தரவல்லோரை மதியாதுபேசியேபுர்வஞ்செய்துதென்றிசைப்பாலன துணைச்சிக்கிமனமஞ்சியிருவேதனை தருமாநிளையமதில்வீழாமலும்பதவிதருசரவணபக்துகனே தாருகனைவென்மறர்கோனினது செங்கோறழைக்கீவருஞ்செய்ததேவே—மருமலை புனைவன்னி திருமேனிகண்மேனமாலாய்மணந்ததுணையே—வளமினியவழகிலகும்விட்டிலாபுரமுறைபுமாமணியே ஞானபாமே (ஊ)

வாசிபுனைதாரின் மிசைபவமெடுத்தானூறுவயததிற்பாதிநீத்தினா மற்றைம்ப தாண்டிண்மழவொடு பேதைபுலனென மருவியாடித்

திரிந்தே—ஆரிகா விரும்புமடியினது பரிபிணிமூப்போடல்லல்மே
விக்கருமயி—ரதவும்கெளுத்துடனமங் கூனிடொங்கு—சனையயு
ரியதந்தமும்போய்—எரிவகுசண்ணுமூடிப்பீணியொழுகவதிலீமொ
ய்த்திடக்காதுகெட்—டினியமொழிஞழறிக்கெடுத்திதக்கும் பிறவியி
னியானெடுத்திடாதான்—மாரிபுகழ்கருணை பொழியாறுமுக வேன
னேமயிலேறிவருமுருகனே—வனமினியவழிகெளகும்விட்டிலாபுரமு
றையுமாமணியே ஞானபரமே (இ)

அய்யுலியிலும்பொரோ பெம்பியநெடுங்கிசியுளழுகுசிரிபொதினகயாமங்
கன்புடனுறைந்தருள்புரிந்திலுருகும்பமுனியாதியிற் செய்தவத்தாங்
நம்பியுனதரிதானசெம்பொனடியைச் சூடிநற்குருவெனக்குரீயென்
னானே யென்றுருகி காணந்துதித்துவருநன்னையறிந்தன்றுசின்
செம்பவனவாய்திறந்துபதேசமதுசெய்ததிண்மையாலம்புனியுமுன்
சேஷனெனவே பெயர்ப்படைத் தெவருமெய்ச்ச்சிநந்தவருகுகிரு
பையே—வம்புனியும்விம்பமுலைவள்ளிதெய்வானையொடு மயிலேறி
வருமுருகனே—வனமினியவழிகெளகும்விட்டிலாபுரமுறையுமாமணி
யே ஞானபரமே (ஈ)

உறவானசுயபந்துதாய்தந்தைதமக்களோடுந்நமவாசையுங்கொண்
டோதுபுலியீததித்தியவீழ்வைநம்பினேனுண்மைமுறியறிபாமலே
நறவாருமலர்மாலையுனமாப்பனேயன்பர்கன்மனத்தறையீசனே
காதனேயுனதுபதரினையாதமாபாலிகைவெலாநீபொறுத்துப்
பிறவாதபதவியதுதந்தாளுமெங்கன்சிவபெருமானளித்தமுதலே
பெருமாடனக்கினியமருமனெனச்சாரர்கன்பெட்பாயிறைஞ்சிகாளு
ம்—மறவாதுவித்தினிவிருத்தித்ததிக்கவல மயிலேறிவருமுருகனே
வனமினியவழிகெளகும்விட்டிலாபுரமுறையுமாமணியே ஞானபரமே
(எ)

சந்ததமுமறவாதுகிந்தையிலிருத்தியந்திரொடுத்தர்ச்சிக்கினுங்
தக்கதிருவாலையம்புக்கினும்வெண்ணிறநனைநெற்றியிற்புணையினங்
கந்தனெனநாவாதுகிணும்மேலானகையிதையேயெசெப்பினங்

காதாவாங்கினுக்கொடி தானபவமெலாங்காணாமனோடி விடுமே
 எந்தையேவுந்தனிருபா தமனைமறவாத வெண்மைபடுசிறமைகண்டு
 ம—என்னவு முன்னெஞ்சமுருகாததென்னவினியா ருடனெடுத்த
 னைப்பேன்—உந்தருனெனக்குத்தவியுணையன் றிலேறிக்கையிலேறிவ
 ருமுருகனே—வனமினியவழிகில்கும் விட்டி லாபுரமுறையு மாமணி
 யே ஞானபாமே (அ)

நண்ணிலுவெண்ணிலா முடிமன்னரும்புகழ மணிமானிகை கட்டி
 யே—வடகிளைசத்தலவனினெனெவங்களைப்பெற்றுமாகடிமை ஏ
 வல்செய்ய—விண்ணிறைவனியவென்னவகிவமைதயாண்டென்ன
 வீணாளின்பதன் றி—வேறென்ன நன்மையுண்டாராயிலவ்வழி
 ன் வேடிக்கைமாயமன்றோ—தண்ணிலாகணியுமொரு கண்ணுதலி
 ன்மைந்தனேசாவணப்பவாந்தனே—தாசனனுய்யவழிசெய்யுமனம்
 வைத்தெமதுதாதையே சோதிமயமே—வண்ணமுளகன்னிருநான்
 ளிதெய்வானையொடு மயிலேறிவரு முருகனே—வனமினியவழிகில
 கும் விட்டி லாபுரமுறையுமாமணியே ஞானபாமே (க)

இசைதேனுததிகருப்பஞ் சாற்றினுததிரெய்யினுததிரயிருததியு
 றின் ததியுநீன் னிருததிபுலுததிபுலுன்னுமெழுதடையும படைத்துக்
 கசகாதகப்பலுண்டாக்கியே கடலோடி ஈனாயேற வைத்தசெய்
 போற்—கழறுமிக்கொடிய பிறவிக்கடலதேழுக்கடந்துய்வதற்கிதை
 வனென்—றுசிடமொடுதித்த குகனையடிமையானிக்குணர்ந்த மட்
 கிம்முனதபா—லோ தினென் னைவிம னுநீயே விட்டி தெனக்குதவி
 செய்தாலுநீயே—வசுமதியிலுந்தரியபா தமனைதகம்பினேன் மயிலே
 றிவருமுருகனே—வனமினியவழிகில்கும் விட்டி லாபுரமுறையுமாம
 ணியே ஞானபாமே (ஊ)

சுப்பிரமணியக்கடவுள் பதிகம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விட்டி லாபுரம்

முத்துமாலையம்மன்

பதிகம்.

சாய்பு.

மா தனாயிலேயுதித்த மர்னிட்டு வந்ததொரு
வேதனைகளெல்லாம் வினா மே—சீதனொரு
தபையுரியுமென்கன் சிவசங்கனார்மெந்தனென்கன்
தயமுனைக் கைதொழுதக்கால்

தாரணிமுழந்தான்மருடமொளிர் சுட்டி யிருநாடந்தம் விசிறிமுருகு
ஞ்சல்லைக்கொப்பு பில்லாக்கு மூக்குத்திமின்தாவி கரைதனி
னமாலை—சேணிரப்பிளி மதக்கமட்டிக்கொடைசெஞ்சி மிக்கி
வணைகமோ—திரமொட்டியான்கிதொலு சுதண்டையாடகந்திசுழ
கியிரகிலம்விம்ம—வாரணிக்நிலைபிற்புணியணித்தென்குங்குமத
திலையிட்டிழியின்—மாமைபிட்டெங்கணுநிறைந்த செகசோதி
யாய் மான்மியபுமரந்தார்—மாரணிக்நானிடையுறைந்தருளு மன்
னையே மாறன்மகனோளுவாய்—வனமினியவழிவெகும்விட்டிலாபு
ரமுறைபுமாமணியே ஞானவடிவே

(ச)

பூவாகி வெளியாடு ரவியாகி மதியாகி பொற்புவிண்மீனாகியு—பு
யலாகி உழியாகி யனலாகி ளையாகி புதலுமாண் பெண்ணுமாகி
பு—பூவாகி மணமாகி வெவ்வுயிருமாகி பலபொருளாகியருளுமாகிப்
புதலாகி மறைபாகி வெங்கணுந்தானும் புக்குமொருந்தையாகித்
தேவாகியேவரும் பணியுலகையேறிவரு செவனிடையமர்ந்த வெர
ளிலே—திறஞரன்மானவிக்மையவர்கோனும் வாழியிருசெவ்வேனை
யின்றவுமையே—வாடாகிருகப சிந்திராவாய் திறந்தமுடிமாறன்
மகனோளுவாய்—வனமினியவழிவெகும் விட்டிலாபுரமுறைபுமாம
ணியே ஞானவடிவே

(உ)

நீயேவின்ன்குமெய்யான தெய்வம்படி யினினைபன் றி. வேறுமுன்தோ
நின்னடியை வெருகாணின்னந்தவர் கடுன்பக்கணிக்நிய வருப்பவி
லையோ—நாயேயெனது குறைகடரென்றியம்புலத தகசெவிக்
கையவிலையே—தனையெருமெய்க்குனென்னுஞ் சேதிருத்தியரு
டகவுதாய் கடமைபிலையோ—நாயேனையாளுவதுனக்கதிபாரமேக்
கானினிச் சொல்லவென்கேன—ஞாயயிலையோ மாசனுளமுருகைக்
கையோ கவினுனைபெற்றதிலையோ—வாயேயு புரமுஞ்சிறந்தென்கு
மாயாமொறன்மகனோளுவாய்—வனமினியவழிவெகும் விட்டிலாபு
ரமுறைபுமாமணியே ஞானவடிவே

(ஈ)

தஞ்சமெனவஞ்சவி செய்பஞ்சவர்கனெஞ்சிலுறை சஞ்சலமதஞ்சிவ
ஞ்சம் = தலைவனாவக்கொடிய னுன்னத்திலேயினுநரு மிக்கநாரும
முயல் = சஞ்சமலரடி சோவவே தூதுசென்று முறகைத்தையும் வி
கைத்துக் காரிருமரன்றேறாபூரி மெய்தந்தமனைக்கா சினையையா
னைவத்தன் = குஞ்சோமுமரிகரியென்றேனலமிடவன்று கொடியவன்
மீனைவென்றன் = குன்றைறியொரு குடையெனவெடுத்தக் குடத்தி
யர்கள் கொடுக்ககுழையப்பல்லியு = மஞ்சரியணிந்த விசையாடையும்
ணந்த வருமாறங்கையேயு ஞாய = வளமினியவழிசெலும் விட்டி
லாபுரமுறையு மாமணியேனானவடிவே (அ)

மருமலாசெறித்துகழி குழலிசுறமகளிதழித் தலைவனையறித்துமு
ருசு = மாலாசியவ்ளின்டயிருந்தனன் மருப்புடைய மதகரிமுக்க
தடவுளோர் திருமேருமடிவைச்சுமந் தேவரிடத்திலுஞ் செரிவாக
வாங்கியுணைச் = செப்புமவழியிற் கவலைற்றிவன்றித்தனைச் சிற
மையைகற்றம் வல்லான் = திருமகன்களிக்க மிகுதொறுயியலா ம
ருவிதுகாதிருகமால் மாலாசினன் = தேவியேயதனான்தொழு
துகறினேன் சிறுவனையாள்வதற்கு = வருவாயவதுபரமன் மக
ரணையிலுனைமருவிமதழ்போதவர்க்குரைப்பாய் = வளமினியவழிசெ
லும் விட்டிலாபுரமுறையு மாமணியேனானவடிவே (இ)

மாயமென்கென்மனை வென்றவனைப்பகலில் வந்தபுரிவனது த
வறில்பாசு = மடிவனறலில் வீழ்த்தெனச்சபதமிட்டவனு மக்கொ
டியனுக்கிரத்தி = கோமொடுவாழியாற் பகையிருனாக்கி மனரீதியு
தருமன் புகழ் = நின்றமருன்க்கரவு நீங்கிச்சபத்திரதனேரில்வா வி
சயனுக்கோர் = மாயம்புகுஞ்ஞசிலிரவையும் பகலாக்கிமன்சயித்திர
தனுத்தன் = மலெறிசெயித்தவனென்று யதியும்மாள்வான் விசயனைப்
புரத்த = மாயவன்நங்கையே வருகலையயமிது மாறன் மகனேயா
ஞாய = வளமினியவழிசெலும் விட்டிலாபுரமுறையு மாமணியேனா
னவடிவே (ஈ)

ராமேஸ்வரேஸ்வரம் நியந்தரபதேதவிரோகையுட்புத்தமணியே—
 க்ருக்குளென்னெய்போ வெங்கணுந்தானுயிலங்கியருள் கருணைம
 னையே—யாரோனுமுனது செயலறிவரோ சகலமுமறிந்தானுமரி
 யபொருளே—யநகையான் படுதயர்மட்டி மறியாத தெனயாரி
 டமினிச் சொல்லுவேன்—சீரேறுபாத்தமதிமலசேறவே மணிகன்
 செய்துவருகற்றெண்டர்தன்—நினைதயிலிருந்து வினயாடமொருந்
 லியே சேலியேயனுடலியே—வாரோதகனபமுலை முகாண்ணியே பு
 தமுமாறன்மகனே யானுவாய்—வனமினிவழகிலரும் விட்டிலாபுர
 முறைபுமாமணியேஞானவடிவே (எ)

மணிமுடிபுனைந்தரசு திதியொடுபுரிந்த திருமாறன்மகலகொனமு
 னம்—மகமிகவருந்தி வரமருனென கினைத்தருதி மாந்தமிழைத்த
 காலை—அணிமனமிரந்தி ய. னடி தனைவனங்கிவிடைபயிடுகாவே
 முத்துபெற்றே—மவ்வரசனுக்கு மகனாயவதரித்தருமைவாய் வன க்
 ததிடுபொல்காம்—புணியமுடி குடிநல் திக்குவிசயஞ்செய்து யண்ண
 வர்வீழ்ந்தகார்க்கப்—பரமனை மனஞ்செய்தவருகிருந்துவகெகாம்
 ராவித்தவருமின்பமே—வணிகமுனதாவணிகைகவகைகொல்கை
 வெனவருகைவசமயமருள்வாய்—வனமினிவழகிலரும் விட்டிலாபுர
 முறைபு மாமணியேஞானவடிவே (அ)

புயியிற்சென்னமாயிதுவகையும் யானுனதுபொன்னமுையை காடி
 யன்பாய்ப்—பூசிப்ததற்குவழிதெரியாது காணையும்போகிமிரு பாவி
 யாதி—காமினிச்செய்வதென் வென்றெண்ணியேதேனில் கழுவி
 வீழிப்போகவும்—கவினும் கலையிற் படுகயற்போல் நிறுவா கைக்
 குணன்னியபறகையோலவும்--கோமகனிவாதபடைப்போகமழை
 யிலாதபைக்கழிபோலுமகன்னியில்கை—குழவிபோலிடா கானின்
 முகவனாருவதுபோற் கொம்பிலாய் பட்டாகொடிப்பேரல்—வாமி
 யேயுனதடிமைவான் வறகையிற் கித்தி காடினெனெனையானுவா
 ய்—வனமினிவழகிலரும் விட்டிலாபுரமுறைபு மாமணியே ஞான
 வடிவே (க)

உருவினுக்குயிராகியுயிரினுக்குணர்வாகி பொனியினுக்கொளிவாகி
மின்—னுண்மையே நகையிடுகற்பக விருட்சமேயுனது மாமேன
ததாற்—சருகமுழுதித்த உனவறியாது புகவிர்வு சம்பிறப்பினமை
மூப்புச்—சுவமுன் பின்னிதைருகநாணடுமாடு சுகந்தாப கன்
மை நீமையு—மருவிச்சுழுவ மனமயக்க வினைவை நீக்கி மஞ்சாழபத
விதருவாய்—மறவினையுதைத்துரிவ மதனையுமெரித்தருளு மாவா
ஸ்வாச்செருத்தால்—உருவவீராவண்ணை வென்றபுகழ் வாகை
புனைமாறங்கையே யானாய்—உன்னியியவழிவெரும் விட்டவா
புரமுறைபுமாமணியே ஞானகம வே (ய)

முத்துமாலையம்மன் பதிகமுற்றிற்று.

முத்துமாலையம்மன்

அறுபத்துநாவுடி ஆகிரிய விருத்தம்.

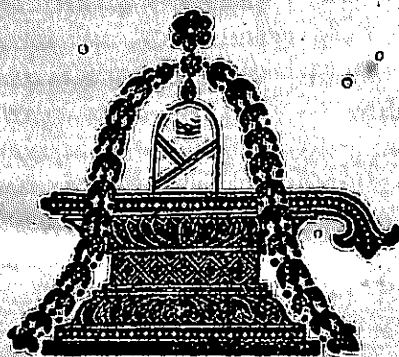
திருமகளிலங்குடலவண்பலகிரிவாயுநீல னலிமதிவான்மும்—நீதல
ர்முதலானார்மாமறைகனெனவையும்விதித்தற்புர்த்து மிகுரு—செ
லவண்ம கயிலையிலிருந்தருள்புரிந்தவருநீருவகமெங்குமோக்கத்—
திருமன்னுடத் தவரனாருகிருந் தாகசெய்வவா கிணையயாளுந்—
தேவேந்திரன்முனிவர்கணநாநரிமையவர்கழர்ளாய்வணங்கிற்றத்
திருமாணமுன்னுமனவுழுவலதமல்கிலசேட்டுஞ்சயசயவெனச்—
தெகமேவநீதியொரு தாக்குந்தபாபரி தீரமுனமனவுதாரி—சோத்தியு
ளசுல்கரியின்குமரி யந்தரிசுதிரிசயிக்குச்சந்தரி—திக்குவிசயஞ்செ
ய்தவீரிசம்மாநிதீருசெம் பொன்மை மன்குமாரி—தேறியகைகாரிய
திகாரிககபூரியொரு தேரில்வருமுத்தமாரி—திருமால்சகோதரிதூ
ந்தரிசிரந்தரியுதிமொடுவழங்கு மாரி—திருமும்வினையேறிவருநா
ரிபாரிமறைதேமாரிபொழியுமாரி—தினமுழுபுகாரிகிகரிக்காதகெ
னரிசெழ்தேகமிகைபுழுரு மாரி—தெய்வங்களுக்குனொருமூலியனு
கலிகலதிரிசுவியன்பப்பாவி—சேல்கமையாளு மொருவேலிவாசனை
மாலிதிசுபுரமெரித்தநீவி—திவ்விய குணசாலிபெழிங் மின்னியனர்

பீலிபைச் சென்னியணியுங்கபாலி—மருமலாணியைணி சுத்திநி
 யாததிவையுமணிபுலுணந்தி—மணியாசனத்திலெயிலோனைநிகர
 மகுடத்திமனமகஞ்சொலுங்குணந்தி—மையனகபாரத்திலிங்கைநிகர
 புருவத்திமாமெயிழைத்தி—மங்காநகோணத்திநிங்காரமுக்குத்
 திமலைவரிசைநனத்தி—கனசத்திநாடுபட்டறம் புரியுமாசெங்
 கைவையற்காத்திமுத்தி—மாகதி சிறத்தி பிரகாசத்திபுலவனத்திவன
 மான ஞானசத்தி—வானாயுத்தி திருநீறணிபாரசத்திவாகைநரும்
 வாகனத்தி—மாறஞ்ஞமாரத்தி பேரின் யிருநீரத்திமருசனையுங்க
 னத்தி—மதுவொழுமுவசனத்திமாசம் பிரதாயத்திவாணியுங்கார
 ணத்தி—மதுகாரத்தலத்தி கயிலாசத்திநிர்சத்திவாய்த்தகனமந்திரத்
 தி—மதுரயிருமடனத்திபரிபூரணத்தி திருமார்பீனிறையணிவடத்தி
 லாசத்திதேவர்பணிபாதத்தியரியரசவரத்திநந்திரத்தி—மதயிருகா
 த்திவினோதத்திகைத்திவினலாசத்திநயிரியத்தி—மாயக்குறத்தி யிரு
 போபெற்றஞாத்திமட்டிலவாரணத்தி—வண்ணபு பூத்திகிரிசனம்
 ருவீரத்திவகலுமேயாவிபத்தி—வாடாமனத்தி வெருழக்காண
 த்திரியன்மனநிலைநயுமாவத்தி—தருமி விவகாமியபிராமியிருதே
 யிவிஷாயியுழசேயிகாமி—சக்கிரியுந் தரகனக்கினியைசுசொ
 லீசக்காதனக்குழுமலுஞ்—சம்புசொகைமபியவாசெம் பொனடியம்
 பரவிசம்பமொடுதாமபுரியத்—தகைமையாடுகுழுமுமென வரு
 திலைகைத்தொட்டிதட்டிகளவரிந்துகட்டித்—தன்னலான் கோழை
 டமுங்கொண்டுநேரின்யிசைதாலிவெருகோபியாகித்—தடதென்ன
 லிடபடிகன்மடமடெனசெரியசெருசையமது பொருகனாத்சு—தட்டி
 டென் மாமொடிபகிடுகிடெனவருக திரசரசெனவநதிலறநா—சகு
 லீகனொதுங்கப் பதங்கனத்திமுடிசங்கப்பித்திலிழை—தா
 னமதுதிடுகிடெனவானமதுமொமொடெனநானைகளுமலிவிடெ
 னவே—தனநனென் விழிநயநியுபளபளென் பொறிகளெழசலசெல
 னவிண்மீனாநிரத்—தமத்தெனமேளங்கடமடமெளனபேரியசன
 குப்பம்பம்மெனத்—தடி பிடிக்கனானேற்ற கடகடென் யிடினையிடி
 சப்பதியிடமனமெனென்சு—சரவேகசரவேகமரிவேகமாகவிடநசகோ
 நசகதேகேடியாந்—தரமாகவாமாகவினாவாகிவ்வென்றதகனெ

யிருவொலையிற்—சூனெய்யெருபீர்த்துப் பிறையிடுத—னைக
டனைச்சுற்றியே—தாக்குமொரு கோக்கமது பராக்கெலையிற் போக
குமிது தக்கதெனநலங்கெஞ்சு—செருமலெநிகரகரென்முடிக்கன்றவி
ருவிசென் டெங்குருகிசொருசொொன்வே—நிறைவுடம்பற்றவெதி
ர் சதிரபடைசெற்றவ்வு தென்றிசைய னின்றுவெருவத்—தோமுறிவ
கொடி முறியகா னமுறிடவுடன் முறிடெரு முறியகா முறியவே—செங்
கைவேல்விடுமங்கைவெங்கென்குமயகின் னுகிசெஞ்சாதங்கன்செய்யத்
தேருகிருகிரென்வரபாருபடாற்புகொன்னதேவர்கோன்ருருருசென்
வே—திருவழிவிழிக்ககிறைபுடையுயிர் பிழைக்கவழி தேடி யேகா
டினாடிச்—செரித்துகரம்வைத்து மரகராயெங்கொற்செல்லாதுசெல்
லாசென்ச்—செய்ப்பியேசப்பினேன்சப்பினேமென நோட தெரியாது
வந்தோமென்ச்—செய்யைமயர்மமயமவந்தனம்வந்தவஞ்சிநீயோகா
லிரிவிடென்வே—திக்குதிக்காய்மனதுபகருபக்கென னத்திரும்பித்தி
ரும்பினோக்கெச்—சிக்கேனா ன்கெதிரினிநிழிக் கொன்ககாரிதிக்குமூக்
காகலோடச்—செக்காவாபுற்றெக்கென்சொரித்தேநின் துசெங்காள்
கொட்டிமேலாப்த்—நீர்விசயம்பெற்றதைத் தெரிந்ததன்வந்ததிதுல்
புரியவன்றுவல்லா—டிநிமுலையிலொன்ருழியமன் நாக்விமன்ற
துசெய்துமகிழ்மனம் நாயேன்—சின்னதயினினைத்தவரமுத்தரவுகந்
தயிருதேவியொரு முத்தமாயை—செஞ்சொனே சஞ்சமென் செஞ்சி
லெண்பென்சொரிசெஞ்சேரவருக னன்னேரர்

(சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

விட்டிலாபுரம்

முத்தாசகுலப்பெருமான்

பதிகம்.

சாபடி

சேமதிடெகான்றை தெனிகழுஞ்சடைமுடியா
வீதியரம்பதிகம் சிசுத்தலே—சீதகற்றி
யிக்கவாமேயளித்த மேதினியெக்காம்வினங்குந்
தக்கவிக்கினேசுண்டுதான்.

முத்தாசுலப்பெருமான் பதிகம்.

ஆசிரியவिरுத்தம்.

வானமதிகொன்றைகதி துமபையறுகாவமுனவர் கடைமலிந்தமு
முயு—மாசுமமுதரித்தரமுங் கருணைவிறியமுனமருவி வினையாடு
மார்பும்—வானவருமாலயனுமேவ சிதமேவரும் வணங்குமருமைப்
பாசமும்—மறையே திரண்டவடிவுஞ் சிறந்தவகெலாமா கோதியெ
ன சிறந்த—தானப்பதியாகிப்புரக்குமொரு தந்தையேதக்கவிடை
ரேறுகியே—தஞ்சமெனதெஞ்சிலென சிந்தரணடைந்தவர் சலி
ப்பதைவகற்றுகிறையே—மோனர்கணிறந்து புரியுந்தவமெய்கண்
டவர்கள் முனம்வந்துதோன்றுமுதலே—முத்தர்புசுழத்தையமிசெத்த
ருகத்தவமுனமுத்தாசுலகாதனே (க)

தேவர்க்கெலாமிறைவனே திகழுமிதனே செய்யகயிலைவானே
செப்பமுடியார்க்கென்னும்வாதனேசேனே திரிபுந்மெரித்தபானே
பாவதெனப் பெற்றதய்பனே மெய்யினேபாவிக்கு மெனதய்ய
னே—புரதடைஞ்செய்த பங்கயப்பாதனே பணியாசைமணவாள்
னே—பூவம்புதொட்டவையுமப்பின வென்ற பொன்னுந்நதிகண்
னனே—புகழாளனே கொடியவிடமுண்டவாயனே புலியுரிவைத்
ருமிடையனே—மூவுலகுமேவியரசானுமிருந்தனே முசுவனே ப
வரசனே—முத்தர்புசுழத் தையமிசெத்தருமகத்து—முன முத்தாசு
லகாதனே (உ)

ஒதகலவிரெழுபுலனமாலயங்கக்கையுனரேவிமாதேவியா—மொரு
மருப்புடைய கரிமுசுணுமறமுசுணு மகருறுபழமறைக்குமெட்டா
வேதண்டமாஷா மகிழ்ந்திருசுகு மிடமிடவிடைவாகனம்பினைம்
மிசுபாசமஞ்சுலமாயுத மயன்மாலன் மேகவாகனன் மன்மதன்—சீ
தனெழுபரியனெடு முப்பத்துமுக்கேரடி தேவருணதேவல் ஓசய்
வோர்—சேஷமன்னுயிரெலாமவினையுடவே செய்துசெழுடனாளு
மரனே—மோதயிருகருணையுனனேயுனது மகிமைதனை மொழிய
வெளிதோவருளுவாய்—முத்தர்புசுழத்தையமிசெத்தருமகத்துவமுன
முத்தாசுலகாதனே (ஈ)

மாறனகவங்கியிரதமாருதஞ்சலதி மாமுரசுதானையின் னார்—வண்
னக்குயில் காளமீனங்கொடிக்கன் னவ்வலிய சிலைகாணியன்—தா
ரம்புமிகைவ கொண்டவனவானமென என்னஞ்சஞ்சரித்ததுப் பூங்குண்
தானெய்து விரகமுண்டாக்கியாண்பெண்ணைவந்தையோடு கட
வைத்தச்—சீரணியவன்படைப்பையுமிரு விடுத்தியதுசெய்த வரு
மன்மதனினார்—செங்கைவளைமாதர்கலையிற்செகிவாடித்திகைத்த
ளம் வருந்தாமலும்—மூரிக்கடாவியமன்னுகாமலுஞ்செய்து முழு
துமெனையாளுமிறையே—முத்தர்புகழத்தையமிக்க தருமகத்துவமு
ளமுத்தரசுலகாதனே (ச)

முப்பிறப்பிற்கெய்தவீணை தாய்வலிற்றில்யான் மும்மலவுருக்கொண்
டலை—மோதாழிருழவனியிதற்பலித்தகாண்முதலிது வனாக்குமுந்
தன்—உற்பதுமமலாடி வணங்குமுன வறியாதுகைக்காமத்தற்குளாதி
கன்மைதருமெய்தனை மறந்துபுலகொலைகள்வு காணுதுசெய்தலைத்
தேன்—அப்பனே வெப்பவமுயிப்போதகற்றி வெணையாதரித்தாளு
மிகையே—ஆமுகனைப்பெற்றவைமுகனென்பவாமடியவர்க்கெ
ளியமுதலே—முப்பகைகனைத்தரியமெய்ப்பத்தம்வழங்குமொருமோன
குருவேவருகுராய்—முத்தர்புகழத்தையமிக்க தருமகத்துவமுளமுத்
தரசுலகாதனே (ரு)

தன்னுறைமலர்க்கடிதருங்க ருமுநிற்சரியங்காணைபுனைத்துமழக்
கறைவிலொளியினமதிவிதென நவிலும் வதன்கைகளிலொழுமது
மொழியான்—உன்னக்கருணைபொழியு மொருதாண்புக்கமுமு
மைபாஜறைந்தவானே—வும்பருவரும் புலியுமட்பொண்டி பணியவ
ரு மொப்பற்றகடவுளேயென்—னுள்ளக்கவலையெகாம் வின்னவிட
மன்றியானுதிடமெடுத்தெடுத்தே—யோத்யும்முனதுமன மென்ன
த்தனையேனுமுருகாத தென்னவிதமோ—மொன்னகதி புனைசுடையி
ன்வன்னலேயிதுசமயமொழி வாயெனக்கையனே—முத்தர்புகழத்த
ையமிக்க தருமகத்துவமுளமுத்தரசுலகாதனே (சு)

பூவுலகிலெண்ணிலா மன்னரடிபணியகெளரிப்பொன் முடி புனைந்து
கெங்கேல்=புரியுமரவக்கெட்டிய கவஞ்சும்கெடுதொன்யப்பொறுத்த
முடியாததாலே=மாவலவகாடூரில் விளங்குதருமன் றாதுமரபினை
விடுத்தினிலும்=மரகுருடன்மைந்தனினசகாதமர் வினைத்தபுதுமை
நனையநிலைதவரும்=பாவமில்லையென்றவதிர்பின்றுசுமர்ந்து ப
ண்ணுரை வெற்றிபடையப்=பாசுபத கல்கென்று வில்கெண்ட
முத்தவொருபார்த்தனுக்குள்ளிரங்கி=மூவுக்குமேபுகழவாகைபுனை
வாயெனமொழிந்துதவி மின்னுமுதலே=முத்தர்புகழ்த்தையமிகத்
தருமகத்துவமுன முத்தரசு குலம் தனே (௭)

மண்ணுலகிலென்னுமுறை பண்ணவாயன்னைடியுமொலெவினங்
கெவருமயாம்=வாழ்வதின்மேதெனலெருங்குடவினைந்த கடுவை
முன்மருந்தியதனை=கண்ணகறுத்தவகண்டரென வன்பரிருகை
யெடுத்தேதுதிக்கக்=கருணைமழைபொழியு மிருவுசிதருணலேனே
கந்தரத்தகடவுள்=மன்னிலொருவன்வதிகண்ணபதிகையத்தரு
மந்தனைபு யாயமாக=வாங்கிவிசயன்கணியிலவனு மாயகெருமர்
யம்புரிந்து கதியு=முன்னம்வைத்துதவிப்புரத்தாளு மாறங்க்கருமக்
கண்ணிமணவானே=முத்தர்புகழ்த்தையமிகத் தருமகத்துவமுன
முத்தரசு குலம் தனே (௮)

சிலமுன்மார்க்கண்டனைப்புரத்தெமனைச் சின்னதுதைத்திட்ட பாதா
செய்யமமுமானுடையகையாநிறத்தவென்டிருநீறணிந்த மெய்யா
மாயணியேஜீலமுலைவாரலாதிபாலுறையுமாறனை யெரித்த கண்ண
வணிகர்குலகங்கையாகன் செங்கைதொட்டம் பொருளெரிவனைப
ல்களணிந்த துய்யா=காலமொரு மூன்றுறவாதுமுறையோடுஇன
கஞ்சுமவாடியை நாமிக்=கணபூசைபுரியும்வழிகாட்டிச்சிறந்த பரக்
தியுங்கொடுத்தெண்ணையான்=மூலஞ்ருவே நினையலாதுகதி வேறி
ல்கு மூர்த்தியே புனைமப்பினைன்=முத்தர்புகழ்த்தையமிகத் தரு
மகத்துவமுன முத்தரசு குலம் தனே (௯)

௫

கீட்டிலாபுரம்.

மருமகனாகித் தமழ்வனமதுவருந்தியிருவண்டி. னயினசக்கவேழுப்
மாவனவு ததலிகளினற் கனியுதிர்ந்ததனின் மதுபெருகி கன்னெல்
விய்யுள்—தருமமுன தில்லைதனி லிமையவர்கன் கின்னராகன் தவ
முனிவர்மதனிந்திரன்—சாவண்பவன் தவமுக்கன் பிரமன்மாலோடு
சகலருமிகத்தொழுக்கவே—யருமையுன பரதநடனஞ்செய்தபாதனே
யடியவர்க்கொரு நீதனே—யற்புதசொற்பனே தற்பாரந்தனே ய
ன்னமயிலேறி வருநன்—முருகனை பெத்தினிய மடிதனிலிருத்தி
யினமுலை கொடுத்தானெமச்சம்—முத்தர்புகழ்த்தையமிகத்தருமகத்
திவமுனமுத்தராகுவார்தனே.

(10)

முத்தராகுலப்பெருமான்பதிகம்

முத்திற்ற.

சிகமடம்.

தேவாரப்பதிகம்.

விட்டிலாபுரம்

பண்—குறிஞ்சி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

===== (:-0:-) =====

பொன்னாசடைமுடியும்புன்வெண்பிணந்திசழி
ககனாகமுமறகுனரிவாய்ப்புனைபெருமான்
மின்னொருவானைவிட்டிலாபுரத்தாணப்
பன்னாம்பேணுபவர்களைப்பற்றறுப்பாரே

(க)

மன்னாடவரிமையோர்மறைமர் தவரினமுங்
கண்ணையிமுடையோர்கண்மாலயன் தேமம்
வெண்ணிறணித்தானைவிட்டிலாபுரத்தாணப்
பன்னாம்புத்துதிப்பவர்களைப்பற்றறுப்பாரே

(உ)

கறைமாமலர்க்குமுலாணன்முத்துமாலையுறத்
துறைமாமருணிதனயுவென்கண்ணிசிறைத்தோன்
மிறைமையக்கனவானைவிட்டிலாபுரத்தாணப்
பறைமயுனமுடையார்வினைப்பற்றறுப்பாரே

(ஈ)

சேமமமுமானுத்திழச்சையினட
மாரும்பதச்செருக்காலணியானபேரின்ப
விதருவானைவிட்டிலாபுரத்தாணப்
புரமேனமுடையார்வினைப்பற்றறுப்பாரே

(ஐ)

தேவாரப்பதிகம்

ந

இசையும் விடையாணெப்பெருஞ்ஞம முகை
யுகிதக்கொவெரித்தோலுந் துழிவையாணெ
வினையகதிநெஞ்விடமுலாபுந் தானை
பசையந்ததுதிபுயோகன் வினைப்பற்றறப்பிரே

(யக)

திருச்செற்றம்பலம்.

பரண்டி நாட்டி லுள்ளது.

சகையிபெயர்—விடமுலாபுந் தானை.

தேவியார்—முத்துமாலையும்கை.

தேவாரப்பதிகம்

முற்றிற்று.

பதிகம் இக்கு காப்புச் சிறப்பத்து காலந்

தூயிவலிருத்தமும் உன்பட செய்யுள் இது.

தலப்புராணம் செய்யுள் கூறாகயசு.

ஆக வகை உக்கு மொத்தம்.

செய்யுள் சாசகடுக.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
அ	௨௭	சங்கரனடி யிற்	சங்கரன் மனத்திற்
௨௧	௨௪	மதிமுகத்திலத	மதிமுகத்திலதம்
௨௧	௨௫	சேர்த்திக	சேக்கை
௨௫	௨௪	மனத்தா	மனத்தார்
௨௫	௧	மன்டர்ந்த	மன்டர்ந்த
௨௫	௧	மின்னியும்	மின்னையும்
௨௬	௨௭	மோவிகோர்	மோவி
௨௬	௨௮	முணைக்கோ	முணைக்கோ
௨௬	௨௯	சாலையும் தன்னூற்	சாலையும் தன்னூற்
௨௬	௩	திரன் மணி	திரன் மணி
௧௧	௫	நகர்கொடுத்த	நகர்கொடுத்த
௧௧	௭	மாக்கனொலி	மாக்கனொலி
௧௧	௭	யடக்குமாநோ	யடக்குமாநோ
௧௨	௨௫	வளித்தபன்னேர்	வளித்ததயன்னேர்
௧௩	௮	முலவும்	முலவும்
௧௬	௨௧	தருமவசந்தம்	தருமவசந்தம்
௧௬	௬	பொன்னகரப்பதி	பொன்னகரப்பதி
௧௯	௨௨	ஆக திருவிருத்தம் (௧௨)	ஆக திருவிருத்தம்-௧௧
௧௯	௨	பாடியெம்பதி	பாடியெம்பதி
௨௫	௨௪	ஆக திருவிருத்தம் (௧௧௯)	ஆக திருவிருத்தம்-௧௧௯
௨௫	௨௧	துத்தம்	துத்தம்
௨௬	௨௧	தேவருமதர்த்து	தேவருமதர்த்து
௩௧	௨௧	நினைச்ச	நினைச்ச
௩௨	௨௫	வெண் தி	வெண்மதி
௩௨	௬	பண்டி வளின்முத்த	பண்டி வளின்முத்த
௩௨	௬	முடி மேல்	முடி மே
௩௨௪	௨௫	ஆக திருவிருத்தம்-௨௩௭	ஆக திருவிருத்தம்-௨௨௭
௩௨௭	௬	பொன்னை	பொன்னை
௩௨௮	௬	சுடர் மின்மணி	சுடர் மின்மணி

பிழை திருத்தல்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்.
௪௮௮	அ	தொடுத்தது	தொடுத்தது
௪௮௮	௮	மினம்புரிந்த	மினம்புரிந்த
௪௮௮	௮	ஆக திருவிருத்தம் உகத	ஆக திருவிருத்தம்-உகத
௪௮௮	௮	கிணனுமற்	கிணனுமற்
௪௮௮	௮	மெடுத்தது	மெடுத்தது
௪௮௮	அ	காதனின்ருமை	காதனின்ருமை
௪௮௮	௮	தடுத்திடை	தடுத்திடை
௪௮௮	அ	செயும்படி	செயும்படி
௪௮௮	அ	புதுழாதவர்	புதுழாதவர்
௪௮௮	௮	வாரமன்று	வாரமன்று
௪௮௮	௮	நின்றுணை	நின்றுணை
௪௮௮	௮	மன்றபத	மன்றபத
௪௮௮	௮	கிணனுமற்	கிணனுமற்
௪௮௮	௮	பெற்றவன்	பெற்றவன்
௪௮௮	௮	கமித்தோ	கமித்தோ
௪௮௮	௮	கூறக்கோயிலிற்	கூறக்கோயிலிற்
௪௮௮	௮	கருந்தனை	கருந்தனை
௪௮௮	௮	மேல்	மேல்
௪௮௮	௮	கரவனைக்கொணர்	கரவனைக்கொணர்
௪௮௮	௮	கொண்டதுதித்து	கொண்டதுதித்து
௪௮௮	௮	திக்கவரம்	திக்கவரம்
௪௮௮	௮	மறைநரும	மறைநரும
௪௮௮	௮	காதனின்	காதனின்
௪௮௮	௮	கமிணி	கமிணி
௪௮௮	௮	தடுத்தளிற்	தடுத்தளிற்

பிழை திருத்தல் முற்றிற்று.

